

கல்கி

புத்தாண்டு
மலர்

என்ஸ்ராகவன் எழுதும்

இதில் முதல் பகுதி

KALKI
16.4.1967
40 பக்கம்

எல்லா வேலையும் என் தேயுபிலே!

எல்லா வேலையும் ஊனே செய்வ
வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்...
எனக்கோ ஒரே சோர்வு, குழந்தைகள்,
சமையல், விட்டுவேலை
எல்லாவற்றையும் எப்படி
ஊனே சமாளிக்க முடியும்...

என் குழந்தை ஒரு நாள்
ஹார்லிக்ஸ் வாங்கி
வந்தாள். ஹார்லிக்ஸ்
பருவிலும் திறந்த
சக்தியைப் பின்பும்
பெறலாம் என்றால்!

இப்பொழுது
என்னைப்
பாருங்கள்!
திடீர்
ஆரோக்கியத்
தூண் தெம்பும்
உறுதலுமும்
இருக்கிறேன்.
எல்லாம் ஹார்லிக்ஸ்
செய்த காரணம்!

போலாக்குக் குழந்தைகளுக்கும்
எற்படும் சோலவும்
தக்காளியும் சீரம்
ஹார்லிக்ஸ் பருவிலும்
டாக்டர்கள் சிபாரிசு
செய்கிறார்கள். ஆகட்ட
சத்து மிகுந்த பால்,
கொழுப்பு மசூர்,
மூலம் பால் திரவத்தின்
போலாக்குச் சத்துக்களை
ஒருங்கிட்டு கொண்டு
ஹார்லிக்ஸ் திறந்த
சக்தியைப் பின்பும் பெற
உதவுகிறது என்பது
டாக்டர்களுக்குத்
தெரியும்.

ஹார்லிக்ஸ்
சுகாதார சக்தி
யளிக்கிறது!

வினாவத் திரையிலும்...

அந்தே உத்தரபக்தி என்ற பாதுக குறையும் சத்தம் கொடுத்தது. வகுநெயர் ஸ்ரீமாத் கே. பி. பங்காது நடித்தி வி. பி. எம் அகர்வத் தாய், பி. பி. எம். என்னும் ஏதேன சாதாரணமாக நினைத்து விடவேண்டாம். சீராகத் போகத் தாய்வுத் என்று அறிந்து கொள்க!

பிரபலத்துப் போகத் தாய்வுத் சம்பளம் கொடுப்பத் தாய், ஆனால் அவருடைய அறிவுரைப் பெரிது. அவருடைய உத்தரபக்திப் கொள்கையு அந்த விட அறிவாளனது.

"நீங்கள் கெட்டுப்போகத் தாய், எகென என்னவி கவனப்படுத்துகத் இந்தத் தாய் ஆயின்தாய் அகர்வதுடைய அறிவுரைப் கொ

ளது! இவ்விதத்துக்கு உத்தரபக்திப் கொடி என்னு கவனப்பி வந்து கோட்டாதுத் 'மார்ட்டின்' என்று சொல்ல என்னு ஸார். உன்னி!" என்று நாயுடுகாது அயுக்கடி கொ யித்தது. வி கொலலித் கொள்கை. - கமிஷ்-"அகர்வது" மார்ச் 28, 1948

கல்கி

பொருளடக்கம்

பக்கங்கள் 1 - 4 மார்ச் 18

தலைப்புகள்	...	3
என்ன செய்தி?	...	4
நாஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	8
மலர்ச் கோயில்	...	13
புலனெகவரம் காணும்	...	28
தர்மத்தின் குரல்	...	40
அம்மா கொஞ்சம்!	...	58
தங்கப் பொருள் உடைபாடி	...	74
மேக்கப் நாடகம்	...	78
இது பொய்யானதாய் அல்ல!	...	83
உதிர்ச்சு	...	117

"கமிஷ்"யின் கொள்கையும் கருத்துக்களும் கொள்கை மக்களும் கருவியும் கொள்கை சம்பளங்களும் உத்தரபக்தி.

சீப்தி

இல்லந்தோறும்
விசயலமரலிவிட்ட
பெயர்

விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி

தி ஓர்வாண்டல் கொட்டி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி
விசயலம் திரையிலும் - சீப்தி

தீப்தி மார்தர்க்கம்

காயல் துள்தர்

குடியல் காமாங்கம்

ஆண்டு கள் மாறுகின்றன
ஆனால் யுகங்கள் மாறினாலு
மாலும் நிற்பது அன்
மாறுகிற . ஆண்டிலே மாரு
பண்பின் உருவையி் பணிகோய

புதுமைகள் காணும் புத்தாண்டு

சென்ற ஆண்டு பிறந்தபோது நாடு இருந்த நிலைமைக்கும் இன்று நாடு உள்ள நிலைமைக்கும் தான் எத்துனை வேறுபாடுகள்? தோல்வியைக் குறிக்கும் 'பாராபய' ஆண்டு தவறான கொள்கை களுக்குத் தோல்வியைத் தேடித் தர வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நாம் பிரார்த்தித்தது வெகுலாக ஈடுபதி விட்டது.

சிரம சாக்ஷியமான் பணி என்று நினைக்கப்பட்ட காரியத்தை - காங்கிரஸ் அல்ல பலத்தைக் கணிசமாக ஒடுக்கும் சாதனையை - செய்து தம் மக்கள் அனைவரும் பாராட்டுக்குரிய வராயிருக்கிறார்கள். நாட்டின் பல ராஜ்யங்களும் ஐந்தாயக்கதின் உயிர் நாடியைக் காப்பாற்றித் தம் போதலுக்குப் பாத்திரமாயுள்ளன எனில், நமது அருமைத் தமிழகமோ அதனினும் தனிப் பெருமை கொண்டிருக்கிறது. ஏனெனில், கூட்டுச் சர்க்காராக இன்றித் தனியொரு கட்சியை கால் பிரஸுக்குப் பதில் ஆட்சிப் பேதலில் அமர்த்திடுக்கும் சாதனையைத் தமிழகத் தில்தான் காண்கிறோம். வள்ளுவர் காட்டிய வழியில் சென்று தமிழகம் முழுவதையும் ஒப்பரவில் இணைத்த குடும்பமாகவும் இருப்பனியைத் தமிழக அரசு புதிய வேண்டும் என்பதே இன்று நமது அவா.

தமிழகத்தில் இப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றிருப்பவர்கள் தமிழிடைத் தில் அளப்பரிய பற்றுக் கொண்டவர்கள். வருடப் பிறப்பன்று தம் சர்க்காருக்குத் 'தமிழ் நாடு அரசு' எனப் புதுப் பெயரிட்டுத் தங்கள் தமிழன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். பெயருக்கு மட்டும் தமிழின்ப பற்றுக் கொள்ளாமல், தமிழ்ப் பன்மையான பரந்த மனப்பான்மையையும், பத்தி உணர்ச்சியையும், கவித் திறனையும், ரசிக உணர்ச்சியையும் மக்கள்

அனைவரும் பெற்றுப் பாரதத்தில் தமிழகம் முதன்மை எய்துமாக!

சி சி சி

அற்புது ஆண்டுக்காகும் பெரியோர் பெயர் குட்டியுள்ள பாங்கு வித்தை வானது. ஆனந்த - ஸர்வஜித் முதலிய மங்களமான பெயர்களைப் போலவே கிரோடி - குரோடி என்பது போன்ற கசப்பான பெயர்களையும் ஆண்டு களுக்கு இட்டிருக்கிறார்கள். நல்லதும் கேட்டதும், தாயதும் தியதும் கலத் ததுதான் காலத்தின் கடு என்ற குறிப் பிடவே இப்படி நாமகரணம் செய்திருப் பார்கள் போலும்! திகழும் ஆண்டுக் குப் 'பிலவங்க' என்று பெயர். தானிக் குறிக்கும் பிராணிகளை - மான் அல்லது குரங்கை - இப்பெயர் குறிக்கும் என்று சொல்வார்கள். நிலை யின்றி அல்ல பாயும் சித்தப் போக் கையே மாறுகவும் குரங்காகவும் உருவகப்படுத்துவது நமது மரபு. பல்பல கொள்கைகளிடையே பிடிப்பின்றித் தடு மாறி, ஒரு கட்சிவிவிர்த்து இன்னொரு துக்குத் தாவுகிற போக்கு அடிகரித்து வரும் இச்சமயத்தில் 'பிலவங்க' பிறப்பில் வேதனை செறிந்த ஒரு வேடிக்கை வுள்ளது. ஆயின் 'பிலவங்க'வை நல்ல கண்ணோடு பார்க்கவும் இடமுண்டு. நானு கால் பாய்ச்சவில் தாலும் பிலவங்கம் போல் இவ்வாண்டில் தேசம் முன்னேற்றப் பாதையில் குதிதடை போட்டுச் செல்லும் என்று நம்பு கோமாக.

இதற்கு ஆட்சியாளர், மக்கள் இரு சாராட்டமும் மனத் தெனிலும், முயற்சியும், உழைப்பும் கூட வேண்டியது அவசியம். இவற்றுக்கெல்லாம் ஊடாகவும், மேனாகவும் இறைவனின் திருவருள் வேண்டும். ஆண்டவனை நினைத்து பிறத்த பெண்ணுட்டியின் முன்னேற்றத் துக்குப் பணி புரியப் புத்தாண்டில் பிரதிக்கரு செய்வோம்.

என்ன? சேதி?

- ★ வெகத்தரி வாரம்
- ★ ஆத்திர மத்திர சபை
- ★ பத்தின்கு மொழிகள்
- ★ சத்திரக் கணக்கு
- ★ நயற்குக் கடிது

வெகத்தரி வாரத்தில் அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் கஷ்டங்களைப் பற்றி நினைவுகூர்வோம். இத் தொழிலுக்கு இவ்வாண்டில் இரண்டு வகையில் தொல் திபுள்ளன. ஒன்று போதிய மூலதனம் கிடைக்காமல்; இரண்டாவது ஏற்றமதி விடாபாரத்துக்குதலும் விளம்பர வகைச் செலவுகளுக்குப் போதிய உதவி கிடைக்காமல்.

கட்டுறவுச் செய்கையில் இன்னதும் நெசவாளிகளுக்குப் பல் இயல்புகளில் கட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்காகப் பஞ்சாங்கத் தொழில் மீது விதிக்கப்படும் பிரத்தியேக "செல்" வகுமானத்தை ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பரிபாலிக்கும் பொறுப்பை ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது மத்திய அரசாங்கம். இப்பொறுப்பை எவ்வா அரசாங்கங்களுக்கும் தீராக திறப்பிவருவதாகச் சொல்வதற்கிடையில், கட்டுறவு இயக்கம் வேண்டியிருப்பது சென்ற போன்ற சில ராஜ்யங்களில் தவிர பல ராஜ்யங்களில் இத்தகை வெகத்தரி "செல்" தீதி, இதர துறைகளுக்குத் திருப்பிவிடப் படுகிறது. "செல்" தீதி விதியொத்த ராஜ்ய அரசாங்கங்களில் பொறுப்பிலிருந்து அவற்றி் மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடி அதிகாரத்திலேயே வைத்துக்கொண்டால் நன்மை உண்டாகும் என்று அசில இந்திய வெகத்தரி நுகர் விதப்பிசை சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ கோமப்பா அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார். அவைத்துக்குரிய யோசனை.

ஏற்றமதித் துறையில் வெகத்தரி இனக் கணக்கு நல்ல தீராகவே வெளி நாடுகளில் இருப்பது தெரிந்தது. ஆனால் இதைப்

போதுமான அளவுக்கு வெளி நாடுகளில் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். வசதியில்லாத நெசவாளர் சங்கமே இதைச் செய்து வருகிறது. ஏற்றமதிவை வகைகளில் அக்கறை காட்டி அரசாங்கம் சத்திரவந்த முறையில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும்.

வெகத்தரி வாரத்தில் இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள கட்டிச் சங்கங்களான ஏழை மக்களின் குறைதலை உண்மையாகவே உணர்ந்து அவற்றுக்கான பரிவாரத்தைக் காண முயலுவது அவசியம். நெசவாளர்கள் அரசாங்கத்தின் உதவியை எதிர்பார்த்தே வாழ்க்கை நடத்துவது முடியாது; மக்களும் மனமுயலந்து வெகத்தரிக்கு அதிக ஆதரவு தரவேண்டும்.

இலட்சியானதுமே உ. பி. மீனும் காக்கிரல் மத்திர சபைகள் கவழ்ந்த வெகத்தரிப் பார்த்த ஆத்திர முதல் மத்திரி ஸ்ரீ பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் ஒரு நிமிஷம் கூடத் தாமதிக்காமல் காங்கிரசுக்குள்ளேயே தம்மை எதிர்த்து வந்த ஸ்ரீ கப்பா ரெட்டி கொஷ்டுக்கு மத்திரி சபையில் இடம் கொடுத்துத் தமது க்தானத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு விட்டார். தெர்தலுக்கு முன் இவ்விரு கொஷ்டுகளுக்குமிடையே இருந்த போட்டியையும், சண்டையையும் பார்த்தபோது இது தீராத படை என்று தான் வாரும் நினைத்திருப்பார்கள். தெர்தலுக்குப் பின் பிரம்மானந்த ரெட்டியின் கொஷ்டி உறுதியாக இருந்ததால் படை தீர அவர் மூலமமாட்டார் என்று கருதப்பட்டது. ஆயினும் நான்கே நிமிஷம் எப்படி எப்படி

அறிவுச் சத்தியம். பொருளிக் ஆற்றலும் அதிகமாக ஆக உவகத்துக்கு ஆபத்தும் அதிகமாகிறது. பத்தியும் சாத்திரமும் தான் உவகின் கொள்கைகளைக் கெட்வாம் உதிற மருத்து. உண்மையான பத்தியும் சாத்திரமும் பரவல் பரவல் யோசனைக்கும் கொரிட்டுகளுக்கும் வசதியுள்ளதுக்கும் வேலை குறைவும். ஆதலால் ஆட்சி மன்றத்தின் முதல் உடமை பத்தியையும் சாத்திரத்தையும் பரவல் செய்வதே. ஆனால் ஆட்சி மன்றத்தினரோ தாம் மதச் சார்பற்றவர்கள் என்று தீர்மானித்துக் கொஷ்டுக்குகிறபடியால் பத்திப் பிரசாரம் அத்தீர்மானத்துக்கு மாறுபட்டதாகி விடுவோ என்று சந்தேகித்து இவ்விதி செல்லாதிருக்கலாம். அது எப்படியிருந்தாலும், மக்களில் அறிந்தோருடைய கடமை மக்களுடைய உண்மையான நலனைக் கோருவதே. மக்களுடைய உண்மையான நலன் எப்படி விளையும்? நம்மை விட்டுப் பிரிய முடியாத பேர் உறுதிசொன்ன ஆண்டளவில் அன்புசெய்துத் துவதாவேயே விளையும். அதற்கே அவ்வரும் முயல் வேண்டும்.

காமகொஷ்டின் கருங்கொழி

கான்பூர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆசிரம உதவி நிதிக்காக

இங்ஙிலாக் கச்சேரி

15-4-87 சூயிற்றுக்கிறமைய மாசி 7 மணிக்கூ

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலகச்சுமி ... பாட்டு

ஸ்ரீமதி டி. என். ராஜம் ... வயலின்

ஸ்ரீ டி. கே. ஸுந்தரி ... மிருதங்கம்

ஸ்ரீ டி. எச். விஜயலக்ஷ்மி ... கட்டம்

கான்பூர், R. S. V. M. வைத்தியக் கல்லூரி அருகில்

டிக்கெட்டுகள் : (டோனர்கள்) ரூ. 100, ரூ. 25, ரூ. 10 & ரூ. 5

டிக்கெட்டுகள் கிடைத்தவர்கள் : மெய்யன் பி. டி. கபா & கோ., நி. மாசி 10 மெய்யன் என். மகா & கோ., நி. மாசி 10 மெய்யன் கே. டி. தருத்தாசன் & கோ., பிள்ளையார்பேட்டை 10 மெய்யன் மெய்யன் ரெண்டாரென்ட், ஆகாநாடி 10 மெய்யன் அழகம் ரெண்டாரென்ட், அனந்தாதி 10 மெய்யன் கிருஷ்ண கச்சி துறவு, துறவு ரெ. 5 10 மெய்யன் பிஷம்பர் நாத், காவரூர் நாராயண், நெல்லூர்க்குடி 10 மெய்யன் மணிக் கெய்க்க கிபாயன், மெய்யன் ரெ. 10 10 மெய்யன் கச்சரிமே, டி. பி. என். மகாக்கேட்.

மாநிலமே என்று அவர் கருதி, சிறிதும் சந்தேகத்துக்கு இடம் தராமல் ஆக்கிரா கால் கிரஸுக்குள் கொண்டு பூசுதற்கு முயலுகட்டினிட்டார். அவரது ராஜதந்திரத்தைக் கால் கிரஸ்காரர்கள் அனைவரும் பாராட்டத்தான் வேண்டும்! ஆயிரம் கொள்ளையின் பின்பாத வர்கள் பதவிப் போட்டியில் பிசியதும் நீரது கூடுவதும் தோத்துக்கு எய்தித் துக்கியெத்து வரும் வாய்த்தததம்.

இங்கி மக்கள் சபையின் பதினாறு மொழி களும் வழங்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சபாநாயகருக்கு மும் மொழிப்பு இங்கியே அங்கத்தினர்கள் எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் பேச அனுமதிக்கப்படுவார்கள். இது நி. மு. க. அங்கத்தினர் நிறு மினுதரன் அவர்களுக்கு ஒரு சென்றி என்று சொல்ல வேண்டும். அவரது கட்டியின் மக்கள் சபைத் தலைவர் நிறு அங்கத்தினர் தமிழில் சிறந்த பேச்சாளர். ஆயிரம் அவர் மக்கள் சபையின் தமிழில் பேச வேண்டுமானால் மூன்றதாகத் தமது பேச்சின் தனித்தி மொழிபெயர்ப்பையோ, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையோ எளித்து விட்டுத் தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. தனித்தி வட்டாரங்களிலிருந்து வரும் அங்கத்தினர்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் இல்லை. இது தனித்தி வட்டார அங்கத்தினர்களுக்கும் மற்றப் பகுதி அங்கத்தினர்களுக்கும் இடையே பாதுகாப்பு வட்டிவதற்குச் சமம் என்றும், இந்தத் தனித்தி வேண்டும் என்றும் நிறு மினுதரன் வற்புறுத்தி வந்துள்ளார். அவர் குறிப்பிட்ட பாற்பட்சம் இப்போது நீங்கிவிட்டது.

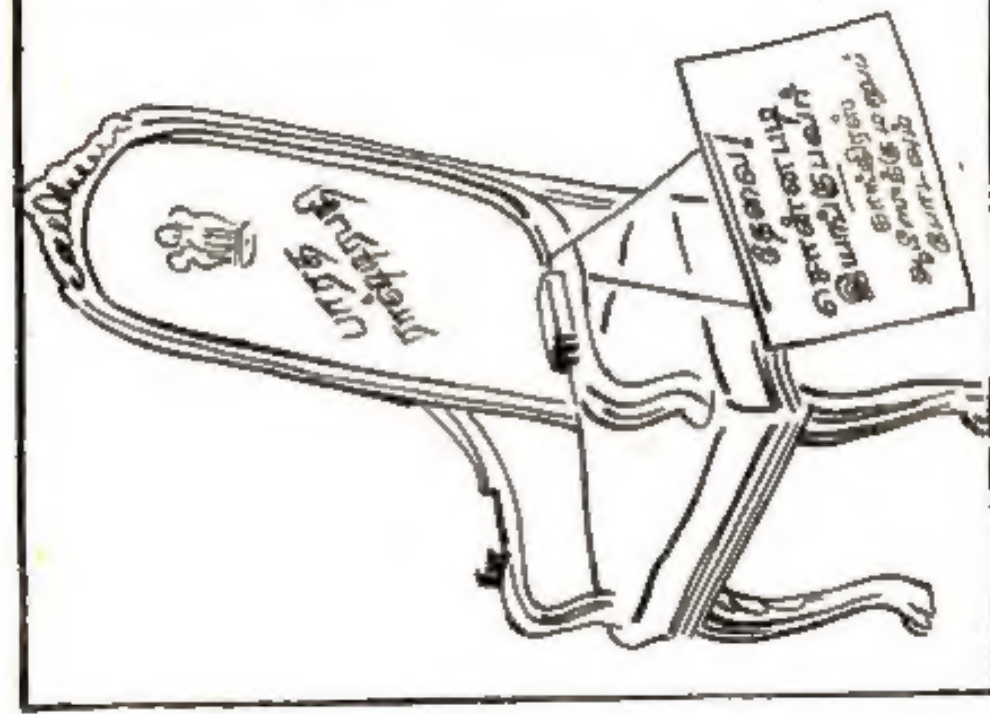
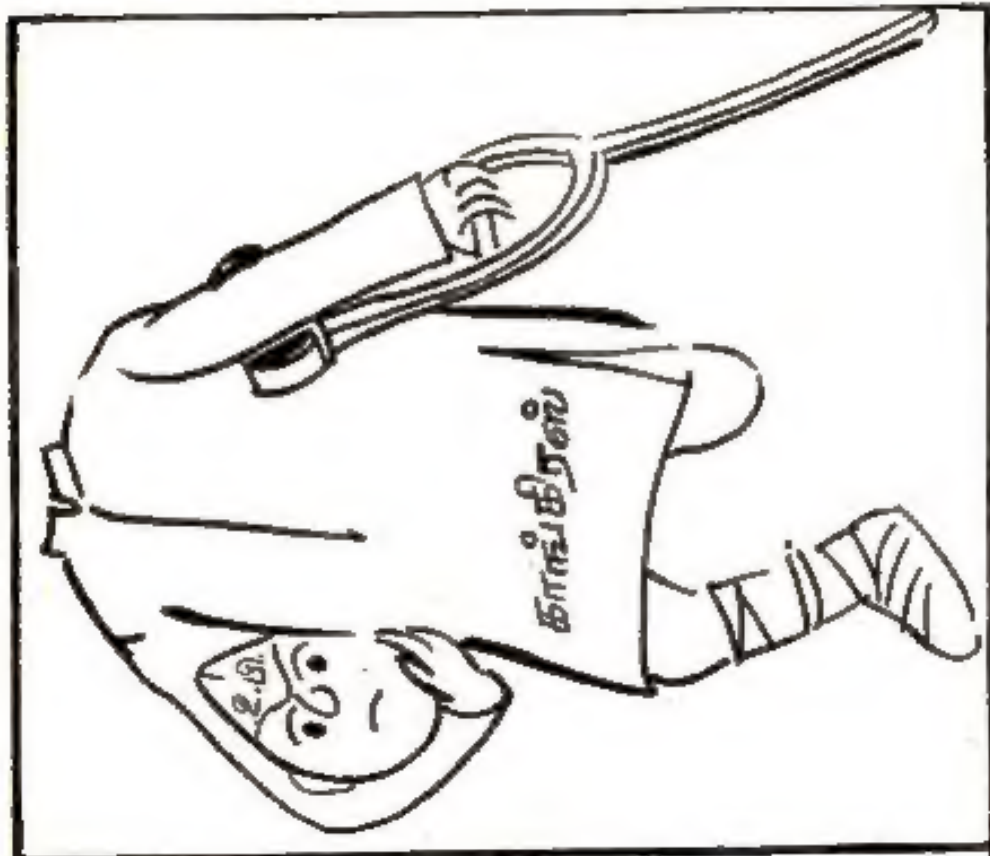
ஆனால் அங்கத்தினர்களின் பேச்சை மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் உதவியால் புரிந்து கொள்க. மத்தியிகள் பதின் சொன்ன வேண்டியிருந்தால் அதிலிருக்கும் சிரமத்தை ஏன் எவனிக்க வேண்டும்.

இதெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க: மொழி என் பது கருத்ததைப் புரிவதற்கும் ஒரு சாத

னமேயன்றி இயட்சியமாகாதது என்ற விமேகத் துடன், அதிவாட்ச அங்கத்தினர்களுக்கு விஷயம் புரிவித்த முக்கியம் என்று உணர்வோடு ஆக்கிய நடுத்தவர்கள் ஆங்கிலத்தி னேயே விவகாரங்களை நடத்துவது சாஸ்திரத்ததாகும்.

ஆக்கிரஸுக்குச் சபாநாயக உண் பத்திரிகைகள் இப்போது சட்ட சபையில் கால்கிரஸ் பெற்றுள்ள கந்தாசன்களின் என் னிக்கையா விட்டு விட்டு, மொத்த வாக்கு களில் அது பெற்றுள்ள சத விதத்ததைப் பற்றிக் கணக்குப்போட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. கால்கிரஸ் எந்த முறைகளில் கையாண்டு வோட்டுச் சம்பாதித்தது என் பதை எறித்த எவரும் இந்த விதண்டா வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். என்ன வோட்டுக்களையும் ஒரே போஷப் பாவித்துக் கணக்கெடுப்பதில் பொருள் இல்லை. கால்கிரஸுக்கு எதிராக வோட் செய்கதற்குத் தனிப்பட்ட தீர்மானம் கத்திரி மும் தேவைவா யிருக்கா. வெறும் சத விதி தக் கணக்கு இந்த உண்மையை உணர்ந்தது.

இதற்குப் புது வருஷத்திலிருந்து சொல்லாதிய சர்க்கார் "தமிழ் நாடு அரசு" என்று வழங்கப்படுவாம். நி. மு. க. அினரின் தமிழ்ப் பற்ற உணமடுத்தது. அதனால் அவர்கள் "மெட்ராஸ் கவர்ன்மென்ட்" என்பதை, "தமிழ் நாடு அரசு" என்று தேருக்கு தேர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் "புக் கக் கவர்ன்ட்" என்பதை "மாடு கண்டி" என்று தமிழ்க் காது ஏற்றுமா? "மாட்டு கண்டி" என்று சொல்லும்தானே தமிழ் மொழியின் பண்புக்கு ஒவ்விறதா? அது போல "மெட்ராஸ் கவர்ன்மென்ட்" என்பதை "தமிழ் நாட்டரசு" என்றுவது, "தமிழக அரசு" என்றுவது இருக்க வேண்டுமே தவிர, "தமிழ்நாடு அரசு" என்றாக.

வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை

ஆண்டவனுக்குத் தமிழ் மூதோர் கொடுத்த
பெயரின் திறப்பை நாம் உணர்ந்து பாராட்ட
வேண்டும்.

सदस्यस्य सर्वस्य

सु सुसंस्थान बावतः ।

இந்த ஈசாவாய்வ உபநிஷத்து மந்திரம் சொல்லுவ
தாயது:

பரம்பொருள் அனைத்துக்கும் இடுக்கும்; அது அனை
தையும் கடந்து அப்பாற்பட்டதுமாகும்; இது எவ்வா
றதங்களிலும் கண்ட உண்மை. ஆயினும் இந்த உண்
மையை எடுத்துக் காட்டும் சொல் தமிழில் இருப்பதுபோல்
வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை. ஈசவரனுக்குத் தமிழில் வழக்
கும் பெயர் கடவுள். இந்தச் சொல் பாமர மக்களின் பேச்சிலும்
உயரிய நூல்களிலும் தமிழில் வழங்கும் சொல். இதன் முதல்
இரண்டெழுத்துக்கள் அனைத்தையும் கடத்தது. அப்பாற்பட்டது
என்பதைக் குறிக்கும். கடவுள் என்ற சொல்லின் பிற்பகுதியான
'உன்' என்பது அனைத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட அந்தப் பொருள்
அனைத்தினாலும் உள்ள பொருள் என்பதையும் காட்டுகிறது. ஆக,
கடவுள் என்ற தமிழ்ச் சொல் மேலே எடுத்துச் சொன்ன உபநிஷத்து
மந்திரத்தைத் தனக்குள் அடக்கி நிற்கிறது.

'கடவுள்' என்ற இந்தத் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஈடாக வேறு
எந்த மொழியிலும் ஆண்டவனுக்குப் பெயர் இல்லை. இது தமிழ்
மூதோரின் தனிச் சொல்லாகும். கடவுள் ஆணுமகல் பெண்ணுமகல்.
தமிழ் வகுப்புப் பிறப்பன்று அந்தக் கடவுளைத் தியானிப்போமாக!

சக்கரவர்க்கு ராஜகோபாலாச்சாரியார்

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

உட்கிழக்குப் பம்பாய்த் தொகுதியில் நடக்கிற உபதேர்தலில் காங்கிரஸ் வேந்தி பெற விட்டோமாயின், சமீபத்துப் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸுக்குத் தந்த தோல்வி குறித்து மக்கள் பச்சாதாபம் கொண்டு அம் முடிவை மாற்றிக் கொண்டது போலாகி விடும். இது ஓர் அபாயகரமான நடவடிக்கை. ஆயுதப்பால் ஸ்ரீ பார்பே அவர்களின் கரணத்தினால் உணர்ச்சிகளைத் தொடும் முறையில் எவ்வளவு பிரசாரம் செய்யப்பட்டாலும் அதற்கொருதி காக்காளர்கள் காங்கிரஸுக்கு போட்டுச் செய்வதற்கும் எவ்வு சங்கடம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஓராளமான வேட்பாளர்கள் அங்கு போட்டியிடுகிறார்கள். இவர்களில் பார்பிஷத்தமாயிருப்பினும் அவர்களுக்கு காக்குத் தரலாம். ஆனால் காங்கிரஸுக்கு போட்டுச் செய்வதாக மட்டும் எண்ணவும் கூடாது. மற்ற வேட்பாளர்களிலும் வேந்தி காங்கிரஸ் இக்காதுகர்களுக்கு ஆதரவாக போட்டுக் கொள் பல் ரூபின்கள் சிறு அடித்தாய் குடிவு காங்கிரஸுக்கு அணுகலாக ஏற்பட்டிருக்கும். இரூபின்கள் சேர்த காங்கிரஸின் ஸூத்திரிய இவ்வறைய நெருக்கடி நிலைமையில் பிரகாசப்படுத்துவது பொருத்தது. தேர்தலில் பெற்ற தண்டனைக்குத் தப்பிப் பிழ்பாடும் காங்கிரஸ் தம் மானத்தைக் களை மாற்றிக் கொள்ள முன்வரவில்லை; மாறாக, மத்திய ஆட்சியைப் பிடித்துவிட்ட மாயனையில் காங்கிரஸைச் செய்து வருகிறது என்பதை மறக்கவாகாது. இதற்குத் தேசம் தரும் உண்டவத்தை உட்கிழக்குப் பம்பாய் தெரிவித்தாக வேண்டும். காங்கிரஸ் சார்பில் தித்துப் ஸ்ரீ பார்பேயின் சோதனைய மக்கள் சைபுக்கு ஆழப்பி வைப்பதால் இவ்வறைய மிகவும் நிலையில் எந்த வித நன்மையுமே ஏற்பட்டு விடாது. காங்கிரஸின் பாதத்தை மேலும் ஒரு கதாவும் அதிகப்படுத்துவதில் உண் ஆபத்தையே அது உண்டாக்கும்.

சின்னம்

ராஷ்டிரபதி பதவிக்கு எதிரிக் கட்சிகள் ஏக மனதாகப் பிரேரித்தவை பிரதம நிதிபதி ஸ்ரீ செ. சுப்பா ராவைய் பிரதம மத்திரி எக் காரணத்தையாவது மூலவிட்டு ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போனது அது பரிதாபப்பட வேண்டிய விஷயம்.

தமது சுதந்திர கரகாந்தரில் இவ்வளவு குறுகிய காலத்துக்குள், போட்டியிட்டுச் சிறிய

அன்றை தேவிய மெஜாரிட்டி மூலம் தேர்த் தெருக்கப்பட வேண்டிய பதவியாக ராஷ்டிர பதி கதாவத்தை ஆக்கிவிட்டார். அந்தப் பதவிக்குரிய மதிப்பு துறநிஷ்ட வசமாகக் குறைந்துவிடும். எனவே, இப்போது இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

காங்கிரஸ் மத்திரி சைப உண் ராஜி யங்கள், காங்கிரஸின்மேல் மத்திரி சைப உண் ராஜ்யங்கள் உட்பட இந்திய ஜனியனில் இவ்வுறைய நிலைவரத்துக்கு மிகப் பொருத்த மான பொறை எதிரிக் கட்சிகள் ஏகமனதாகச் சமர்ப்படுத்துகின்றன. இதற்கெதிராக எதை யும் வற்புறுத்திக் கொள்வதற்கில்லை. இதைப் பிரதம மத்திரியும் அவரது கட்சியினரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று இவ்வுறையும் நம்புகிறேன். இதுவே மக்களில் எல்லா வர்க்கத்தினருக்கும் திருப்தியை அளக்கும். இத்தியானில் மட்டுமேயிதி வெளி தாருகனி தாம் இத் தேர்து பாராட்டப்படும்.

சின்னம்

தாங்கலையான காபத்து சர்க்காரின் தீவிரியை தாம் இருப்பதை மத்திய அரசாங்கம் வெளிப்பட ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது. தேவிய சமீபமனம் ஒன்றைக் கட்ட அது உடையதாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். பற்பல ராஜ்யங்களில் சமீபத்திய போக்கு களைப் பற்றி இச் சமீபமனத்தைக் கொண்டு ஆராய வேண்டும். தேசத்தின் அரவியம்-பொருளாதார நிலைமை பற்றியும் சமீபமனம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தேசத் தின் ஒழுங்கான ஆட்சி ஏற்பட வழி என்ன, மக்கள் கபிடாரும் திருப்தியும் பெற உபா எம் என்ன எவ்வளவு குறித்து இத் தேவிய சமீபமனம் போரனை கத வேண்டும்.

சின்னம்

பற்பல மூன்ற கொள்வனையே மீண்டும் வருகிறேன் - காங்கிரஸ் பிரசீனை என்பது. காங்கிரஸ் இத்தியானுக்குச் சொந்தமான பாகியிதானுக்குச் சொந்தமான என்பதில்லை. காங்கிரஸ் மக்கள் மோதலான குற்றநிலையில் தக்க பாதகாபிடி உணர்வுடன் வந்துவந்தது எத் தகைய அரசாங்கம் வேண்டும் என்பதே பிரசீனை. காங்கிரஸைத் ஏதோ கதாவர சொத்துப் போல் நினைத்து, அது இத்தியானுக்கோ பாகியிதானுக்கோ உடனடியாக வேண்டியது என்று எண்ணக் கூடாது. இத்த உண்மையை அழுத்தமாகப் பதிய வைக்க வேண்டுமாயின் நெக் அப்துல்வாஸை விடுதலை செய்வது சிகாக்கியமான மிகுக்கும். காங்கிரஸ்தின் தலைவர்களுள் அம்மக்களின் தலையிலும் வெகவந்தத்திலும் மிகுந்த அக் கதை கொண்டவர் அவர் என்பது வெளிப் படை. அவர் பாகியி, என் இத்தியான இரண் யுக் எதற்குமே கைப்பாணை ஆகாதவர்.

சின்னம்

மதுமித்தை ரத்துச் செய்வது பற்றிப் பேச்சுக்கள் எழுந்துள்ளன. பொதுமக்க் டுடன் உண்மையான தொடர்பு கொண்ட வரும் கண்க் கடைவை முடிவாயின் ஏழை

மக்கள் குடிப் பழக்கத்திலிருந்து விடுவதெனப் பெற்றிருப்பதை உரை குடியும், நகரமும், நாட்டுமேறும் இரண்டும் இது பொருத்தும். கண்ணம் சாயல் செய்த ஆகாந்த நடைபெற்றதும் பொது உய்மை இதுவே. மதுபுகழ் கெழுக்கடைக்கைத் திறப்பது ஏழை மக்களில் பொருளாதார நிலைய, எண்ணத்தற்கை பணிகரமான முதலிய மாற்றில்கும். ஏழைகள் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்ததாக கள்ளுக்கடை போலாகப் பெற்றவர்களுக்குச் சென்றுகிடும். கடைகளை ஏழம் விட்டுச் சர்க்காரும் குத்தகைத் தொகை பெறும். ஆனால் உற்பத்திக்கு உதவாத விண் மாலையின், உயர்ந்தவர்கள் பாதிக்கும் விதத்தின் ஏழைகளின் பணம் கஷ்டமாகும். குடிப் பழக்கம் காரர்களின் வாழ்வினை போலமாக ஆகி விடும் அபிமானம் அதிகமாகும். பணத்திற்கு மையம் கட்டுப்படுத்தி, சேமிப்பை அதிகம் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக உண்மையிலேயே தேசத்தின் கொள்ளையாக இருந்ததன் அடக்கு மறுவிடக்கு எதற் பெரும் ஊரறிவிடத்திலும், மதுவிடக்கு எதற்கும் சர்க்காரின் அருமாமையையும் என்பதன் பெரிதான நினைப்பது பிரமை. சர்க்காருக்கும் மையப் பணத் திட்டம் புகையினக உருவக்கும் ஏழை மக்கள் இழப்பார்கள். இது வேறு விதப்பலிகள் சர்க்காருக்கே பொருள் இழப்பாகவுமாம்.

[illegible]

உத்கலிநகரத்தைச் சேர்ந்தார் அமைந்த நாதி யங்கள் வாங்கும் மக்கள் சபையினுள்ள எதிர்க் கட்சி அமைப்பதைத் தவிர்த்துக் காங்கிரஸ் சபையாகக் கருதுவென்றது என்பது உண்மையு ின்றது. இந்த நாதிநகரம் தற்போதும் கைத் துள்ளி விடப்பார்க்கும் மக்கள் சபை எதிர்க் கட்சியின் திருமையுடனும், எவ்விதத்தாலும், நாதிநகரத்தினாலும் மிகவும் தடைபட்டது. பாக்கி வேண்டும். மக்களின் இந்த நம்பிக்கை இவ்விதமாக ஏற்பட்ட ஒன்று. இதைத் திரைவிசுற்றுக்காரரே எதிர்க்கட்சிகள் முக்கியமாகக் கருத வேண்டும். மக்கள் சபையின் சிவநாமமாக நடத்து கொள்ளலாம். மத்திய சர்க்காரிடம் தள்ளுவதில் காட்டுவது, தந்தம் தனிபடுவது மக்களின் மனநிலை.

நீதி மன்றங்கள் காத்திருக்கும் வழக்குகள் எதிர் கட்சியினர் தொடர்பாக இருப்பின் இவற்றை அவை கைவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இவற்றை சேக்காழத்தில் முதலியமனாக மணி, மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராகத் தயார் செய்யப் பிழையும் தாஜ் சர்க்காரினால் தயார் செய்து வைத்துவிட்டுத் தொடர், அதற்குக்கான பொராளாகவேலாகும். இது தவறு ஒரு மணி காப்பத்திற்கும் பொது, மக்கள் தலையிடுவதன் எதிர்க்கட்சிகள் மீது மட்டு இருக்குமாயின் அது காங்கிரஸுக்குத் தோல்வி தருவதற்குத் தயார்த்திருந்து தொடர்வதற்குப் பிராஜகத்தோடு முடிவாகும்.

ஸாபெய் சாணத்தின் ஆட்சி மொழி
 குறித்து இருக்கும் அபிப்பாயம் முற்றாகத்
 லேய் ரத்த மெய்தவிட்டு, சீக்கியாதி,
 கிறித்த சத்திர சிவாருத் ஆட்சி
 மாற்றப்பட்ட போதே இரத்தமற்ற ஆட்சி
 கெய் மொடர்ந்து அபிப்பாயமெய்யும் எய்தி
 புதிதா சாணத்தின் ஒரு விதிகய ஏற்
 படுத்துவதொன்றே ஹிந்தி மொத மக்களின்
 துத் திருநி தரும் என்பத பட்சபாதமற்ற
 சட்ட நிபந்தனக்குத் தெனிக. ஆகவே
 இந்த சிபியின் ஸாபெய் சாணத்தைத்
 திருத்தவது விவரத்தையான முயற்சியை
 யாகும். ஏனெனில், இந்தக் மக்கள் சமய
 தும் மத்திராஜிய சட்டமொன்றையும் மொழி
 மொழிவிட மெய்ப்பது சிறமம். இவ்வா
 தின்று, மத்திய சர்க்கார் கூறுவது மொ
 மெதெய்கிறத்தினா சட்டம் மெய்த
 அதையும் விவரத்தையாகும். ஏனெனில்
 அது ஹிந்தி மொத ராஜ்யங்களுக்குத்
 திருநி தாந்த. ஆகவேயாக இப்பொதிக
 றுநீ மாகும். சட்டநிபந்த மெய்யும்
 மக்களும் தீவிர தீவிர மெய்
 படுத்துவாகும். அதாவது ஆங்கிலத்தின்
 இடத்தில் ஹிந்தியை அமர்த்தும் எரிவியின்
 விதும். இதனாக இருத்தவரும் நிபந்த
 தீர்ப்பதாக தீவிர சிபியின் முடிவு மெய்
 அங்கியைப் பின்பற்ற மெய்தும்.

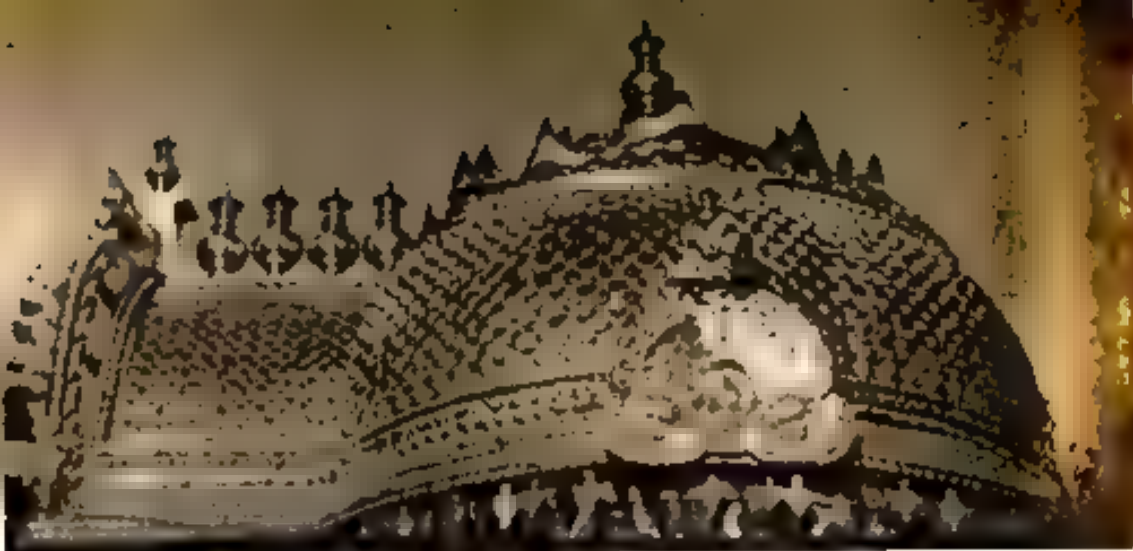
[illegible]

பொருளாகத் தேர்தல் விழாவுக்கு நடத்தப்
பெய்து, தி. மு. அ.வி-ன் பிரதிநிதிகளால்
தேர்த்தல் உறுதிப்படுத்தப் பெற்ற அமைதி
படை மட்டுமே இருக்கும். அதனால் தேர்தல்
புரட்சியாக நடக்கலாம்.

A black and white photograph of a woman standing outdoors. She is holding a long flagpole with a flag. She is wearing a light-colored, short-sleeved dress. The background is a dense, leafy bush.

ஆறுமுகர்கள் ஆளாட்சிகள் அந்நிபதந்து
மாதாபட்டே அநிமாதலோ பூர் ராமர்
ஆறு நான்கள் னனையும் சொல்குவீரே
ஆளர்கள் சொல் தத்துவங்களைப்போதான்
நிட்டமடாத ரத்தினங்களைத் தீட்டி,
அவ்வந்தரே மேம்போன்றிப் பதிந்து, நமாத
கொடுக்கையும் செய்த அளிப்பது போல

புறஹா

ஸ்ரீரங்கம் - கருங்கிற்றை - ரங்க விமானம்.

புரமபரர்களில் உயர்த்ததையும் கொள்ள கொள்ளும் வகையில் அமைத்திருக்கிறார். ஸ்ரீ ராமானுஜருக்குச் சேவகாகம் பீதரு அவரது சித்தாந்தத்தையே ஏற்றவர்கள் கூட வில் என்றும் தென் வில் என்றும் ஒரு தாய வளித்தும் பீதத்த இரண்டு மகவுமெய வளர்ச்சி பெறுவார்களர்.

ஸ்ரீ வேளாங்க தெய்வம் (ம. பி. 1148-1153) யடவிய வழி வந்தவருக்கு ஆராரிய னுட விளங்கவாரார் ஸ்ரீ மணவார மாராவி தென்விய வழிவந்தோருக்கு ஆராரியராய விளங்கவாரார் இவ்விரு வழி வந்தோருக்கும் ஸ்ரீ இராமானுஜரார் ஒரு உய்வளர்வன் யாவ கும உடையவார ஒரு பரம்பரையாவரும்.

வடவிய வழிவந்தோரும் தென்விய வழி வந்தோரும் வாவக விரமத்தில் பெருவார விரர் அதனும் ஆய்வளர்வ வழிக்கு வந்தவர் வுக்கு வழிகாட்டினாரக ஆய்வளர்வ பதவ ஆராரியர்களும் தோய்வளர்வாவிரர். அவரவ வரப் பின்பற்றும் உட்பிரிவுகளும் ஏற்பட்டன வடவிய வழிவந்தோரின் ஸ்ரீ உட்பிரிவு ஸ்ரீவித்திரய பரம்பரைய வளர்கருவது

இந்த ஸ்ரீவித்திரய பரம்பரைய ஆராரிய வில் ஒருவர் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் என்பார்.

ஸ்ரீ தாதமுனிகள். ஸ்ரீ வானுள ஸ்ரீமதி. ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸ்ரீமதி என்பதும் ஸ்ரீ ஸ்ரீமதி என்பதும் வந்த வளிவயம் வவக பிடித்தோருக்கும் ஒரு ஸ்ரீமதிக்கு ஸ்ரீவித்திரய பரம்பரைய வந்த தெய்வம் பெய்த பவளவிறு என்பது ஒருவரின் வந்தது.

ம. பி. 18ம் நூற்றாண்டில் திருத்தவந்த ஸ்ரீ தெய்வம் என்றவருக்கப்பட்ட ஸ்ரீ வேள வாரிய மனதெய்வம் என்ற ஸ்ரீ ஆராரிய குடும்பகாணத்தின் இருத்தார். அவரவ ஸ்ரீமதி வந்தியாவின் ஆராரியருக்கு ஏதது ஸ்ரீ பவவத் ராமானுஜ சித்தாந்தத்தின் உதக தெரிட்டது. இவ்வளவு ஸ்ரீமதிவரின் சிவ்ய கோயுவின் பரம்பரையவந்தவர ஸ்ரீவித்திரய பரம்பரைய வந்த அவரவ விரும்ப வவபத வேறு விரர் வந்தது. இவ் வழி வந்த "ஆண்டவன்" என்றும்

ஆராரியர்களின் வவவ வவவ வவத தக வவவவ. "பெரிய ஆராரிய" வவ வவ ஒரு வந்தவரம் ஸ்ரீமதிவந்தம் தவவ

ஸ்ரீரங்கம் கோயில் - ரங்கேசுவரம் - சித்தான நாமவாரம்

லெக்ஸ் விழா முன்னிவது பரிசு நாவல்

மணக்கோலம்

அத்தியாயம் 1

எத்தனைவோ மாதங்க ளாக ஐரானு கண்டு கொண் டிருந்த கனவு அன்று பவித மாகி விட்டது. அவன் ஒரு சைக் கிள்காரன் வாங்கி விட்டான்! அதுவும் அவன் தானே செப்பாதித்து, மாதா மாதம் அம்மாவும் வரும் அக்காவுக்கும் தேரிகாமிக் கொடுத்து வைத்த பணத்தி லிருந்து! அவளுடைய அழகையும் நிறத்தையும் காரா புழுவதை அவன் அறியாதவனா என்ன? தங்க வளையங்களும் நெக்ஸ னும் இருக்க வேண்டிய இடங்களைக் கண்ணாடி வளையங்களும் தங்க மூலாம் பூதிய வெள்ளிச் சங்கிலியும் நிரப்பி அவன் மனத்தை நோக்கச் செய்வதை அவ ளாக இப்போது நிவர்த்தி பண்ண முடியாது. ஆனால் கண்ணாடி ரம்மிவமான ஒரு பதினாறு காரட் கிள்காரத்தை இருநூறு ரூபாய்க்கு வாங்கும் சக்தி அவளுக்கு இருக்கிறதே!

இடது கையில்லுந்த வளை யில் வலது கைக்கு மாற்றி விட்டுக் கிள்காரத்தைக் கட்டிக் கொண்டாள் அவள்.

டி.என்.ஆர்.

அதைப் பார்த்த போலீஸ்காரர் சிதம்பரம் இளைஞர்களைச் சந்தார.

"ஏன் சார் சிரிக்கிறீர்கள்?" மகிழ்ச்சியில் தடுவிலும் இராஜாவுக்கும் கோபம் வந்தது.

"இல்லைமா... ஆகைய் பொறுத்தவன் ஆறப் பொறுக்காமல் இருக்கிறேன்னு தெரிச்சேன். சிரிப்பு வந்தது!"

"இது எக் வாட்க... நான் வாங்கினேன்...!"

"எனக்கும் இல்லைன்னு சொல்லியே? இதையே இப்படியே கிட்டிக்குக் கொண்டு போய் அம்மா

சுஜயா

விட்டே கொடுத்த அவன் கைவிரிந்து
வாங்கிக் - "

"எனக்குத் தெரியும், சார்!"

"கோபிக்கக்கூடே. ஜானு! ஏதோ
என் மனசிலே பட்டதைச் சொன்னேன்.
அய்யவனாவதான்.....!"

"சார்! இன்னமே உங்களுக்கு
என்னைப் பத்தி என்ன தோணினாலும்
என்ன பட்டாலும் அதை உங்க மனசுக்
குள்ளேயே வைச்சுக்கொங்க. என்ன
தெரிஞ்சுதா?"

"சரி அம்மா! ஏதோ வயசானவன்."

"அது எனக்குத் தெரியாதா? இளம்
வயசுக்காரனாக இருந்தா நான் சொல்ற
பதிலேயெவ்றவாக இருந்திருக்
கும். நான் வரேன் சார்...
ஆமாம், உங்க பொண்ணு
சிமந்தம் என்னிக்கு?"

"தை மரகம் மூணாம்
தேதி."

"இங்கிலிஷ் தேதியிலே
சொல்லுங்க சார்.....!"

"துவையிப்பதிலும்தேதி."

"அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை?"

"ஆமாம்....."

"என்னைக் கூப்பிடுவீங்க, இல்லியா?"

"ஏம்மா, இப்படித் கேட்கிறே?"

"இப்பத்தானே நான் உங்க மேலே
"சன்"னு விழுந்தேன்?"

"நீ என்னிக்கு யார்மேலே சன்னு
விழலே?"

சிதம்பரம் வாய் விட்டுச் சிரித்தார்.

"எம்பேர்லே கோபமா?"

"சேச்சே, அதெல்லாம் இல்லைம்மா!
உம்பேர்லே யாருக்காவது கோபம்
வந்தா அவன் ரசிகனே இல்லைம்மா!"

"தாம்பூ வாட். இந்த வாட்க
தன்னுயிருக்கு இல்லை!"

"ரொம்ப தன்னுயிருக்கு."

"என் கைக்குப் பார்த்தமா இருக்கு.
இல்லியா?"

"ரொம்பப் பார்த்தமா இருக்கு!"

"என்ன சார், என்னைத் திருப்திப்
படுத்தணும்னு பேசற பேச்சாய் பேச
றேனே சார்!"

"அதெல்லாம் இல்லை. உண்மை
வாகிலே நன்னுக் இருக்கு."

"ரொம்ப தாங்கிய சார், ஏன் சார்
உங்க பெண் பர்வதத்துக்குக் கடிதாரம்
இருக்கிறதா?"

"இல்லை.....!"

"நீங்க வாங்கிப் போடையா?"

"ஊஹும்.....!"

"அப்போ அலுனுடைய சண்டையாவது
வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டாமோ?"

"என் கொடுக்கவேன்னு தெரி
யாது. ஜானு?"

"ஒரு வேளை நீங்க மாப்பிள்ளைக்
குத் தலைப்பாவனிக்குக் கடிதாரம் வாங்
கிக் கொடுக்கலையோ....?"

"அதுதான் காரணமா இருக்குமோ
என்னமோ? இன்னிக்குப் பர்வதத்
திடமே கேட்டு நாளைக்கு உங்களுக்குப்
பதில் சொல்கிறேன்....."

"சரி, சார்! நான் வரேன். மணி
ஆர்டர் வேட்டஜிலே ஒரு கூக்யெழுத்
தைப் போட்டு விடுங்கள்."

"சரி.....!"

ஜானு சென்ற பிற
கும் சிதம்பரம் வெகு
நேரம் அலனைப் பத்
தியே என்னிக்குக் கொண்
டிருந்தார். இருபத்தி
ரண்டு வயதிலே அவன்
இன்னும் சிறு பெண்
போல அல்லவா நடந்து
கொள்ளுன? பெண்
களுக்குக் கூடாது அவன்

காரங்களில், நடைநட்டுக்களில் ஆசை
யும் மோகமும் அதிகம்தான். ஆனால்
ஜானுவைப் போல் அவர் பார்த்த

தில்லை. தான் ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். மந்திர எத்தனையோ பெண்களைப் போலத் தன் குடும்பத்துக்கு முடியாத என்ற எண்ணமே அவனுக்கு இல்லைவோ? இதே வயதில் ஒரு பிள்ளையானால், ஊரார் அங்கைப் பொறுப்பற்றவன், ஊதாசி என்றெல்லாம் பேசுவார்கள். ஓரளவுக்கு ஜாணலையும் அந்த நினைவு தான் சொல்ல வேண்டும். கிடைக்கிற சம்பளத்தில் வீட்டுச் செலவுக்கு அம்மாவிடம் என்ன கொடுக்கிறாள் என்று சிதம்பரம் தம்முன் கேட்டுக் கொண்டார். அவன் தினம் தினம் உடுத்துக் கொண்டு வரும் வீதம் வீதமான கைவலக், கைவலம், பட்டுப் புடவைகளைப் பார்த்தால் அரிசிக்கும் பருப்புக்கும் பாதுகூட ஜாணலால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? என்ன கொடுக்க முடியும்?

ஆனால் இவ்வளவுக்குத் தான் அம்மையின் தானே மயங்கி, அங்காரப் பொருள்களில் மோகம் கொண்டிருக்கும் ஜாணலின் உணர்வு மாற்றுக் குறைவாகத் தங்கம் என்று அவளுக்குத் தெரியும். அவளுடைய நேர்மையும், தூய்மையும் பாருக்குமே இருக்க முடியாது. பட்டபெண்ணு பிசி. மனத்தில் உள்ளதை அப்படியே கொட்டிவிடும் அவன் தான் அப்படிப் பேசுவதால் எதிராளிகள் என்ன நினைப்பார்கள் என்ற கவலையே கொள்ளாமல் இருக்கிறான். அதனுடையே அவளை எத்தனையோ பேர்கள் வெறுக்கும் அளவுக்கு அவன் தன்னைத் தானே தாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் அவளுடைய உண்மை கபாலத்தை அறிந்தவர்கள் மட்டும். ஜாணலிடத்தில் ஒத்தி என்றே எடை போட்டிருக்கிறார்கள்.

நிமரென்று ஒரு தந்திச் செவகன். சிதம்பரத்துக்கு முன்னால் வந்து நின்று, அவளுடைய சித்தனை தடைப்பட்டது. அவர் ஜாணலைய மறந்தார்.

ஜாணலின் நெருப்பும் மிமிச்சியும் அவளுடைய நடைவிக் பிரதிபலித்தன. கார்த்திகர் தபால் நினைத்திருந்து வெளியேறிய அவன். மயிளாப்பூர் பண்ணைப் பிடிக்க நடந்தான் என்று சொல்லுவதைவிட ஒழுங்கு என்றே சொல்ல வேண்டும். ஏதிர் வீட்டுக் கற்பகம். இவ்வூரின் கோமதி. மச்சர் விசாலம் எவ்வாருக்கும் புதிதாக வாய்மைய கைக் கடிக்காரத்தைக் காட்டியாக வேண்டும். முதலில் விசாலத்திடம் காட்டி, சாணியை முன்னுக்கும் பின்புக்குமாய்

ஒட்ட வேண்டுமா அந்தை ஓரே ரோக முன்புத்தியே கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்க வேண்டும். கடிக்காரத்தைப் பொறுத்த வரையில் விசாலத்துக்கு இதெல்லாம் தண்ணீர் பட்ட பாடு! எத்தனை கடிக்காரர்களை அவன் இதுவரை மாற்றி விடுக்கிறான்?

ஜாணலுக்குத் திடீரென்று கிரீப்பு வந்தது. தேருவில் நடந்து செல்பவர் களில் ஓரிருவர் அவன் தனக்குத் தானே சேர்த்துக் கொண்டதைப் பார்த்துத் தடை உணர்ந்தும், அவன் உடனடியே சிசிப்பை அடக்கிக் கொண்டனிலும்.

எத்தனையோ விதமான கைக் கடிக்காரர்களை வெல்லும் கட்டிப் பார்த்து விட்டு, விசாலம் கடைசியாக ஆண்கள் கட்டும் பெரிய சதுரமான கடிக்காரத்தைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்! அது அவனுக்கு நன்றாகவே இல்லை! இன்னொரு மூன்று நடவைகளுக்கு மேல் ஜாணலே விசேஷமாக விட்டது. ஆனால் யார் என்ன கேள்வி செய்தாலும், விசாலத்துக்குத் தான் கோபமே வராது!

விசாலத்தைப் பற்றி எண்ணியபோது உண்டான கிரீப்பு அம்மானையும் அக்காவையும் நினைத்தபோது, நிமரென்று மறைந்தது. ஒழுங்கித பவமும் சங்கடமும் கூட உண்டாயின. அக்காவாவது ஓரிரு வார்த்தைகளில் காட்டை அடிப்பது போல் அடித்து விட்டுப் போய் விடுவான். ஆனால் அம்மா இந்தக் கடிக்காரம் ஒடி ஒடி ஓய்ந்த ரிப்பெருக்குப் போய்க் கடைசியில் கிடைத்த விளைக்கு வித்திற நான் வரை ஒவாது திட்டிக் கொண்டேயிருப்பான். இது அம்மாவின் குணம் என்று விட்டு விடவும் ஜாணலால் முடியாது.

அம்மானை எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற யோசனையுடன்தான் அவன் பண்ணிக் ஏறினான். இடையிடையே தங்கை கமலாவின் நினைவும் வெறுவரவே. அவளுடைய முகத்தின் ஒளிவே மறைந்து விட்டது. பிரகாசமாக இருந்த வானத்தின் நிமரென்று ஒரு மேகங்கள் குழுகி விட்டன.

அரிக்காரன் தேருவில் ஒரு வீடு. கம்பி அழிவிட்ட, மக்களுக்கு ஒரு வேய்ந்த வீடு. சென்னா சிறு திண்ணையைத் தாண்டினால் குறுகலான ஒரு ரேழி. ரேழியில் வலது புறத்தில், திண்ணைக்கும் கடத்துக்கும் நடுவே ஒரு சிறு அறை. இந்த அறையிலிருந்து கடத்துக்கும் வழி இருந்தது.

அச்சிறிய வீட்டுக்கு, கடம் சற்றுப் பெரிது என்றே சொல்வோம். ரேழிக்கு தேர் எதிரே நாயகிச் சதுரத்துக்கு ஒரு குற்றம். கடத்தின் அதிக

வருக! வருக!!
ஹாண்ட்லூம்
ஹவுஸ்

பெனிலியனுக்கு வருகை தருக!
(கைத்தறி வார்ப் பொருட்காட்சி,
பாந்தியன் ரோடு, எழும்பூர், சென்னை-8)

10%

விசேஷ தள்ளுபடி
ஹாண்ட்லூம் ஹவுஸ்

9, ரத்தன் பஜார், சென்னை-3.

புது அழகுடன் விளங்க

பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம் உபயோகிப்பவன்

சருமத்தைப் பட்டுப்போல்

மிருதுவாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

வெண்பளி போன்ற பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீமை உபயோகித்து உங்கள் சருமத்துக்கு புதுப் பொலிவை அளியுங்கள். பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம் முகத்தில் எரும்புள்ளிகளை தோன்றுவதைத் தடுத்து, எண்ணெய் வழியும் தோற்றத்தை மாற்றி சருமத்தில் வெயிட்னெனும் காற்றினாலும் வறட்சியேற்படாமல் பாதுகாப்பளிக்கும். பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீமை மட்டுமே உபயோகித்தால்கூட முகம் பட்டுப்போல் விளங்கும். அதன் விளைவுடனும் போட்டுக்கொண்டால் பவுடர் ஒரே சேரகப் படிந்து மணிக்கணக்கில் அப்படியே கையாமல் இருக்கும்.

சீஸ்ப்ரேசு-பாண்ட்ஸ் இன்டர்ப்பிரைட்டி
(வாழ்வதுக்கென்பட்ட பொதுப்புடன் யு.எஸ்.ஏ.யில் இலாக்கெடுப்பது)

சாமான்கள் இல்லை, ஒரு சிறு மேஜை. அதன் மேல் எப்போதோ வாங்கிய ரேடியோ. மேஜைக்கு முன்னால் ஒரு முக்காலி. மூலையில், கருட்டி வைக்கப் பட்ட இரண்டு பாய்கள். வீட்டின் மூன் பக்கத்து அறையைப் போலவே, ஆனால் அதைக் காட்டிலும் இரண்டாண்டு பெரிதாக இன்னொரு அறை கூடத்துக்கு அப்பால் இருந்தது. படுக்கை அறையாகப் பயன்பட்ட அறில் படுக்கக்கூடிய தவிர, பெட்டி, கனம் இருந்தன. ஒரு கொடியில் புடவைகளும் ரளிகளாகவும், பெண்களின் மற்ற ஆடைகளும் தாறுமாறாகக் கிடந்தன.

வீட்டின் பின்புறத்தில், சமையலறையும் பூஜை அறையும் இருந்தன. தாழ்வாரத்தில் அலாரி பதற்கும் கூட்டுவதற்கும் அப்படியும் கூட்டுக் கல்லும் பதிக் கிருந்தார்கள். தாழ்வாரத்திலிருந்து அரசர வென்று இருக்கிய ஒரு சிறு கொவ்வியில் விண்ணும் அதன் அருகே துணி துவைக்கும் கல்லும் காணப்பட்டன. விண்ணுக்கு இடதுபுறமாய், தெருவிலிருந்தே நோக்கப் பார்த்தால் தெரிவிக்கரிய ஒரு துணி மாடம், தன் வெண்ணிறப் பூச்சை இழந்து, செங்கல்லின் சிவப்பு பழுப்பாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் அலங்கோலத்தில் காட்சி அளித்தது.

கொவ்வியில் இரண்டு தென்னை மரங்களையும், ஒரு மாமரத்தையும் தவிர வேறு மரங்கள் கிடையா.

சமையலறையிலிருந்து வந்த பாகேதி கூடத்தை அடைந்ததும் நின்று.

முற்றத்துத் தூணில் சாய்ந்தவளாய், கமலா ஏதோ ஒரு பத்திரிகையைப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

"ஏன்டி கமலா! பரீட்சைக்கு இன்னும் இரண்டு மாதம்தானே இருக்கு?" பெண் பதில் சொல்லவில்லை.

"ஏன்டி, நான் ஒருத்தி கேட்கிறேன். இப்படி அலட்சியமா நீ உன் பரீட்சைக்கு...." பாகேதிக்கு மூக்க வாங்கியது.

படித்துக் கொண்டிருந்த பக்கத்தில், அடைவானத்துக்கு ஒரு ஸீலைச் சொருகி, பத்திரிகையை மூடின கமலா, அம் மாலையை எறிட்டுப் பார்த்தாள்.

"என்ன கேட்டேமப்பா, பரீட்சைமா?"

"ஆமாம்மா! பரீட்சைதான். அதுக்குத்தான் இதைப் படிக்கிறியா?"

"இப்போ மணி என்ன ஆகிறது பார்த்தியா?"

"என்ன சொல்றே?"

"சாயங்கால வேளையிலே யாரும்மா படிப்பா....? அப்படிப் படிக்காததான் எப்படி ஏறும்?"

"உன் பண்டையிலே ஏழுதும... ஏழுது. ஏழுக்கா சாப்பிட உட்காருவே. அப்புறம் படுக்கையை உதறிப் போடக்கூடக் கையாலா காமல் விரிச்சுப் படுப்பே. தூங்கினு, ராட்சஸி மாதிரி ஒரு தூக்கம். எழுந்தால் கோக்கவே வேண்டாம். ஒரு சோம்பல். பொண்ணுப் பொறந்தவ னுக்குக் காலங்காத்தாலே உடம்பெல் லாம் சோம்பலாயிருந்தால், அவள் குடியும் குடித்தவழியா எப்படி இருப் பான்? சாப்பி சாப்பிடத் தெரிவிறது நன்னு. அப்புறம் பேப்பர்... வெயிலில் ஏற ஏற. பண்டையிலும் ஒண்ணும் ஏழுது என்கிற வாதம். உம்... உம்... எப்படியோ போ!"

கமலா அதுத்துக் கொண்டாள்.
"நீ உன் காரிவத்தைப் போய்ப் பாறேன்.... அக்காயும் ஜானுவும் வரற நேரம்...."

"அப்போ, நான் என்ன கத்தினு தும் நீ இப்படித்தான் இருப்பியா? எல்லாரையும்விட உன்னைச் சொல்லமா வளர்த்தினை! பூகு, எங்கேய் கொல்ல னும்.....!"

"நீ அந்த மாதிரி வளர்த்தது தப்பு."
"ஒகோ... அதனால்தான் பி.ஏ.யிலே இரண்டு வருஷம் பெயிலாப் போனி யாக்கும்....."

"நான் படிக்க வைத்து சொல்ல விடே! அக்காய்க்குத் தானும் என்.என். எல். என். ஜானுவும் அதுக்கு மேலே போகலை. கடைசிக் தஞ்சையாவது பட்டதாரியாகப் பிரகாசிக்கட்டும்னு ஆகை. அதனாலே எங்கேய் காலேஜிலே செர்த்தா.....!"

"ஒகோ...."
கமலா தனக்கே உரித்தான அலட் சியத்துடன் பத்திரிகையில் கண்களைச் செலுத்தினாள்.

பாரேதியின் ரத்தம் கொதித்தது.
"நீ எப்படியோ நாசமாய்ப் போ. நான் இடுதா கொய்துக்குப் போகி யென். ஸ்டுடெண்டிலே சாதம் வேறெது. பார்த்து இறக்கி வை. அதையாவது செய்....."

கமலாவின் பதிதுக்கும் காததிராமல் பாரேதி வெளியேறினாள்.

பாரேதி சொன்ற சில நிமிடங்களுக் கெல்லாம் ஜானு நிரும்பினாள். கமலா படிப்பில் மூழ்கியிருப்பதைக் கண்ட அவள் சந்திச் செய்யாமல் படுக்கை அறைக்குள் நுழைந்து, கைக் கடி கார்ப் பெட்டியைத் திறந்து சுடி காரத்தை அதில் வைத்து, பெட்டியில் இருந்த புடவைகளின் தடுவே மன்றத் தான்.

நிரும்பி வந்ததும், "அம்மா எங்கே கமலா.....?" என்று வினவினாள்.

"கோயில்."

"எப்போ போனா?"

"இப்பத்தான். கம்மா கேள்வி கேட்டுத் துணக்காதே....!"

"அடே அப்பா! காதல் கதை அல்லவா இண்டரஸ்டிங்கா இருக்கா?"

"ஆஹம்.... உன் மாதிரி ஒரு கதாபாத்திரம்....!"

ஜானு வினாத்தை நோக்கி நடத் தாள். கைகள் கழுவிக்கொண்டு சனமயவனதற்கு வந்த போது, சாதம் வெந்து கொண்டிருந்தது. அதை இறக்கி வைத்து விட்டுக் காப்பியைக் கலந்து கொண்டாள்.

காப்பியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு அவள் கூடத்துக்குத் நிரும்பிய போது, சோம் பல் முறித்துக் கொண்டே கமலா எழுந்தாள்.

"ஏன்டி. ஜானு சாதம் வெந்தாவி லிட்டதா?"

"ஸ்டுடெண்டிலே சாதம் இருக்கா?"

"ஏன் நீ காப்பி கலந்துக்க, அதை இறக்கி வைக்கல்லியா?"

"ஏதோ ஒரு வெண்கலப் பாத திரத்திலே தண்ணியிலே ஏதோ வெள்ளையா யிருந்தது. அதுதான் சாதமா?"

ஜானுவின் நையாண்டி, கமலாவையா பணி வைக்கும்?

"ஐ ஆம் ஸாரி, ஜானு! அங்கே வேறெது அரிசிவெணு நெய்ச்சுக் கேட் டுட்டேன். என்னை மன்னிக்கோ, அது உன் மூளை. கார்த்தாலே போட்டது இன்னும் வேகலை போலிருக்கு!"

"தாங்கல், உங்களுக்கு அதுதான் மூளைன்னு தெரிஞ்சுதா? எப்படி?"

இவர்களுடைய ஆரவாரமான யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கையில் மிக ரென்று கதவைத் திறந்து கொண்டு யாரோ வருவது தெரிந்தது.

சந்தானம்தான் வந்தான்.

"நீங்க இரண்டு பேரும் ஸீட்டிலே இருக்கிறீர்கள் என்று தெருவிலேயே தெரிந்து விட்டது....!"

"அப்பேயே நின்று கேட்டிருக்கிறது தானே?" என்றுள் ஜானு.

"இன்னும் அதுக்கு மனக் பக்குவ மாகவில்லை. கமலா, ஜானு என்ன சொல்லுதிருள்?"

"ஏன் மூட்டியிடப் பார்த்திறீ ர்களா?" என்று கேட்டாள் கமலா.

"நீங்க கம்மா மூட்டி விடுங்கள் சார்! கமலா அசைய மாட்டாள். சொன்ன என்கிற உணர்ச்சியே....!"

"ஜானுவுக்குத் தான் உடம்பெல்லாம் இருக்கு" என்று முடித்தாள் கமலா.

லிப்கோ
பெருமையுடன்
அளிக்கும்

ஸ்ரீமதி ரங்கசுப்பிரமணியம் அவர்களின்
“குழந்தை வளர்ப்புக் கலை”

குழந்தைவளர் திறம்பட வளர்ப்பதற்கு அவசியமான துட்பங்கள் அனுபவத்திற்
செற்ப எனிய நடைவிக எவ்வோர் மனத்தையும் வலர்த்தக்க முறையிற் தரப்பட்
டுள்ளன. பருவத்துக்குத் தக்கவாறு ஒய்வோரு பருவத்திலும் குழந்தைவளர்ப்
பாதுகாத்துச் சாஸ்திராக்க கறிவுட்டும் குறிப்புக்கள் திறந்ந்துள்ளன.
முற்றுக்கணக்கான படங்கள் இத்துறைய அவக்கொண்டுள்ளன.

2-ஆம் பதிப்பு: 200 பக்கங்கள் - விலை ரூ. 3.60; தபாலில் ரூ. 3.45

பிற லிப்கோ வெளியீடுகள் :

குடித்தனப் பாய்க்கு - ஸ்ரீமதி ரங்கசுப்பிரமணியம்	.. ரூ. 2.00
இயற்கை தரும் இன் மருத்துகள்	.. ரூ. 4.00
ஸ்ரீ மனா பக்த விஜயம் - வங்காள பஞ்சவளியுடன்	... ரூ. 3.50
ஸ்ரீ தேசிகப் பிரபந்தம் - ஓவல் மட்டும்	... ரூ. 2.60

தி லிப்கோ வெளியீடுகள் (லிப்கோ), சென்னை-17; என். தாமோதரம் & கம்பெனி,
c/o M. D. நாயுடுவனம், 144, கார்யவாழியுடன் பழக் கடை, சென்னை-1;
தமிழ்நாடு, சிதம்பரத்திற்கு ரெயில்கள் கட்டக்கூடும்.

NALIN

சுத்தமான தேன்!**

நூற்றுக்கு நூறு சுத்தமான குடகுத்
தேன், 450 கிராம், 225 கிராம்
பாட்டில்களில் விடைக்கும். சர்க்கர
ரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அகமாத்க
முத்திரையுடன் ஸ்பென்ஸர் & கம்
பெனியாஸால் பாக்க செவ்வப்பட்டது.

ஸ்பென்ஸர் & கம்பெனியிலிருந்து
153, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-2.

Spence's Honey

மலர் பாதுகாப்பு, விடு
கனிக்பூச்சிகளின்மேல்
தெளிக்கும் மருந்து
களை உபயோகிக்கவும்

மலர் பாதுகாப்பிற்கு :

பாஸ்பார் - 50

(பாஸ்பார் 50% E. C)

தென், கரும்பு,
பருத்தி, வேர்க்க
டையின் மீது ம
இதர மலர்களில்
விளும் பூச்சிகளை
கட்டுப்படுத்த உப
யோகிக்கக்கூடியது

விடுகனின் கண்ணும் பூச்சிகளுக்கு :

2 x ஸ்பீரோ

ரோசுமார்

டை - பீனா

பக் - மார்

தென்காக்கோர்

விடுகனில், கோக,
க, ஏற்புடன் பூச்சி
மற்றும் துமக்காளம்
கம்பெனியுதவியவை
கனின் கண்ணும்
வண்ணக்கட்டுப்
படுத்தி நிறத்தம்.

பாரத் பல்வரைசிங் மில்ஸ்

(பிராவேட்) லிமிடெட்;

“தென்காக்கோர் துருவம்”

1074, திருவெற்றிபுரம் 28, சயானி ரோடு
செஞ்சூரன், மதராஸ்-19 பம்பாய் - 28

"சரி, சரி! நான் வேறொரு போயிடறேன். அப்பப்பா! என்ன சத்தம்! இரைச்சல்....."

"அப்போ வேறே அறை பார்த்தான் போங்கள். நாங்க இருக்கிற வரைக்கும் இந்தச் சத்தம் இருக்கத்தான் இருக்கும்!" - கமலா.

"அதைப் பத்தித்தான் யோசனை பண்ணிண்டி வந்தேன்...." என்ற சந்தானம். "ஜானு! நான் கொஞ்சம் வெளியே போகவேண்டியிருக்கு. ஒரு வேளை ராத்திரி பஸ்ஸிரண்டு ஊர் ஆனாலும் ஆகும். அம்மகிட்டே சொல்லு!" என்னுன்.

"சரி....." என்ற ஜானுவுக்கு அப்போதே கடிவாரத்தை அவனிடம் காட்ட வேண்டும் என்று மனம் துடித்தது. ஆனால் கமலா இருக்கிறாள்? கோபத்தில் பேசக்கூட மாட்டாள். மேலும் அம்மாவுக்கும் அக்காவுக்கும் முதலில் அவள் வரப்பெய விவரத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் அதையெல்லாம் கெட்டுக் கொண்டாக வேண்டும்.

சந்தானம் சென்றபின், கமலா ரேடியோவைத் திருப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஜானுவை ஓரக் கண்ணால் பார்த்தவளாய்ச் சைமன் அறையை நோக்கி நடத்தான். டன் பிறந்த சோம்பல் உடம்பெல்லாம் வியாபிக்க, சதை பெருகி அவனுடைய உடல் தள்ளாடியது.

திருப்பி வரும்போது ரேடியோவில் பாட்டுக்குத் தாளம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஜானு. மீண்டும் பத்திரிகையை எடுத்து, முற்றத்துத் துள்ளிச் சாய்ந்தவளாய்க் கமலா படிக்கலானாள்.

"ஏன்டி, இந்தக் கண்ட கண்ட புத்தகங்களைப் படிக்கிறே....?"

"நீ கண்ட கண்ட சினிமாப் பாட்டுடக் கேட்கலாம் இல்லையா?"

"எனக்கு ஒன்றும் மார்க்க மாசம் பர்ட்டை இல்லை...."

"பாட்டுப் பாட்டியும் தாளப் பாட்டியும் இருக்காக்கும்....."

"அது சரி! நீ எதுக்கு என் புடையைக் கட்டிண்டிருக்கே?" அப்போது தான் ஜானு. தன் பச்சை நிற, கைநாள் புடையை அவன் கட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தான்.

"எனக்குப் புடையையிலில்லை....!"

"அதுக்கு?"

"யாரகிட்டே திறையப் புடையிருக்கோ, அவா புடையைக் கட்டிண்டிடல்.....!"

"இப்போ அதை முதலிலே அவித்திட்டுத் தண்ணியிலே போடு....!"

"முடியாது!"

"உன் புடையைக் கட்டிக்கொள்."

"கட்டிக் கொள்ளும்படியா நான் புடைய இல்லை....!"

"அக்காவின் புடையை எடுத்துக் கொள்வோன்."

"நீயும் அக்காதானே!"

"அந்த உரிமையை இந்தப் புடைய விஷயத்தில் மட்டும் கொண்டாட, துக்கு உனக்கு வேட்கமாயிலில்லை?"

"இருந்தால் போயும் போயும் உன் புடையை எடுப்பேனா?"

"நேத்துத்தான் நான் அதைத் துளவக்க இஸ்மிர் போட்டு வைச்சேன்....."

"அதுதான் பார்த்து இதை எடுத்திண்டிடல்.....!"

"இப்போ, அவித்திட்டு வைக்கப் போறியா, இல்லையா?"

"கம்மா! அலட்டிக்காதேயம்....!"

நான்கு கார்த்தாவே நாளே 'வாஷி' பண்ணி, காய வைத்து இஸ்மிர் போட்டு வைக்கிறேன்!"

"இதை முதலிலேயே சொல்லி யிருக்கலாமோ இல்லையோ!"

"அப்பா..... ஒவ்வொருத்தர் என்னென்ன நியாமெல்லாம் செய்வாரு. இவ புடையவைக் கூட உடன்பிறந்த தங்கைக்கு இரவல் தர மாட்டாள்!"

ஜானு அமைதியாக விட்டான். அக்கா பேசாமல் இருப்பதைக் கண்ட கமலாவும் மேலே படிக்கலானாள்.

அடுத்த நிமிஷம் சீதா விட்டிலுள் பிரவேசித்தாள்.

அத்தியாயம் 2

மினி சரியாக ஆறு.

சீதா மேசையின்மீது இருக்க காகிதக் கட்டுகையாய் வைக்களைத் துவியலையும் ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு எழுந்தாள். நீண்ட பெருமூச்சு ஒன்று வெளிவந்தது. எழுந்த அவள் மேசையாக மூக்குக் கண்ணாடிவை எடுத்து, புடையைத் தலைப் பால் துடைத்துக் கொண்டிருப்ப

ரண்டு. எழு இருக்கும் இடத்தை நோக்கி நடத்தாள்.

"சார்! ஏதோ தஞ்சாவூர் பிராகதரர் ஒருவருடைய கேஸ் பாரிக்கலாமனு சொன்னார்களே? தருகிறார்களா?" என்று கேட்டாள் அவள்.

மார்க்கசகாயம் ஒரு தடவை அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். இந்தப் பெண்

ஹூக்குமம் அவருடைய மனஸுக்குப் பறத்தாழ ஒரே வயதுதான். சீதா ஆயிரம் வயது கறுடல் போராடித் தன் தீவகத்துக்காகப் பாடுபடுகிறாள். அவருடைய பெண்ணே ஓர் உதவி எஞ்சியிருக்க லாம்க் கைப்பட்டு, மூன்றாவது குழந்தையை மடியில் வைத்துச் சிராட்டுகிறாள். என்றமே சீதா என்னும், பொறுமையுள் அடக்கமும் நிதாவளும் தீவகத்த ஓர் ஏழைய் பெண், வெகுளி என்றெல்லாம் அவன்மீது அவருக்குப் பரிவுக் கருணையும் உண்டு. தம் மனத்தில் ஓடிய எண்ணங்களை ஒருவாறு மறக்க முயன்ற அவர் -

“மலிதான் ஆறு ஆயிரச்சே, சீதா! திக்கட்டிறுமை பார்த்துக் கொண்டவாம், நீ விட்டுக்குப் போ அம்மா!”

“ஸ்பீக் கொடுக்க சார்! இன்னிக்கும் நாளைக்குமா விட்டியே படிச்ச நோட் எழுதிடிறேன்....!”

இப்போது மார்க்கெட்டாகயத்தில்க் கண்கள், தம் முன் நின்று பார்க்கக் கஷ்டமாகத் துழாவின. அவரையும் சீதாவையும் தவிர யாருமே இல்லை. பாடிப் பேருக்குமேல், தந்தை எப்போது அடிக்கும் என்று காத்திருந்து விட்ட மன்றத்து விட்டார்கள். சிலர் ஈர்க்கரை மணிக் குச் சென்றார்கள். அவருக்குக் கோபம் வந்தது. குமாஸ்தாக்கள் எல்லோரும் இருக்கிற வரையில் அவர்கள் மீது கோபப்பட்டனோ, வெளிப்படை யாகக் கண்டிக்கவோ கைதீயலும் தென்பட இயலாத அவர் இப்போது இரைந்தார்.

“பாரும்மா, ஒரு பாயாவது இல்லை. எல்லாம் பொறுப்பற்ற பையன்கள். ஓய்வொருத்தன் சிட்டியேயும் அரிவாள் ஏகப்பட்டதா குமிக்க கிடக்கு. எவன் கனியர் பண்ணது.... பெட்டி கேட்டா எவன் பதில் சொல்றது?”

சீதாவுக்குத் தெரியும், வீணாகியவர்கள் எவ்வாறு தங்களுக்கும் மன்றத்தின் திணம் திணம் பாரும் பில்லி வைத்தான் இன்றும் பா. ஆரம்பிக்குற எய்து. இன்று அவளுக்கு ஏனோ அமர்ந்து கேட்கப் பொறுமை இல்லை.

“சார்... அந்தத் தஞ்சாவூர் பை!”

“நீமட்டும் ஏன்மா, வேலை செய்வதோ நீ போம்மா விட்டுக்கு. நாளுக்கு மொழிய் போறேன்....”

“சொம்ப அர்ஜண்டுன்னு சொன்னீங்கனே, சார்!”

“சரிதான். விக்கட்டும் கழுதை. அர்ஜண்டு அர்ஜண்டுன்னு ஆயிரம்

கடங்களையும் கேண்டனையும் முப்பது வகுறாமா போட்டுப் போட்டு இன்னிக்கு எனக்கு வண்டி கடைக்கட்டி...துர் பிளட் பிரஷரும் வசீற்றுவலியும்தான். இன்னிக்கு என்னெனையும் தெய்யும் விற்தை சிங்கியே கொடுக்கறது இரு தூற்றெழுபது ரூபாய். நாளைக்கு அப்பத்தக்கு வயலியே மொடாண்டது சொல்லப் போகும். அப்பறம் என்சைமா இருக்கு? பெட்ப்ரரி ஸரிவீனை வேய்லாம். கழிக்க இருபது வருஷ பர்மெனெண்ட் சர்வீசுக்கு 'இந்தா என்ஸ்தெட்டுருலா போன்ஷன்'னு தரப் போறும். ஸாதும் வேண்டாம், கேகம் வேண்டாம். நீ திக்கட்டிறுமை வா, சீதா பார்த்துக்கலாம்.... தானும் போறேன்....”

சேப்பாக்கத்திலிருந்து மெரினாவுக்கு வந்த சீதா அதுவந்துக் கொண்டாள். தான் வேலை செய்ய வேண்டிய தினம் ஏற்பட்டுவிட்டதை நினைத்தோ, தான் ஓர் ஏழை என்பதை எண்ணியோ அவன் மனம் அதுக்கனிலை. இதெல்லாம் விதி வகுத்த வழி. அவருடைய அதுப்புக்குக் காரணம், விட்டை அடைந்ததும் அடையாததுமாய் அம்மா கவியாணப் பேச்சை ஆரம்பித்துவிடுவாளே என்ற எண்ணம்தான்.

பண்டாண்டுக்கு அருகே அவள் ஒரு சிமெண்ட் பெஞ்சிமில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவன் முன்பே ஒரு தமிழியும் ஒரு நான்கு வயதுக் குழந்தையும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். பருஷன் பாண்டும் எவ்வாறுமாக ரோட்டில் இறங்கி நிற்க, மனைவி பட்டுப் புடவையுள், தலை நிறையப் பூவுமாகக் குழந்தையின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு காட்சியளித்தாள்.

இயர்களைப் போல் அவள் என்னே தின்றிருக்க வேண்டும். அன்று அவன்

அந்நையத் ஆலயம்

காசும் எவ்ருல் மலி, ஸ்ரீசாயம் எவ்நே ஒரு தலம் பெயர்
புற்றுள்ளதெனில் அதை நால்களில் மன்னாருக் கருத
வாம். திருப் பகுப்பதம் என்று தேவாரங்கள் தாவாரப்
பாரும் பதிலும் இதவே. திரிசூல நரடு என்பத தெயுங்குச்
சீமை, அப்பெயர் பெருக் காரணமாயுள்ள ஞான்று லிங்கம்
வலிய ஒன்று ஸ்ரீசாயத்தில் கனையும நல்லிவாரிது-ன் மகா
லிங்கம். ஈரூத மரத்தைத் தல லிசூட்சமமாகக் கொண்ட
மகா சேஷத்திரங்கன் ஞான்றிய ஒன்று ஸ்ரீசாயம்.

கைகிக்குச் சமமான கையத்தில் அந்நையதெனும்
நூரன் பருவதமாவிய தித்தாந்தத்துக்கு அழியாததொரு
யின்மை இருப்பது பொருத்தமென்பது? மேலும் ஸ்ரீ
ஆதிசங்கரபீர தமது வொணந்தயதலிலிதும நதயத் ததி
வளிலும் குதிப்பிடும் தலம் இது என்பதால் இங்கு அங்குக்கு
ஓர் ஆலயம் இருப்பது அவசியமல்லவா?

ஸ்ரீ காமகோடி பெரியவர்கள் ஸ்ரீசைவத்
தில் சங்கர மடம் திரிமணிக்க எண்ணி
யதைச் செயலாக்கித் தரும் பாக்
தியம் நெய்நூர் மாவட்டத்ததைச்
சேர்த்த ஸ்ரீமதி ரேபால கஜாதம்மா
ளுக்குக் கொண்டித்தது. அந்நாதினாவிரம்
நூலவர்க்கு மேல் செவவிட்டு அவ்வம்
வாராயர் ஸ்ரீசைவத்தில் கூட்டத் தந்த
மடத்துக்கு மார்ச் 28த் தேதியன்று
ஸ்ரீ காமகோடி பெரியவர்களின் திரு
ஞன்னரி ழும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.
மடத்தின் மத்தியஸ்தமப்ப கூச்சியில்
ஆதிசங்கரரும் அவரது நாய்க்கு பிரதா
சீடர்களுள் சமையகம் கலி பிம்பங்களாகத்
தரிசனம் தருகின்றனர். அடியில் ஸ்ரீ
பெரியவர்கள் ஆசாரிய பாதாளகளை
ஸ்தாபித்து நூற்றெட்டு நூல் சிலுவங்
களால் அதனை அரக்கித்தார். அந்நையத்
தத்துவமும் காமகோடியின் கருவியும்
இனி விசுவ ஆத்திராளில் குன்றின்
மேலிட்ட விளக்காகக் கன்னுது பிர
காசிலும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பாண்டி திடீர் தன் பக்கத்தில் போனதால் பாண்டி
 குத்திவைத்து அதன் மூலம் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்
 திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்

திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்
 திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்

பாண்டி - திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்
 திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்
 திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்
 திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர் திடீர்

புவனேசுவரம் காணும் 4து ஆட்சி

(ஈரது கிருபர்)

மோங்கி கொண்டிருந்தது. மோட்டாரில்
யின்னா அமைப்பில் ஏற்பட்ட சிறு
கோளாறுகளும் கூட நெகிழ்ந்தும் விடாமல்
பட்டினத்திலும் 'மெக்கானிக்ஸ்' எனக் கண்ட
தும் ரூபினாக் கண்ட பளித்த துவி போல-
மே, என்ன பழைய உபயோகம் வேண்டிக்
கிடக்கிறது - நடக்கதீரக் கொண்டதைப் பதவி-
யில் கண்டதும் ஒட்டமெடுக்கும் வஞ்ச-
காழியைப் போக் தீர்விட்டன!

ஒரு தான் முழுதும் கவரப்பட்டபொழுது
மேலிக் கொண்டு எழித்து விட்டோம். இரவு
கோளூரில் தங்கி மறுதான் அறிவாயில்
கோதாவினைப் கட்டி ராஜமத்திரிக்கும்
அதற்கு மேலெழும் போகிவென்றும். கோதா
வரிவைக் கட்டக் குல்ல பாலும் தற்போது
அமைத்து வருகிறார்கள். அது கட்டி முடிக்கப்
பெறும்வரை காவன்களைப் பட்டினிவற்றி
அக்கரை கொண்டு செல்பார்கள் என்று
எங்களுக்கு முன்புட்டியே தலைக் கெடத்
திருந்தது. இத்திலையில் கோளூரில் அன்று
இரவு சேலான தாக்கம் எப்படி வரும்?
இதோ மறுதல் வீரத்தாகக் கட்டி ஒரு சே-
தர்ப்பம்! கோதாவி் வெள்ளத்தில் கெழித்த
படருள் பத்தி எத்தனை செல்தின் பத்திரி
கவனில் படித்திருக்கிறோம்! இத்த கட்ட
கவனத்தில் எங்கும் எங்கனில் இவ்வுருகு
வருக்கும் இத்தக்கட்ட தெரியாதே! என்-
துவர்களைப் பாராட்டி என்னை நானே முது-
கில் தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டேன்.
ஆனால் அன்றை கோதாவி் எங்களை
மொத்திவிட்டான். கொள்ளப் பெருக்கின்றிக்
கவனத்து எழும் ததிலும் குறுக்கே சிறிய

"புவனேசுவரத்துக்கா? காசிகா? என்ன
வாரி விளையாடுகிறீர்கள்? போக வர இரண்-
டாயிரம் கைகள் ஆகும். தெரியுமா?""
என்று பலமுறுத்தியுங்கள் பலர்.

"இருக்கட்டும் ஐயா, மறுதான் ராக்
கெட்டியில் ஏறி விளையாடிக் கவனக்
கற்றி வருகிற காலம் இது. அம்முதலய வீர
கவனக்கிவெய்வகம் எங்கே போகிறது?"
என்று பதினாக்குக் கெட்டுவிட்டக் காசிக்
ஏறிக் கிளம்பியும் விட்டோம்.

வழியில் மறுதல் வீர கவனக்கிவெய்க் கட்டிக்
கடிய சத்தர்ப்பம் ஏதேனும் கோதா என்ற
தூர் கக்கத்துடனேயேதான் பயணமாகிறோம்.
ஆனால் என்ன மொத்தம்! கோதா என்ற
அளவில் ஒரு சிறு தடக்கதும் இன்றிக் கா-

கோவிலி குகைகளிலேயிருந்து பரப்பாயில்
கட்டியிருக்கின்றன. இவையெல்லாம்
கவனத்தில் எழுகின்றன. பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறோம்.

அணுகப்பட்டு ஒன்று உள்வது. இந்த அணுகப் பட்டு மீதான தார் போகவே அனுமதித் திருர்கள், பெங்களூர் இம்மாத நாட்களில். இரண்டு ரூபாய் நோட்டைக் கொடுத்து விட்டுக் காசிலிருந்து இதற்காமையே கொதாவரிவைக் கடந்து விட்டோம். அன்றை போதாவியின் அமைதியைக் கன சம்படி எங்களைப் பார்த்து அவன் கெவி வாகச் சிரிப்பது போலவே ஒலித்தது.

இரண்டாம் நாள் பங்களூர் "போர்" அடிக் கத் தொடங்கும்போல் தொடங்கியது. முதல் நாள் முழுதும் போக் கடிபு பல விஷயம் களைப் பேசித் தீர்த்து விட்டதால் காணாத் திறத்ததும் எங்கலாம் பழைய ஊர்வயத் தாகக் கூறிய ஆரம்பித்தன. நல்ல வேலை யாக ரொம்பவும் அனுப்பு ஏற் பட்டுவிடாதபடி ஆத்திர மக்கள் உவமித்துக் கொண்டார்கள். அன்று பண்டிகை இரம். ஆக் காங்கே சிராம மக்கள் கதுகலப்

பாகச் சாலைகள் நடத்தும். மாட்டு மண்டி களில் அமர்த்தும் அக்கம் பக்கத்துக் கிராமம் களுக்குச் சென்று கொண் டிருந்தார்கள். இரம் பெங்களூர் எழிலார்த்த தொடர்தத் துடன் தனக்கும் குறுக்குமாக ஒப்பாரம் காட்டி நடந்தார்கள். இதெல்லாம் போதக்கை பார்த்து உவாரச் சவமாக இருந்த செவிலும் காசின் வேகம் செஞ்சாகக் குறைத்து விட் டது. ஆங்காங்கே நின்று திதாசித்து ஊரார் அடித்து வரிக் ஏற்படுத்திக் கொண்டு போக கொண்டி விருத்தது.

அன்றுதான் அது குறித்து அனுத்துக்கொண்ட எங்களுக்கு மனம் வரவில்லை. ஏனெனில் அத் தலைபேரும் வலதுசாரிகளாகி விருத்தார்கள். தேர்தலுக்கு அப்பறம் நாடே வலது சாரிப்பக்கம் சேர்த்திருக்கும்போது இந்தக் கிராம மக்கள் வலதுசாரியினாக விளங்க விரும்புவதை எப்படி ஆட்சேபிப்பது? அவர் களது வகைகிலோ மாட்டு வலதுசாரினோ எங் கலாம் சாலைகள் வலப்பறம்தான் சென்றன! எங்கள் கார டிவரைவரைத் திரை அடித்தன.

விசால் ஆத்திரம் என்று பிரகாசமாக குடும்பமாக கொண்டார்! முதல் நாள் காசின் ஒன்பது மணிக்குக் தமிழக எங்களை விட்டு ஆத்திரத்துக்குள் நுழைந்தவர்கள் மறுதான் மாடிக் ஏழு மணிக்குப் பின்னதான் ஆத்திர எங்களைவைக் கடந்து ஒரீசனாவாக்குகள் புட முடிந்தது. அப்படி நுழைந்த உட்கையே உடம்பில் ஒரு சிலிர்ப்பு உண்டாவிற்றே, அது சிறுசிறுப்பாக காற்றிலுள்ள ஏற்பட்டதர் அல்லது பவே வகையாரான பட்டாபக்கையே

கவித்தது. கத்திரிக் கட்சியின் ஆட்சிக்கு அடிமையிலிருக்கும் முதல் ராஜ்யத்துக்குள் அனாமிருகம் என்பதையும் உண்டாக்க உள்ளத் தொர்சியின் கிசைவார் அது எங்கே புரிய வில்லை. கார் மேலும் விவரத்து எங்களை பெர்னாம்பூர் கொண்டு செர்த்தது. இரவு அங்கு வசதியான பிரயாணிகள் விருதியித் தரும். அதிகாலைகள் குளித்து, புத்துடை அணித்து புது உதாரகத்துடன் புயிசைவரம் நேரக்கிப் பவனத்தகத் தொடர்ச்சிக்கு.

பழைய புலகைவரம் இங்கு ஒரு பேரிய கிராமம் போகத்கான் தொடற்றணித்திறது. எங்குதும் அதன் பறம் செருமையவைப் பவந சாற்ற அற்புதமான கலை அருடிகள் கடிபு புராதனமான கோவில்கள் உள்ளன. ஸ்ரீரங்கா லில் இன்னவாத் தலைநகரம் புதிய புலகை வரம். முழுக்க முழுக்கச் சாரி காலத்தில் நிப்பமிட்டு தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இப்பமிட்டு தீர்மானிக்கப்பட்ட தகடுக் குப் தன்னுடைய வளர்த்த தகடுக்கும் எப் போதும் வித்தியாகம் பணிச்சென்று தெரியும். சிறு தகராளுதும் வலமாக வளர்த்த தகரில் உள்ள வலவையும் பரபரப்பும் தீர்மானிக்கப் பட்ட தகரக்கலில் காணப்படுவதில்க்க.

தேவரில் பண்டிகைக் கொண்டாட்டத்தில் ஏடுப் இவருக்குடன் தங்கள்

பம்பாயிலும் புதுதில்லியிலும் சென்னைக் கும் தேவ்வேலி டவுனுக்கும் உள்ள வித்தி வாகைதான் எத்தனை!

புவனேசுவரம் நகரம் இதே முறையில் கொஞ்சம் அழுது வடிவதாகத் தோன்றி ள்லாம் இங்கு பிறும்மாண்புமான் காரி வாவயக் கட்டிடங்கள், சட்டசபை மன்றம், சர்க்காரின் "செக்ரடரிவேட்" கட்டிடம் சரில் திலகராம் ஆவெயற்றுக்குக் குறைவில்லை. வசீலம் வரிசைவாள் அகலமான சாற்குள்; அவற்றின் இரு மருங்கிலும் பெட்டி பெட்டியாக வீடுகள்.

திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்; என்னவாடி விட்டது எனக்கு? இதுவரை நானு முதல் மத்திரிகளுக்கு அந்தரங்கக் காரியதரிசியாகப் பணியாற்றியிருப்பேன். அதுபு சலிப்பு ஒன்று உண்டாகவில்லையே!" என்று அவர் சாக்தாணமாகச் சொன்னார்.

நாய்கள் பிரமித்துப் போனோம். நானு முதல் மத்திரிகளைக் கண்டவரா இவர்?

"என்ன திசைக்கிறீர்கள்? ஒரில்லாவியல் மாறி மாறிப் பதவிக்கு வந்த முதல் மத்திரிகள் அனைவரும் எங்கேயோ அந்தரங்கக் காரியதரிசியாகத் தொடர்ந்து நீடிக்குமாறு

ஒரில்லா முதல் மத்திரிகுடின் ஆலோசனை நடத்த வந்த ஸ்ரீ ராதா மேனன் மிஸ்டர், சர்க்கார் பிரதம கொளுட அச்சுதாந்தக் மகாந்தத். மத்திரி இரு தலாதிரு தாய்க்

ஒரில்லா ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்டபோது உடாக் அதன் இயற்கையான நிலை தவிரக் அமைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அது இரு நடுக்கங்கிடையில் அகப்பட்டும் கொண்டிருப்பதால் விரிவடைவ வசதி இன்றி ரொம்பவும் நெருக்கமான ஊராகி விட்டது. இதனாலேயே புதிய தலைநகர் உருவாக வேண்டிய அவசியம் தும்பினை ஏற்பட்டது. அதற்குச் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற புவனேசுவரத்தைவிடத் தகுதியான வேறிடம் ஏது?

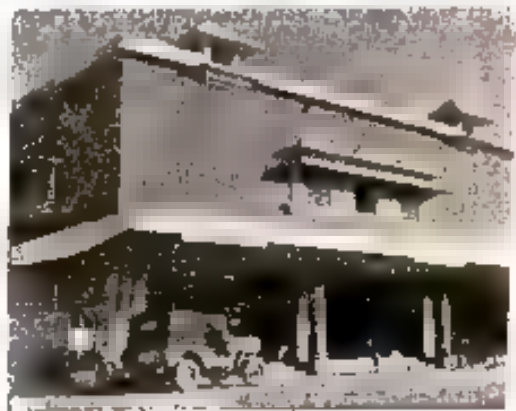
புவனேசுவரத்தை வந்தடைந்த அம் கறக்கு மானு முதல் மத்திரி ஸ்ரீ சிங் தேவ் அவர்களின் அந்தரங்கக் காரியதரிசி, ஒரு தயிரர் என்று கேள்விப்பட்டோம். உடனே அவரைப் போய்ச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படாது போகுமா?

இரவு கமர்ள் விட்டு மணிக் கு அவர் வீட்டை நெருங்கியபோது அப்போதுதான் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தார். அறிமுகமென்னாம் ஆன பிறகு "இது என்ன இவ்வளவு தாமதமாக வீடு திரும்புகிறீர்களே!" என்று கேட்டோம்.

"இம்மறக்கு முதல் மத்திரி ஊரில் இல்லை. அதனால் சீக்கிரம் திரும்பி வந்துவிட முடிந்தது." என்றார் அவர் அமைதியாக.

"இந்த ரிஸிஸ் போனால் சீக்கிரமே செல்ல விய் அதுபுத் தட்டியிருவோ?" என்றோம்.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை ஊர்! எப் பொதுமே இந்த நேரத்துக்குத்தான் வீடு

புவனேசுவர் - ஒரில்லா கட்டிடங்கள்

கேட்டுக் கொண்டார்கள். நானும் சரி என்றேன். நமக்கு மேலே இருப்பவர் யாரா விருத்தாய் என்ன? கொள்கைகள் எப்படி இருத்தாய் என்ன? நான் சர்க்கார் ஊழியன். என் கடமைகளைச் செவ்வுகொண்டு போகிறேன்."

இருந்தாலும் அடுத்தடுத்து நானு முதல் மத்திரிகளின் நம்பிக்கையைப் பெறும் திறமை கொண்டவராக விளங்குவதே ஒரு சாதனைதான் என்பதை யாரும் ஒப்புக் கொண்டோரானே ஆக வேண்டும்!

புதிய புலமையடைதலில் உள்ள சென்னைக் கட்டிடம்

நாங்கள் விடைபெற்றுக் கொண்டு விளம்புபடுவோம். "நாளை மாலை மூதல் மத்திரிவை நீங்கள் பார்க்குதான் ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. காலை நேரத்தில் எங்கும் வெளியே விளம்புதீர்கள். நேராளி பண்டிகை, பெரிய பங்காயம் வரண நேர அடித்து விடுவார்கள்" என்று ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன்.

"ஆகா, எங்கள் வீரத்தைக் காண்பித்துக் கொள்ளக் கடைவிலை ஒரு சத்திரப்பம் விடைபிடு விட்டது!" என்று ஆனந்த பரமஹம்ச நாள் உதயபாதம் புரிந்துகொள்வது ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனுக்கும் சற்று சிரமமாகத்தான் இருந்திருக்கும்.

நேராளிப் பண்டிகை என்று காலை புலமையடைதலில் ஆன் தடமாட்டி மே இவ்வளவு என்று அது நூற்றுக்குத் தொண்டாற்றுகிறது.

செய்யுது சதவிதம் சண்டமம். அந்த ஒரு சதவிதத்தில் சென்னைவிலிருந்து வந்திருந்த நாங்கள் எல்லாம் இரண்டு மூன்று பேரவர்கள் வாரர்களும் அடக்கம். வரண நேரம் பீச்சாங்குறும் ஸ்வரம் 'பிண்டா' என்று இவர்கள் கடும் பிளாங்குப் டப்பிகள் ஸ்வரம் பீச்சி அடிக்கச் சென்றுகொண்டும், சிறுவர்களும் தெருவில் திரிந்து கொண்டு இருந்தார்கள். காலை வகுப்போடு மூன்றே நேரம் மூடியதால் தெருவில் சந்தனை வைத்துத் தடுத்தார்கள். பல வரண நேரம் பீச்சிசென்றார்கள். வண்ண வண்ணப் பொடிபினைத் தூவினார்கள்.

அவர் மணி நேரத்துக்குப் பிறகு, வீரத்துடன் வெளியே செல்லும் என்ற பெருமைவும் பாழாகிப் போன வேஷம் அடையாளமே எங்களுக்கு எழுதி இருந்தன. அந்த வேஷம் அடையாளம் கிபிரேம் போட்டு ஒலிபக் வண்காட்சியில் வைத்து ஒலிவொள்ளும் ஆரேம் குளங்களுக்கு விட போகும் - மாடர்கள் ஆர்ட் எங்கிற ஸ்தலமே!

புலமையடைதலில் உள்ள சென்னை
பெரு மூலம் என் ஸ்தலம்

மாலை ஏழு மணிக்கு மூதல் மத்திரிவைச் சத்தித்து ஒரு மணி நேரம் வெளிக் கொண் புருத்தோம்.

ஆண்டுதோறும் கவி திராவணி மலர் பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்கிய போதெல்லாம் கொடியைச் சென்று அங்குள்ள சூரியதிருவன் கோயிலைப் பார்க்குது வண்ண ஒலிவங்கன் நீட்டி மலரில் இடம் பெறச் செய்து கொண்டும் என்று போலீஸ்கள் தெரிவிக்கப்பட்டதுண்டு. ஆளுதல் ஏதேதோ காரணம் காரண இந்த எண்ணம் நிமிர்வியறமல் ஒத்திப் போய்க் கொண்டே வந்தது.

இந்த ஆண்டுதான் மூடித்து ஒலிவங்கன் கதத்திரைக் கட்டித் திரைவர் ஸ்ரீ ஆர்.

என். கிவிதல் அவர்களின் மூதல் மத்திரிவாகக் கொண்ட புதிய மத்திரி வை அமைக்கப் பட்டதும் கதத்திரைத் திரைவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவாவும் கூடச் சேர்ந்து கொண்டது. ஆக, புலமையடைதலையும் அதனொட்டியுள்ள கொடியை, புரி ஆலிவ வந்ததையும் பார்க்குது அக்கொண்டம் உள்ள கலம் சென்னை இவ்வாண்டு கவி திராவணி மலரில் வடித்துத் தருவது என்று தீர்மானித்தோம் - இதைக் கதறிட்டுச் சென்ற ஆண்டு திராவணி மலர் ஒன்றையும் மூதல் மத்திரியைப் பார்க்குது வைத்தோம்.

புலமையடைதலில் உள்ள (ரூகிண்ட்) பிரவானிகள் இவ்வாறு எங்களுக்கு முடிந்த அளவுக்கு உதவும் என்று அவர்.

புத்தராண்டில் அணிந்து ஆனந்தமடைய

ராசி

டே-டோன் . ஜுவல்லோன்

மகிழ்வுட்டும் நிறங்
கன். கவாசமிசாமாள்
பாசு ம டு கால்கள்
நுண்ணிய புட்டா
லொர்ம். இந்த விசேஷ
ரக பட்டுப் பூ கலகளை
இன்றே பாள்வையிடுங்கள்

ராதா சிங்கம் சம்போரியம்.
14 காலத்த நெரு காமாட்டி.
மதுராசு 4

ராதா சிங்கம்.
தன் அழகம் மலையு கொடு.
மதுராசு 2

ராதா சிங்கம் சம்போரியம்.
மதுராசு 2 தேசி கொலாபொழை
கட்டுகாள். சம்போரி கட்டுகட்ட
கொண்டான் இந்த ராசி
காட்டுகாள் கொடு மதுராசு 1

1
:
:

THIS SIGN MEANS ONE THING ANYWHERE— SUPERLATIVE SERVICE

Anytime your Jeep Vehicle needs maintenance or repairs, take it to a garage that displays the Jeep Service sign. Here the mechanic is regularly trained by our highly qualified and experienced service engineers, and are familiar with over 5000 parts in a Jeep.

Remember, only a **Jeep mechanic** should be trusted with a Jeep!

The Jeep Service sign is a guarantee that here you will get only genuine spare parts...any one of over 5000 of them.

MAHINDRA & MAHINDRA LIMITED

Automotive Division • 1, Ferozshah Road, Work, Bombay 40

©1987 Mahindra & Mahindra

பிடத்தித் தீக்கல் காம்பது
உயிருள்ள மனிதனாகவு. படுக்கையில் இவ்வகை பெறும் அம் மனிதன் ஓர் 'இயத்திர மனிதன்'.

இந்த இயத்திர மனிதனாக உயிர்ப்பாவிவாயைச் செர்த்து, "ஏரோ -- ஜெட் ஜென் ரம் காஸ்ட்ரொபேஷன்" மந்திரத்தைத் தீவிரதான் கண்டு பிடித்தான். இந்த 'இயத்திர மனிதன்' நம்மைப்போலவே உயாவிக்கிறது. இருதயத் துடிப்பு, தாடித் துடிப்பு முதலியவை உள்ளன. அது மட்டுமல்ல வாய்புத் திறக்கும், கண்ணின் உருட்டும், நாக்கை வெளியே நீட்டும், மூவுதல்களை அசைக்கும், இருமலும் செய்கும், மற்றும் மனிதர்கள் எவ்வாறு செய்வார்களோ அதிலேயும் செய்கும் -- எப்போதும் உயிர் தவிர.

இதைக் கண்டு பிடித்ததன் தொடக்கம் மருத்துவ மானங்கள் களுக்கு 'ஆயிரஷன்' முதலிய வந்திர தடைமுறையில் செய்து காட்டினே! இதற்கு நம்மைப் போலவே தரை முதலியவை உள்ளதாய், இதற்கு 'ஆயிரஷன்' செய்வதும் மனிதனுக்குச் செய்வதும் ஒன்றுதான். உதாரணமாக, ஒரு தோலாவிக்குத் தோல்க்கட்டும் நுரை விரைக்கும் இடையே உள்ள மூச்சை குழித்துக் பதில், செயற்கை மூச்சு நுழைவதற்கு ஒருவரே போடுமானால் அதற்கு

டாக்டர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அதிகப்படியான தேரம் தாறுபாடு வேண்டுகள். ஏனெனில், அதற்குமேல் தோலாவிக்கு மூச்சை திறத்த முடியாது. இதை எப்படி மானவர்கள் தடைமுறையில் சோதித்துப் பார்க்க முடியும்? இப்போடு, சிக்கலான பிரச்சனைகள் தடைமுறையில் செய்து பார்க்கவே இந்த 'இயத்திர மனிதன்' பயன் படுகிறது.

மருத்துவ சிகிச்சைக்கு இயத்திர மனிதன்!

இந்த இயத்திர மனிதனின் கிடை என்ன தெரியுமா? கமலர் இயத்திரங்கள் டைட்டம் ஸ்டால், நாகக்குத் தென்கை என தெர்ப்பின் இந்த 'இயத்திர மனித' ஸ்க்கு வர வந்ததற்கு, அதன்பின் அந்தக் குழுவாக்க வாயிலாக கண்டு பிடிக்கலாம். ஆகையால் இந்த 'இயத்திர மனிதன்' கிடை மதிப்பிக்கவந்தது!

ஆதாரம்: "உட்பிட்டு"

தலைவர்: சி. சம்பத்துமார்

ஒளிதரும் மின்னியை!

மின்மணி ஒரு வகை. வேலியினால் செய்த கொடியினாலும் வகைக்கும். இது 'குதிரத்தின், எலி' எனும் பச்சையும் கைத்த ஒளியொரு மின்னியை கொண்டிருக்கும். வெண் மின் மினிக்குத் சிறகு விடையாது. ஆளுக்கத் தான் கைக்கு.

அமெரிக்காவின் மின்மணி உட்பட்டம் உட்பட்டமாகச் சஞ்சாரிக்கும். இவ் வகைகள் குரவு தேரங்களின் ஓர் ஜோடி மயமாக்கத் தெரியுமாம். விபரம் என்ற நிலை பழங்குடியினர் இந்த மின்மணி களைத் தங்கள் காமுக்கையின் இன்றியமையாப் பொருளாகப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இரவு தொடர்ந்து இதுகா ஈட்டித் தவற்று மின்மணி பெரிதும் உபயோகமாக விரிந்திருக்கின்றன. அது எப்படி வெளித்திரிகலாம்? அங்குள்ள

பாட்டியின் மின்மினினை அடைத்து வைத்துத் தங்கள் கிட்டில் கிடைக்கேற்றி வைப்பார்கள்.

கண்ணுக்குச் சோலிக் அடைத்த மின்மினி களைக் வெளிக்கத்தின் காந்தால் என்னும் கிரத்திபெற்ற வைத்திய நிபுணர் நேரமாகி ஒருவருக்கு ஆப்பிரஷன் செய்திருக்கின்றார். மின்மினியின் உடலில் பாஸ்பரஸ் கொள்வதை ஏதுமிக்கில், அப்பொருள் ஒருமித்த 'தக்கிரே' போன்றதுதான் என அண்வையில்

இந்திய விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். மின்மினியொரு ஒளியிடுப் பூத்திரம் என உள்ளன. உடலில் வாரடும் மின்னின் சில இடங்களில் அநிலப் பிரகாசமாக ஒளியைத் சித்துகின்றனவாம்!

ஆதாரம்: "அன்வயன் டிரெட்" தலைவர்: என். முனாசி

[illegible][illegible]

இந்த 'ஐசோபோஸ்' களாய் எவ்வளவு நேரம் எவ்வளவு மட்டும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

[illegible]

என்கிறதால் அப்போதும்கூட அந்தத்தாலும்
நாடுகளிலாவது செய்துமையும்கூட செய்து எதி
ரெதிருந்து அப்போதும்கூட காண்பது
மகனும் அப்போது. அப்போது எந்தெந்த பூமி நாசினி
களாலும் கொண்டு வருவது. பூமி நாசினி
களாலும் அப்போது காண்பது. இது கொண்டு
இருந்து காண்பதும்கூட. அப்போது பூமி
காண்பதும்கூட அப்போது காண்பது
காண்பதும்கூட அப்போது காண்பது
காண்பதும்கூட அப்போது காண்பது

[illegible][illegible]

யோனாஸ்ஸைத் துறையிற் றாட்டும் தான் னினைப் போய்க் கற்குஞ் செய்க ளைந்து திரைத்து விடா தீர்க்கச், மருத்துவம், தொழில், விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளிலும் பயிலைத்து சர்வீஸினைப் பரப்பப்படு வதுவிவரம்

அத்துமீறியது தனது
-அடிமையாக நமது கொள்கை
மனிதன் தனது அருள்
செய்தியை அனைத்து
இந்த உலகம் எங்கு
இருக்கிறது என்பதை

equilibrium effect = 0

அதற்கும் உள்பொதாங். 'ரீயாட்ட' சிங் லுங்கு அமைத்திருக்கிறது. ஏனென, அங்குச் சிறைகள் ஏற்படுவதற்கு வழியே இடையாது. தம் நாட்டிலுள்ள அங்கு ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய லுங்கு பொருளாகப் பயிற்சியும் திறமைக் கொட்கிறார்கள். என்னெ நாடாயும் இரு அங்கு மீன் நிலையம், அமைக்கக் கொண்டதாக உள்ள என்னு நாட்டிலுள்ளது. அதன் விளைவாகத்தான் மயமாய்க்கு அருகில் தாராப்பூர் என்னுமிடத்தில் ஓர் அதுமயின் நிலையமும் ராஜஸ்தானில் ராஜு நாட்டில் தாராப் என்னுமிடத்தில் இங்குநாடு நிலையமும் திறமைப்பட்டு வருகின்றன.

தேவனாகத்தான் இத்தகைய அனுமதிப்
தீர்மானம் - குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் உரு
வாக இருக்கிறது என்பது மயிற்சிக்கொள்ள
செய்தியாகும். சென்னைக்குத் தாயகத்
திரைநடி எய்தி தொலைவில் உயர்வு அமைச்சர்
எய்தும் பொட்டய்களால் திரைநடி இன்
கெனத் தேர்த்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி
பொட்டாரத்தில் துன்புறுக்கும் அநிகரமாக
இல்லாவிட்டால், தன்னைச் சார்ந்த திரைநடி
திரைப்படம் தான் இதை இந்-தகைத் தேர்த்த
பித்திரத்தால் திரைநடி திரைநடி.

இந்தக் கல்பாக்க பீஸ் தலைவர்தலை
500 மெக்ஸாவாட் கொண்ட இரண்டு
புனிட்டோகை திருவப் போகிறார்கள். முத
லாவது புனிட்ட 1971-72ல் திருவப்படுந்.

[illegible]

இத்தகையதும் நன்றி செலவு நூறு கோடி ரூபாய்! செலவு இடக்கூடும். கல்பாக்கம் பின்நிலையத்தைப் பற்றி தாம் பெருமைப்பட இன்னொரு விஷயம் இருக்கிறது. தாராப் பூரணியும், ராஜா பிரதாப் தரிஷும் பின்நிலையத்தை அடெனிகை - கம்போய் விநியோகிகளின் உதவியுடன்தான் திறப்பிடுகிறார்கள். கல்பாக்கத்தில் ஆறுதான் கிடைக்கிறது. முழுதும் முழுதும் இத்திய விநியோகிகள் யான நிறுவனப் பொருத்தர்கள் இவ்வ

இவ்வாறு தாண்டி வந்திருப்பவர்கள் அந்நாடு சந்தி
கொண்ட பல்வேறு பேரவையினால் திடுக்கிடக்கொண்ட
பெரும்பாலான மக்களிடையிலிருந்து தாங்கள் தாங்கள் அப்படி
செய்திருப்போர் அந்நாட்டிலிருந்து துள்ளித் திரும்பிவிட்டனர்.
புரத்திற் புகழ் அளித்த காலத்திலே புகழ்ச்சிகள்
பெரிவாயிருக்கின்றார்கள் அந்நாட்டிலிருந்து துள்ளிப்
புறந்றி. "அந்நாட்டிலிருந்து சந்தித்திட்ட" என்று கம்பர்
அந்நாட்டிலிருந்து துள்ளிப் புறந்றி கொண்டு
வருகின்றார். அத்தகைய தீர்க்க தாளினால்
வழித்திடுகின்றார்கள் என்பதை நம்மால், ஒரு அந்நா
ட்டில் திருப்புகளால் திரும்பி வருவது

ஒரு விளக்கு...

மாத்திரி பத திரைப்படம் துவக்கம் பின்பு
காரோ குறும்பு ஈந்த ராத்திரம் போதுமாம்
பறவைகள் பறக்க அருள்பெற்றுக்கொள்
வனாகியேதேனும், "மேதிரம் பறவையாகத்தான்
கொள்" என்று அம் குறும்பு இருக்காள்.
மாத்திரி அந்த மரணப்படி போதுமாம் பத
தான் கார்ப்பு அப்படித்தான். பறவையி
யேதிரப்படி தேரு அருள்பு மூலமாம் அருள்
மரணம் மாத்திரி எடுத்தாள். தேரு மாத்திரி
யின், "தேரு மரணம் கொள்" என்று.

அருகில் இருந்தவர் வீதிமீது அடிமேயுதது. உடனே அவர், "தெருவுக்கு வெளியே போய்விட்டு அங்குள்ளவர்கள் அகறாக்காவை வந்தே போய் சமாளிப்பே" என்று சொன்னார்.

“காந்தியின் கொள்கையை வளப்படுத்தும்
எனது அனுபவங்கள், துறைமுக அமைச்சர்,
நாணயம், உருத்தி அமைச்சர், உறுதுணி
இவற்றை ‘மனிதன்’ ஆக்கியே ஒரு மூலம்
மம் எனக் கூற ஆய்ந்தது விடுவதில்”

၂၆. အထွေထွေ "အထွေထွေ အချက်အလက်"

ஆறுமுகத்தேவர் சேதுபதி ச. தாமஸ்ராஜன்

...பெரியது

அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்கான தேர்தல் 1972-ல் நடந்தது. நியோபர் ஸுல்பைன்ட்ரம் போட்டியிட்டார். பொதுக் கூட்டமொன்றில் பேசும் போது ஜனநாயகக் கூட்டங்கள் சொன்னவர்களைக் கண்டித்தார், அவர் போதனை நடுத்தரப் பொருள் சமூகத்தில் துறையாகக் கட்டுவதைக் கோர்ந்த ஒருவர் என்று நினைத்து நியோபர் ஸுல்பைன்ட் கூறிய குற்றத்தாண்டு களை மறுத்தார். "மேல்பர் ஸுல்பைன்ட்" என்பதில் ஒரு குற்றத்தாகக் கண்டிக்காது எனக் கீழ்க்கிரீசுக்குச் "என்று கேட்டார்."

பாட்டாருக்கு அந்தக் கட்சியில் இருந்ததில்தான் எனக்கு. "உங்களை அப்பணியில் பாட்டாருக்கு விண்ணாதி இருக்காணாவிருந்தால் நீங்கள் யாராக இருப்பீர்கள்?" என்று கேட்டார். துணையாக, கட்சிக்காரர், "அப்போது இருந்தாய்மா துணையாகக் கட்சிக்காரனாக இருப்பேன்" என்று குலியெழுப்ப, - த. கிருஷ்ணன்

★ □ ★ □ ★ □ ★ □ ★ □ ★ □ ★

பெரிசுட்ட ஈராவின் தொண்டைநாடுருவது
பிறத்த நாள் விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்
பட்டது. அந்நாள் ஈரட்டிநாள். அந்நாள்
கயில் சுதயநாதர் ஒருவரும் வராதபடிநாள்.
"சங்கராஸ்டு" என்றதால் 17ஆம் நாள்தான்
சங்கராஸ்டு. "செறு" என்பதற்குப் பிழைக்க
"செறுவாள்" என்றது காரணம் 18ஆம் நாள்.

* அந்தரங்கப் பரிசுதொகுப்பு: அ.நா.பா.க.உருகுதற்கு மிகவும் உய்யும் வாய்தான் தலைக்கட்டுதல். பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரியுமா? அந்தரங்கம்மேலா, அ.நா.பா.க.உருகுதற்கு உய்யும் வாய்தான் தலைக்கட்டுதல்.

— 100 —

மேல்தரம் வந்ததும் திரைத் தன்
பல சிறகிலிருந்து அகலுப்பு
அறியலியாவியுடன் அந்த
புதியவருக்கு திரைவாது ஒரு
பெரிய திரைகோ!

யதிக மானி. கிடைக்கும்
சிறகு. அது மீண்டும். அந்தவன்
புதியவருக்கு திரைகோ!

கவலையான திரைத் புதியவருக்கு காணா வருகிறான் எல்லாம் திரை.

கப்பல் கவிதைகளும்
கவிதைகள் அக
கவிதை கவிதைகள்,
புதிய புதிய
திரைவாது என்ன
கவலை?

புதிய கவிதைகள் திரை
கவிதைகள் அகப்படுத்தும்
கவிதைகள் புதிய கவிதை
கவிதை, அந்தவன் புதியவருக்கு
புதிய கவிதைகளிலிருந்து
திரைத், அப்படி கவிதை
கவிதைகளிலிருந்து!

பு! கவிதைகள் கவிதை
புதியவரும். கவிதைகள்
கவிதைகளும் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்

கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்

கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்

கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்

லீக்கோ
 பெய்வேலி லீக்கோ
 கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்,
 பெய்வேலி-1

தர்மத்தின் குரல்

நீனக்கு ஏதப்படிருக்குற பிரக்ரிவை
எண்ணிப் பார்த்த போது வேதாசைத்துக்கு
எளிப்பாடு தட்டியது. இந்த இக்கட்டிலிருந்து
எப்படி என்னடி காத்துது?

யாரிடம் போய்க் கொட்டிட்டு? யார் கொடுப்
பார்க்கும்? சாதாரணத் தொகையான இந்த
தாய்க்கூட யாரிடமிருமும் கேட்டு வாங்கிச் சரி
செல்வதாயிற்று. ஆகவே ரூபாய் வேண்டுமே!

மனப்போக்கில் திறைப்போகி ஏதெனத் திணறினார்
வேதாசையிடம்.

"என்ன வேசாசியே? ராசிபுரம் கேட்டியார்
சொல்லுவதுதானே?" - வேதாசையிடம் கேட்டு
விட்டு நீண்டு மனமில் அப்படிப்பட்ட பார்த்த
தாரி. பார்த்தவர்களுக்கும் விட்டுக் கழுத்துக்கு
இறங்கியது. கொழுமையிலேயே அந்த இடத்
தில் தாவிச் சரட்டைத் தவிர வேறென்று
மில்லை. ஆறுப்போகும். வேதாசையோடும்
பதினெட்டுவாருமாய் வரக் கூடியவர்களுக்கு
தாரி. அதிலும் மேல் போட்டிருந்த துண்டை
எடுத்து மேலே போட்டுக் கொண்டு வெளியே
புறப்பட்டார்.

தேவையின் அலுவலர்களையும், அவசரத்
தையும் காண்பது இவ்வளவு சிக்கல்தான்
நமக்கு யார் உதவிப் போடுவார்கள்?

அவ்வாறு பொறுத்தவரையில் அவர்
இந்த மாதிரி இக்கட்டில் பார்த்துக்கொண்ட
தில்லை. மனமில்லாத கருத்திலே சரம் சரமாகத்
தன் நடைகள் நடந்து போது அவருடைய
அவசரங்கள் எல்லாம் எந்தவிதத் தடயமும்
மில்லாமல் திறைவேற்றப்பட்டன.

"என்னவோ குடும்பத்திற்குத்தானே!"
பாண்டி அவர் தங்களுக்கு என்ன செய்து
கொண்டார்? எப்போதுமே அவருக்குக்
குடும்பம்! குடும்பம்! அவருக்குத் தம்
தேவையல்லாத தம் குடும்பத்தின் தேவை
தானே என்றுமே முக்கியமாகப் பட்டிருக்
கிறது. அதிலே அவருக்கு ஒரு நிறையு!
குடும்பத்தின் தேவை நிறைவேற்றிவிட்டால்
அவர் ஆத்மா நிறைவுபெறும், பிறர் திணை
வைக்கக் கூடாது நிறைவற்ற தெய்வம் அது.

மனோரிஷி

சிறப்புகள்
கிணறுகள்

அவருக்கு இப்பொழுது ஓர் இடமிரு. தந்தையாருடைய பையனாகும்.

அந்த உட்கூடப் பித்தையாக வேண்டும். இப்படி யெல்லாம் எதற்குப் பவுன் தனையை இழக்க வேண்டியதுதான்? செட்டியார் விட்டும் கண்டிப்பு யாகச் சொல்லி விட்டார். "இதைப் பாருங்க, நியரே! பொதன்நிழமை தாங்க வெந்நெய். இப்போ. எக்கத்தைய ஆரம்பிச்சிட்டி. மெய்யில் கலக்க. லுணை மாக்ஷா சொல்றேன். அப்படியே உபாத்திர நவகவையத் தூக்கிகவிட்டுப் பிங்கலே. உபாத்திரப் பித்தப்பிடாது. உயரக் கஷ்டம் தவிரப் பாரா. கத்தத்தான் உபாத்தியாயி. ஓசலாமட்டிதான் பித்தமுத் தாய் நவகவைய வாரியத்திலிருந்து வந்திருக்கும்."

செட்டியார் குருப்பம் கலரை விட்டுப் போகிறது. அங்கே அடகு வைத்திருக்கும் பத்து பவுன் நகைகளைத் திருப்பியாக வேண்டும்.

நெத்தியில் அரும்பிய வியர்வையைத் துண்டால் ஒத்தி எடுத்தார். இவ்வுள்ளி விடுகின்ற ஏன் மாறி மாறிப் பார்த்தார். எந்த விட்டியும்

நுழைந்தால் பணம் பெயரும். அவ்வளவு நெருக்கமானவர்கள் இப்போ யார் இருக்கிறார்கள்? நெருக்கியவர்கள் எவ்வளவு என்று நினைக்கிற இரண்டொருவ குட்டைய நிலை அவருக்குத் தெரியும். செட்டி மாதிரி தத்தில் 'இந்தா, உன் லாடையைத் திர்த்துக் கொண்டு பிரகு கொடு என்று சொல்வதற்கு அளவுக்கு 'பலம்' பெற்றவர் கள் அவ்வர்.

யிராக கப்பிசேஷன் விட்டை நெருக்கித் கொண்டிருந்தார் வேதாசலம். தூரத்தில் வரும் போதே யிராக கப்பிசேஷன் விட்டியிருந்து வெவ்விடையவற்றுமேற்றில் போய்க்கொண்டிருந்தார். சேஷனிடம் கேட்டவாம். அவரிடம் எப்பொழுதும் பணமிருக்கும். நல்ல விதிரமான இடரில் வந்து வராமல் மனிதராவிற்தே!

வேதாசலம் மனத்தில் எண்ணம் ஒரு முதிர்ச்சியை அடையாத நிலையில். தாக்கன் அவரை நோக்கி இழுத்தன. மனத்தின் இழுப்பைத்தானே வாய்க்கச் செயல்படுத்துகின்றன!

கப்பிசேஷன் எங்கே போகிறார்! கொஞ்சம் தயக்கம், அவரருளுவதாக எழுந்த நம்பிக்கையில் வேகம் இவைகளோடு அவரை நெருங்குகிற நறு வாயில் அவர் கண் எவ்வளவாக கட்டித் தம் கார்த்திக் செட்டியாருக்கும் அளவுத்தார்.

விட்டியார் பேசக் கவியாகக் கூவினாருகள். அப்போடு அவரிடம் இருந்ததும் இந்த மாடில் விட்டியைக் கைக்கு அறுவெட்டியெட்டி. நல்ல யுகம் உண்டா? ஆதீமார்த்தியாகப் போகும் சத்திரம் உண்டா? உண்டா. குடும்ப விவகாரம் கார்ப் சென்று விட்டால் போய் பத்தி என்று எத்தியபோ சத்திரப் பங்கை அவர்களைக் கூட்டி வைத்திருக்கின்றன.

கப்பிசேஷன் கார்ட்டுக் கொண்டனக்கும் மனத்தவலன் மெதுவாக வேதாசலம் கவிரே துடித்தார்.

"தம்பலாரம்."

"தம்பலாரம் வாங்கோ.... எங்கே இவ்வளவு தூரம்..."

"சும்மாத்தான். உங்களைப் பார்த்துட்டுப் போனாயிடுவது வந்திடுது."

"உங்களுக்கோ...." தாம் உட்காந்திருந்த செட்டியைக் காண்பித்தார் கப்புசேனையர்.

வேதாசலம் அங்கத்தார். விவரமாக முகத்தில் யருகிற ஆரம்ப உதரகம் அவர் மலத்திலே தம்பிக்கையை இயைபாக வரைவிட்டார்.

தயக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படவில்லை வேதாசலத்துக்கு. அவரதுகையாக இருந்த முறித்திப் பெற்ற தெய்வியலையாய் முடிவுபெற்றுவிட்ட நிலையில்தான் கப்புசேனையரிடமே பேசுவிட்டு விடுவாய் என்று நினைத்துக்கூறு அவருடைய அவதாரம் அவரைப் பிசியைப் பிடித்துத் தங்கிக்கொண்டிருந்த போது கொஞ்சநேரத்திற்குத் தயக்கமில்லாமல் விட்டார்.

தம் இடத்தில் விசுத்தவர் முடிவில், "ராசிராம் போய் அந்த தகைகளை உடனே திருப்பிக்கு அந்த அப்படியே வேண்டுமென்றால் வரக் கூடக் தொகையைத் தானேக் கூறாமல் தான் செயல் திரும்பத்தொடுக்கொண்டு வந்து கொடுத்துப்போய் செட்டியார் விட்டிருக்கையையிட்டுப் போனார். அதான் அவரால்தான் அவதாரம்...."

கப்புசேனையர் இரண்டு நிமிஷங்கள் யோசனை செய்தார். இங்கே வந்து வந்திருப்பிய அவரால் சொல்லிவிட்ட முடிவானது. எதிரும் வேதாசலத்தைப் போன்ற அக்கனைய மாணவர்களுக்கு அந்தப் பதில் உகந்ததல்ல. அவருடைய செயலாக்குக்கும் அது அறக்கல். அவருடைய யோசனைக்குக் காரணம் பேசிய தொகையாக இருக்கிறதே என்பதுதான். கையமாக வேதாசலத்தால் அளந்த திருப்பித் தர முடியுமா என்பது பற்றித்தான். வேலிப் பாரிவைப்பிலையும் சரி, அந்தத் தெருவில் அவருடைய குடியும் நிலையப் பகுதிக்குக் கொண்டுவிட்டிருக்கும் சரி இப்பொழுது அவர் கேட்டிருந்த தொகை அவர் கத்திக்கு மீறினதுதான். ஆனால் அவருடைய இங்கே விட்ட பார்த்தால் அந்த அவதாரம் உடனடியாக உதாரணப்படுத்தக் கூடியதாகியிருக்கிறது.

வேதாசலம் ஏமாற்றிக்காரரென்று எவ்வளவு அவர் மூலம் காட்டியது. அப்போதிருந்த நாம் நோய்மயம் அந்த நகரத்தில் பதிந்து வருவதற்கு ஓர் இரக்கத்தை இவ்வளவு உண்டாக்கித் தந்தன.

"பத்து பவுசு நன்கொது அது!"

"ஆமாம், உங்களுக்கோ!"

"அந்த அங்கே ரீட்டு எங்கே மறுகடியும் எங்கேப் போனோம்?"

"இடம் இனிமேதான் பார்க்கலாம். இங்கேயுள்ள பங்கு இருக்கு. அதுவாயிடுகிற நிலை எம்மதிசொ...."

கப்புசேனையர் வாயைப் பொத்திக் கொண்டார். "வேண்டாம், ஐயோ! உங்க முடிவுப்படியே செய்வம். அதையெல்லாம் எட்டிக் காக்க எண்ணுகிறேன். இத்தான்மே.... பிடியும்.... தான் சாய்களையும் கொண்டு பிரதாரம் தொகையைக்

காக்கவியினாய்க் கொண்டு வந்து குதித்துக்கொ. வந்தபொழுது போதெனவந்து வித்தியாசமான நிலைக்கே வந்தது. ரொம்ப அவதாரமாகவென்று இருந்தத் திரைகள். இதன் போது தான் வரத்தொடங்கிப் போனது. இதன் போது, தீக்க கேட்ட நேரம் தங்கிய நேரம். வேறு ஒரு காசிவந்துக்கொக் கொண்டு வந்ததே. உங்கிடம் திரைகள்."

வந்த இடத்தில் செட்டியை அவர்கள் இருவரைத் தனி வேறு வாழ்க்கையில்.

"ஓர் அகலவாசலத்துக்கு ஏதேனும் குதியை எழுதினார் அப்போதெனவியலாய்க் கவிவாசலத்துப் போட்டுத் திரைகள். தானாகக் கைத்திரை ஓர் இடத்தாகவென்றும்...."

"அவ்வளவு வேண்டாம். இந்த வாரம் விட்டிருக்கிற நேரத்தாடுகவாடுதேயும். வாதம் வாதம் வாதம் மாநிலி தானாகக் குதித்துவிடுக...."

"அவ்வளவு வேண்டியே சொல்லுங்கள்."

"சரி, போய்.... காசிவந்துப் பாரும்."

வேதாசலம் பார்த்துடன் புறப்பட்டார். விசுத்திடம் கொக்கிவிட்டு ராசிராம் புறப்பட்டிருக்கிறார்.

இருந்ததால். மாலை மாலை இருக்கும்.

ராசிராம் செட்டியாரிடம் பார்த்ததைப் போடுத்துத் தகையைத் திருப்பி அதைக் கையோடு அந்த வேறு ஓர் இடத்தில் வைத்துக் கப்புசேனையரின் தொகையுடன் பண்ணிக் குமுதார் வந்து இவரும் போது தங்களுக்கே அந்தமித்து விட்டது.

"வாரு வேதாசலமா... எங்கே போய்ட்டு வந்தே?"

"ராசிராம் வந்தபிறகு ஜோகியாப் போனேன்."

"விஷயம் தெரியுமா? கப்புசேனையர்..."

வேதாசலத்துக்கு உட்பு தருவித்து.

"கப்புசேனையருக்கு என்ன?"

"இப்போது. எப்போதுமே விட்டார், தடுத்திருக்கிற காலை காட்டுக் கொட்டகைக்குப் போய். மறுகைய அங்கேயே முர்ச்சை வாகிவிழுந்து விட்டார். விட்டுக்கொண்டு வந்து போடறதுக்குமே பேசை நகரம் இங்கே. டாக்டர்கள் பார்த்துக் கையை விசுத்திட்டார்! வந்துவந்து எவ்வளவு கொக்கி அதுப்பி எக்காரும் வந்துட்டா. தானே மகன்களுக்குத் தந்தி போய்க்க. தினமும் ரொம்ப சிரமம்...."

செட்டியின் உதயத்தில் ஐந்துநாள்பாப் தெருவில் உரவித் கொண்டிருந்தது. அது மட்டும்தான். "இதை வாரிவிட்டேயும் பிரத்தியாகவாடுதேயும், வாதம் வாதம் வாதம் மாநிலி தானாகக் குதித்துவிடுக...." என்று கப்புசேனையரின் வார்த்தையும் உட்காது. - வேதாசலத்தின் திரையும் மனதும் இரகசியக் கையிடு அருக்காக்கிக் கொண்டிருந்தன.

கையெழுத்து எழுதிடுகிற தன்மை உதய மனத்தில் இவர்களுக்கிடம் எம் தளமான குருகிப்பட்ட நிலைக்குக் கொண்டு வர முயன்றார். அந்த முயற்சியைக்கூட அவரிடமிருந்து எழுப்பிவிட்டுச் செய்தாரா என்பது அவர்

இந்தியாவிலேயே
மிகவும் அதிகமாக
விறும்பப்படுவதும்,
விற்பனையாவதுமான
மோட்டார் ஸ்டார்டர்
இதுவே - காரணம்?

ஏனெனில், இந்த எல்டி-எல்பி ஸ்டார்டர் கச்சிதமான அளமடையுடைய, எஃகுமரசைத் தோற்றம் கொண்டது, மோட்டாருக்கு ஸ்டார்டிங் பதவாரிசிய அளிக்கவல்லது. அது எம்படி? மிதமிதவென மின் அலத்தடி (ஓவர்லோடிங்) அல்லது ஈக்கின் கீழேயே ஏற்படும்போது அல்லது எலிசு மோட்டாருக்கு குறைந்த அளியில் போது, இந்த ஸ்டார்டர் தவறாமல் இடறி, உடனடியாக, மோட்டாருக்கு மின்சார சேவை செய்து தடுத்து, அது எரிந்து போகாமல் பதவாரிசிய என்வது நிக்சம்.

எல்டி-எல்பி நுழைவது தன் மெனின் தவற ஸ்டார்டிங் என்வதற்குக் காரணமென்ன? ஓவர்லோடிங் சீரே ஓங்கவொன்டும் கச்சிதப்பதவாரிசிய மெனியோடு, ஆரோபயாசுக் கெட்ட பெருகித் தவறித் தனியாகப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, இந்த ரீசில், ஓவர்லோடிங் ஏற்படாது, அளவறித் தவறாமல் காட்டக்கூடிய, கவனரவ மாரத்திசையத்துக் கொள்ளக்கூடிய வகைகளை மோந்ததாலும்.

ஓவர்லோடிங் எதவருகளில் இந்த ஸ்டார்டர்களுக்குள் மெனியோடு மோட்டர் ஸ்டார்டர்க்கும் இந்த ஓவர்லோடிங் எதவருகளில்

வதவரண கச்சிதவருள், எல்டி-எல்பி ஸ்டார்டரின் மத்தெரு கிளிகு அளவாரும். எல்டி-எல்பி கச்சிதவருள் 'மெனியோடு இம்பெரிக்ஷன்' மெனியோடு, மெனியோடு மெனியோடு, 4000 மெனியோடு பரிசீலிக்கப்படுகிறது. மெனியோடு ஸ்டார்டரின் கச்சிதவருளும் இத்தகை மெனியோடுகளாக இய்கும்.

எனவே, உக்கன் மோட்டர்க்கிளிகு இந்த திரக் கருகிளிகு பதவாரிசிய, எல்டி-எல்பி ஸ்டார்டர்க்கிளிகு, கச்சிதவருளில் பெருகுகள்— 7.5 ஹார்ஸ்பவர் கவரயுள்ள மோட்டர்க்கு கருகி, கட்ட எம்பிக், தெரடிவான் இவ்வாறு கவரிகை மதவரு இரண்டி கட்ட கட்டர்க்கிளிகு, 15 ஹார்ஸ்பவர் கவரயுள்ள மோட்டர்க்கு கட்டர்-கட்டர் கட்டர்க்கிளிகு கிளிகிளிகு.

கச்சித மெனியோடு

லார்ஸென்: அண்ட் டூப்ரே லிட்.

த.மெ. 378, மெனியோடு-த.மெ. 323, புது கெனிக்-த.மெ. 327, மதவாரிசிய-த.மெ. 619, கச்சிதவரு

இதர இடங்கள்.

மெனியோடு, என்வருளும், அளவாரும், கச்சித, கச்சிதவரு, மோட்டர், மத்திசிய கச்சிதவரு மெனியோடு.

பின்னே

ஒருமொழி தாயகத்துப் பெரியோர், தீமை செய்தோர்,
எல்லாமேயும் போம். கோயிலுடன் பிழைகள் என்
துவாட்டம் என் ஒன்றோடு திரைத்துப் பாத
மேய்க்கிறோம். உன் கருவியைப் போம். எல்லாமேயும்
போம். உயிரைப் பிழைகள். ஆனால்
கருவியை, எல்லாம் ஆக. எல்லாம் போகும்.

"நீயும் குழந்தையும் தானே என்னைப் போகிறாய்? அந்தக் கதிரை அது புகழில் வாக்கணம் என்கிறது!"

"ஒன்று எனக்கு, மற்றவை அவன் தானேதான்!"

சொல்லுகிறார்களே...

உள்ளத்தில் உறுத்தல் இப்பொழுது உடல் வலிவாக, அநிவாக உருமாறியது.

அவர் போய்விட்டார். மலத்தில் ஈரப்பலத்தில் இயைபான நிலத்தில் பாடிக்கொண்டிருந்தவருக்குள் அந்த அடித்துச் சாய்ந்துக் கொண்டு புறப்பட்ட குழந்தையின் கொடியப் பூக்கை அடைத்துக் கொண்டு விளம்பிற்று.

தூர நின்று கூட்டத்துடன் கூட்டமாகப் பெருசியில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கப்பு வேஷையில் உடம்பைத்தான் பார்த்தார். மூக்கத்தைப் பார்த்த அவரது மனச்சாட்சி இடத்தரவில்லை.

அங்கே கடிவிரிந்த நெரிந்த மூக்கைப்பார்த்தார். தன்னை நோக்குகிற வாஞ்சையுடைய பார்வையிலாவது உன் ரகசியம் நேரடியாகத் திறந்து வந்து அச்சத்துடனேயே பார்த்தார். அங்கே நேரம் அங்கே நிற்பதற்குக்கூட மனம் இடத்தரவில்லை. "நேத்திக்கு மாலை உங்ககிட்டே இவர் பணம் கொடுத்தாராமே, நீங்க இப்போ கொண்டு வந்து தாதாகச் சொன்னாராமே!" - தன்னைப் பார்த்து இரண்டொருவருடைய பார்வையில் இந்த அர்த்தம் உன்னை இருக்குமோ? அவர் மனம் அச்சத்துடன் குறுக்குற்றது. ஓர் அந்த மான முடிவை எட்டிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதான் எத்தனை தடுப்புகள்!

தடுப்புகள் இருக்கட்டுமே, இனிமே அந்தக் கவலாகத் தாண்டுகட்டினாமே.

பேரரசின் சமாதானங்களுள், குரூர குரூர கணவாக அங்கே பட்டுப் படாமலுமாக - பாடுதலும் அதில் வார்த்தைகளாக அமல் வெளியில் வந்து ஓர் ஓரமாக அமர்த்துவிட்டார் வேதாலம்.

அவர் மனையி அம்மர் வந்தான். துக்கம் விசாரித்தான். அது அங்குக்கு மூலம் பாரப் பிட்டான்.

அங்கு நடந்த எதிலும் அதிகம் கவந்து கொள்ளாதவராக யெனா விவாதிவாய் பாதிக்க

கொண்ட புகழிலாவாக அவர் அமர்த்திவிட்டார். அங்கேயே குறை குறைவாக இரண்டு கவலையுடன் குறுக்கு அருகில் தலைத்துக் கொண்டாட - எவ்வோ படித்து அருகையாக அங்கு நடந்து கொண்டிருந்த பாய்விதான் தெரிந்தது.

அருகில் எங்கே, மூக்கிலாவ இருக்கிறது? (தெரியவில்லை). அது நினைவைச் சார்ந்த மனத்தில் அங்கேயாவா!

மறுபடியும் நேரங்கள். நினைவிலும் அமர்த்தி நடந்த கூட்டம் குரூரென்று எழுந்துநடத்தது. வேஷையில் இருந்த பாதத்திரை! உடம்போடு ஒட்டிக் கொண்டிருந்த கர வேஷையைய அவித்தார் வேதாலம். வாகம் கொடியில் பிழிந்து உலர்த்திவிட்டுக் கொல்லாசலில் வந்து நின்று.

"அம்ம, செம்பிலே துறம் கொண்டா!"

அம்ம செம்பில் தன்னைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

கொடியில் படித்துப் போட்டிருந்த மடி வேஷையைக் கச்சை வைத்துக் கட்டிக் கொண்டார். கச்சத்தின் மடிப்புகைக்கூடச் சித்திராபுடன் தான் என்னிலார்.

அவர் நினைவெல்லாம் மாறுபட்டி கொண்டு வந்து வந்த பணத்தைப் பற்றியே கற்றிக் கொண்டிருந்தது.

பெற்றி கொண்ட நெஞ்சமங்கல, அது பெருகாமல், வந்தவரின் விவாதிதத் தியே மறுத்து கருவாக கொண்ட நெஞ்சம், பின்னர் மனமாகச் சுருங்கிவிட்ட, அந்த நீசமாய் இடத்திலே எங்கிருந்து தரிமத்தின் தலை குரல் கேட்கப் போகிறது?

நேத்தைய மூங்கிலின் வரை அந்த குத்துறு ரூபாயைப் பெறும் வரை இருந்த நல்ல மனம் இன்று எங்கே எங்கே சம்பாத்தத்துக்கு அவரளவில் அங்கே மெனன வெளிதான் பதில்.

சூழ்நிலையில் மாறுதலாக மலிதல் மாறி விடுகிறது என்ற வாதத்துக்கு வேதாலம் ஒரு சாட்டுக்கூட தின்றார். மன இயக்கத்தின் புனிதத் தன்மையைக்கூட இப்படி விவாதிக்கச் செய்யுமிடக்கூடிய சக்தி மிக்கதா அது?

தான் செயலுவிட்ட அதர்மமான வாரியத்துக்கு அவரளவில் எழுந்த ஆவிரம் குத்தல் களுக்கு அவர் கூறிக் கொண்ட சமா தானங்கள் எல்லாமே போயித்தனமானவை தான்.

வேஷையைச் சரி செய்து கட்டிக் கொண்ட பீரோ அருகில் வந்து நின்றுவார் நடுங்கும் கரத்தோடப் பீரோயின் கதனைத் திறக்கார்.

முதலாவதுக்குக் கீழே முட்டு நடுங்கிவது. அவர் கவனம் இடத்தில் பணம் இல்லை! பீரோயின் கதவுகளைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த கரம் இரண்டும் நடுங்கிவது.

பணம் எங்கே?

"என்ன பார்த்திருக்கிறீர்? பணத்தைவா? அந்த தான் போராடு கொண்டு போய்க் கொடுத்துட்டேன். கொடுக்கத்தானே வசிகுறித்தேன்?"

தரிமத்தின் குரல் பின்னால் கேட்டது.

Günar 42715

Page: 442715

சமாதானப் புருக்கள்

இரண்டு சமாதானப் புருக்கள் வெய்யோறு திசைகளிலிருந்து வந்து ஒரு மரக் கிளையில் அமர்ந்து இரண்டு பாறையின் கடைகடத்த நாடுகளைச் சேர்த்தவை அமை, இரண்டு புருக்களும் அறிமுகம் செய்து கொண்டன. ஒரேயமரம் இருப்பதால் அமைவுக்குத் தங்கள் தப்புதலில் ஸ்ரீர பெருமிதம். ஒன்றாகவே உணவுண்டு, ஒன்றாகவே உறவி, ஒன்றாகவே ஊர் சுற்றிப் பார்த்தன. சிறப்புத் தீர்த்த புத்தகங்களைப் பெற்றதன் இரண்டு புருக்களும் அமைவுத் தொடங்கின.

முதல் புரு பேச்சோடு பேசினான். "தம்பி, என் எழுமானாளுக்கு இருக்கிற பண்ட பலம் உன் எழுமானிடம் இருக்க முடியாது" என்றது. அதன் குரலில் ஒரு பெருமிதம்.

இதைக் கேட்டதன் இரண்டாவது புருவுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. "நீ சொல்லுவது உதர்ப்பெரிய. என் எழுமானாளுக்கு பண்ட பலம் உன் எழுமானிடம் இருக்க முடியாது" என்றது. உயி அமை மட்டும் தட்டிப் பேசுவது.

அவ்வளவுதான். மறுகணமே இரண்டு சமாதானப் புருக்களுக்கும் சண்டை லுண்டது. குறிவிசிராய்க் கிழை சாவுத் வசரவில் இரண்டும் சண்டையிட்டன.

குதிரை: உத்தொலிக் கூடங்கட் தவணை விதம்

அதன் படைத் தளபதியின் படைத் தளபதியிடம் கொள்ளும், "அப்பா! உங்கள் படைபிரிவு இருக்கும் நெய்யுரைக் படை மானை எளிதே இருமனம் செய்து கொடுக்கவே என்று நேற்றைக் கேட்டார் நீங்கள் எப்படிவருவது அங்குக்கும் பதவி உயர்வு அது கொடுக்கவே"

அதற்கு அந்தத் தளபதி பதில் சொன்னார்: "அவ் வாய்வு அம்மை முடியும்? வேண்டியவரை ஒன்று செய்வாயம். அசாதாரண உதரிக் கொடுக்கவே அவருக்கு ஒரு விருது அளிக்கக் கொடுத்தேன்."

- ஏ. கே. கதாசாரி

அப்பப்ப?

என்ன குணச்சிசம்?

குதர்க்கு அடக்கம் உதர்ப்பெரிய குதர்க்கு கதை

பண்டிதங்களுக்கு எழுதப் படிக்க தெரிவது. ஆதலால் கடிதத்தில் சாதாரண அமை அறிவியல்.

புழிபிச அல்லாது ஒரு பரி, பதையும் வாய்க் காரியக் காரியக் காரி. பண்டிதங்களுக்கும் அவ்வளவு புழிப் பேசுவது காலக் காலமெடுத்து அதுமேயின், ஆதலால் வேறு வழி இல்லாததால், "இவ்வளவு பெரிய தாசில் நான்கு பழக்கம் எதிர் கதி நிமிரால் காலுக்குத் தெரியும்" என்று நினைத்து நான்கு பழக்கம் எதிர் கதி நினைத்துக் கொண்டன.

பேசிய காரியங்காரியம் கொண்டு பண்டிதங்கள் பழிக்குதும் கடிதத்தையும் கொடுத்தனர். கடிதத்தின் உள்புறம் பழக்கம் இல்லாததால், நான்கு பழக்கம் காரியத்தை எழுதி அதற்கு கடிதத்தால் பண்டிதங்களிடம் காரியக்காரி கொடுத்த விட்டார்.

காரியக்காரி விட்டிருந்த கடிதத்தினால் கடிதத்தினால், பழம் தெளையப்பட்டது. ஆதலால், "அவ்வளவுதான் வந்த கடிதத்தால் காலப் பழக்கம் குதர்க்கில் ஒன்றை எதிர்க்கக் கொள்ளலாம் காலுக்குத் தெரியும்" என்று நினைத்துப் பண்டிதங்கள் அதுமேயின் பழக்கம் இல்லாத, அவளும் காரியத்தைப் பழக்கம் கொடுத்தன.

காரியக்காரி அதுமேயின் கடிதத்தினால் பண்டிதங்கள் பழக்கம் எதிர்க்கக் கொடுத்தன. அப்படியே நான்கு விட்டதற்கு கதி அவ்வளவு பண்டிதங்கள் அது கடிதம் கொடுத்த விட்டார். அவளும் காரியத்தைப் பழக்கம் கொடுத்தன.

அன்றைய பண்டிதங்கள் காரியப் பழக்கத்தைக் காரியத்தி, "அப்பா, நீ அதுமேயின் பழக்கம் நான்கு காரியக் கொடுத்த விட்டார். கதி காரியங்களுக்குப் கொடுத்தன" உயர்வு.

"பழித்தபழங்குத் தருவது அண்டியுக்குக் கொடுத்த" என்று உள்புறம் பண்டிதங்கள் காரியத்தி கொடுத்தன.

அதுமேயின்: பழ. ப. கருவாய்

பேதகமும், சத்தவமும், அநிதும். அந்த வெள்ளத்தில்
அடித்துச் செல்லப்பட்டன. ஓடக்கூடாது நின்றுபெருமல்
ஓடங்களைக் களையில் திறுத்திவிட்டு ஓடக்காரர்கள்
சென்றுவிட்டார்கள். மக்கள் அக்கறை கடந்து
செல்ல முடியாமல் இருந்தனர். திருக்கொள்ளம்
பூதரர் என்ற தலை எதிரே தொன்று அங்கு சென்று
சிலப்பெருமாற்று வழியே வேண்டும் என்று ஞானசாய்
பந்தர் எண்ணினார். உடனே ஒத்திதன் கடலு-
யிலேவாயாக அழிந்தது. மிளவாடியாடிகள் அழிவே
ஏற்றிக் கொண்டார். ஞானசாய்பந்தரும் அத்தொலை-
யில் ஏறி நற்றழிப்பு பதிகம் பாடினார்.

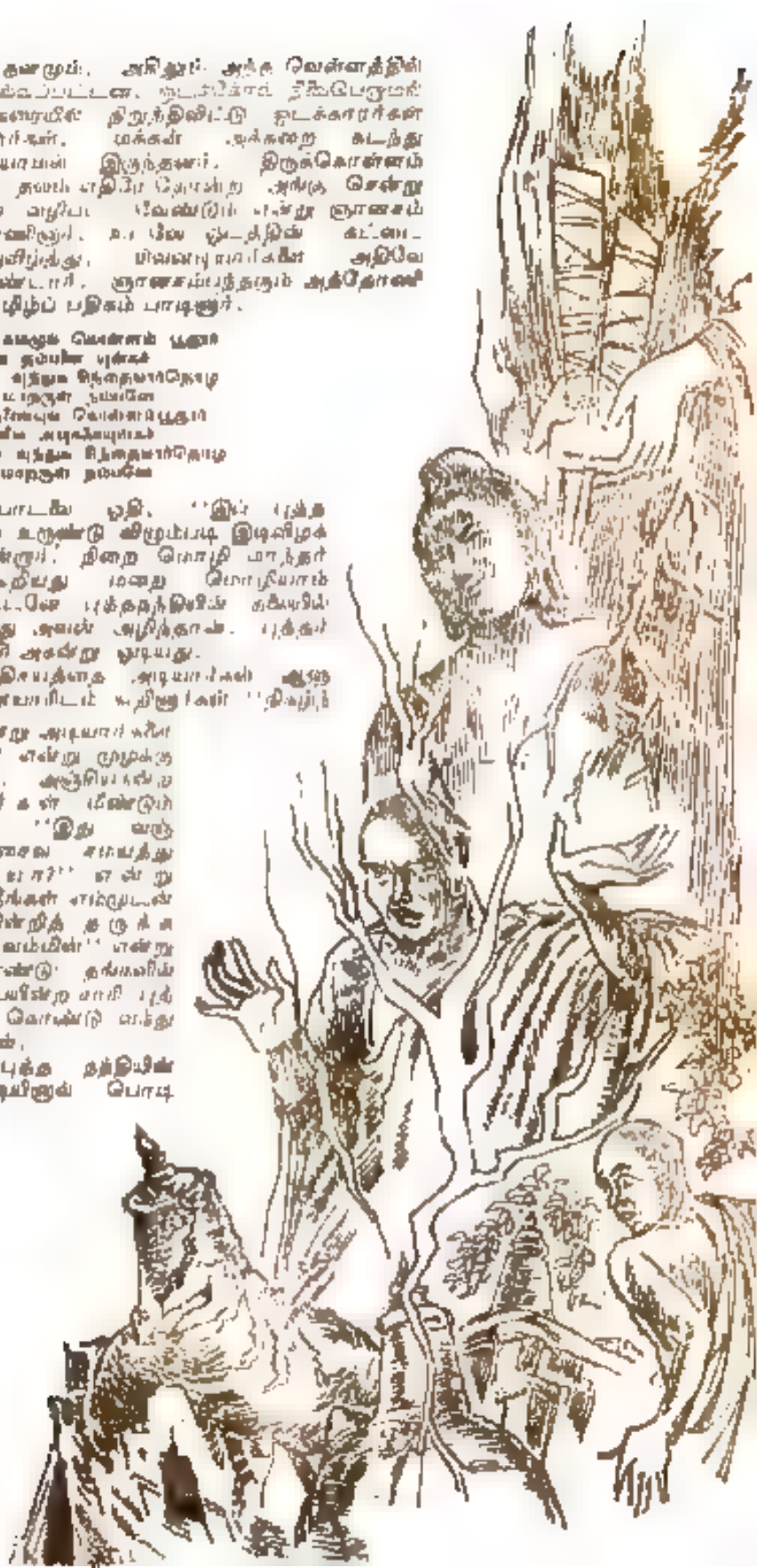
வெட்டியே கவலாக வெள்ளம் மூலம்
தட்ட மறைய தம்பகை புலகை
செல்ல வந்தது சித்தவார்தொழ
தந்த மறைய தம்பகை
ஓடம் வந்ததென்பு வெள்ளப்பூதரர்
ஓடம் போன அடியென்பு
செல்ல வந்தது சித்தவார்தொழ
தந்த மறைய தம்பகை

என்ற திருப்பாடல் மூலி. "இப் புத்த
ஞானைய தலை உருண்டு விழுப்படி இடியிழை
கடவது" என்றார். நிறை மொழி மாந்தர்
அவ்வயிற் கூறியது மறை மொழியாம்
ஆதலின், உடனே புத்தநத்தியின் தலையிற்
இடி விழுந்தது அவன் அழிந்தான். புத்தர்
கொடும் அருளி அகன்று ஓடியது.

இந்த அநியதானை அடியாடிகள் ஆளு
னாய் பிள்ளையாரிடம் கூறினார்கள் "நிகழ்ந்

தது சரி" என்று அடியாடிகள்
"ஹர ஹர" என்று ஞானக்கு
ணிகதருளினார். அருளியவரும்
பொனக்கர்கள் மீண்டும்
ஓடுங்கூடி. "இது வந்து
களைபோ? எவை சாயத்து
உண்மை போ?" என்று
மருண்டு, "தீய்கள் எல்லாடல்
மந்திரவாதமின்றித் தருக்க
வாதம் புரிய வாயின்" என்று
கூறிக் கொண்டு தலையில்
தன்னு கலை பவீன்ற சாரி புத்
தனை மூல் கொண்டு வந்து
எதிர்த்தார்கள்.

மூன்று புத்த நத்தியின்
தலைபை இடியினால் பொடி

பெருந்திய சம்பந்த ஏராளமாய் ஞானசம்பந்தரைத் தொழுது முன்சென்றார். சாரி புத்தனுடன் தருக்க முறையில் வாதிட்டு அவரையும் அவனுடன் வத்த மற்ற புத்தர்களையும் வாதிட்டு வென்றார். தொண்டிய எந்திய சாரிபுத்தன் முதலிய பெளத்தர்கள் தமது சமயம் போயின்மை என்று தெளிந்து, மெய்ந்நம்பாவியை எவ்வ தெறியினம் சாரார் போய் இருந்திருந்த சம்பந்தமுடைய திருவாழ்க்கை வணங்கினார்கள். அத்தகைய பேதர் வாராயர்களாகி உயவு பெற்றார்கள்.

திருநாவுக்கரசர் திருப்பூத்துருத்தில் இருந்ததொன்று செய்து கொண்டு அமர்ந்திருப்பதை அறிந்தார் சம்பந்தர். திருப்பூத்துருத்திற்கு அருகில் வந்தருவினார். இப்பேதான் சம்பந்தர் அதிராமல் அப்பேர அவரது சிவிகையைத் தாங்கி வந்தார்.

பாண்டி நாட்டில் கையம் மீண்டுத் தங்கத்ததைச் சம்பந்தர் கூறியதானினார். அப்பாடிசன் பெரிதும் மீறித்து சம்பந்தரின் பாதம் பணிந்து "அசுவம் எவ்வுயம் பாரி தருங்குத் தெவரிர் பேயிலாகி விளங்குகின்றார்" என்று புகழ்த்தருவினார். சம்பந்தருரை மாண்க வாய்க்காமினில் மாண்பு அன்பு இவற்றைக் காரணம் வன்றும். திருநாவுக்கரசர் மதுரைக்குப் புறப்பட்டார். சம்பந்தர் தொணியம்பலம் காணும் காதலுடன் புறப்பட்டார். காவத்தின் அருங் காவலாய் வென்று வரும் தமது ஊர்ப் பிள்ளைகள் சீர்காழியில் உள்ள அப்பாடிசன் அகிலவாழம் எழி கொண்டு பொத்தினார்கள். சம்பந்தர் உடலும் கன்னமும் கருகத் தங்கியவான். அவர்கையும் அப்பாறுமாவிய தொணிகல்கரைத் தொழுது வந்தார்.

அப்பர் பெருமான் தொண்ட நாட்டில் உள்ள திருக்கரையிலியில் பொது மாகனாகி கூறியிருந்ததும் அவரது சென்று இவ்வாறு சாரிபுத்தன் பெயரும் என்ற விஷயம் சம்பந்தருக்கு வரலாற்று. தொணியம்பலம் தொழுது விளா பெற்றார். அந்நாளைக்கு அனகுடல் கொல்லித் துளிக்கொடல் தாண்டி கொண்டு. "தொண்டி. "தொண்டி இவ் வவனே இவற்றை விளா கொண்டு சென்று கொண்டு. அந்நாளைக் கொண்டு தொழுதுகொண்ட இவ்வகம்" என்று கூறி விளா கொடுத்து. தொண்டி. தன்னுடைய தொணிய் புறப்பட்டார் ஆளுகை பின்பிடுக.

மதுர் வாரியம் நினைக்க முக்தி யாகிதும் திருவண்ணாமலைக்கு வந்த வுடன் சிவிகையினின்றும் இறங்கி மணியை விழ்த்து. பணிந்தார்.

விண்ணாசுவி எனக் கண்ணாசுவி கொடுத்தது. மெய் சிவிர்த்து. உன்னம் குவந்தது பாடினார்.

பின்னர் அன்னாமலியாரிடம் விளா பெற்றுக் கொண்டு வரும் மலையும் உடந்து. தொண்டி. நாட்டையடைந்தார். செய்வாற்றங்களுரையில் உள்ள திருவோத்தூர் என்னும் திருத்ததை அதன் சாரித்தார். தெவர்க்குடும் முனி வர்க்குடும் ஒத்து எனும் வேதம் அளித்த பெரும் பதி அது.

அத்தவத்தில் திருஞான சம்பந்தர் வாரிந்திருத்தபொது அமணர்களாய் அக்கலுற்ற ஒரு தொண்டர் வந்து பிள்ளையாது திருவாழ்க்கைப் பணித்தார். "மெய்ப்பத்தமகற்றுச் சம்பந்தப் பெருமனோ அரனார் பொருட்டு அடியென் வைத்து வாரித்த பனை மரங்கள் வாலும் ஆண் பிள்ளையாவே வணங்கு காய்த்தல் இன்றி நிர்விர்தன. அது கண்டு அமணர்கள் அடியெனப் பிழித்து துக்கவினார்கள். இவ் ஆண்பனை காய்க்கும் தன்மை சம்பந்தம் திவாரனோ?" என்று ஏனைய மொய்க்குரிசும். தெவரிர் இதற்கு ஓர் விவரபுத்தரைச் செய்தருள வேண்டும" என்று கூறினார்.

தவச்சம்பந்தர் உடனே எழுந்து, அப்பாறுமான் திருக்கோயிலுள் சென்று அங்கம் பாடியருவினார்.

"அருமை அன்பின் பிள்ளை நோத்துத் தருங்கு வேண்டி அடியெனப் பெறுமியின் ஞானசம்பந்தன் கொள் திருவு மாவின் சிவ"

அத்த ஆண் பிள்ளை வாலும் பெண் பிள்ளையாய் பூத்துக் காய்த்துக் கணினை உதிர்ந்தன. அதனைக் கண்டார் அகிலவாழம் அதிசயமடைந்தனர். தென்னுட்புரியே அமணர்களது குற்றத்தை அறுத்த புகழ் வேந்தரது திருவருட் செயலைக் கண்ட அமணர்கள் அருளி அந்தாட்டை விட்டு அகன்றுங்கள். சில சமணர்கள் தங்கள் ஞானபுலகளை உடைத்தெறித்துவிட்டுச் சைவ சமயம் சாரித்து சிவபெருமானைப் பொற்றி உலர்காங்கள். நான் சம்பந்தர் திருவாழ்க்கை தொட்டி பெற்ற கருள் அபிவிருத்தி வளர்த்ததரத்தில் சிவிகையைப் பெற்றதன்.

இவ்விருள் மல சென்று வணங்கித் திருக்கரையிலியை அடைத்தருவினார். பாருவாயார். கரையின் மீறிய காஞ்சி நாடகர வாகிகள் நான்குசம்பந்தரின் நய் ஏரமைக் கொட்டு உன்னம் உவத்து உவர்த்தினார். மங்கல விளக்கு உவத்துப் பங்கியங்கள் முழங்க வந்து எழி கொண்டார்கள். ஆளுகைப் பிள்ளையார் மூத்துச் சிவிகையினின்றும்

எமது புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் !

ஈடு இணையற்ற பட்டுச் சேலை ரகங்களுக்கு

NALLI SILKS
— SILK STORES —

நல்லி சீல்க்ஸ்

பட்டுச் சேலைகள்

நல்லி சீல்க்ஸ்

82, ராயம்பேட்டை வைரோட்,

சென்னை - 4

இந்திரா கலர் - வரலாற்றுக்காலத்திலிருந்து புகழ்பெற்ற சென்னை, 6 மைல்களில் உள்ள ஒரு நகரம். இந்த நகரம், சென்னை நகரத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இது, சென்னை நகரத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

மெய்யான நகரம், ராம நகரம், ஜயநகரம், சேஷநகரம், கல்வாண நகரம், குருவாரூர்ப்பள்ளி, ஸ்ரீ பத்ரேசுவரம், ஸ்ரீ கல்வாணியேசுவரம், ஸ்ரீ அய்யப்பசுவரம், ஸ்ரீ அம்மேசுவரம், வேங்கடேசுவரம், கோவிந்தர்.

மேற்கொண்ட பெயர்களுக்கிடையில் எமது வாட்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெயரைக் குறிப்பிடுவதற்கும்

ஸ்ரீராம பவான் லாட்ஜிங்

46, தம்புச் செட்டித் தெரு - தாது: "COCHUTNI" - சென்னை - 1

(பேன்: 25287 & 23665 - லாட்ஜிங் குடிசைக்குத் தொடர்பு உண்டு)

கோபால் பல்பொடி

பல் லலி, பல் அரணை, வாய் நன்றும் பல்லில் கிரத்தம் வடிதம், முதலிய பல் விவாதிகளை குணப்படுத்தி பல்செருக்கு வெண்மையும் பலத்தையும் தருகிறது.

சென்னை - எஸ்.பி.எஸ்.ஜெயம் அன் கோ, 25, சிறு நாட்டாண்டி தெரு, சென்னை - 4

பீழிநகம், ஏகாம்பரநாதருடைய திருக் கோயிலிலுட் சென்று தயாராகக் கண் ளூரக் கண்டு களிகூர்ந்தார். கச்சித் தயத்தினையே விளங்கும் திருக்கச்சி தெறிக்காளரைக் காடு, திருஅதிதகதங்கா வதம், திருக்கச்சிமேற்றணி என்னும் புண்ணியத் தலங்களை வணங்கினார். இவ்வாறாகச் சில தினங்கள் கச்சியில் தங்கியிருந்தார். பின்னர் பாளாற்றின் வட கரை வரியாகப் பழையநூர்த் திருவாளையாட்டுக்கு அருகிற் சென்று அத் திருத்தலம் இம்மையிலே ஞானமும் காணக் கூடாதுக்கால் அம்மையார் கலை வினியை நடத்த திருத்தலம் ஆகியதும் ஞானசம்பந்தர் தமது காலையில் பித்திக் அஞ்சி, அதற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊரிலே அன்றிரவு பள்ளி கொண் டிருக்கினார். திருஆயக்காட்டில் வருந் தருளிய தீவகண்டப் பொருளாய் தடு இரளிய் ஞான சம்பந்தர் கண்கண் கொன்றி, "நங்கனாடி பாவித்திரு மறந்தவையோ?" என்று அருளிக் கொடுத்தார். உடனே சம்பந்தர் விழித் தொழ்த்து, இவ்வருளைய இவ்வாறு கீழ் குறித்துப் பாடினார்.

புது வரையாலும் தொழுவியாலும் வரையியோ
தெருவப் புறந்தெருவின் நில்லியாலு நில்லியாலு
வந்துவந்தொருத்தி வரையவெனவும் வரையவெ
னவும் பழையநூர் ஆனகண்ட தெருவென

திருக்காளத்தியைச் சேர்ந்தார் திரு ஞானசம்பந்தர். காளத்தி மலைவக் கண்டவுடன் கண்ணப்ப நாயனார் திருத் தொண்டு புரித்த அரிய அன்னப்ப புகழ்த்து திருப்பதிகம் பாடினார். காளத்தியப்பனரைக் கண்டு கண்களி கொண்டு நுங்கிட்ட பலன் காண்பார் போல் கண்ணப்பனரைத் தொழுதார்.

காளக்கண் தொறும் காளத்தியப் பனரைத் தரித்துக் கொண்டு அங்கு எழுத்தருளி வீரக்கும்போது, வட இவ்வாறிலும், மேல் திசையிலும் தமிழ் வழங்கு இவ்வாறையாய் அங்கிருந்த பாடியே உத்தர கைலாசம், திருக்கே தாரம், திருக்கோகர்ணம், திருப்பகுப் பதம், இத்திரவே பழங்குடும் முதலிய அரிய தலங்களில் உள்ள இவ்வயரை அகக் கண்ணால கண்டு அருந்தமிழ் மாலை எழுதினார். சிலநாள் தங்கி விழுத்த பின்பு அங்கிருந்து புறப் பட்டுத் திருவெற்காடி, திருவலிதாயம் எருதுவ தலங்களுக்குச் சென்று வணங் கிக்கொண்டு பின்புள் புதியத் தங்கிய திருவொற்றிதாய அய்யத்தார், அங்கு எழுத்தருளியுள்ள எழுத்தறிவும் பெரு மாலைக் கண்ணூரக் கண்டு தலைமாரக் கும்பிட்டு, வாலாரப் பாடி, பிதிகம் கூறி எழுத்தருளியிருந்தார். (தொடரும்)

ஐகுநிபதியான எழுத்தாளர்

□ அமெரிக்காவின் ஐகுநிபதியாக இருந்த ரூஸ்வெல்ட் 1858-ம் திப்யுமர் 6-ம் பெனி லூவ்ரிக் பிரதான சாத்தியாகவந்தாக இருந்தார். அப்பொழுது "பாரமெண்டட் பீக்கர்ஸ்" என்று பிரபல சிவியா கம்பெனிலிருந்து ஒரு கைத எழுத வேண்டுமென்று தொன்றிற்று. அதன் முதலாளிகளு ஒரு கூடதம் எழுதினார். மிக் ஜேம்ஸ் வெல்ட் என்பவருத்தான் இத்தயாரிதிக் கைதகளை அந்தக் கம்பெனியின் பரிசீலனை செய்வது வழக்கம். முதலாளி, "இப்பொழுது இதை எடுத்துக் கொள்ளச் சாத்தியமில்லை. ஜேம்ஸ் பெரிய இடத்தைச் சேர்ந்தவரானதால் புறந்து சாக்குபோக்கு கொண்கிறீடுவர்கள்" என்று கூறினார்.

முதல் தடவை ரூஸ்வெல்ட் ஜேம்ஸ் பார்க்கப்போகப்பொழுது அவர் உற்சாகமாக 'ஏன் கைத விஷயம் என்ன?' என்று விசாரித்தார். அத்துற் ஜேம்ஸ் 'முன்னதாலியே திட்டம் போட்டு விடுவீரும். அதை எப்பொழுது எடுக்கது என்று யோசித்துத்தான் கொள்ள வேண்டும்' என்று மழுப்பினும், மூன்று மாதம் இப்படி மழுப்பிய ஜேம்ஸ், கைட்சியில் ஒருதாய் உண்மையைக் சொன்னிட்டான். ரூஸ்வெல்ட்டுக்கு ஏதே வழுத்தம்.

பிறகு அமெரிக்க கம்பெனிகள் அதிகாரியான காட்டன் வால்டன் என்பவரை ஜேம்ஸ் மணந்து கொண்டான். 15 வருஷம் விதித்து ரூஸ்வெல்ட் இரண்டாம் முறையாக ஐகுநிபதியாகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டார். அப்பொழுது காட்டன் வால்டனாக் குறிப்ப சித்தமாக ஒரு விருத்துக்கு அழைத்திருந்தார். அப்பொழுது ஜேம்ஸ் ரூஸ்வெல்ட் அண்ட் மானம் கண்டு கொண்டார். ரூஸ்வெல்ட் சித்தப்படி, "அந்தக் கைதையை எழுதிப் பெரிய எழுத்தாளராக வேண்டுமென்று எனக்கு அப்பொழுது ஆகா. நீங்கள் அது வேண்டாம் என்று சொன்னபோது என் காரணம் இருண்டு விட்டதாகப் பட்டது" என்றார்.

"ஆனால் அந்த சிவியாக் கம்பெனியார் அதை எடுத்துக் கொள்ளாமற் போனேடுமே என்று இப்பொழுது மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்" என்று ஜேம்ஸ்.

"இருக்கலாம். ஆனால் அங்கிருந்து, நம் புகழ்ச்சி தொறாலும் அதோடு நம் காரிய நிர்நுமிடப் போவதில்லை. யோசனை எடுத்து புதிய துறையில் சென்றிப்பெறப் பின்னும் அதிகமாக ஊக்கம் செழுத்தத் தெரிந்து கொள்வீடீர். என் கைதையை மட்டும் அயர்கன் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் இப்பொழுது நானும், நீங்களும் அரசாங்க மானிகையின் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்க முடியுமா?" என்று சொன்ன சித்திதார் ரூஸ்வெல்ட்.

ஆதாரம்: "காரோனெட்" தலவம்: ரயணன்

டி. எம். பி. ட்ரக் உபயோகிப்பவர்கள்

அனைவருக்கும்

தமிழ்ப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்

TATA
MERCEDES-BENZ

டாடா என்ஜினியரிங் & லோகோமோட்டிவ் கோ., லிட்.

143, மகாத்மா காந்தி ரோடு, பம்பாய்-1

இந்த
அதிர்ஷ்ட
நோட்டு
செல்லுமிடம்

I.O.B.

அங்கே இது பெருகிப்பெருகி எரி
வளமான எதிர்காலத்திற்கு
உதவும்.

சில காலங்களுக்கு முன்பு, அதிர்ஷ்டம் மிகவும்
பொதுவாக, அல்லது கட்டுமான செயல்களின்
நிலையில், அல்லது வணிகச் செயல்களில், நம்
பாதுகாப்புகள் இழப்பை அடைந்ததால், நம்
கனம் இழப்பில் கவலை அதிர்ஷ்ட நோட்டு
செல்களைத் தொடங்குவோம். எப்போதும்
உங்களுக்கு அல்லாத தேவையிலாத
எந்தப் பெருநிலை அங்குதவாத தன்மை
போட்டால் போதுமே, உங்கள் அதிர்ஷ்ட
நோட்டுகள் வளம் பெருக்கும். இவ்வாறு
எதிர்பார்த்திருக்கிறீர்கள், தேவையான
செல்கள் தொடர்ந்து உங்களுக்குத் துழை அநிக
வாங்கியும் அளித்தேன்.

இதனால் தேவையான எல்லா எரிநிலை தேவையான
திறந்த அருவாசியிலும் உங்கள் இழப்பை இழக்காத
அருவாசியை.

தகுதி — பணிசெய் அளவு நிற
நுண்டு உம்முடன் பழகும் அளவு
பணிவுண்டு

**இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ்
பாங்க் லிமிடெட்**

தொடக்க ஆரம்ப: 151 மைண்ட் நோட்டு, மதராஸ் 2
எம். சி. நுத்தையா, கோலும்
கே. எம். நல்லப்பா, வெள்ளாள் மாதேவா

iob-3634

தென்னை
விளாசா
அகஸ்தியா
மேகலா
நாரிஜஹான்
மூலம் தென்னிந்தியம்

ஏப்ரல்
14
முதல்...

வினாஸ் நிக்சர்ஸ்
சாரதாபுராடிக்ஷன்ஸ்

பட்டினத்தில் பூதம்

ரெட்லைப் கலா
BY GEMINI LAB.

கைபாக்கன்

தயாரிப்பு

M.V.ராமன்

T.கோவிந்தராஜன்

மனம்: ஜலிதேவரம் பட்டினம்: கன்னடாசம் திரை: கைபாக்கன் ஒளிப்பதிவு: கைபாக்கன்
கைபாக்கன் கைபாக்கன் கைபாக்கன் கைபாக்கன் கைபாக்கன்

ATULAM

WHY
FARGO
 TRUCKS
 ARE THE
 SAFEST
 BUY!

Fargo gives you more strength per truck-load than any other make. Its chassis is built for sturdiness and dependability. Specially balanced suspension gives good grip even on rough or slippery roads. You can't do better than go for Fargo. Only Fargo offers you these special features:

THICKEST CHASSIS FRAME: No other truck chassis frame gives you the stock thickness of Fargo. It takes the maximum load on the roughest road with perfect ease.

STURDIEST AXLE CONSTRUCTION: The world-famous Rockwell Standard front and rear axles are your guarantee for perfect sturdiness.

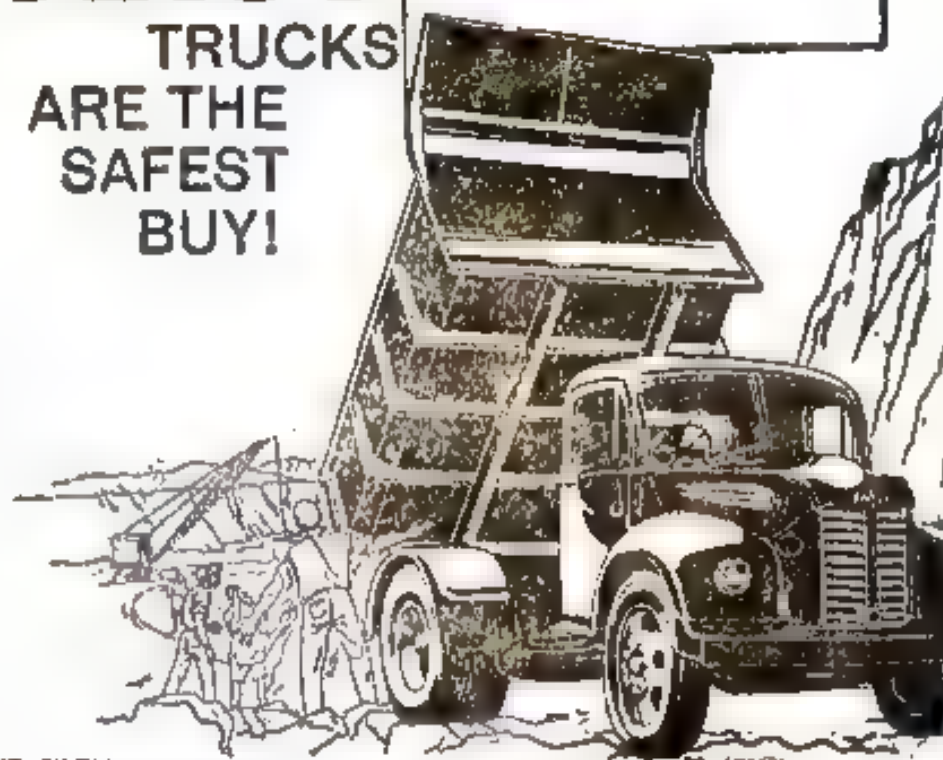
EXCLUSIVE POSITIVE STOP-SHACKLE: The only truck with this invaluable safety device.

You can choose your own engine-type:

- Perkins P6 Diesel Engine.
- Meadows diesel. • Premier Petrol Engine.

**GO FOR FARGO
 FARGO NEVER LETS YOU DOWN**

**THE PREMIER AUTOMOBILES LTD.
 BOMBAY 70.**

கல்வூக்குள் ஈரம்

ர.சு.நல்லிபெருமாள்

சத்தியாயம் பதினாறு

கள்ளுக்கடை வாசலில்

மித்தியானம் வேளையில் கொளுத்திவது, அதைப் பொருட்படுத்தாமல் திரிவேணியும், ரங்கமணியும் தெருவில் உற்சாகமாகப் பேசிக் கொண்டே நடந்தார்கள். திரிவேணி வெய்யிலில் வாடுவது ரங்கமணிக்குச் சங்கடமாக இருந்தது.

"ஒரு வண்டியை அமர்த்திக் கொண்டு போய்லாமா?" - ரங்கமணி கேட்டான்.

"ஏன்? தீவிரவாதியினும் வெய்யிலின் தீவிரத்தைத் தாங்க முடியவில்லையோ?"

"யவகிவ்வீடே, உணக்காகத்தான் சொல்சேன்" என்று ரங்கமணி.

ஒரு கடிதத்தை ரங்கமணியிடம் நீட்டினான் அவன்.

"என்ன இது?" என்று முன்கிக் கொண்டே கடிதத்தை வாங்கினான் ரங்கமணி.

"மகாத்மாவிடமிருந்து வந்த கடிதம்."

"அவரே எழுதியிருக்கிறார்?"

"இல்லை, அவர் சொல்லி, அவருடைய காகிதத்திலே எழுதியிருக்கிறார்."

"என்னவாம்?"

"படித்துப் பாருங்கேளேன்."

"நீயே சொல்லிடு" என்று கடிதத்தை அவன் கையில் திணித்தான்.

"அட்டைப்பா, வார்த்தாவிலிருந்து வந்த கடிதத்தைத் தொட்டாக்கூடத் தீவிரவாதி துக்குப் பங்கம் வந்துவிடுமா என்ன?" - திரிவேணி சிரித்தான்.

"என்ன எழுதியிருக்கிறது?"

"நானே நடக்கப் போகும் மறியலுக்கு மகாத்மா ஆசி கூறியிருக்கிறார். அதோடு உங்களைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார். மகாத்மாவுக்கு உங்களைப் பற்றித் தீவிர எழுதி இருந்தாராம். தற்போது நீங்கள் எங்கே இருப்பது தெரிந்து மகாத்மாவுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாம். நான் எப்படியும் உங்களை உடனில் புதுத்திருக்குளம் பஸ்கார வீஷத்தை இறக்கிச் சாத்திகப் பானதலில் திருப்பி விடுவேன் என்று மகாத்மா நய்யு கிறாராம்" என்று திரிவேணி, பதில் ஒன்றும் பேசாமல் நடந்தான் ரங்கமணி. அவன் முகத்தை அடிக்கடி ஓரக்கண்ணால் ஆய்ந்துவாட்டுவாருக்கே கொண்டே அவனும் நடந்தான். துஷணன் வெவ்விராணில் பக்கம் வந்த போது, "திரிவேணி" என்று வாரோ கூர் சீரும் குரல் கேட்டு இருவரும் திரும்பினர். ஒரு வெற்றியைப் பார்க்கக் கடைபிடி சர்ப்பத்

சர்ப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த வேங்கு, சர்ப்பத் திருத்த தம்மரை ஒத்திக் கொண்டே அவர் களை நோக்கி ஓடி வந்தான்.

"ஏன் பித்துக்குறி, இங்கே என்ன செய்கிறாய்?" என்று திரிவேணி.

"சர்ப்பத் சர்ப்பிட்டேன்" என்று குலமத் தான் வேங்கு.

"வேண்டாம்... வேண்டாம்!" என்று திரிவேணி.

"என்ன வேங்கு, திரிவேணியை மட்டும் தேட்டாவே, எனக்கு சர்ப்பத் வேண்டுமா என்று கேட்டாயா?" என்று ரங்கமணி. வேங்கு அங்கு வறியச் சிரித்துக் கொண்டு திரும்ப,

"ஹி... ஹி... சர்ப்பிடுங்கேளேன்"

என்று கூறிக் கொண்டே தம்மாரியிருந்த மீதி சர்ப்பத்தையும் வாயில் ஊற்றிக் கொண்டான்.

"வேண்டாம், நீயே சர்ப்பிடு, இங்கே என்ன செய்கிறாய்? இந்த வெய்யிலில்?"

என்று தேட்டான் ரங்கமணி.

"உங்களுக்குச் சர்க்கர்ததுவெத்தான் புறப் பட்டேன். நீங்கள் எதிரே வந்து விட்டீர்கள்,

திருபரீ சார், ஏன் படத்தைக் கபேச்சைப் பத்திரியைப் போட வேண்டும்" என்று வேங்கு, திரிவேணி சிரித்தான்.

"சார் சார், திரிவேணியின் படத்தைப் போடும் போது என் படத்தைவும் போட வேண்டும்,

படத்தைத் திரிவேணியிடம் கொடுத்திருக்கிறேன்" என்று வேங்கு பின்பும்,

"என்னைத்தக்காகப் போட வேண்டும்?" என்று திரிவேணி.

"பார்த்தாயா, நீயே இப்படிச் சொன்னாய்...? நீ சொல்கிற வேங்குவெவ்வான் நான் செய்வனிலையா?" இதோ பாரா, உனக்கு எத்தனை இப்போதும் வெய்யிலில் அலைகிறேன், நீ கொடுத்த கங்குலக்கடை மறியலைப் பற்றிய தோட்டமங்களை எத்தனை பெருக்கு விற்றோகாம் செய்திருக்கிறேன் தெரியுமா?"

என்னுள் பெருமைபட்டேன். கையில் மீதி யிருந்த தோட்டமங்களைக் கா" டுதலும்.

"ஓ... தீர்ப்பு இத்தகக் கூட்டத்தில் சேர்த்து விட்டாயா?" என்று ரங்கமணி ஆச்சரியத் துடன்.

"சேர்த்தாய் என்னவாம்? அக்கா சொல்கிற பான் அவ்வளவுதானோ?" என்று வேங்கு அலட்டியவாக.

"வா! அக்கா?" என்று திரிவேணியிடம் கேட்டான் ரங்கமணி.

"யிஸ்டர் கொடுத்ததில் மீதலி கமலா கைச் சொல்லுகிறான். அவளுக்கு இவன் தூர பத்து, அவர்களுடைய பராமரிப்பிற்குள் இருக்கிறான்" என்று திரிவேணி.

பரி

தரபத்தூர் வெங்கடையர் பார்த்தார் ரங்கமணி.

"வெங்கு, இப்படி வெங்கடாய் நீ தடத்து கொண்டாய் யிறகு அவர்களுக்கு உன் மீது கோபம் வராது?"

"வந்தாய் என்னவாம்? எதைதான் பவமா?" என்று வெங்கு சிறு நுரத்தையடிப் போம். அவனுடைய வெகுவித தனத்தைத் திரைத்துப் பரிதாபப்பட்டுப் ரங்கமணி.

"இப்போதாய்த் திரைக்கிரகம் கடாது" என்று திரைக்கிரகம் கடாது ரங்கமணி. பிறகு, "சொன்னதத்தில் பவமணி போகாதவனாம். இவன் எட்டை விட்டுக் கடத்தாத்தி விடுவான். இந்தப் பாவத்தைத் தீர்ப்பு அட்டிக் கொடுக்கும்!" என்று ஆதி கெத்திச் சொன்னான்.

"நானு இவன் இழுக்கிறான்? அவன் தான் ஓடி ஓடி வருகிறான். வெண்டாய் எவ்ரு றும் கேட்க மாட்டேன் எவ்ருவோ!"

"இப்போது என்னவாம்? திரைக்கிரகம் கடாது என்று சொன்னால் வெங்கு கொடுக்க. அது என் இஷ்டம்?" என்று வெங்கு ரங்கமணிக்கு. அவன் வாய்க்காய் பரிதாபமாகவும் இருந்த கிரிபனாகவும் இருந்தது. இந்தக் கதையில் ஒரு காரி அவர்களைப் பத்திரம் தீர்ந்தது. காரிக்குத் தெரிந்ததும் கிரிபனாக இருந்ததும். கிரிபன் பார்த்ததும் வெங்குயின் கை இருந்ததோடும் கிரிபனாக வெங்கு வெங்குயின் பரிதாபம் கொட்டான். ரங்கமணி, இதைச் சொன்னதும் கைவிட்டதும்.

"என்ன திருப்தி காரி, கதிருவாக் கெய் தடு ரோட்டியெய் பெ

காண்கிறீர்கள் போலிகுக்கிறதே!" என் னுக்கு விவானந்தம் சிரித்துக் கொண்டே.

"என்ன, நீங்கள் மறியலைப் பற்றி வேறு ஏதாவது முடிவு செய்திருக்கிறீர் களா? அல்லது....?" என்று திரிவேணி அவர் பார்த்துக் கொண்டாள். அவள் சிரித்துக் கொண்டே தன் கையிலிருந்த நோட்டிகளையிலிருந்து ஒன்றை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினாள். அதை வாசித்துவிட்டு, "ஓ... நோட்டிகளில் விதிப்பாகம் ஆகிறதா? எங்களுக்குத் தான் தொத்தரவு கொடுக்கிறீர்கள்!" என்றான் விவானந்தம். அவன் குரலில் சிரிப்பு கோபம் தொனித்தது.

"உங்களுக்குத் தொத்தரவில்லை, என்னுடைய பாணிகளுக்குத்தான் தொத்தரவு" என்றான் திரிவேணி. பேச்சை அதிகம் வளர்க்க விவா னந்தம் விரும்பவில்லை. ஆகவே, பார்வைகளை வெங்குமிது சொறுத் திருன்.

"நீ எங்கெடா இருக்கிறீர்?" என்றான்.

"ஹி.... ஹி.... கம்மாத்தான் இந்தப் பக்கம் வந்தேன். ஹி.... ஹி...."

"சரி, சரி! வாரிவ் ஏறு!"

புக்ஷியமாகக் காலில் ஏறினான் வெங்கு. திரிவேணிவிடமும் ரங்கமணிவிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு விவானந்தம் காலைக் குறிஞ்சு.

"நான் மறியலில் சந்திக்கலாம்" என்றான் திரிவேணி, அவ னைப் பார்த்து. அவன் மூகம் கடுகடுத்தது. கஷ்டப்பட்டுச் சிபிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு திரும்பினான்.

"என்ன மிஸ்டர் ரங்கமணி, நீங்கள் கூட மறியலுக்கு வரு வீர்களா?" என்று கேட்டாள்.

"செச்சே, இந்த மாதிரியான அர்த்தமில்லாத ஆர்ப்பாட்டத்தி லைலாம் எனக்கு நம்பிக்கையே கிடையாது."

"நிஜபராக வந்து பேசுக்கை பாருங்களை, சத்தியாக்ஷிரக சிரீராம தம்பெனறிக் கொடுவதை!" என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே காரைச் செலுத்தினான். கார் உறுமிக் கொண்டே டிரைவ் டி. விவானந்தத்துக்குப் பதிலாக அது உறுமியது.

மறியல் நடக்கும் இடத்துக்குத் தன்னுடைய வருமான முழு எக் ஷனையோ வற்புறுத்திக் கூப்பிட்டும் ரங்கமணி மறுத்துவிட்டான்.

"இந்த மாதிரி வற்புறுத்திவரத்தன்மையான கூட்டத்துக்கெல்லாம் என் வரத் தயாரில்லை" என்றான்.

"நிஜபராக நின்ற பேசுக்கைப் பார்க்க லாவேன்" என்றான்.

"எனக்கு வர இஷ்டமில்லை. போலீஸ்காரர்களின் தடிவாய் டிரையாகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு என்னுள் கம்மலா இருக்க முடி யாது. உணர்ச்சி வேகத்தில் ஏதாவது செய்து விடுவேன். உங்களுக்கு உக்கம் எனக்குக் கிடையாது" என்றான் ரங்கமணி.

[illegible]

உத்சாகமளிக்கும்

டி.எஸ்.ஆர்

சர்பத் வதைகள்

டி. எஸ். ஆர் & கோ. கும்பகோணம்

for
that
extra
pleasure
in travel....

You can make your
travel delightfully
delicious when you relish
J.B. Mangharam's
famous Biscuits & Sweets
made with selected,
wholesome ingredients.

J. B. MANGHARAM'S BISCUITS

Buy them
at almost
any restaurant
or canteen.

J.B.
MANGHARAM
& CO.

GWALIOR

Madras Office : Post Box No. 1397, 35/37, Thambu Chetty St., Madras-1, Telephone: 24

ரங்கமணிவயக் கண்டதும், "என்ன, ஷார்வதம் போய் விட்டதா?" என்று கேட்டார். ரங்கமணி தலையை ஆட்டினான்.

"தடிவாயில் கங்கம் வந்துவிடக் கூடாது. கூப்பம் போனால் கலந்து சென்று விட்டால் தங்குது. பங்கம் நடக்குமோ!" என்று சர்தார். அவருடைய பேச்சில் கங்கமியின் அழத்தம் இருந்ததை உணர்ந்ததான் ரங்கமணி.

"நிரியேவணிதான் தலையை தாங்கிக் கொண்டு" என்று ரங்கமணி.

"அதனுடையோ படிமாயிருக்கிறது. பிடிவாதமாக மறியல் செய்வான். போலீஸ் ஷார்ட்களை அவர் சிவாய்க்குடிக் கொடுத்ததை குட்டி விடுவான். கொஞ்சமும் படிம இயல்பாய் வளர்ந்து விட்டான்" என்று கூறி திட்டம் பெருமூச்சு விட்டார். அதில் பாசம் போகிவிடு நிறையவதை ரங்கமணி உணர்ந்ததான். அடிப்பாடா, பங்கம்ரமான் பாரத மாதா சங்கத்தின் திருநெல்வேலி கிளைக்குத் தலையை தாங்கும் அஞ்சாதெஞ்சாரான் சர்தார் கொக்கவியக்கிளையுள் பாசத்தினால் எங்கையடி நெறித்து விடுகிறார்! பங்கம் கூட உணர்ந்தில் பருத்துவிடுவதே என்று எண்ணி விடிந்தான் ரங்கமணி.

அச்சுக்கூடத் தொழியாளர்கள் துள் கொளுவராக வேலை முடித்து வெளியேறித் கொண்டிருந்தார்கள். கனாடகியில் அச்சுக் கூட்டத்துக்குள் ரங்கமணியும் சர்தாரும்பதான் இருந்தார்கள். தொழியாளர்கள் அங்கையரும் அமைதிறை ரங்கமணி கொண்டு வந்திருந்தது. துத்துத் தாழிட்டுக் கொண்டு வந்து சர்தாரின் பக்கத்திலும் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

இரவு ஏழு மணி. இருக்கும். ஷாவிடுவெல் அவர்களுடைய சர்க்கை மூன்றுபடி விட்டு விட்டு அடித்தது. ரங்கமணி எழுந்து கொண்டு என்ன இருக்கு ஷாவிடுவான்! பார்த்தான். ஷாவிடுவான் எரிந்து கொண்டிருந்த மின்சார விளக்கொளியில் சோறா நின்று கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. ரங்கமணி தைவலத் திறத்ததுப் பரபரப்பைக் கண்டே ஓடி வந்தான் சோறா. வாழ்க்கையை அடைந்ததுவிட்டு ரங்கமணியும் கூடவே விழுந்தான்.

"என்ன சோறா, என்ன நடந்தது?" - பரபரப்புடன் கேட்டுக் கொண்டே எழுந்தார் கொக்கவியக்கிளையின்.

"தடிவாயில் நிரியேவணிக்குத் தலையில் காயம்" என்று சொல்லு.

"ஆ...!" - சர்தாரும் ரங்கமணியும் ஒரே சமயத்தில் கூவினார்கள்.

"பயலிவிட்டே. ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. சுதிரட்சியில் மயங்கி விட்டான். தலையில் மட்டும் இயைகாக்க வாயம்."

"இப்போது சர்க்கை இருக்கிறதா?"

"அதுதான் தெரியவில்லை."

சர்தார் கொக்கவியக்கிளையின் கூடமே போகிற எடுத்து மருத்துவ நிலையத்தான் பெரினார். நிரியேவணி அங்கு இங்கு என்று தலைய வந்தது. நேரு விட்டுக்குப் பெரினார். அங்கும் பதில் இல்லை.

"என்ன நடந்தது?" - சர்தார் பரபரப்புடன் கேட்டார். சோறா சொன்னான்: "ஷாவிடுவான் படிவாக்குப் போய், நெக்கியப்

பர் கோலில் அடைந்தது. நேரத்திடு வாய்க்காத ரயிலேயே ரோட்டுக்கு வந்து கங்குக்கடைவாசலில் நின்று. கங்குக்கடை கங்குராசி பர் இருக்கெடு நவமணி அங்கு கங்குக்கடைவாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார். கடைக்குள்ளே வாரும் போக முடியாதபடி கூட்டம் வாகை மறித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டது."

"நவமணி ஒன்றும் கொக்கவியக்கிளையா?" என்று கேட்டார் சர்தார்.

"அவர் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஒன்றிரண்டு வாய்க்கைக்காரர்கள் கடைக்குள் இருந்தார்கள். அவர்களும் கூட்டத்தைப் பார்த்து விட்டுப் பயந்து போய்க் கடைவாய் விட்டுக் குடிக்காமலேயே வெளியே வந்துவிட்டார்கள்..."

"பிறகு?"

"விவானத்தம். போலீஸ் ஷாவிடுவெல் போலீஸ் பட்டாணத்தினாடு வந்து இரண்டு மூன்று, கூட்டத்தைக் கலந்து போகும்படி சொன்னார். பங்குக்கவியக்கிளையின் சமயத்தில் அந்த ராணுவ இருக்கெடுவோ, அவர் மணியில் கமலா. அவர் ஒரு காரில் வந்து, மேட்டில் ஏறத் தன்னிக் வாரை நிறுத்திக் கொண்டு உணர்ந்ததே. கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். இத்தம் சமயத்தில் கூட்டத்திலிருந்து போலீஸ் வீது ஷாவிடுவெல் தொட்டி விட்டார்கள். நிரியேவணி அமைதியாக இருக்கும்படி கத்திப் பார்த்தான். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஒரு போலீஸ் கல்கவாவிடம் காரில் பக்கத்திலும் போய் விழுந்தது. தீவிதல் கூட்டத்துக்குள் நுழைந்து அமைதியற்றதன் பார்த்தார். ஒன்றும் பங்குக்கவியக்கிளையின் மறை மாநிலி கல் கொழியத் தொட்டி விட்டது. கூட்டத்தில் ஒரே குழப்பம். கங்குக்கடைக் கூரைவெல்லாம் பருசாகப் பறந்து விட்டது. விவானத்தத்தில் மணியில், அவரிடம் ஏதோ கைகை காட்டினார். உட்பின் கூட்டத்தை அடித்து விட்டார்.

யாரோ, இவர் யாரோ....?

கிளையிலும் பழையதும் வாய்க், ஷாவிடுவெல் போலீஸ் வந்ததில் இருந்து சமயம் வந்ததில் கொண்டிருக்கிறோம். இவர் ஷாவிடுவெல் திறந்து கட்டளும் கல்கவாவிடம் காரில் பக்கத்திலும் போய் விழுந்தது. தீவிதல் கூட்டத்துக்குள் நுழைந்து அமைதியற்றதன் பார்த்தார். ஒன்றும் பங்குக்கவியக்கிளையின் மறை மாநிலி கல் கொழியத் தொட்டி விட்டது. கூட்டத்தில் ஒரே குழப்பம். கங்குக்கடைக் கூரைவெல்லாம் பருசாகப் பறந்து விட்டது. விவானத்தத்தில் மணியில், அவரிடம் ஏதோ கைகை காட்டினார். உட்பின் கூட்டத்தை அடித்து விட்டார்.

[illegible]

“பாதித அடிதா” - சாத்திர மந்திரம்.
 இது பாதிதா.

"...നോക്കൂ. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്താണ്? "

"**എന്താണ്**" **അമിത** **ഭക്ഷണം**

“அது நமக்கென வந்ததும் திரிமூர்த்தி
நின்று விழியு போனான். அப்போதும் போனான்
அந்த அப்பன் அருகத்தான் வந்தான் அப்பன்
அவன். நான் பற்றியு போனான். நான்
வித்தத்தான் போனது இருக்கிறதே. அப்பன்
அவர்களுடையது ஒரு வந்த போனவர்களை
வந்தவன் தந்தி விட்டான். அப்பன் அந்த
போன வித்தத்தான் போனவர்களுக்கு அந்த
துவ போனது. இந்த போனவன் வந்த
அப்பன் திரிமூர்த்தி போனது தந்தி
அவர்களுடைய போனவர்களை போனது. போன
அப்பன் அப்பன் வந்தவர்களை போன
வித்தத்தான் வித்த போனதான். அப்போது
அப்பன் அப்பன் வந்ததே.....”

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

“யாருடைய ஒத்தத்தில் நிறைவே தன்மையுடையவனாக இருக்கிறான் என்பது போன்றிருந்தால் திருநெல்வேலி நடு வங்காளம் அந்தப் போன்ற வகையில் நிறைவே நடு போடு போட்டால் தன்மையுடைய, போன்றவர்கள் அந்த நிறைவேயே அந்தவாறு விட்டால்”

செய்த அங்குறி என்ன செய்தாய்
தலைவன் அங்கோடு செய்தாய்.

“தேவதீபவத” நோயைத் தடுத்த
நோய்க்கு கிட்டத்தர விட்டு விட்டு
மோனாம்பு பார்த்தேன். அவருடைய
தொடர்த்து அத்தனையும் தீர்த்துப் போவதா
றுப் பார்த்தேன். அப்பறம் அவர்கள் என்னை
மோனாம்புக்கு என்ரு தெரியவில்லை. போனது
மாதம் மண்மேயில் அடித்தாங்கே அவருடைய
வாசு தெரியுமா? நம்ம காரியத்தில் கார்த்து
பார்த்தேன். ஒரு குட்டு மீனா எவத்திருந்
தான். ஒரு தன் உடல் தங்கியே
வெடித்தார்கள். இன்னொரு மோனாம்பு
குத்து குடிக்கை எவம்பே குறித்திட்ட
உது. நம்ம வீதியிலிருந்து செல்பு மோனா
கது. அவளும் மாறு மோனாம்புக்கு என்ரு
தான்.”

“திருவிடைக்கூட்டுப் பாசத்தையி”-தமிழ்
தமிழ் அகாடமி வெளியீடு.

"...and the people of the land shall be as one people."

“இந்தப் பித்தல்களிலிருந்து இவ்வளவு வரலாம் என்று இதை எடுத்து எத்தனை?” என்ற விவரத்தைச் சொல்லிவிட்டான்.

“கடந்த பத்து வருஷங்களில் எந்தவிதமான போலீஸ்கூடும் இல்லை” என்று சொன்னார்.

“தங்க மெயில்” இதழ்க்குள் திருச்சி மெய்
லுக் திசைமணியை விநியோகம் செய்வதற்கு
முயற்சி எடுத்துள்ளோம். இதற்கு மெய்
லுக்காக உடல் கொடுத்தது. அங்குக்கு
உடல் திரிபுமணியைப் பார்த்து மெய்லுக்கு
கொண்டுதான். சம்பவமெல்லாம் அநேக நிமிஷ
நாள் இருந்தான்.

இதில் எவ்விதத் தோல் மணி அடித்
தது. ராஜமணி தோலின் எடுத்துப் பெற்றது.

“...யென... ஸாரு? அத்தையா? தி...
யெனக்கு என்மது இருக்கிறது?...!”

தமிழகத்திலுள்ள இந்து கோயில்கள் மூடப்படும் வரையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாது.

“நாட்டியினியே! சரி, உடனே வரு
கிறேன். உடனே என்மனநிலையைச் சொ

எழுந்தார். சொந்த சொந்தம் எதுமில்லை
சொந்த....." — சொந்தம் இது எவ்வளவு

விட்டுப் பெருமூலம் விட்டார்.
 "அது ஒன்றும் பணிக்கிடையாக, அதில்தான் எல்லா டாக்டர் சொல்லுறார்கள். நேர டாக்டர் விட்டுக்குப் போய்விட்டு இப்போது நான் விட்டுக்கு வந்துக்கிடுக்கிறேன். சரி நான் நாய் போனேன். சோறு, நீயும் வருகிறாயா?" என்று கேட்டார் கோகாவின் பெண்.
 சோறு தண்ணீர் அமைத்தார். ஒன்றும் சிறு பக்கையாய் கோகாவின் இரப்பைப் பிடித்தான்.

[illegible]

சோதனையில்லாத பரபரப்புடன் தி
வேணி படுத்திருந்த அறக்குள் நுழைந்
தார். சங்கமணியும் கோழுமும் தொடர்ந்
தாச்சம், விசாலமான அறைகள் நடுவித்
ட்டியின் திரிவேணி படுத்திருந்தார். தனித்
தும் ஸலீதும் வீட்டுகள் போடப்பட்டிருந்
தன. தம்பி பகவதிலும் வெவ்வு நிலையாக
யிருந்தான். உபத்தவாட்டில் வானிலிருந்து
யினுட்பொதனும் அதன்மேல் நின்று சொண்
யிருந்தார்கள். பார்க்க வந்த தொண்டர்கள்
அறக்குள் வந்து கொண்டும் போய்
கொண்டும் இருந்தார்கள்.

சரிதான் அதுவும் சர்க்காருக்கிடையிலும் டிரைத்
புடன் தீர்மானிக்கிற சட்டம்தான் பின்வரும்
அமைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

“கவி அபிமானிருக்கிறதா?” — பரிபொரு
வேட்டை எந்தார். இப்போன்ற திணை
அமைததான் திரிபென. (தொடரும்)

நாட்டின் தொழில் வளத்தில்

பாரத் ஹேவி எலக்ட்ரிகல்ஸ்

லிமிடெட்

- மின்சார நிலையங்களுக்கு பாய்லர்கள்
- பல தொழில் துறைகளுக்கேற்ற வால்வுகள்
- சிறு தொழில்களுக்குத் தேவையான
சிறு பாய்லர்கள்

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்:

SALES MANAGER

BHARAT HEAVY ELECTRICALS LIMITED

TIRUCHIRAPPALLI-14

● பெரிய பெரிய இனங்களைத் தாக்கியவை அல்லாத குறுகலான அளவு முறைகளும், சொந்தத்தை ஏன் பத்தியதும் குறைந்த நாயகம் வகிக்கும் மூலம் உயர்த்துதல் குறித்துவிட்ட அபத்தியமான இனங்கள் பி.பி.செயின். மேலும் அவர்களுள் சிறுக்கியுக்கத்தையான இனங்கள் பற்றி, 'நமக்குப் பெரு உலகம்' என்ற தலைப்பில் பத்திரிகை ஒன்று வெளிவந்திருக்கிறது. அறிவிருந்து சில வகை வகை பத்திரிகை இருக்கா

□ துணைப் பி.பி.செயின்சுக்கு நீண்டகாலம் வந்தபாடு பிடிக்கிறது. மிகச்சிறந்தவர்கள் அவர் தம்பியை மாட்டார். "ஒருத்தருடைய மனை எவ்வளவு பெருவளவு பெரிதாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த ஆசாமிப்பிடம் உயர்த்தப்படும் இருக்கிறது என்பதுதான் என் எண்ணம்." என்பார். இந்தக் காரணத்தாலேயே, தம் தாவகவகை வரும் விஷயங்கள் என்னொன்றையும் அடக்கித் தீர்மானிக்காதவர்கள் வந்தபாடு

□ பி.பி.செயின்சின் மனைக்கு வந்தபாடு எழுத்து எல்லாம் ஒரே வகை. அவரது தாவகவகைப் பற்றி அந்தப் பெண் மனைக்கு விவரிக்கை "பெருமளவான 'தீர்மானம்' உன்!"

□ காவல்துறை அமைச்சர் துணைப்பி செய்துக்கு பி.பி.செயின் தாவகவகை எல்லாம் உயர். வெளி நாடுகளுக்குப் போகும் போதெல்லாம் ஜெயங்கொண்டி தாவக ஒன்றையும் அவருடன் எடுத்துச் செல்வாராம் சென்னை. அவர் கொடு

செய்யப்படுவதற்கு முதல் நாள் இரவு உடல், ஜெயங்கொண்டி தாவக ஒன்றைப் படித்துக்கொண்டிருந்தாராம். இதிலே ஆச்சரியப்படத்தக்க இன்னொரு விஷயம் என்ன வென்றால் சென்னைக்குப் கட்டுக் கொன்ற ஈ ஆண்டவரும் அந்த இரவில் பி.பி.செயின் தாவக ஒன்றைப் படித்திருக்கிறாராம்?

□ உயர்த்த உயர்த்துபவையே எழுதுவதுதான் பி.பி.செயின்சின் தலை. அவரது எழுத்தின் உயர்த்துதல்களோ, இருட்டை அரித்தவோ இருக்கவே இருக்காது. அது மட்டுமல்ல, அவர் தம் தாவகவகை என்னும் வத்தகையை திருக்கிடும் கட்டத் திறம் சரி, ஆச்சரியக் குறிவைப் பவன்படுத்திவருகே கொடுவது. இது விரைவில் பெரும் குறைவாகத் தோன்றலே, பி.பி.செயின்சுக்கு இந்த விஷயத்தைக் கட்டிக் காட்டிக் வட்டம் எழுதினார்கள். அடுத்த தாவகவகையே அந்தக் குறைவைப் பெருக்கிவிட்டார். பி.பி.செயின் - தாவக ஆச்சரியக் குறிவை ஆவ்வாங்கே தாவி வைத்ததன் மூலம். அது

அமெரிக்காவிலிருந்து. "என்னை இது! புத்தகம்
புறாவும் ஆச்சரியக் குறிகள் மயமாக இருக்
கிறதே!" என்று நிறைப வாடிக்கை புனர்
சொல்லவும், அடுத்த பதிப்பில் அவற்றை வெங்
லாம் நீக்கிவிட்டார்.

□ கீரெனெயின் அரை தம்பு ஹரி எதுவுமின்றி
எப்போதும் பாபாபெலுக்கு காட்சி தரும். மேகஜ
யிற் பெருநாட்கள் வரை பித்தலாடாது
தெய்வோயியல் சிலை ஒன்றை வைத்திருந்தார்.

எஸ். தேவகி

வந்து பார்க்கிறவர்கள் எப்போதும், "அதை ஏன்
இங்கே வைத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்பார்கள்.
"கயமாநான்!" என்று பதில் அளிப்பார்! அவருக்கே
இந்தப் பதிவைச் சொக்கிச் சொக்கி அனுப்பத் தட்டினேன்.
அந்தச் சின்னச் சிறு சிலையைத் தாக்கித் தூர எறித்த
விட்டார்.

அதைக் கவர்களே வாங், அரை. மூக்காக நீர்வாண
அழகெனின் படங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் :
வருகிறவர்களின் பார்வைகள் பற்றிக் குறுக்கம். என்னை
அவருடைய நாவல்களில் அமெரிக்கப் பதிப்பாளர்கள்
ஒவ்வொருவர் வரைந்தவை. "இவர்களைப்பற்றி வாங்?"
என்று வாராவது கேட்டால் "தயக்க மிகவும் தெரிந்த-
கொண்டிருப்பேன்!" என்பார் கீரெனெயின்.

□ மிகவும் தயக்கத்துடன் தான் கீரெனெயின் எழுத ஆரம்பி
த்தார். ஆரம்பத்தில் தாம் எழுதினதை மாருக்கும்
படித்துக்கூட காட்டாமல் - தாமே கூடத் திருப்பில்
படிக்காமல் அப்படியே மடித்து வைத்து விடுவார்.
தாழ்வு மனப்பான்மைதான் இதற்குக் காரணம். "தாம்
எழுதினதைப் படித்துவிட்டு, தம்புடன் என்ன சொக்

தேவகியைப் பிழைத்தார்
தாது கீரெனெயின்

காக்கினா, எப்படி விவரிக்கப்படுகிறார்' என்ற கவிதைக்குள் கொள்முதுபாராயம்.

□ திரைக் குழந்தை மலர் நேரத்திற்குக் குழந்தையாக எழுதுவார் கீரீனெயில். குழல் அந்தை கட்டுப் பக்கமாக எழுதி ஆதாயம் தவிரை அப்படியே ஒரு கணத்தில் போட்டு வைத்திருக்கார். எழுதியதைத் திருப்பிப் வழியாத அங்குதாய வழக்கமில்லையாத எனக் குழுவோடு அத்தியாயத்தின் கடைசி காக்கினா இன்னொரு மட்டுப் ஒரு தாவித் குறித்த வைத்துக் கொள்வார்.

□ நிரைப்பாளிகள் ஒரு மூலம் பிரயாணம் செய்திருப்பது. ஓர் இரவுக் 'கிளப்'வைச் சேர்ந்த நடன மாது ஒருத்தி. உடம்பு ஒரு கதும் தங்க வானத்தைப் பூமி கொண்டு தவறாமையாகப் பார்த்தாராம் கீரீனெயில். ஒருவர் தவிராமல் வர்வதை அடைந்து விட்டதால் மூலத் திரைத் திரைக் கிளப் அந்த நடன மாது. இதைக் கிளப்பும் கீரீனெயிலின் மனத்தில் ஆழ வாய் பதிந்து விட்டது. இவ்விருந்ததால் "கிளப் கீரீனெயில்" என்ற நாவலாகவா எழுதின அங்குதாய் கிடைத்ததாய்.

□ கிளப் கீரீனெயில் அமெரிக்க நாட்டில் தங்கி வளர்ந்தவரான போர்ட் நாய்க் கிளப்பித்ததைப் பற்றிய கிளப்பை வர்வது இருக்கிறது. அதை எழுதுவதற்காகப் கீரீனெயில் பன வகுப்பாக திரைப்படப் பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் புரட்டித் தவறச் செய்துக் கொண்டிருந்ததாய். அமெரிக்க நாட்டின் கோலாவுக்கு இவர்போது ஒரு கைகட்டு இருந்ததாய். மலிந்த எக்ஸ்சே வந்த தங்கி வளர்ந்ததைப் பற்றி வளர்ந்தவரான குழந்தையின் இரக்கமிடு வாரோ என்ற!

□ கிளப் பிது நேர்மலர் குழாய்க் குண்டு கிளப் நடத்தித் கொள்முதுத் தாய். ஒரு நாள் இரவு கிளப் என்ற நகர்ப்பகுடில் ஒரு நோட்டாவுக்குச் சென்ற மதுவாடித்தித் கொள்முதுதார் கீரீனெயில். திரைவாது அந்தக் கட்டத்தின் பிது ஒரு குண்டு விழுந்து கட்டத்தின் கிளப்பைப் பெயர்த்து விட்டது. அப்போதும் சிதறிக் கட்டப் பத்திரிகையாக வளர்முதுவின் சிதற்துக் கொள்முதுதாராய் கீரீனெயில்! மதுவாது குக் அத்தனை கவி!

□ குழந்தையின் தங்கிவிருந்தபோது கீரீனெயில்கு ஒரு அநியாயப் பிரயாணிகின் நட்புக் கிடைத்தது. அது ஓர் ஆட்டோபாகம். அத்தப் பிரயாணி இருக்குமிடத்துக்கு அவர் சென்றுப் போடுவதாய் அது தவிர கிட்டத்தக்குப் பேசெ திவைய நீட்டி வரவேற்புக் கருமாய். அவர் பார்த்த மதுவாது கட்டுக் காக் கிளப்பும் ஆட்டோ ஆட்டோ நடனமாடுமாய். 'புல்கி கிளப்பை' என்ற அத்தகுப் பெயர் குட்டிவிருந்தார் கீரீனெயில்.

ஒரு நாள் மதிய கிளப்புகுப் பிது ஆட்டோபாகம் பார்த்தப் போது கீரீனெயில். அதை எழுது வான முடியவில்லை.

அருத்தத்துடன் வீடு திருப்பியவர், எவ்வாறு வாசிப்பது போன்ற அருத்தப்புகார்.

"அடா!" என்று அவை உத்திரும் கைப்பதாரி.

"என் கிளப்பும்" என்ற பெட்டார் கீரீனெயில்.

"இவ்வாறுப் பதவாவினபோது உக் அருத்துப் புதிதொரு அரிப்பம் கைப்பதும் பரிமாறிவிருந்ததெனவா?..... நீங்கள் உக் தருது இருக்கிறதென்ற கொக்கிசினோ!"

"ஆமாம்..."

"உங்கள் தங்கை - ஆட்டோபாக் நாய் அது..."

இவ்வாறுவா ஆட்டோபாகத்தை நிரைப்பப் பார்த்துமாய் ஆட்டோபாக் கீரீனெயில். தமது நாய்க் குன்றின் வகுதிரு பெண்மலி ஒருத்திக்குப் 'புல்கி கிளப்பை' என்ற பெயர் குட்டிபதம் மூலம்.

□ கிளப்பாளிகள், நேர்மலர் நோய்க்கு இரத்த கிட்டதாய் ஒரு கை எழுதிவிட்டு அப்படியே போதுவா கைக்குப்போதுக் கிளப்பும், நோய்க்கு திரைப்பட் வத்தனாக எழுதி வுரக்கவா? இதை மாற்றி திட்டிப் போட்டு, நோய்க்கு பான்கைக் கிளப்பும் தாய்க் குண்டு எழுதினார் கீரீனெயில். அதுதான் அது பிரயாண வத்தரு குக் அந்த மாடுபுல்கி சிவியத்த 'கிளப் கிளப்பை' என்ற கைகட்டுப் பத்திரிகை கிளப்பும் கிளப்பிக்குக் குட்டி கிளப்பும் விட்டது. கீரீனெயில்குக்குக் கிளப்புகளாக வத்தரு குதித்தன. பான்கை இரத்ததான் கை கைதாது என்ற கிளப்பி கீரீனெயில் இதை கை 'கிளப் கிளப்பை' பிது வத்தருத் நோடுத்து கைத்திரைப் பெற்றார்!

□ கிளப்பின் கைநெய் என்ற பிரயாண கைக் கிளப்பைக் குண்டு இருக்கிறது. கிளப் கிளப்பை கிளப் போடுவதில் பெண்மலர் உக் அக்கை வாய் போடுவாராக. அத்தக் கிளப்பின் அருடாத்த அறிக்கைக் கை 'கிளப்பை' ஒரு கை எழுதினார் கீரீனெயில். கிளப்பைக் கைப் போடுகிற பிட்டர் கிளப்பும், கிளப்புகிளப்பை தவறிக் கைப் போடுப் போது கிட்டத்தொடு கிட்ட மாகக் கைத்திரை ஒரு கிளப்பைவாதின, நோய்க்கு பான்கை கிளப்பைக் கைநெய்த்த அக்கைப்படுத்தினார் என்பது கை.

இந்தக் கை பிரயாணமாயும் கீரீனெயில்கு ஒரு கிளப்பும் வத்தது. அநியை, கீரீனெயில் அந்த ஒரு குழந்தையான கிளப் வத்ததக் கிளப்பை கிட்டி கிளப்பைவாது கிட்டக் கிட்டப்படுத்தது. பிட்டர் கிளப் கை குழந்தையையும் சிதப்பிக்கவும் கைக் கிளப்பை தவிர, தவறிக் கைப் கிட்ட மாட்டாராய்! அத்தரு குக் குண்டுதார் இருக்கினார் என்ற கைகைப்பத் கைநெய்த்த எழுதிவிருத்த அந்த சிவிய நோய்க்கு பான்கை கிட்ட கிட்டக்கார்தாரனோ?

□ கீரீனெயில் இரத்தருப்போது அவர் கிட்டித் சென்ற கொத்துக்கின் மதிப்பு: 3,02,167 ரூபாய்க்கு. மரணம், கொத்துக்கின், கைகைப் போது அவர் குழம்பத்தக்குக் கிடைத்தது! 81,781 ரூபாய்க்கு!

**BENTEX NOW BINDS YOUR STRAPS WITH
ENCHANTING**

EMBROIDERY

**ON BEWITCHING BLACK
OR CATCHY COLOURS**

In its new pack - with a range of
shades embroidery on black or
a variety of colours

Especially for the ladies, Bente's brings beautiful inter-
woven embroidery on washable nylon straps - Or quilts
with bewitching black or match any wardrobe with
colourful embroidered straps - GET A PACK NOW

Bente's

with a special
easy to fit, fast-clip

made in England

மேக்-அப்

நாடகம்

குமரி தோ

1

[நாடகத் திரை விளக்குகிறது. பாத்திரங்கள் யாரும் பிரவேசிக்காமலேயே குரல் மட்டும் கேட்கிறது. ஒன்று ஆண் குரல்; மற்றொன்று பெண் குரல்.]

ஆண் குரல்: இந்த உலகத்தைப் படைத்தது யார்?

பெண் குரல்: ஆண்டவன்.

ஆ. கு: அவனைப் படைத்தது...?

பெ. கு: மனிதன்!

ஆ. கு: என்ன?

பெ. கு: ஆசைக்காரன் விருக்கிறதா? இந்த உலகத்தின் மனிதன் என்று ஒரு பிராணி

மட்டும் தோன்றவில்லையா? ஒரு திருத்தம் - ஆண்டவன் மனிதனைத் தோற்றுவிக்கவில்லைபென்றால், அவனைப் பற்றி எந்த தீவிரமிக்குத்தான் தெரிந்திருக்கும்? அது குவ்தான்...

ஆ. கு: ஆண்டவனைப் படைத்தது மனிதன் என்பதிலேயோ, அவனை நீ கண்டிருக்கிறாயா?

பெ. கு: ராமனிருந்துள்ள பரமஹம்ஸரிடம் விவேகாவந்தர் கேட்ட கேள்வியை அவ்வளவு என்விடம் கேட்கிறீர்கள்! அருவமான ஆண்டவனை நான் காணவில்லை, ஆனால்...

ஆ. கு: ...எவ்வளவு, சொல்லு!

பெ. கு: உருவம் பெற்றுப் பல லீலைகள் புரிந்த ஆண்டவனைச் சிறுநாடகக் கண்டிருக்கிறேன், சித்திரமாகக் கண்டிருக்கிறேன், ஏன், நிறைப் படங்களில் 'திருவிளையாடல்' கணாகக் கூடக் கண்டிருக்கிறேன், பல நூல் வரையும் பஹுசபற்றுவித்தான்.

ஆ. கு: அவன் இப்படி வேண்டாம் திருவிளையாடல்கள் புரிவதில் காரணம்?

பெ. கு: உலகத்தை நாடக மேடையாக்க!

ஆ. கு: நாடகத்தை ஓர் உலகமாக என்று சொன்னால் பொருத்தாதோ?

பெ. கு: கட்டாயம் பொருத்ததும், ஒரு சிறுவிளையாடல் பிட்டுக்கு மண் சமத்தது, மாணிக்கவாசகருக்காக நிறையப் பரிசாக்கியது -- இது போன்ற இன்புரூரின் பலவும் அவன் ஆடிய நூல் கள்கள்தான்? - சொல்லப் போனால் அவனது இந்த நோய் மனிதனையும் பற்றிக் கொண்டது. ஒரு சிறுவன் குமராக ஆசைப்பட்டான்; ஒரு குமரி சிறுமி யாக ஆசை கொண்டாள். இப்படி ஆசைப் பட்டபடி இரண்டொருவர் வாழ்ந்து காட்டியதும் உண்டு.

ஆ. கு: என்ன புதிர் போடுகிறாய்?

பெ. கு: புதிர்நோன்றும் போடவில்லை. மேடை ஏதிலதும் நடக்கலுக்கு வசைக்கன் மறந்து விடுவது போல், உங்களுக்கு உலகத்து நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் மறந்துவிட்டன போலும்! அதனால்தான் இப்படி ஆச்சரியப் படுகிறீர்கள்! யலாதி தன் முதுமையைத் துறந்து இளமை போத தன் மகன் புருஷி விட்டே கேள்வியில்லையா? அவனும் தன் தந்தையின் ஆசையை திறைபெற்றவனில்லையா? ஒளவைய என்னும் குமரி விநாயகப் பெருமானிடம் முதுமையை வேண்டிப் பெறவில்லையா?

ஆ. கு: இதைப்பெயர்வாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறாய்?

பெ. கு: வேறு எதற்காக? சிறுவனைக் குமரானுக்குவதும், குமரியைக் சிறுமியாக்குவதும் ஆதி காவல் தொடர்பு கையாட வளர்த்திருக்கிறது என்று கூறுதல்தான்.

ஆ. கு: கலையாகவா, கதைவாகவா? இந்த நானில் நடக்கக் கூடிய காரியமா?

பெ. கு: அந்த நானிலேயே நடந்திருக்கிறது இத்த நாட்களில் - நவீன யாழ்ப்பாணப் பெருகே இத்த நாட்களில் - முடியாத காரியம் என்று ஒன்றுண்டா?

ஆ. கு: எங்கே நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை.

பெ. கு: அப்படியானால் உங்களுக்கு நாடகங்களில் வேண்டுகள் போட்டுக் கொண்டு பழக்கம் இப்போது விடுகிறது.

ஆ. கு: அது 'மேக்கப்' அல்லவா?

பெ. கு: யார் இங்கே பெய்ஸ்ராக்? இந்த 'மேக்கப்' கலைதான் அதாவது அலங்காரக் கலைதான் தாட உலகத்துக்கு மிக மிக அவசியமானது. ஆண்டவன் மனிதக் கற்பனை எல்லைப் புர்த்து இந்தக் கலைபயனெழு அழகான வரை விட்டிருக்கிறான். நடனம், நடிப்பு ஆகியவையெல்லாம் இந்தியமையான இந்தக் கலைபயனாகிய கலாட்டையும் ஒருபடி போனாகப் பெய்ஸ்க் பயின்றிருக்கிறார்கள். மேலும் மாதும் குமாரி தோளையையும் பிரேமானையையும் போட்டி கொண்டு போட்டுப் பாருங்களுங்கள்!

ஆ. கு: யார் அவர்கள்?

பெ. கு: டாக்டர் ஸ்காட் சதர்வேதியின் குமாரிகள்: 'மேக்கப்' கலை பயின்றவர்கள்.

2

தோ: இவ்வளவு பிரேமா.

பிரேமா: இவன் தோ, என் ஓவோதகி.

தோ: பிரேமா வழக்குரைஞர் தொழிலுக்குப் படிக்கிறான். 'சரசாஸய'த்தின் மாணவி. 1982ம் ஆண்டு நடன் அரசுமேதம் நடந்தது. சென்ற ஆண்டு காலிதாசர் இயத்திரை உத்தியோகி போலிருந்ததான் சரசாஸயக் குழுவினருடன். நாட்டிய நாடகத்தில் சகுத்தியாக நடித்துப் புது பெற்றான். இந்த ஆண்டு விழாவினாலே மூத்த பரிசு சென்னைக்குக் கொடுத்தது. சொர்ணக் கயசம் பெற்றது இவள குழு. மணிப்பூர், பிதாரி, நாகாலாந்து பகுதிகளுக்குக் கூடப் போய் வந்திருக்கிறான் கலைக் குழுவின் ஒருத்தியாக.

பிரேமா (குறுக்கிட்டு): இவளை மேக்கி கொண்டுருந்தாய் அப்பா! இவன் எஸ்.ஜி. இ.டி. கல்லூரியில் பி. ஏ. படித்து வருகிறான். இவன் தன்னை அதிகமாக அலங்காரம் செய்து கொள்ளாவிட்டாலும் அவல்காரக் கலை பயின்றவன். சென்னை நாட்டிய கல்கத்தில் அதரஸில் நடைபெற்ற வகுப்பில் பயின்ற 'மேக்கப்' கலையில் சான்றிதழும் பெற்றிருக்கிறான். எம் நடன திஷ்டிகளுக்கு அவல்காரம் செய்யக் கௌகலியாக இருக்குமே என்று அம்மாவும், 'ராஷ்மி'யும் இவனைக் கற்றுக் கொள்ளக் சொல்லார்கள்.

தோ: ஓரு திருத்தம். இவளும் 'மேக்கப்' பயின்றிருக்கிறான். தான் கேக் பயின்றேன். இவன் கேக் பயின்றான். இப்போளுக்கு தனக்குத் தானாகவே மேக்கப் செய்து கொள்கிறான்.

பிரேமா: இவன் அலங்காரத்தில் திருப்தி புழுவல் தான் கற்றுக் கொண்டுடன் வந்து என்னை விடாதீர்கள். குத்தல் குதறகளைக் கண்டு நீடித்துச் செப்பனிடவதில் தோசில் வைக்காள். ஒருவருக்கு இருவராக இருத்தலாகுத்தற்குதறகளை நீக்கணாம், பாருங்கள்!

தோ: இந்தப் புதுப் புராணம் எதற்கு? ராக்ஸ்ரீ பயிவித்தவர! இந்தக் கலையில் தாந்த 'சித்ராஸயா' சிவராமன் அவர்கள். இவளுக்கோ மாணிக்கம் ஆகியவராக இருத்திருக்கிறார். சொக்யப் போலுள் இருக்கும்படி குதறகையும் எககளுக்குப் பெரிதும் மயங்குவின்றான்.

பிரேமா: இந்தக் கலைபய் பற்றிக் கூட்டுகிறீர்கள்? இது ஓர் உலகத்த கலை. பார்க்கும் பார்க்கு அழகு செய்க வேண்டிய

கலை. நடனத்துக்கும் நாடகத்துக்கும், திரை உலகத்துக்கும் மிக மிகத் தேவையான கலை. இந்தக் கலைமீதே அத்தக் கலைகள் போடுகின்றன. தோ: நடனங்களினாலே, நாடகங்களினாலே பங்கு பெற வருகிறவர்கள் அகவருமே சகல வட்டாளங்களும் பொருத்தியவர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன சொக்ய மூடியுமா? இந்தக் கலை ஒருவரு அவர்களது குதறகளை மனதத்த நிதக்கச் செய்யும் ஆற்றம் பெற்றது.

பிரேமா: எகவோவரையும் ஒன்றுபோலச் செய்யது என்று இதற்குப் போலுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆண்டவனுடைய பண்புமிக் குதறகரப் போல் இன்றெருவர் இருப்பதில்லை. அவரெருகூட அவக் வட்டாளங்களை அராய்த்து, எதிர் குதற தென்படுகிறதோ, அந்த இட்டு திரப்பதுததான் இந்தக் கலை என் பெருமை.

குமாரி பிரேமா

நீதர்: உதாரணமாக, ஒருவருக்குச் சம்பளம் ஒன்று என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு மீதி மூலமாக ஆகமீட்ட முடியாது. ஆனால் சம்பளம் மூலமாக ஒருவர் எடுத்துக் கொட்டி, அதைப் பிறருக்குக் கொடுக்கலாம்.

பிரேமர்: எப்படித் தெரியும்? மூக்கை
நடுப்பாதத்தில் வைக்கிறதல்லவாம்.
பக்கவாட்டுக்குச் சில சிறு சிறுதாயும்
கொஞ்சம் நீண்ட மூக்கைத் தெரிந்ததில்
வாட்டாய்வாம்.

தேர: மத்தியேயருக்குப் பெரிய மூலம், சீவன் ஈரம் என்று கவனத்துக் கொள்ளுங்கள். உத்தேசம் காணும் கைவலனின் உதவி கொண்டு வளர்த்து ஈரமென்றுப் பெரிதாக்க தாய்மூலிகாரம்.

1979-ம்: கொல்வந்தம் கருத்து என்ன
வெள்ளம், முதலில் குதறவில்லை என்பது,
அவ்வந்தம் உடையவரை அடக்குவதற்கு
"மெக்ஸ்" எலியின் குதிரியம். முதலில் என்-
புரூபங்களை A வகைப்போம், அவர்க்கு
குதிரியம் பன்னா விருந்தாக, வெள்ளை
நிறத்தை உபயோகித்து ஈரணிக் உபயோகித்து
போம் உபயோகம். இதற்கு மானாகப்
பிணத்தை ஈட்டுவோம் என்று பொருள்
கொள்ளக் கூடாது. வெள்ளைக் கொள்ளை
ஒருபு அநியமாக இருக்கும். அதற்கு
ஈரணிக் காட்டி சிறப்பு நிறத்தை உப
யோகிப்போம். இப்படி செல்வந்தருக்கு
தாசிலாகவே போதும்.

தேர்! அதன் நெற்றியைப் குதுவகமாக காட்டி வாய், நகைச் சோற்றை வாரிவிட்டு வதம் குழி. இவ் பெண்களுக்குக் காந்தாரம் போல் ஈயுயிராது. கருப்பு நீர்த்ததைச் சொல்லு. காந்தாரம் போல் வளர்ந்திருப்ப தாய்! பீராவை உங்கள் பங்கலிலே வாய்,

பேரவையுள் இரத்தினம் நுழைவதற்காகவும், குறிப்பாக அம் இரத்தினத்தையும் காட்டி விடவும், இதற்கு வாய்க்க வாய்ப்பையும் தருகின்றது. பின்பு கோடுவதும் கோவும்.

தேர: சமீபத்தில் மேல் படைத்துவரலான
தேர்தலில் திறந்துகொண்ட 'மேல்' செயல்பாடு
கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவிலேயே பாத்திரம்
வெளியே தள்ளப்படுவதில் வெளியே படைத்து
வரலானது காட்டி, மேல்பாட்டுக்கு அந்த
தேர அபாயத்தைக் குறுக்கிடுகிறது.

பேரமர்: ஆங்காங்குத் தாடி மீசை
கூத்தம் வரவந்தால் கட்டி வந்தார்கள்.
இந்தக் காலத்தில் சும்மா விடுகிறார்கள்.

வினா: இலட்சுமிநகரம் "மேல்பேய்" பெயர் வந்ததென்பது உண்மைக்கு மாறானது. அதற்கு நான் அந்தப் பகுதி மோடு போய்விட்டேன்.

மேலும்: தமிழில் இருக்கும் சொற்கள் விடச் சொல்லு குத்ததான் எட்டெட்டி— இதை 'மேக்கப்' எத்தன்களால் சொல்லு 'தாவி' எட்ட எத்தன்களால். என் படிச் சொல், திவ்வளி என்ன, பருக்கம் தோய்த தான். மார் சொல்லு எது எது குத்தமோர் எது என் சொல்லம் எட்ட கவனிச்செல்லும்.

பேர: இந்தப் பெயரில் இருப்பவை அனைத்தும் 'பெயர்' எதற்காகத்தான். அதோ பரஞ்சோலி இந்தப் 'பெயர்' என்ற பெயர். பெயர் - அதுவரை வலியு மது

வதிலும் இருக்கிறது. பாலித கம்மாச
சாயங்களில் இது கிடைக்கிறது. இதை
வதலில் 125 கோல்கும்.

இதற்கு: அங்குத வீடுகளுக்கு நதிக்
பூக்கள் வளையுமா? அங்குத போய் அடுத்த
படியாக சீக்கர் கட்டிக் - இது வெளியு
லெப்பி போன்ற திறக்கிகள் கிடைக்கிறது.
இவ்வகைத் தொண்டி உறுப்புகளை எடுத்தல்
கூடுதலாகப் போல வரை: வேண்டும்.

தேர்தல் பங்குடும் பணத்தினை ஊர் ஊர் கடிகிட்டு வட்டத்தில் தர. பார்திரிசுக்குள்ளு வட்ட இயக்குதல் உபபிராஸ்பெக்டுத் போன்றனும். பீரகு "புளாஸ் டிரெக்" எனக் கொண்டு வங்க வட்டம் தரவேண்டும். கணத்த புகுபாத்துக்கு "மஸ்கட்" கொண்டு வங்க வட்டம் கொடுக்க வேண்டும்.

பிரேமன்: இந்த அங்காடிகளுக்குப் பின் வேலையே தெரிந்த கடித உடல் மரம் அதுதான் நீங்கள் வந்த காலம் கொடுத்த உத்தரத்தோடு அங்காரம் செய்துவிட்டு வெளியும், ஓரில் இருந்து: டாக்டர் வெளியே இடமாவியில் உரும.

கிதா: ஊரார்த்தலாபம்) 'சூக்',
'ஸ்பாஸ்திக்' முதலியவற்றை உபயோகித்த
கனகசொத்திரப் பாஸ்திகை வகையானதும்
பேரா ஸர்வஸம் பார்த்திக் கொண்
வென்றும்.

[illegible]

சீதா காரணம், இக்கவிதை நாயக்கன் கவிதாப் பதிகப்பெறும் முயற்சி, தொழிலாளர் போராட்டம் போக்கத்துடன் கவனிக்கப்படும். நாயக்கன் பெண்களுக்கு மட்டுமே 'நெகிழ்ச்சி' செய்கிறேன். அத்துடன், நாட்டிய நாடகம் கலைக்கு மட்டுமே எவ்வுருக்கப்படப் போகும்.

பெண் குரல்: என்ன, வைத்த வன் காய் காமம் அந்த கழுது சாநனக்களியை மார்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இந்த சாநனக்களியை உடையாதென்று யோசிப்பீர்கள். நெருத்தமானவை தந்தது இன்னமையப் பெருமையின் வந்து? முடிவாகது: முடிவாகது. அந்தப்பைது தாடக மேடைக்கு இந்த "மேகைப்" சாநனக்களியைப் படை. மலிதன் திரிமாரித்திருக்கும் தாடக மேடைக்கு மட்டுமேதான் இவை உத்தமம்.

தோ: (உட்புறம் திரும்பிப் பார்த்து):
அடா! தங்கனா? என்ன இது? முகத்துக்கு
பயிர் போட்டுத் தோண்டினா, எடுத்த
பிச்சுக்கும் இலவசம்! பயிர் பூசினால்
இது எப்போதும் மறந்து விட மாட்டோ!

பேர்தலைவர்: இதுதான் உதாரணமாக
குறை. குறை என்பது இடத்தில் உதாரணமாக.

பெ. கு. குமார இக்கம்; குமார். குமார
கைட இடத்தில் ஈட்டிக் காட்டுவதுதான்
தவறு. அறவும் இந்த 'மேகம்' கவிஞர்
இப் பண்பு மிக மிக அமைபவராகது. -சு.நி.

முன்றும் பாகம்

அத்தியாயம் 1 நல்வரவு

இரவு விவகியது. கிழக்கிலே கதிரவன் எழுந்தான். நெய்தல் நில மக்கள் கடலிலே மீன் பிடிப்பது போல, அலைகளின் மீது தனது நீண்ட கடர்க்கரங்களை வீசி உலகம் முழுவதையும் தன்னுடைய ஒளி வலியிலே பிடித்தான் கதிரவன்!

பெருந்துருத்தித் தீவிலே துறவிகளுக்கு கெல்லாம் புகலிடம் வழங்கிய செவ்வந்தி அடிகள் தமிழ் நாட்டிலே பகைமை இருள் அகன்று, நன்வலம் உதித்து எழுவுவதை வணங்கி வழிபட்டார். துறவிகள் அலைவதும் புத்ததேவனுடைய அருள் ஒளியைத் துதித்தார்கள்.

அத்தன் அடியோற்றி
அன்னல் அடியோற்றி

சித்தன் அடியோற்றி
செவ்வன் அடியோற்றி

புத்தன் அடியோற்றி
புத்தன் அடியோற்றி

என்று பொன்மணி அந்த வழிபாட்டுக் குரலிலே இளைந்து ஆன்ம துருமைப் பாட்டுடன் துதி செய்தான்!

வழிபாடு முடிந்ததும் துறவிகள் எல்லாரும் பெருந்துருத்தித் தீவிலே அவர்களுக்கு எவ்வு அளம்கூப்பட்டிருந்த தீவுப் பள்ளியிலே கூடங்களுக்குச் சென்றார்கள். அப்போது கடல் அலைகளின் காலப் பங்களைக் கேட்டு அந்த ஒளியிலே கதிரவனுடைய புகழை அது பவித்தவாறு களறிது நடந்து சென்றார் செவ்வந்தி அடிகள். வெகுகால வந்து களையிலே சரிந்து, மணல் மீது பாய்ந்து, 'சரசர' என்று மீண்டும் கடலுக்குள்ளே செல்கிற அலைகளிலே கால்களை நனைத்து நனைத்து விடையாடிக் கொண்டே, ஒரு சித்தனுடைய உல்லாசத்தோடு பாறைகளிலே குதித்து ஏறினர் அடிகள்!

பெருந்துருத்தித் தீவிலே படர்ந்திருந்த பாறைத் திட்டுகளிலே துள்ளித் துள்ளி நடந்து கொண்டே, அந்தப் பாறைகளுக்கு அப்பால் வடநிற்குப் பக்கத்திலே இருந்த ஒரு பாசறைக்கு வந்தார் துறவி. அங்கேதான் மறைவாக வாழ்ந்திருள் வேலவன் கோதை!

பாலம், முந்திய இரவு முழுதும் கண் பொருத்தாமல் சுழித்திருந்தான் அவன். கலையிலே! லென்னைத் தீவிலிருந்து தனது இதயக் காதலியான நீலவல்லியையும் அவனுடைய செவிவித்தாயான மணிமாலைவையும், மிகுந்த

வைண்ணிலவும் பெண்ணரசி சோமு

ஆயத்தோடு யாருக்கும் தெரியாமல் இரவுக்கு இரவே புன்னுட்டு மரக்கலத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு தப்பி ஓடிய அந்த வீரன், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை எதிர்பார்த்தானோ? நேரே புன்னுடு சென்று நீலவல்லியின் மாற்றந்தாய் மகளும், உடன்பிறந்த தம்பியைப் போலவே மட்டந்த அன்பு கொண்ட வனுமான மலர் வேணி வளிடம் தமக்கையை ஒப்படைத்து, அதன் பிறகு தங்கள் வாழ்வின் எதிர்காலத்தைச் செம்மை செய்து கொண்டு, வெவ்வேத தீவிலே உளவு கண்டு வரும் படி தன்னை அனுப்பிய சேரலாதிகைச் சந்தித்து அந்த மாமன்னலிடம் நீலவல்லியும் தானுமாக வாழ்த்துப் பெறலாம் என்றல்லவா களவு கண்டாள் வேலவன் கோதை. "உளவு கண்டு வரும்படி அனுப்பினீர்கள். உளவுக் குறிய உறுவையே கொண்டு வந்திருக்கிறேன்!" என்று மன்னலிடம் சொல்லலாம் என்றெல்லாம் நினைத்தானே அவள்! ஆனால் அத்தனை எண்ணங்களை யும் அடியோடு களிற்றது விட்டானே வானமண்டலக் கடம்பன்! அத்தனை ஆயமாக, அத்தனை மறைவாக, யாருக்கும் தெரியாமல் நன்வீரனிலே பறப்பட்டு வந்தும்கூட எப்படியோ தங்களைப் மீள்தொடர்ந்து வந்து கண்டு பிடித்து விட்டானே கடம்பன்! அப்படியானால் அவனுடைய பாதுகாவலும் உளவுப் படையும் ஒற்றர்களும் அவர்களுடைய நிறையையும் பற்றி என்னென்று சொல்வது! இத்தனை குழ்ச்சி வல்லவனாக அவன் இருப்பதாவதான். தமிழ் நாட்டு மன்னர்கள் அந்த வானவண்டலக் கடம்பனைக் குறித்து அத்தனை கவிதை கொள்கிறார்கள், போதும்! உண்மையானே! அவனுடைய தீவும், கோட்டையும், அது உள்ள இயந்திரப் பொறிகளும் பற்றி அன்றோடு நான் அந்த யவன் வீரனே தன்னிடம் எத்தனை வியப்போடு பேசினான்! கிரேக்கர்களே வியப்படைபும் படியாக அவ்வளவு வல்லமையோடு தனது கோட்டை மதிக்கிற ஆயப் படுத்தித் தனது கொடுங்கோல் ஆட்சியை நடத்துகிறானே இத்தக் கொள்

நீங்கள் கட்டித் தரும் கடம்பம், என்று என்
கவிப் பார்த்ததும் வேலைப் போதற்கு
ஆகிவிடும் முட்டை! ஆனாலும் தன்னைத்
தவிர்ப்பான நிலையில் அந்தப் பெருந்
துருத்தித் தீவினே இருந்து கொண்டு
என்ன செய்ய முடியும் அவனும்?
ஒரு விதவையிலே சென்று சேரவாத
மன்னவியே போய் அடைவனாம்
என்றுமோ, அது பெருக்கேடு விளக்
கும் என்றவனவா செய்வதறி அடிமை
தனக்கு அறிவித்திருக்கிறார்! "இன்னும்
நில நாட்களுக்கு இந்தக் கடம்பட்டா
ரத்திலேயே தனி கட்டிக் கடாது;
கடம்பம் அத்தனை வேளாக இருக்
கிறது" என்றவனவா தனக்குப் பாது
காவல் செய்து வைத்திருக்கிறார் அடிமை!
இன்னும் எத்தனை நாள இப்படி
இந்தத் தீவினேயே இருப்பது? சேர
வாத மன்னர் தன்னைப் பற்றி என்ன
நினைத்துக் கொண்டார்? நிலவந்தி
தான் என்ன எண்ணுவான்?

நிலவந்தி -- அவன் நினைத்ததும்
வேலைப் போதற்கு கடம்பு ஒரு
விவரம்! எதிர்பாராத விதமாகக் கடம்
பம் தங்கம் மரக்கனத்
தரத் தாக்கிய வேளையில்,
'நிலகம் தப்பித்தவிடுங்கள்'
என்று தங்கம் எண்ணுவான்?

தூரம் வந்துவிடுவது நிலவந்தி! தன்
வாஸ்பதத் தந்தையின் சீற்றத்தை அந்
னாக மட்டும் தீர்வெடுத்துக் கொள்ள
முடியும் போலும்! தன்னைப் பற்றித்
தான் அவனுக்குக் கவலை!

இன்னாது என்னவிப் பார்த்தான்
வேலைவன்!

என்னதான் இருந்தாலும், வளர்த்த
மகன் என்று எத்தனை பார்த்தான் இருத்
தாலும், தப்பி ஓட முயற்சி செய்தானே
என்று கடம்பனுக்குக் கோபம் ஏற்படா
மனா போகும்? சாதாரணத் தந்தையர்
கனாகே பெருக் கோபம் வருமே, இந்த
அக்கடன் அவன் என்ன செய்தானே
தெரியவில்லையே!

வேலைவன் போதற்கு கடம்பு ஒரு
வதம்! கடம்பு ஏற்பட்டது. செய்
வத்தி அடிமை
தன்னிடம் எது
வும் கொள்ளா
மை, எவரும்
சென்று வச்
செய்யும்செய்ய
முடியாதபடி,

தங்கிலை சிறை வைத்ததுபோல் செய்து விட்டாடு என்று ஒரு துடிப்பு உண்டாயிற்று. மூக்காலமும் உணர்ந்த லுனியர் என்று அவரிடம் ஒரு பயபத்தி இருந்த போதிலும், இப்போது அவரிடமுமே ஆகதிரம் கொண்டு பாசனத்தை வெளியே வந்தான், வேலவர் கொதை! என்ன விஷய! அதோ அடிமேன வருகிறார், பாசனத்தை நோக்கி!

வேலவனுக்கு உடம்பு புங்கலித்தது. சித்தர் போக்கு என்பாரினை, அது சிவனுடைய போக்கு அல்லவா! திண்கட மறுமனம் அதோ நித்திரெடு இந்த மாதவ முனிவர்!

"தம்பி, வானத்திலே விரவன் எழுத்து விட்டான் என்று வழிபாடு செய்தாயா? அல்லது வானமண்டலத்தின் கோக்கலின் திவ்யமய உணர்ச்சுப் பார்த்தாயா? என்ன செய்தாய்? - உண்மையைச் சொல்லிவிடு!"

ஒரு குழந்தையைப் போலச் சித்தருக் கொண்டு தன்னிலை செய்வதில் அடிமன.

"அடிமன, நான்கை அறிவாதது ஏது உண்டு? தங்கிலைப் சிறை ஆகதிரம் கொண்டேன். மண்ணிக்க வேண்டும்!" என்றான் வேலவர் போதை.

"இந்தப் பித்தன் இந்தனை அபத்தியக்காரத்தனமாகக் கணையவும் காணவும் முடக்கிப்போட்டிருக்கிறேன் என்று என்னை நெருப்பாக எரித்துக் கொண்டு இருந்தாயாக்கும்! அதன்குதான்குடம்பு உட்பது எனக்கு! சரி சரி, இப்போதும் உணர் புலித்தது!"

இப்படித் துறவி சொல்லும் போது உடம்பு உட்பது துறவிக்கு இல்லை. வேலவர் கொதைக்குத்தான்! இரவு லுறவும் உறக்கம் இவ்வாறும் இமை போகுத்தாமல் இருத்தான் அல்லவா! என்னிலே காத்தியது. உடம்பு உட்பது!

"அடிமன என்னை மண்ணிக்க வேண்டும்!" என்று சொக்கிச் செய்வதில் அடிமனின் திருவடிக்கைத் தொட்டுத் தன்மனின் ஒத்திக்கொண்டான் வேலவர்.

"சரி சரி, இதற்கெல்லாம் போய் மண்ணிப்புக் கேட்காதே! மண்ணிப்புக் கேட்க வேண்டிய குற்றத்துக்குக்கேட்க கேட்காமலேயே மண்ணிப்புத் தருகிற வருணக் கடல் இறைவர்! அவனுடைய அடியாரக்க நாம் எல்லாம்! தீயர் நானும் சேரவாத மன்னனும், நம்முடைய அரசர் உற்றமும் எல்லாமே! புலித்தது?"

இப்படி ஒரு புலினைப் போட்டு விட்டு மோனமாக இருத்தார் செய்வதில் அடிமன பிறகு சித்தார். சித்தருக் கொண்டு சொன்னவார்?

"தம்பி, நீ தன்ம பித்தன். உன்னைக் குழப்பவது தவறு. சொன்னுமேனே கேள், மனிதனுடைய செயல் எவ்வாறு உற்றுக்குமே விசேஷ என்று ஒன்று உண்டு. அதிலிருந்து யாரும் தப்பிக்க முடியாது. வளர்ந்த தந்தையை வந்து சிப்பது தவறு. எத்தகைய நிலையமான காரணங்கள் இருந்தாலும் தவறு தவறுதான். அது மோனமே அரசர்ப் பணிவிலே செல்லுபவன் அதன் தருவிக் காத்திலே சிக்கி மூஞ்சுவலும் தவறு. எத்தனை பரிசுத்தமான எண்ணம் இருந்தாலும் தவறு தவறுதான். இந்தத் தவறுகளுக்காக நீயும் நீலவண்ணியும் இந்த விளையுணர் அதுபரிசு விதிக்க. இது வேறு வார செய்த தவறும் இல்லை. ஆனால் இனிமேல் இதற்காகக் கவனிப்பது வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. உன் காரணிகள் உன்னுடைய இந்தத் தீயத் தனிமனக்கு முடிவு காணம் வந்து விட்டது. அதுதான் சொன்னேன். குரியன் எழுத்து விட்டான் என்று, புறப்படு. என்னை நடுத்த இருதப் பாசனமனை பெய்க்கும் உட்பது வடிகழ்க்குகோடினே உன் உரை மறை முன்க்கு 'வந்து சேர்வாயாக!'"

இவ்வாறு சொல்லி இரு கடைகளும் உயர்த்தி வேலவர் கொதைகள் வாழ்த்தி நிறுச் செய்வதில் அடிமன்! வாழ்த்தி விட்டு மேலும் தொடர்ந்து சொன்னவார்:

"தம்பி! சிறை முதன்மையான விருத்தியானனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்."

"அடிமன! ஏதனமே இந்தப் பெருத்துருத்தித் தீயக்கு மாதவம் பன்னிவிருத்த பத துறவிகள் புறமுட்டு மரக்கைத்திம் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள் அல்லவா?" என்று பணிவோடு கேட்டான் வேலவர்.

"ஆமாம். துறவிகள் வந்து விட்டார்கள். இனி அரசரின் தான் வர வேண்டும்!" என்றான் செய்வதில் அடிமன் சித்தருக் கொண்டு.

"அரசரின்னா? இந்தப் பெருத்துருத்தித் தீயக்குத் தயிழரர்கள் அரசர் போகிறார்களா?" என்று கேட்டான் வேலவர்.

"ஆமாம். ஆனால் அவர்கள் இந்தத் தீயிலுள் வந்து தக்கப் போலுநிலை, அவர்களுடைய வீரர்கள் எவ்வாறும் பெரிய பெரிய மரக்கைகளினையே உடறுக்குத் திற்பார்கள். இரண்டொரு கணக்கை மட்டும் இங்கே வரும். இங்கே என்னுள் அந்த வடிகழ்க்குகரை முன்க்கினே வந்து வருகிறார்கள். பிறகு சத்த

பருத்தியில் பல அற்புதங்கள்

அமிர்தம்

குடிசைக்குள் வந்தால், புகை, மழை, கனம்

வெளிக் கிழிவால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

குடிசைக்குள் வந்தால்

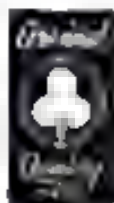
கொண்டால், மழை, கனம், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

AMRITAM

TIBBLIZED® and
TIBBLIZED® and
TIBBLIZED® and

கொண்டால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

கொண்டால், மழை, கனம்

தேரத்தித் திரும்பவும் சென்று விடுவார்கள்!"

புதித்ப் போடுவது போல் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு நிறுத்தினார் அடிகள்.

"அடிகளே! பெருந்துருத்திக் தீவுக்கு வருகிறவர்களிலே இந்தப் புனித மண்ணிலே தங்கியிராமல் அத்தனை அவசரமாகச் சென்று விடுவாரும் இருக்கிறார்களா? விந்தையாக இருக்கிறதே!"

"தம்பிரி அவர்கள் இங்கே இருக்கிவந்து தீவுக்குள் அழகிய கிராமங்களுக்கும் நான் இடம் தர மாட்டேன். தடுத்தி விடுவேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய போக்கு வரவுகள் பிடிவும் மறைவாக இருக்கவேண்டும். வெள்ளைத் தீவுக் கடம்பர்கள் ஒழிந்து மறைகிறவரை அத்தனை மூல்காலவராக இருக்கவேண்டும் அவர்கள். அதனும் அவர்கள் இந்த வடமேற்குக் கரை முகையிலே வந்ததும் நீ அவர்களுடன் போகிறது கொள்ள ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். அதை அறிவிப்பதற்காக என்றே இப்போது இங்கே நான் வந்தேன்!"

இவ்வாறு சொல்வதில் அடிகள் கூறியதும் வேலவன் கோதை தயக்கத்தோடு அடிகளின் முக்கதையே பார்த்தான். அந்தக் குறிப்பை உணர்ந்து கொண்டதுவிட்டு, மேற்கொண்டு நடக்க வேண்டிய திகழ்ச்சிகளை வகைப்படுத்திச் சொல்ல வானார் :

"தம்பிரி எவனமாகக் கேள். இன்னும் சற்று நேரத்தில் இத்தக் தீவின் கரையை நாயுச் சேரவாத மன்னனுடைய இளவரசன் செங்குட்டுவன் வந்து சேருவான். நீ இங்கே என்னுடன் பாதுகாலவராய் இருக்கிறாய் என்ற செய்தி ஏற்கனவே சேரமன்னனுக்குத் தெரியும். சொல்லியனுப்பியிருக்கிறேன். எனவே, அவர்கள் இங்கு வருகிற நோக்கம் உன்னை அவர்களை நோடு அழைத்துச் செல்வதற்குத் தான். நீ ஒருவன்தான் அத்தக் தீவின் ஆயக்களை செயலாம் உணர்ந்தவன். அது சேரவாத மன்னனுக்குத் தெரியும். ஆகையால் நீ செங்குட்டுவனுடைய படைவீரையே போரிக் கவையனுச் சென்று எல்லா வீரச் செயல்களையும் புரிந்து மீள் வேண்டும் என்பது எங்கள் ஆவாச !"

வேலவன் கோதை ஆவதும் திகழ்பும் மேலிட்டவனாகத் துறவியின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டான்; சொன்னான் :

"அடிகளே! நேற்று இரவேயல்லாமல் இதைப் பற்றியே சித்தனைச் செய்து கொண்டிருக்கேன். சேரவாத மன்னர் கொடுத்த பணிபை நிறைவேற்றி மீளாமல் இப்படி செய்வான் ஆயிற்றே

என்று வருத்தினேன். ஆனால் தன்னை வாழ்த்தக் கிடைத்த பிறகு இனி எனக்கு அத்தக் கலியையும் இக்க. தவற்றுக்குரிய தண்டனையையும் அறிய விக்து விட்டேன். இனி வெள்ளைத் தீவுப் படைமேடுப்பிலே என்னுடைய கடமையை மூலம் போதுப்புட நிறைவேற்றி மீள்கிறேன் சென்று—"

"மணமாலை சூட்டுகப்படி கேட்ப் போகிறவாக்கும்!" என்று இடைமறித்தார் செய்வதில் அடிகள். சிரித்துக் கொண்டே !

"அடிகளே! தாங்கள் சிரிப்பதைப் பார்த்தால் மணமாலை சூட்டுவதற்கு முன்பு ஏதோ இடைபுறு நேர்த்து தண்டனை அனுமிகப்போகிறேன் என்பது போலல்லவா தோன்றுகிறது! தக்கனுடைய ஞானச் சிரிப்புக்குள் உன்னைப் போலும் நாளாக நாளாகத்தான் புரிவது அண்ணவோ!" என்றான் வேலவன் கோதை.

"ஞானமாவது ! சிரிப்பாவது ஏதேனோ சொல்லி என்னை மடக்குகிறாய் தம்பிரி! போய் ஆசுவேண்டிய கடமையைப் பாரி! எதிர்ப்பாசம் என்பது பெருந்தார்கள் சொல்வது போல எழுதி எழுதி வைக்கப்பட்ட ஒர் ஏடு ! வினைப் பயனில் அவர்களுக்குள்ள தம்பிக்கை அத்தனை வலிமையானது. நீ இதைமேய்வாரம் பற்றி மனத்தை அசைத்துக் கொள்ளாதே. பாசறைக்குள்ளே சென்று போர் வீர குல மீண்டு வா !"

இவ்வாறு சொல்லி வேலவன்கோதையைப் பாசறைக்குள்ளே அனுப்பிவிட்டு வழி நடத்தார் துறவி.

"மொத்தார்களுக்குள்ள தம்பிக்கை" என்று சொல்லி இவர் விவரி நின்று கொள்கிறோர், அப்படியானால் இவர் அத்தத் துறவிகளின் சங்கத்ததச் சேர்ந்தவர் இவ்வளவு. சித்தர்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லா மதத்திலும் இருப்பார்கள். மதங்களை விட்டு அவற்றைக்குள் அகப்படாமல் வெளியேயும் இருப்பார்கள் போலும்! உ என்று எண்ணிக் கொண்டு பாசறைக்குச் சென்று அவசரம் அவசரமாக 'வட்டுடை' அணிந்தவனாக வெளியே வந்தான் வேலவன் கோதை.

செய்வதில் அடிகள் அறிவித்தது போல் வெள்ளைத் தீவைச் சுற்றி அனைவினிக் கொண்டு அடர்ந்த கடலின் மீது மரக்கயல்கள் தெரிய ஆரம்பித்தன. வானம் கடலோடு மூங்குகிற கடையத்தின் நெற்றியிலே போட்டுப் போட்டாகத் தெரிந்த புள்ளிகள் நேரம் ஆக ஆகப் பெரும் புள்ளிகளாகத் தோன்றின. பிறகு நூறு

தூறு மரக்கலங்கள் அணி அணியாக விற்கொடி. தாங்கி அணியின் மீது பாய்ந்து வந்தன! சேரநாட்டு மரக் கலங்கள் அவை!

ஆம்; சேரலாத மன்னன் தன் ஸ்தூப இளவரசன் செங்குட்டுவ னோடு செய்த ஆலோசனைக்கு ஏற் பட்ட உருவங்களே அவை, அந்த மரக் கலங்கள்!

தமிழ் நாட்டு வரலாற்றிலே எதிர் காலத்தில் எத்தனையோ பேர் ப மாபெரும் போர்த் சாதனைகளைப் புரிந்து நிலையான புது பெற்று என் றென்றும் தன் பெயர் திற்கும்படி அமர மன்னனாக உயிர் காழப் போகும் சேரன் செங்குட்டுவன், இளவரசனாக இருந்த ஆற்றப் போவிற முதலாகது என்னப்போர் அது! அதுவும்உடற்போர்!

யவன வணிகர்கள் சேரநாட்டோடு செய்து வந்த ஒப்பற்ற வணிகத் துக்கு இடையூறாக முனைதலர்கள் அல்லவா கடம்பர்கள்! கொள்ளையடித்த விவமதிப்பற்ற பொருள்களைக் கொண் டல்லவா கடும் இனையும் இவ்வாத பெருங்கொட்டைபகுத் தங்கள் தீவியே எழுப்பி யவன வீரர்களே கண்டு அஞ்சும்படியான இயத்திரப் போரி களையெல்லாம் அமைத்துக் கொடுமை புரிந்தார்கள் அவர்கள்! அந்த ஆட்சி கும் தூளுநாட்டு நன்னாகனின் பழி களுக்கும் முடிவு காணக் கருவிய தமிழ் மன்னர்கள் இத்தனை காலம் போறுத் திருந்து இப்பொது வாகுடன் தங்கள் ஏற்பாடுகளைக் கிட்டப்படுத்தி விட் டார்கள். சேரன் செங்குட்டுவனின்

உடற்படைகளிலே புன்னாட்டு வீரர்கள் இருந்தார்கள். பொறியியல் துட் பங்கள் தேர்த்த சிவ யவனர்களும் இருந் தார்கள். பெருந்துருத்தித் தீவுக்கு வந்து சேர்த்த பிறனோ என்ருல், வெள்ளைத் தீவின் அமைப்பையும் கடம் பர்களின் குழ்ச்சிகளையும் தெரிந் தணர்ந்த வேலவன்கொதையும் அவர்க ளோடு சேர்த்து கொள்ளப் போகிறான்!

வேலவன் கோதை தங்கள் அரசர் கற்றத்துக்கு தெருங்கிய உதவினை என்ப தும் வீரமும், உன்னமயும் நகலெண்ண மும் நிரம்பிய தானைத் தலைவன் என்ப தும் காரணமாகச் செங்குட்டுவனுக்கு ஏற்கனவே அவனிடம் ஒரு மதிப்பும் அன்பும் உண்டு. எனவேதான் பெருத் துருத்தித் தீவுக்குச் செங்குட்டுவன் போது வேலவன் கோதைக்கு உட்ப்புத் தருகிற சிவ பண்டக்கலங்களைத் தவியாக அவ னுக்கு என்றே எடுத்துச் செங்குட்டுவன் செங்குட்டுவன்!

தீவின் வடமுகக்கு முனைக்கு வந்து சேர வேண்டும் என்பதுதான் ஏற்கனவே அடிகள் சேரலாதனுக்கு அனுப்பிய செவ்வி! அதன்படி இரண்டொரு அரச மரக்கலங்களைத் தவிர மற்ற மரக் கலங்கள் எங்காம் கடல் மீது எட்டி நின்றன. செங்குட்டுவன் மட்டும் சிவ குதிப்பிட்ட வீரர்களோடு பெருத் துருத்தியின் கரையை அடைந்தான்.

"தென்னோடியிலிருந்து வடகோடி வரை வெற்றிப் புதை பரப்பப்போகும் தமிழ் மன்னனே, வராக! வராக!" என்று செங்குட்டுவன் வாழ்த்தி வரவேற்றார் செங்குட்டுவன்! (தென்குடும்)

இவரே தான் அவர்!

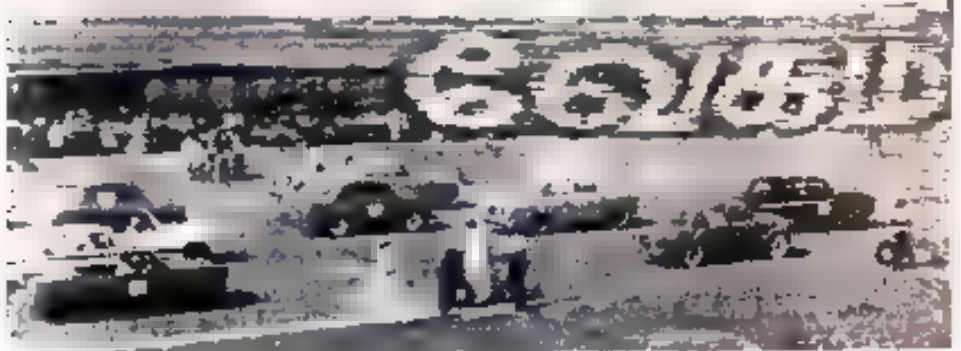

சின்னத்திற ஊபனாக விருக்கும் போதே மிகுதங்கம், கஞ்சிரா, முதலிய தான வாதத் தி வங்கை லாகவமாகக் கவனாகும் நிறமையை அளித்தபெற்றிருத்தவர் அவர்!

வினை, தொடர் வாரிப்பில் கிற்பவர்கள்; சனிமா கட்டரக்கனில் நிறைம மிக்கவர்; பல தமிழ்ப் படகுகளில் தடித்தவர்; கட்டரக்ட் செய்தவர். தமிழ்ப் படகுகளினையே பேரீய அநிலையமாகப் பட்டிலே இல்லாத ஒரு படத் தைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தவாரித்து வெற்றி ண்டவர்; பள்ளிச் சிறுவனுக்குக்கும் போதே ஒரு தமிழ்ப் படத்தின் மிகுதங்கம் காசித்துப் புதுப் பெற்றவர்; இந்தச் சைவ வாகுக்கவர் பாடுதத் தெரிவிறதா? ஆம், என். பாசத்தர் தான்! எயித்திய வெளி வந்து ரசிகர்களில் ஆதரவையப் பெற்ற "பொம்மை" படத்தின் மூலம் திரையுலகில் தமக்கென ஒர் இடம் தேடிக்கொண்டவர்.

கலைபுலகில் இன்னும் பல புதுமைகளைப் படைத்து ரசிகப் பெருமக்களில் ஆதரவையப் பெறவேண்டும் என்னும் ஆர்வமும் துடிப்பும் மிக்கவர் கலைஞர் என். பாசத்தர்.

வேகம் வேகம்

□ "முது வகுஷமா ஓடாத மோட்டார் வாரிகளெல்லாம் நாளைக்கு ஓடப் போகுதாம் அப்போ!"

"ஏம்? எல்லாம் மோத்தமா சீப்பெராய் போச்சா? ஸ்பேர் பாக்டர் இடைக்கலையாமா இத்தனை தானா?"

"ஆஹ்ஹு! நாளைக்கு சொழுவரத்தியே தடக்கப் போற மோட்டார் ரேஸ் பற்றிச் சொக்தேன், அண்ண! ரேண்டு முது வகுஷமா தடக்காம இருத்த இத்தப் பத்தயம் இப்ப தடக்குது! பம்பாய், பங்களுர், கோவ மூத்தூர். அப்பறம் தம்ப மதறும் ஆசாயிங்க எல்லாருமே வந்து ஸ்பெட்டர், மோட்டார் ஸைக்கிள், மோட்டார் எல்லாத்தெயும் ஓட்டி அவங்க அவங்க வீரதீரத்தைக் காண்பிக்கப் போறாங்களாம்!"

"அது ஏன். இத்தப் பத்தயங்களை சொழ வரத்தியே கொண்டு போய் வைக்க்கிறாங்க? இப்படி மவுண்ட்ரோட்டியேயே வைக்கக் கிட்டா என்ன?"

"அப்போதான் அப்போ, ஒரு கைப் தைத்துக்கு, ஏரோட்ரோனிக்கான யாங்கிட்ட பாதை இருக்கு! அதிசே ஒரு கோடியிலிருந்து

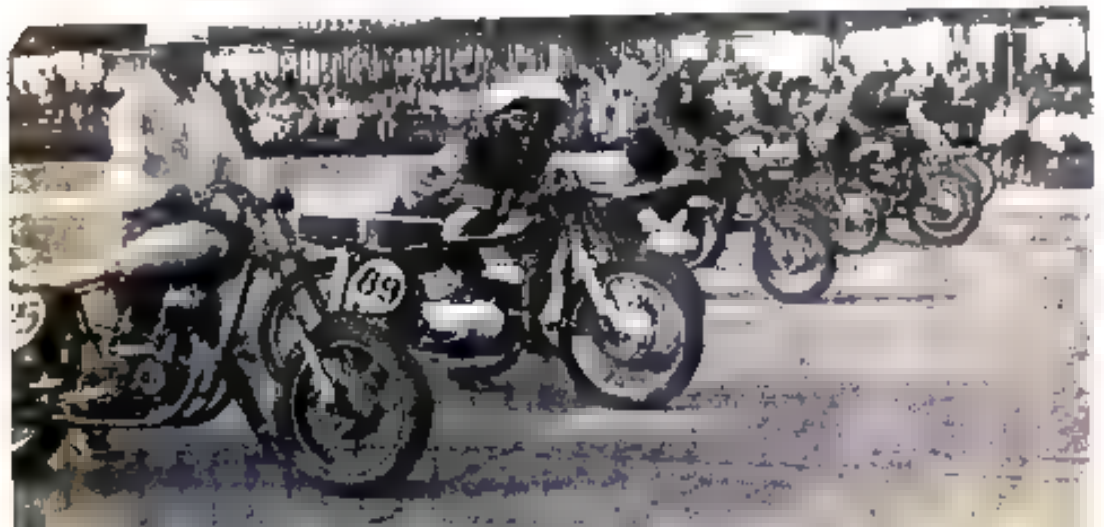
மத்தொரு கோடிக்குப் போய்த் திரும்பிது இரண்டு கைக் கணக்கு. அதை வச்சு ஓட்டி நேரத்தைக் கணக்குப் பார்ப்பாங்க!"

"அரட்டை தம்பி! நாளைக்கு அத்த மோட்டார் ரேஸைப் பார்த்துடலாம்!"

□ "சார், சார்! முதலாவதாக தடத்த ஸ்பெட்டர் ரேஸியே பாருக்கு சார் நேயம்? நான் இப்பத்தான் வந்தேன்! மேட்ராஸி யிருந்து பதிமூன்று கைதும் வர பாதை பூரா ஓடே நேரில்! ஓடிவரக் கார்கள் போதா துண்ண. நிஜமா ஸ்படர்கள் யாரும் வரு வாங்கனோன்னு அதை வேடிக்கை பாரக் கிற ஸ்பெட் வேறே ரோடு நடுவிலேயே தித்திருங்க!"

"முது ரேஸியே ஜெயம், ஸ்பெட் நேய கோபாலுக்கு! பெலர்ப் போருத்தம் என் னமா இருக்கு பாருங்க! அது கைக்கினை எட்டு நிமிஷம் இருப்பதினாலு செகண்டியை தாவிப்பிடுக்கிறா!"

□ அடுத்த பத்தயம் இத்திலாளில் நயாஜான 250 சி. சி. வரை அளவுள்ள மோட்டார்

தம்பர் ஜாலா மூக்குவது ஒரு தூரத்திலே நின்று 'தனி ஜாலாவா' என்று சொல்வது போல் மக்கள் செல்விறகு. அதன் உரிமை யானர் அதன்மேல் போவதற்குத் தைத்து அதை உதை உதை என்று உதைக்கிறார்! னம்... னம்! புரண சத்தியாக்கிரகம்! பாலம்! அதைத் தவிர்த்து கொண்டு பத்தவப் பாதகத்தை விட்டு வெளியேறுகிறார். இந்தப் பத்தவத்துக்கான எட்டு மைல் தூரத்தை மூப்பது நிமிடம் தாற்பது புக்கி எட்டு மினுடிக்கி உடத்து பிரயாகர் மூதல் பரிசைப் பெறுகிறார்!

★ சென்னை செத்தி செத்தி செத்தி தூரம் (7)

★ எதிர்மேல் பிளட் கார் சென்னை முதல்வருக்கு வந்த சென்னைக்குள் சென்றோமேல்.

★ மீது: 1 சென்னைக்குள் மூதல் சென்னைக்குள் சென்றோமேல்.

சென்னைக்குள்ளே பத்தவம். "ராஜ் தூத்", 'ஜாலா' ரகசியத்தால் தெய்வப்பெயர். பத்தவத்தின் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் சில ருக்கு, அவருடைய தன்மர்கள், மோட்டார் சென்னைக்கு கொண்டு போய் திறத்து கிறார்கள். சைர் ரப்பரி ஜாக்மேட், இருப்புக் குக்காய் மோட்டர் உதை சென்னைக்குள். சரித்திரக் கதாபாசகர்களுக்கு அரண்மனை ஸ்ரீயர்க்கள் குதிசைர்க்கே கொண்டு போய் திறத்தும் காட்டுகை நினைவுக்கு வருகின்றன. அமர்க்கனமான ஜப்பானியர்க்கள். மோட்டார் சென்னைக்குள்ளே உரித்தான 'டர் டர்' சத்தம் யானையும் காசுதையும் பிசை கின்றன!

பத்தவம் ஆரம்பமாகிறது. மூத்திரிக் கொட்டை போய் புறப்பட்ட, பதினாறும்

காட்டு மாத்ரமாக, மோட்டார் கார் கண்களான பத்தவங்கள் ஆரம்பமாகின்றன. சென்னைக்குள் கார்க்குக்கும், அமர்க்கிடை கார்க்குக்கும் தனித் தனிப் பத்தவங்கள். பங்கெடுத்த ராசசத்திரமும், கொவழத்தூர் சாத்தாராமும் மூதலிலே மூதலிடம் பெறு கிறார்கள். எட்டு மைல் தூரப் பத்தவங்கள்.

□ "என்ன மிஸ்டர்! மூப்பையும் மோட் டர் சென்னைக்குள் சென்றா?"

"என்! என்! இதிலே 250 டி. டி. கரை அளவுகள் என்மர் மெக் கண்டிக்கும் கைத்துக்கிடமாரம்! அடோ! ஃபாரிஸ் வண்டிக் சென்னைம் நிற்றது பாருங்க!"

"பிரமாதம்! பதினாறாம் தம்பர் பறத் துட்டானே! மூப்பத்து தானும் தம் பிடித் திருக் மிஸ்டர்!"

“தம் பிடிச்சாரு?... இப்போ ஏழாம் நம்பர் இடைவீசை புகுத்துட்டாயே கைவிச்சீங்களா?... கம் ஆன் மென்ட்!”

“படுகியாரு விடாட்டர்கள் ஸார்! ஏழாம் நம்பர் சத்தத்தோடு சரி!”

“பாசுராய் மாசுராய்! கிங்கலிங்கலாட்டி எங்கள் சொந்தே?”

“நா! கொண்டிப்பு! கொண்டிப்பு! ஏழாம் நம்பர் பிரமாதமா சை அக்குல வித்தியாசத்தினே மூக்கை நீட்டி கிங் பன் ஸிட்டாயே!”

“அது வாயு தெரியுமா?... நம்ம ஷாட் ஷேப் தயார்நான்!”

“இரண்டாவதாக வந்தது!”

“கோஞ்சு நேரத்துக்கு ஒன்றுதான் ‘மேட்’ இன் இத்தியா” வண்டியினே வந்து மூதல் பிளரக் வாகனமே!... பிரபாகர்! அவர் நான்!”

“ஏழாம் நம்பர் ‘தேவாண்ட’ மிஷின்! அதுதான் அடிக்கட்டாயம்!”

மூன்று பரிசைப் பெற்ற கொண்டாக ஷாசுராய்

□ பிலட் ஷார், அப்பறம் எங்கள் மெக்சு அலுக்குமா (1500 சி. சி. வரை) ஷாரிகன் பத்தயர்கன் தொடங்குகின்றன. இந்த இரண்டாவது பத்தயத்தின், பத்தயங்களுக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட இரண்டு செதிரக் ஒன்றை ஷாரிகன் பங்கெடுத்துக் கொள்வீர்கள். ரசிகர்கள் ஏதாவது ஷார்த்திருக்கும் பை ஆகியவத் திரைப்படங்களை திரை ஷட்டிங் கொண்டு, அந்தச் செ ஷாரிகன் வாய் வேகமாக ஒடப் போவதைக் கண்டு களிக்கத் தயாராவீர்கள்.

என்ன ஏமாற்றம்! அந்த இரண்டு ஷார் வுமே, ஷாம்பு கட்டிவிடுவோ பெருமூக்க விட்டுப் பித்தங்கி ஒதுக்கி விடுகின்றன.

கோயலுத்துர் ராஜகோயன் தம் பிலட் ஷாஸும் கோயலுத்துர் சாத்தாராய் தம் பிலுடாட் (Parrot) ஷாஸும் மூலகிட்டுக்கொண்டு பெறுவீர்கள்.

□ “இந்த ஷட்டித்தினையும் ஷேப் தயார் அடித்து விடுவார். இ ஆம் விஷம்.”

“ஜ டயட் இட். பம்பாய் கடைசியான ‘நார்ப்பட் மிஷின்’ மிஷின் கொண்டு வந்திருக்கான்.”

“ஷேப்போட் ‘தேவாண்ட’ தங்க விட் கொடுத்திருக்கே.....!”

“ஜ ஹீ, ஜ ஹீ, அந்த ரெண்டுமே டயர் ஷாசா முத்திட்டாயோ!..... இனிமே விட மாட்டான்.....!”

“துஸரியோ! தொன்னுநிறைத்தாய் என் கண்டி என்ன அமர்க்கணம் பண்ணுகிறது?”

“கம்மா ‘கொய்ஞ்’, ‘கொய்ஞ்’ என்று ஒடினா இருந்தா? ஒரு எண்டர்மெயின் கொண்ட் கொண்டாய்! அதுதான் அந்த வண்டி வயிரிடுவா விட்டது ஒரு கைக்கோத் போசுராய் இரடுத்துக் கொண்டு போகிறது!”

“நா! டயர்வாசா கிங் பன்ஸிட்டாய்! பதினாறு கைக் ரேம்! பதினாறு நிமிஷம் கும்பத்தி இரண்டு கொண்டி! ஒண்டிப்பு!”

“இன்னும் ஒரு மோட்டார் ஷாக்கிங் ரேம், என்வா ரக வண்டிக்கும் மொத்தமாக இருக்கே! அதினே இந்த ‘தேவாண்ட’ அடிக்கிறது. ஷாரிக்களாம்!”

□ எத்தரகக் ஷாரிகளும் வந்து கொண்டுவந்தவம். ஷாசுராய் மாதிரி சில ஷாரோட்டிகள் வந்து அமர்வீர்கள். பை ரகக் ஷாரிகன், பத்துமலை தூரப் பத்தயன்.

பம்பாய்க்கிருந்து வந்திருக்கும் கொண்டாக் மகாராஜா தம் “ஜாசுராய்” ஷாசுராய் அன்ட் கிளாசிக் அரட்டுவீர். “கொர், கொர்” என்று அது பத்தகிறது. பத்து நிமிடம் 32. விதாடினம் வந்து மூதல் பரிசைப் பெறுவதோடு திரைமலை, மிகக் குறுகிய காலத்தில் அகாவது இரண்டு கைக் தூரத்தை 2 நிமிடம் 52 விஷயகிங் கட்டித்திரைமலையும் ஒரு பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு போகிறார்.

அடுத்தாற்போல் நடந்த கண்டி கொர் டயர் ஷாக்கிங் போட்டி மூரட்டிப் போட்டி, தாமோதருக்கும் ஷேப்பதயாஸுக்குமிடையே தூரம் குறுகித்து கொண்டே வருகிறது. தாமோதரின் “நார்ப்பட் 850” ஷாசுராய் வந்து முதலிடத்தைப் பெற்று விடுகிறது.

□ கண்டி இரண்டு பத்தயங்களும் மூடி விட்டன. ஒன்றின் கொண்டாக் மகாராஜா அம் வந்தென்றில் ராமச்சத்திரையும் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

மொத்தத்தில் ஷார் பத்தயத்தின் கொண்டாக் மகாராஜாவுக்கு மூன்று பரிசைக், மோட்டாய் ஷாக்கிங் பத்தயத்தின் ஷேப்ப் தயாஸுக்கு மூன்று பரிசைக்.

இந்தப் போட்டிக்கு ஏற்பாடு செய் திருத்தவர்கன் பாராட்டப்பட்ட வேண்டிய வர்கன்! ஒரு கைக் நீளத்துக்கு அவர்கள் போட்டிருந்த ஷாசரி, டிக்கட் வாங்கி வந்த ரசிகர்களின் கட்டத்தால் நிறைத்து கன் கொன்னாக் ஷாட்சியாக இருத்தது. பத்த யர்கன் குறிப்பிட்ட நேரம் தவறாது கன் கச்சிதமாக நடத்தினர்.

கொழும் ஷாரும் நிறைந்த இந்தப் போட்டியினில் எத்தனைமான விபரதலும் விபத்தும் ஏற்படாமல் அருள் செய்த ஆண்ட் கனாக்கும், தூரத்தைதலும் நேரத்தைதலும் பாராட்கன் குறியிக்குந்து போட்டியாளர் அலுக்கு உற்சாகமளித்த ரசிகர்களுக்கும் இந்த விழாவை ஏற்பாடு செய்தவர்கன் வடமையப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

— கோபுர ஷாபிகரதன்

நிலைவாய் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு சிந்தையில் ஆழ்ந்து விடந்த முரளிக்குக் கூடத்து அறையில் விளக்குப் போட்டதுகூடத் தெரியவில்லை.

“அப்பா! அம்மா கயிற்று!”
திடுக்கூறு எழுந்த முரளி கற்று முற்றும் பார்த்தான். வெளியே தள்ளுக் இருட்டிவிட்டிருந்தது. ஏழு மணிக்ஞ் மேல் ஆகியிருக்கலாம். அவனுடைய துத்து வயதான மூத்த மகன் வசந்தி பயப் பிராத்தியுடன் அவனை அண் ணுத்து பார்த்துக் கொண்டு இருநில வந்து நின்றான். முரளியின் உடல் இலகாக நடுங்கியது. மனம் “நிக் திக்” என்று அடித்துக் கொண்டது. மகனை அன்புடன் அணைத்தவாறு, “என்னப்பா அம்மா கயிற்று?” என்று குழந்தை கேட்டுக் கொண்டே படுக்கை அறைபை நோக்கி மேயல் நடந்தான்.

அந்த அறையில் காங் வயத்ததும் மருந்து வாசை குப்பென்று விசி அவன் தானைத் துளித்தது. சண்டை கவின் கீழ்க் கதவுகளெல்லாம் சாத்தப் பட்டிருந்தன. அவற்றின் கட்டைச் சுவர்களில் வித விதமான மருந்துப் பட்டிகளும், மாத்திரைப் குப்புகளும் தாறுமாறாகக் கிடந் தன. மேலெடைச் சன்னலோரம் ஓர் ஒற்றைக் கட்டிக். அதன் தலைமாட்டுப் பக்கம் இருந்த சிறிய காலிகின் மீது ஊராளிக் பட்டிக், அவுன்ஸ் ஹாஸ், சில மருந்துப் பட்டிகள், ஒரு கண்ணாடித் தண்ணீர், காய்ந்து கருங்கிய ஆரஞ்சுப் பழங்கள் இரண்டு, ஏழைப் மொய்த்த ரொட்டி மக் ஊண்டுடன் இப்பாதி. கட்டிலின் கீழே காங்மாட்டுப் பக்கம் மூடியிட்ட ‘பெப்பான்’ ஒன்றும் மறைபாகக் கிடந்தது.

எழிவாரந்த இளம் பெண் ஏதோ ஒரு விழாப் பந்தக் மேட்டில் பிரபலமான அரசியல் கட்சித் தலைவர் ஒருவரிட மிருந்து தலைாட்டுப் பத்திரம் பெறுகின். இன்னொன்றில் அழகும் கம்பீரமமான ஓர் இளைஞன் பெரிய வெள்ளிக்

**இது
பொன்னகரம்
அல்ல!**

சுதந்திரம்

இப்படி ஓர் ஆல்பத்திரி வாங்கு போல் காட்டுபவர்த் அந்தப் படுக்கை அறையில் நோயாளி யாரும் இருப்ப தாகத் தெரியவில்லை...
அதோ, கட்டிலின் நடுவே கொலவி முறுக்கிப் போட்ட பட்டுப் புடவை மாநிற் படுக்கையோடு படுக்கையாக ஒட்டிக் கிடக்கிறதே அது என்ன? வெள்ளை உறையிட்ட தலைாணியின் பெரும் பகுதியை அணித்து கவந்த கருங்குந்தல் பரலிப் பட்டித் துணித் திருக்க, அதற்குக் கீழே சும்பிச் சிறுத்த வெள்ளரிப் பழம்போல் துருளுண்ட யான மூகம் ஒன்று தலைாணைக்குள் புதைத்திருப்பது தெரிகிறது!
கட்டிலின் தலைமாட்டுப் பக்கம் போய் நின்ற முரளியின் பார்வை முதலில் எதிரிக் சுவரை நோக்கிச் சென்றது. அங்கே இரண்டு புதைப் பட்டிகள் மாட்டப்பட்டிருந்தன. ஒன்றில் ஓர்

கோம்பையை ஏதிலிக் கொண்டு தித்திருள். விளையாட்டு கடைபுடல் விளங்கின அவளது காலடியில் ஒரு கால் பத்து விடக்கிறது. இவ்வாறு அப்படிக்கையில் தொற்றாமலிக்கும் அவர்கள் யார்?

அந்த இளைஞன்தான் இன்று இந்நா ளப்பது வயத காலியினாக தித்தும் ஸ்ரணி. அடுத்த படத்தில் இருக்கும் அய்யாழியை இவன் பெண் அலங்காரம் மனைவி கோமதி. அவன் எங்கே?

புகைப்படங்கள் மீது சென்ற பார்வையை இழுத்துக் கீழே தாழ்த்திக் கொண்டு கட்டி விட தலைப்புக் கட்டத்தின் மேல் இரு கை களையும் கண்ணியவாறு மேல்வல் குனிந்த ஸ்ரணி. "கோழ, எங்கேக் கப்பிட்ட யாமே? என்ன வேண்டும்?" என்று காலு ளையும் துயரமும் கப்பிய குரலில் கேட் டான்.

தலைப்பின்பு புகைநல் ஒரு நெகிவு. யோர்வைச் சுருளினான் ஒரு மேல்வலகை. அவதத் தொடர்ந்து வேதனை செறிந்த குரலில் ஒலி.

"என்ன கோழ, என்ன வேண்டும் உனக்கு?"

பதில் இல்லை. யோர்வைவைத் தொஞ்சமாக விளக்கினான் ஸ்ரணி. தலைப்பினையில் கவித்து விடத்த கைத்தையும் ஒருபுறமாக ஒதுக்கினான். இப் போது அந்தக் கட்டியில் ஒரு நோயாளிப் பெண் படுத்திருப்பது தெரிகிறது. பெண் உருவமா அது? நோயாளி இழுத்துப் போர்த்தப்பட்ட பெறும் எதுமயிக் கூடு! இவ்வந்தான் அநிதா, அத்தப் புகைப் படத்தில் அத்தனை எழிலரசியாலக் காட்சி தரும் கோமதியா? ஆமாம்; ஆகிரம் மூறை சத்தியம் செய்த பின் ஒருவாறு நம்பித் தீர வேண்டிய உண்மை.

அவன் அவளை அழைத்திருக்க மாட்டான். அவளுடைய மூளையைக் கேட்டுக் குழந்தைப் பெண் அப்படி நினைத்துக் கொண்டு வந்து சொல்லி விடுக்கிறது.

ஸ்ரணி பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தான். சிறுமி வசந்தி வாகன் கதவருகில் பவப் பிராந்தியுடன் விழித்தபடி நின்றுகூத்தான். அவளுக்குத் தன் அம்மாளிடம் நெருங்கிலை

பவம். கொஞ்ச தாட்களாக இந்த அன்றப் பக்கம் அவள் வருவதுமில்லை.

தலைப்பைத் தொல்வப் போட்டுக் கொண்டு மேல்வத் திரும்பி நடத்தான் ஸ்ரணி.

"இப்படியே எட்டி எட்டிப் பார்த்திறும் மனைக் கண்களில் உட்கார்த்து மேலுட் டிவையை வெறிக்க எண்ணமிடுகிறதனால் இருத்தால் மாத்திரம் போதுமா? ஆக வேண்டிய காரியத்துக்கு எதற்குக் கவி படிக்கவேண்டியா? நேரமாக ஆக தலைமை மோசமாகிக்கிட்டுப் போறதே!... என்ன தான் மனைக் தீர்ப்போ தெரியலை..."

ஆக்கிரமம் அருகையுமாக வெளிப்பட்ட இத்தப் பக்கக் குரல் கேட்டுக் கட்டென்று தின்று நிமிர்ந்தான் அவன். படுக்கையதைத் தப் பக்கத்து. அதையிலே உட்கார்த்திருந்த ஒரு முதியவள் தன் மடியிலே மூன்று மாதக் குழந்தைவள்கின்றப் போட்டுக் கொண்டு அதற்குப் புட்டிப் பால் கட்டியவாறு இப் படிச் சொல்லுது. அவள் கோமதியின் தாய். ஸ்ரணியின் மாமியார்.

சற்று நேரம் அவளைய வெறித்துப் பார்த்த ஸ்ரணி சேரவேணக் கூடத்த அதற்கு வந்து பழையபடி பீரம்பு நாரி காவியில் குத்துக் காலிட்டு உட்கார்த்த தலைவதைத் தாய்க்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"மாமியார் சொல்வதும் சரிதானே? இப்ப டியே வெறுமே உட்கார்த்திருத்தால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகத்தரவே செல்லும்? என்னாரும் எதிர்பார்ப்பது போல் ஏதாவது நடத்து விட்டால் அப்பறம் காலத்துக்கும் திராப் பழியாய்ச் சைக்க வேண்டியதாவி விடுமே!"

அவன் உடல் அதிர்த்தது. அவசரமாகத் தன் சட்டை நெயிலிலிருந்து ஒரு துண்டுக் காகிதத்தை எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தான். அன்று மத்தியாஹம் டாக்டர் எழுதிச் சொடுத்ததுகிட்டுப் போன பிரிண்டிப்பான் அது. ஏதெட்டு வகையான மருந்துகள், மாத்திரனான்கு அறிவே பட்டியல் கிறுக்கப் பட்டிருந்தது. அவற்றில் ஓர் ஊசி மருந்தை அபுக் கொட்டியிருத்தார்.

"நோயாளியின் நிலைமை என் நம்பிக்கைவி லிருந்து நல்லிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த ஊசி மருந்தைக் கொண்டு

ஒரு கடைசி முயற்சி பண்ணிப் பார்த்து விடலாம் என்று தீர்ை கீழேன். அதில் நிச்சயமாகக் குணத் தையும் எதிர்பார்க்கிறேன். இதை வாய்க்கி வத்ததும் வகைத்துப் போன் பண்ணுங்கள். எத்தனையா யிருந்தா ளும் புறப்பட்டு வந்து விடுகிறேன்."

டாக்டர் சொல்லிவிட்டுப் போன தகவல் இது. ஆனால் அந்த ஊசி மருந்தின் விளையோ? முப்பது ரூபாய் ஆனும் என்று கடைக்காரர் சொல்லி விட்டார்!

முப்பது ரூபாய் - அந்தமுப்பது ரூபாய்க்கு எங்கே போவது? என்ன செய்வது என்ற கேள்விதான் இப் போது ஸ்ரணியின் மூளையில் நெருஞ்சி மூட்களாகக் குத்தி நெருபுக் கொண் டிருக்கிறது.

மணி வட்டு. திருமென்று எழுத்து
நின்றும் முரளி.

"ஆமாம்; அது ஓர் இடம்தான்
பாக்கி. அங்கேயும் போய்க் கேட்டுப்
பார்த்துவிடலாமா?"

எழுந்துபட்டான் வானம் செருப்பை
மாட்டிக் கொண்டு வெளியே புறப்
படத் தயாரானான். ஒரு சிறு தாய்
கம். தன்னைப் மேலும் கீழமானால்
பார்த்துக் கொண்டான்.

"சே, இரக்கப் போனானும் சிறக்கப்
போக வேண்டாமா?"

அவன் அநே பரபரப்போடு
அடுத்த அறைக்குச் சென்று நான்
போனதும், என்னதும் அணிந்து
கொண்டு பருக்கை பதற்கு வந்
தான். வெளியே சென்று முன் தன்
மனைவியின் முகத்தை ஒருமுறை
பார்த்துவிட வேண்டுமென்று ஏதோ
ஓர் அலறுபிடுகையால் சிறந்த
கம்பளத்தை அவன் அங்கு தன்னைக்
கொண்டு வந்தது.

அவனுக்கும் அநே போன்ற
உணர்வு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.
இப்போதாவும் இப்போது நேரம்
பிரகாரை இழந்தவன் போல் படுத்
துக் கிடத்தவன் மெய்கை வன்
விழித்து மிதந்த சிரமத்தோடு என்
கவித்துத் திரும்பி அங்கைப் பார்த்து
மூலப்போனா?

"நான் மருத்துக் கடை வாரலின்
போல் வருகிறேன். கோழி! வரும்
போது டாக்டரைக்கும் கூடுகொண்டு
அழைத்து வந்துவிடுவேன். உனக்கு
ஒன்றுமில்லை. எதிர்ப்போக இரு.
நாளைக்குள் என்னாய் சரிசெய்து,
எழுந்து உட்கார்ந்து விடுவாய்."

போயி அங்கையே வன்னியைக்
காமம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
ஏன் அப்படிப் பார்த்திருந்தான்?

இத்தனை துன்பத்திலும் துயரத்திலும்
கட இவன் இத்தனை ஆண்டுகள் போலி
வோடு கயிற்றாகக் காட்சிசெய்யவதில்
பார்த்து மனம் பூரிக்கிறானா? எத்தனை
விதம் ஒரு பெண்ணின் வனம் தன் வன்
வனம் பற்றிய வளர்க்கி உணர்ச்சியை
மட்டும் இழப்பதே இப்போது?

வெளியே சிறந்த அவன் முகத்தின் ஒரு
பெருமிகம்! உணர்ந்த உதடுகளின் ஓர் இன
நகை! இரத்தப் பசையற்ற வெளுத்த விழி
களின் ஒரு மிதிச்சரி - மிக்னெனா!

அவனுக்கு விமலயஸிப்பது போல் மெய்
வந் தினைவரைத்த போயி மறுபக்கம்
திரும்பிப் படுத்தான். அடுத்த வளைவுடன்
பெருமிகக் கிட்டவாது வெளியே வனம்
பிழை முரளி.

செவ்வச் செழிப்பான குடும்பத்தில் ஓரே
பிள்ளையாகப் பிறந்து சீரும் சிறப்பாக
வளர்ந்தவன்தான் முரளி. ஆனால் அந்த
நிலை அவனுடைய பத்தாவது வயதில்
இறங்குமுகமாகிப் பன்னிரண்டாவது வய
தில் அதன் பாதாளத்துக்கே வந்தது
போயிற்று.

முரலியின் தந்தை ஓர் ஏகக் கம்பெனி
வைத்து நடத்தியவர். அமோகமாக நடந்து
கொண்டிருந்த அந்தக் கம்பெனியே எதிர்
பாராத விதமாக ஒழிபட்ட நிலை எங்கடைய
கணம் வந்ததில் போரும்படியாயிற்று.
அப்போதும் அவர் எவ்வளவோ முயற்சி பண்
னார் பார்த்தும் தன் தூக்க முடியவில்லை.
தானுக்கு தான் நினைவை மோகமாக அது
சரிக்க முடியாத கட்டத்தை நெருங்கியதும்
ஒருநாள் இரவு படுக்கப் போனவர். மறு
நாள் எழுந்திருக்கவில்லை. பிரேயஸடியாகத்
தூக்கிப் போனார்.

அப்போது முரலிக்கு வயது பதினேழு.
கண்ணலின் புதுமுக வகுப்பை முடிந்திருத்
தான். மேலே படிப்பதற்கு வசதி இல்லை.
அப்படி இருந்தாலும் அந்த அவனும்
வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ள முடியாது.
காரணம், படிப்பதே அவன் அத்தனை
மத்தம். செவ்வத்தில் பிறந்து, செவ்வமாக
வளர்ந்த பிள்ளையாயிற்றே. வேறு எப்படி
இருக்கும்? ஆனால் விளைவாட்டில் நொம்பக்
கெட்டிருக்கான். வாய் பந்தாட்டத்தில்
மிகவும் நிறைவாளி. அதிலே, அவன்
படித்த பள்ளிக்கு தீர்ப்பப் புகழ் தேடித்

செய்தியுற்று

புதிய

நாமக் கோப்பைப் போட்டி 'ஆஸ்ப்ரோ'

இப்பொழுது முதன்முதலாக இந்தியாவில் வரங்கப்படுகிறது

முத்தியை எங்கள் பித்திரை: 'ஆதம்பரம்' ஆரம்பமாகி ஒரு மணிக்கு அளியும் பந்திய ஆரம்பமாகி இருக்கும் இடத்தில் எங்கள் வசியை: இரண்டாம் பித்திரை நமது தந்தை-மகன் பித்திரைகள் 'எனது இரத்தம் எங்கள் - ஆதம்பரம் பித்திரை எங்கள் தந்தை, 'ஆதம்பரம்'.

[illegible]

தமிழகம் சென்றுவிட்டது. ஆதலால் இந்த விஷயம் பற்றித் தனியாகப் பதிலளிப்பதற்கு இடம் இல்லை. ஆகவே இவ்விஷயம் பற்றித் தனியாகப் பதிலளிப்பதற்கு இடம் இல்லை. ஆகவே இவ்விஷயம் பற்றித் தனியாகப் பதிலளிப்பதற்கு இடம் இல்லை.

[illegible][illegible]

புதிதில் அமைக்கப்பட்ட 2 கால்களில் 'ஆய்வுத்தேர்வு' இது வந்ததில்லை என்பதைக்

[illegible][illegible]

முதல் கட்டி: 1984-85-ம் ஆண்டு 'ஆல்பிரட்' திட்டப்படி கட்டப்படும் அந்தஸ்து வசூலிப்பதற்காக.

495

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

CHETULICIT

**சுதி வேதமாக
வணிய விவசியே
திருத்துவிடுவதா**

© 2005 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

தந்திருக்கிறது. பக மேலங்கடும் போய்மை
அவன் பெற்றிருக்கிறான். அந்தத் துறையில்
அவன் குள்ளும் ஓர்மேலிருக்க முடியும்.
ஆனால் குடும்பத்தில் அந்தக் குடும்பத் தர
மில்லை. அகலுமடைய தாயார் தன்வா
மிகுந்த தகை நடந்துகொள்வதென்றால்
வீற்று நாட்டிலே உத்தரம்.

அக்கம் பந்தம் விட்டாரின் போனவரின்
மேலும் உட்பயிற்சிக்கு உத்தரமில்லாத போத
தான் ஸ்ரீனி. அவனுக்கு அதுதான் பிடித்த
மான துறையாகிவிட்டது. பரிதி ஸ்பந்தம்
மேலியே வந்ததும் உயர்நிலைப் பள்ளி
ஒன்றில் 'யூரிஸ் மாஸ்டர்'ராகப் போய்தான்.

அந்தப் பள்ளியில் ஒரு பெண். மச்சர்
பெயர் மிமலா. கனமான குடும்பத்தைச்
சேர்ந்தவள். பொழுது போக்குக்காக
உயர்நிலைப் பள்ளியை மேற்கொண்டிருந்
தான். அவளுக்கு ஸ்ரீனிவாச பிது வன்
விழுந்தது. அவன் அவள் வீரப்பத்
தொடங்கினான். வலிய வருவது எதுவுமே
குறிப்பில்லை வக்கை? அவன் திரிதாட்
வியலாமா அவன் உத்தரம். இத்தகைய
போனான். ஆனாலும் அவன் விடவில்லை.
அவனுமடைய உயர்நிலைப் தேர்தலும்.
திறமையான உட்பயிற்சி. வாய்ப்பும்
செறித்த ஸ்ரீனி வியலாமா இவை அவன்
வாய்ப்புமடைய அடித்து விட்டான். தன் பெற்
ருகில் சொக்கி. ஸ்ரீனிவாச தாயிடம்
போய் வியலாமா துறையாகிவிட்டது ஸ்ரீனி
செய்தான். தாயார்க்காகிவிட்டது ஸ்ரீனி
தாயிடம். தந்தையும் தந்தான். ஆனால் ஸ்ரீனிவாச
அடிமேலு ஸ்ரீனிவாச விட்டான். அதுபோ
திலாமான் அந்தப் பள்ளியிலிருந்து 'யூரிஸ்
மாஸ்டர்' வேலைவாயும் விட்டு விசைக்
கொண்டான்.

அடுத்த மாதராபி பந்தத்தில் மிம
லாக்கு கைதானம் ஒன்றில் 'மிமலா
இந்திராட்'ராக வேலைக்கு அமர்ந்தான்.
அப்போதுதான் அவன் கோமதியைச் சந்
தித்தான்; காத்திருக்க வியலாமா செய்து
மொண்டான்.

கோமதி எல்லா குடும்பத்தில் பிறந்தவன்.
பிது வயதியேயே தந்தைவய இயந்தவன்.
கவியானமான ஆளுவது மானம் ஸ்ரீனி ஒரு
வன் செறிநிலைக் கோமதியிடம்.
அவன் உத்தரம் தன் விட்டு வந்த யூரிஸ்
மாஸ்டர் வேலைவாய அந்தப் பள்ளியில் புதி
தாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தான் ஸ்ரீனிவாச
வந்தவன். அவன் மிமலா வீரப்பம் பிடித்
துக் கவியானமும் பள்ளியைக் கொண்டான்
வந்தும் செறிநிலை ஆது.

தன் பள்ளி பந்தம் இத்தகைய இடத்தில்
போய் பெண் கொண்டு விட்டானே என்று
ஸ்ரீனிவாச தாய்க்கு ரொம்பவும் மனச்
சொர்ந்து. வலிய. அதுகுறியை என்னவோ
அவன் மறு வருவியே வாய்க்காவிட்டான்.
அவனுமடைய இடத்தில் போய்நிலைத் தாய்
வந்த தந்தை கொண்டான்.

அந்தச் சிறிய குடும்பம் அவையிலே
நாட்டிலே உட்பயிற்சி. குறைந்த வருமானம்
தான் என்றாலும் வருவதுடன் அடங்கும்
செய்வாள் சென்று அதிலே தந்தைவாயும்
விட்டது.

முதல் குழந்தை வந்ததிலிருந்து பிறகு தந்தை
வருவது வந்த குழந்தை இல்லை. உட்கொண்ட
பார்த்துச் செய்த உதவி அது என்று ஸ்ரீனி
வந்தவன் கொண்டான். தந்தைவாய வருவது
கோமதி ஓர் ஆண் குழந்தைவாயப் பெற்
தெடுத்தான். அந்தக் குழந்தை வயிதில்
விருக்கும்போதே தாய்க்கு ரொம்பவும் உட்பம்
கொடுத்தது. பிரசவமும் உயர் பிரசவமாக
இல்லை. ஆயுத மேலில் பிறந்தது. அப்
புறம் கோமதி ஏதேதோ நோய் நோய்க்கு
படுதலும் படுதல் வருவது உட்கொண்ட
உத்தர ஒரு மாதமாகப் படுதல் படுதல்
வந்தவன் ஆகிவிட்டான்.

ஸ்ரீனி அவன் மிமலா வயதானவையே
பார்த்தான். தன் சந்திக்கு பிதும் உயர்
உயர் பட்டு, மருந்து, மாத்நிலை, டாக்டர்
என்று வாக்கித் கொடுத்தான். அப்படி
வயதானதும் ஒன்றாகித் தனக்கே அடங்கு
வந்தும் போனான். எதுவும் பிரசவமாகப்
பயிற்சி. எக்காவது ஆகப்பயிற்சியில்
கொண்டு போய் கோமதியை என்னும்.
கோமதி அந்தக் குழந்தைவாயப் பிறந்தவன்.
'கோமதியை விட்டதான் ராஜன்' ஆய்
பயிற்சிக்கு மட்டும் போக மாட்டான்
என்று பிதாவையாக மறுத்தான். ஸ்ரீனி
யான் என்ன செய்ய முடியும்?

இன்று வான் குழந்தை அவனுமடைய
திறமை ரொம்ப மோசம். டாக்டர் வந்த
பார்த்து. 'ஒரு கடைசி ஸ்பந்தம்' செய்து
தான் ரொம்ப உட்கொண்ட தெவ்வகான
மருந்துகள் எழுதித் கொடுத்த விட்டுப் போய்
விட்டான். மோசம் கடைசி வாரம். உயர்
மாத்நிலைக்கு இன்னும் பந்தம் பந்தவாசுக்கு
நாட்டின் இருக்கின்றது. குறைந்த பட்சம்
குழந்தைவாயப் பிறந்தவன் வேண்டும்.
என்ன செய்து? என்னவோ போய்
முட்டி மொதியை பார்த்தான். என்னுமே
ஒரு கைவாயும் பெயர்வில்லை. குழந்தைக்கு
இனி இடமில்லை என்று முடக்கி உட்க
வார்த்து விட்டான்.

இத்தகையவர்கள் இப்போது திருமென்று
ஒரு யோசனை. மிமலாவின் வயதான ஒரு
நாதன் ஸ்ரீனிக்கு ஒரு கைவாயில் தெருக்கிய
வந்தவன் இருந்தவன். இருவரும் உட்க
பயிற்சிக்கு உத்தரமில்லாத ஒன்றாகப் பிறந்தது
தேறி வந்தவர்கள். அவன் மிமலாவை
மயத்து கொண்டான் என்று கோமதி
பட்ட பிறகு இவனுமே கொஞ்சம் நதிக்
கித்தொண்டான். எக்காவது வயிதில்
பார்த்தான் மட்டும் உட்கொண்ட பிடித்துக்
குறைவின் விசைத்துக் கொண்டான்.

'அது ஒருநாளைகில் போய் ஒரு நாதப்பது
யூயர் உட்கொண்ட கேட்டான் என்ன?' மறு
கித்தொண்டிகே இடம் வந்ததுக் கொண்டவன்
புதுப்படுத்திவிட்டான் ஸ்ரீனி.

கித்தொண்டிகே பந்தம்: "அவர் வந்த இடம்.
ஒரு கைவாய் போர்வையென்றுக் வந்தது
கொண்டப் பெருங்குடி போயிருக்கிறது."

பாடுகொண்ட ஒரு சாத்நாய் பந்தம். பந்தம்
கொண்டவன் மிமலா. உதவை அடித்துச்
சாத்தியவாயும் அவனே.

கித்தொண்டிகே வேலைவந்தது வந்ததானில்
அப்படியே திறந்திவிட்டான் ஸ்ரீனி. மோத

தத்துக்கு உடனாக, அந்த உதாரணப் படுத்துப்பட்ட ஒரு செயலின் பின்னர் மத்த அங்குக்கு வந்திருக்கிறது. கிரோத குரலாக தந்தை வளர்த்துக் கொள்ளும் என்பதை விடாமல் தனது திருத்தம் காட்டியிருப்பான். அப்படி அவன் நடந்து கொண்டதிலும் ஒரு தியாயம் இருக்கத்தானே செய்கிறேன்?

வினா சொன்ன தகவல் உண்மையாகவும் இருக்கலாம். ஏனென்றால் குரலாதல் விடும் இருந்தால் குரலின் குரல் கேட்டு வெளியே வராமல் இருக்கவே மாட்டான். அத்தகைய நன்மை மனிதன் அவன்.

தகவல் வெளியே தெருவிக்க இரண்டு தடவதான் குரல்.

"மருத்துவ வாக்வி வகுப்பத்தினால் கொண்டு வரும்; வகுப்பினால் காக்கையையும் உடல் அழகுறத் வருகிறேன். வலிப்போடு, வலிப்போடு இரு."

விட்ட விட்டும் புறப்படுகிறபோது தன் அன்பு மனிதனிடம் கொண்டு விட்டு வந்ததை நினைத்துப் பார்க்கலாம். கேட்கும் வேதனையும் அவனின் திருத்தம் நினைவு. "இப்போது வெறுக்கையோடு அவன் முகத்தில் மட்டும்கூட, மாயிசுஸ் முகத்திலும் போல் எப்படி விழிப்பேன்?"

குரல்களில் திடீரென்று ஒரு விதி பிடித்துக் கொண்டது. கோமதியை இழுத்து விடுவோமோ என்று நினைத்தால் அது, அதனால் எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு விவரமாக விடுவோம் என்ற கோமியை சேர்த்து விடவேண்டும் என்று அவன் பரபரத்தான்.

தேவியின் கொஞ்சம் சிவந்ததைக் காண இருந்தது. மற்ற குரலும் பார்க்கலாம்.

"இங்கு என், இந்த நேரத்திலே இம்மாதிரியாக வந்திருக்கிறீர்! விட்டுவிட்டுப் போவதுமோ? ஊ, என்!!" என்று உதாரணமாக மாக்கின் சிவந்ததைக் கொண்டு வந்து குரலின் திறத்திலும் வருகிறேன்.

கட்டை லுண்டி மாதங்களைப் பண லுண்டி குரலின் மீது கோமதியை இந்த ஒரு மீனின் சிவந்ததைக் கவந்து பாட்டி விட்டுவிட்டுக் கொண்டு போய் வந்திருக்கிறேன்.

"காட்டுவோ அம்மா சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்து, இப்ப வேகமாக என்!!"

குரலின் பதில் ஏதும் சொல்லாமல் சிவந்ததை ஏதே அமர்ந்தான்.

அவன் ஒரு விதமாக கரித்து பார்க்க ஏழுமைய எதையோ புரிந்து கொள்ளலாம் போல் அந்தப்பாட்டின் தன்மையையும் கவனிக்க சிவந்ததைக் கவனமாகக் கவனிக்க கொண்டு போய் விட்டேன் ஏதே கட்டைத்தான்.

"கொஞ்சம் சீக்கிரமாகப் போகணும்மா! உன்னும் ஆனவரை வேகமாக மிதி!"

நிதி தூரம் விவரமாக சிவந்ததைக் கவனத்தில் கொண்டு ஏழுமைய, வெள்ளை, 'பிரேக்'வை அழுத்திக் கொண்டே பின்னால் திரும்பி, "ஏன் என், காட்டுவோ அம்மா கொஞ்சம் வேகமாக?" என்று பதிலுடன் விளக்கினான்.

"ஆமாம்மா! அதற்குதான் சீக்கிரம் கொடுத்தேன்."

"அவ்வளவு வேகமாக இருக்கிற சிவந்ததை வளர்த்து உட்குண்டு இத்தேரத்தின் இப்போது வந்து வர வந்தே?"

தன் நேருக்கு அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் துறக்கம் காட்டியாவது - எதிர்ப்பாவது உட - காட்டு விட்டுப் பெரிக்க கொஞ்சமேனும் துறக்கமாகிவிட்டால் தன் லுண்டி லுண்டி நின்றுவிடும் போன்ற ஒரு வேதனையால் பரபரத்துக் கொண்டிருந்த குரலின் கம்பிய குரலின் போன்றது. "உன்விடம் கொண்டு வரும் என கொஞ்சம் லுண்டி கேட்டு விட்டது. ஏழுமையின் ஏனென்றால் உன் நினைவில் தான் இப்போது தானும் இருக்கிறேன். ஒரு வாக் காக்கையிடம் என் நினைவை இன்னும் மோசமாக இருக்கலாம். தான் சிவந்ததைக் காட்டித்திருக்கிறேன்; நீ லுண்டி சேர்ந்து. இதைத் தவிர இச்சமயம் வந்ததும் வந்ததும் ஒரு விதிவையாக இருக்க."

"இங்கு என், தான் வந்து கொண்டு, திருத்தமையோ திருத்திவிடுவோமோ?" என்று சிவந்தான் ஏழுமைய.

"ஆமாம்மா! இது மாதம் கடைசி இக்கியோ? காட்டுவோ வளர்த்து, அப்படி லுண்டி புறப்பட்டுக் கொள்ளலாம் வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சமயம் பார்க்கலாம் விட்டுக்காக்கித் தட்டிவிட்டு கொள்ளலாம் மோசமாக விட்டு வருகிறேன். காட்டுவோ தந்தைக்கு விட்டு விட்டார், ஆனால் இதை லுண்டியிடம் ஒர் அம்மை மருத்து போட்டுப் பார்க்கலாம் வந்திருக்கிறேன். அந்த மருத்தின் விளைவு லுண்டிக்கு மேல் விடுகிறது. மத்திரைவந்தி இருக்க அதுபோல் அங்கு பார்க்கலாம். எங்கும் காணவில்லை. காட்டுவோ இப்போது இருக்கும் என் தந்தை ஒருவரின் மேல் காட்டுவோ வந்து வந்தேன். தாதிக்கிடம் அவன் வெளியே கொண்டுவிட்டானாம்."

சிவந்ததை வேகமாக லுண்டி கொண்டு வருகிறேன் அதன் வேகத்தை மட்டுப்படுத்தி லுண்டி, குரலின் பரிதாப நிலையைக் கேட்டு அவனுக்கே வளர்த்து இதை உடல் சோர்ந்து விட்டது போலும். "அப்படியானால், இக்கியோ வளர்த்துள்ளதே அந்த அம்மை மருத்து வாக் விடவோ காட்டுவோ அம்மா தேவமைய இருக்க என் ஆகும்?"

"என்ன ஆகும்?...!" என்று இருந்த குரலின் அடுத்த ஏதோ சொல்ல வாயேருந்த தன் அந்தக் கொண்டு குரலால் தொண்டை அடைத்துக் கொண்டே ஒரு மெதுவாக மெதுவாக லுண்டி.

சற்று தூரம் அமைதியாக சிவந்ததைக் கவனத்தில் கொண்டு ஏழுமைய காட்டுவோ குரல் போட்டு திறத்திவிட்டுக் கிடுகு இரண்டு திறத்தானால் விவரம் வெளியேத்திக் குரலினால் கரித்து பார்க்கலாம் எதையோ திறத்தத் தகவல்களையே சிவந்ததைக் கொண்டு வரும். பிறகு அதே குரலுடன் சிவந்ததை, "இப்ப காட்டுவோ வளர்த்து கொண்டு; என் காட்டுவோமோ? என்! இக்கியோ தூரம் ஏதோ காட்டுவோ, காட்டுக்கிறியோ?" என்றான்.

குரல்கள் இருந்த கேள்வி அநிர்வையாக இருந்தது - எதிர்ப்புத்தான் ஏற்பட்ட அநிர்வையே, கொஞ்சம் மேல் அவனும் தன் காட்டுவோ தூரம் லுண்டியாக. "நிதி

இந்த ப்ரிஸில் முனைகளை
புதக் கண்ணாடியின் கீழ்
ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்

பிளூகா

டீத் பிரஷ்

'வட்டவடிவள்ள நுனிகளை' உடையதால்
புதுகளைக் கிழிக்காது

சுத்தமாக பல் துலக்குங்கள்
அபாயமின்றி பல் துலக்குங்கள்
பிளூகா கொண்டு பல் துலக்குங்கள்

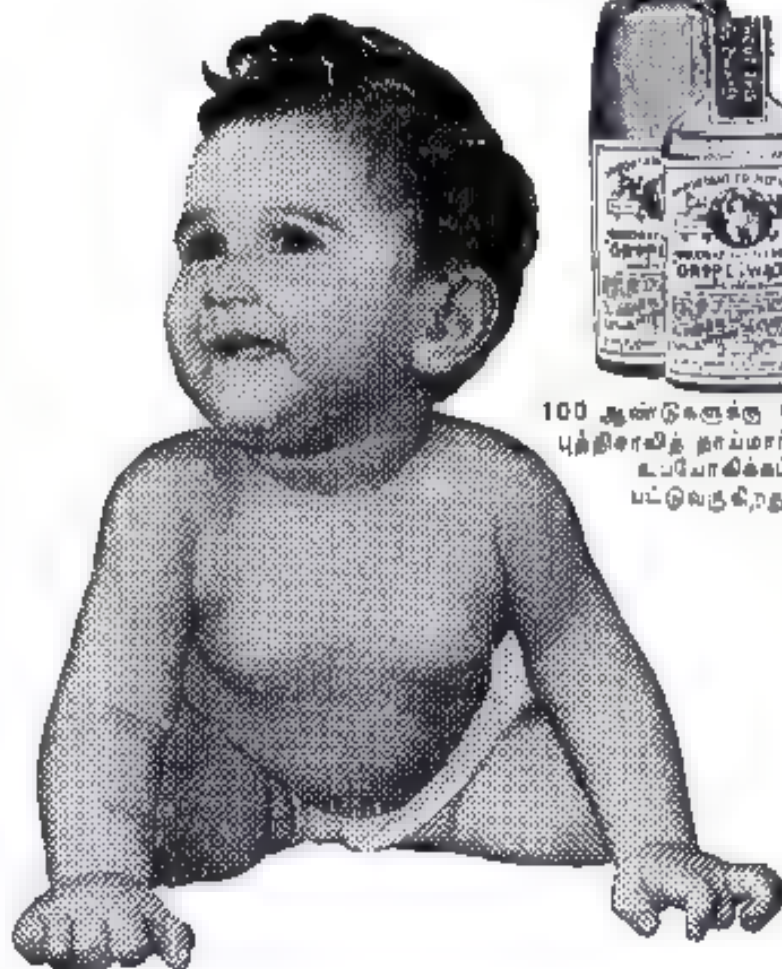
C I B A

www.cibaindia.com

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதூகலமாக வைத்திருக்க உறுதுணை

உட்வர்ட்ஸ்

குடல் வலி, புளிப்பு, உப்புசம், பல்முகைப்புப் பருவக்
கோளாறுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து உடனடி நிவாரணம்
தருவது உட்வர்ட்ஸ். எப்போதும் உட்வர்ட்ஸ் கிசரப்
வாட்டர் உங்கள் வசம் இருக்கட்டும்.

100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
புத்திராவித் தாய்மார்களால்
உபயோகிக்கப்
பட்டுவருகிறது.

நாளுக்கு ஏழுமணி?" என்று சத்தேசன் கைத் திணைத்துடன் விளித்தான்.

"பீசுவே, கம்மாளுக்குடையதுமா சொல் லுவேன்? கைத்திப்பட்டுக்காதே சார்! பணம் கெடக்கூடும்." என்றுவாறு உத்தராகமராக சீக் ளாமைச் செலுத்திச் சென்றான் ஏழுமணி.

'எங்கே, எப்படி, யாரிடம்?' என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்க ருரணி தயங்கிற்று. அப்படிச் செட்டாய் அவன் ஏதாவது சத்தேசன்பட்டு மறுத்து விடுவாரேனா என்ற பயம்!

ஏழுமணி வெகு வேகமாக சீக்ஸாமை ழுட்டிச் சென்றான். இவ்வளவு நேரம் இங் வாது உத்தராகத்தோடு சில சிவியாய் வாட்டுக் களையும் முணு முணுத்துக் கொண்டான். எதிரே சீக்ஸாக்கொட்டி வந்த தன் சகாக்கிடப் பார்த்து அங்கங்கமான கார்த்தகனாகக் குதவம் விசாரித்துப் கொண்டான். இதை வெள்ளையன் ருரணி கவனிக்குகிறான். "ஆபத்து நேரத்தில் எவ்வளவு எப்படி வேண்டாம் உதவச் சித்தம் கொள்வீனா?" என்பதைப் பற்றிய சிவியான சித்தவியை ஆற்றிவிடுத்தான். 'எந்த யுகையில் அந்த உதவி விடைகல் போகிறது' என்பதுதான் அவளுக்கு இங் ழும் புதிராக இருந்தது.

சாவிடில் ஒரு திருப்பம். ஒரு வெற்றிலை பாதலக் கடைபயன்மட சீக்ஸாமை திறத்திவிட்டு இத்கி ழுடிய ஏழுமணி தன் கைக்காசைக் கொடுத்து உயர் சக சிகரெட் ழுண்ண காக்விக்கொண்டு திரும்பி வந்தான்.

"சிகரெட் குடிக்கிறது பழக்கமா சார்?" "இல்லை, சும்மா!"

"ஓ... புட்டா பத பீசுவர் இங்கே நீ... சீதான்; இங்கிலு ஒரு தான் மட்டும் குடிச்சேன். இப்ப வேணும். நான் சொல் லப்ப, இங்கு!"

சிகரெட்டை ருரணியின் தேயிலைப் போட்டு விட்டு வேகமாக சீக்ஸாமைச் செலுத்தினான். ஏழுமணி. விளம்பிவாடு அவனைப் பார்த்த வாறு உட்கார்த்திருத்தான் ருரணி.

குடிக்கொண்டிருந்த சீக்ஸா "டக்"சென்று திங்கது. ஏழுமணிதான் "பீரெக்" கவிதனை இறக்கு சீக்ஸாமை திறத்தினான். ஒரு மைல் ஏதோ போலிப்பவன் போன் கழைத்துப் பிடரிமைச் சொலித்து விட்டுக் கொண்டு. "வா, சார்!" என்றவாறு இத்கி ஒரு

பெரிய பக்கனாமை நோக்கி நடத்தான். அப்போது இரவு மணி பதினெழுது.

முரணிக் குயிர குழப்பமாயிருத்தது. "இவன் எங்கே அழைத்துப் போகிறான்? லாசிடம் இட்டுச் செல்வானா?" - நிமிதுடன் அந்தப் பக்கனாமை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். பிறகு அதன் அடியில் மலிக் கைர் லாவிலிக் பதிகம்பெற்றிருந்த பெயர்க் கவனிய் மீது பார்மையையச் செலுத்தினான்.

அவனுக்கு ஏமர் ஆச்சரியம்! ஏமெய்ருல், அத்துப் பெளர் அயனுக்கு மட்டுமல்ல; தனிக் உண் பெருப்பாலோருக்குள் நங்கு தெரித்தது. ஒரு பெண்ணின் பெயர் அது. அவன் பிரபலமானவன், உயர் வர்.பரங் கனிக் மித்தத் மெய்காக்குப் பெற்றவன். ஏமா சேவைக்காகவே தன் லாழமை அர்ப் பணித்துக் கொண்டு விட்டதால் இன்னமும் அவன் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை யாம். கவகம் ஆகி விட்டது. முப்பத் தெழுக்கு மெக் இருக்கும்.

"இவ்வளவு பெரிய மனுஷியிடம் இவன் ஏன் எங்கில அழைத்துப் போகிறான்? என் மனை விச் உயிராபத்தான திவிகமையையும், அவ ழுக்கு மருத்து காக்விக்க கொடுக்க ருரவாத எதை வதுவை திவிகர்த்தகையும் இவன்ிடம் கொடுக்க ஏதேனும் உதவி கோரினான் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் என்னை இங்கு அழைத்து வந்திருக்கிறானா?"

ருரணிக்கு ழுன்றும் புரியவில்லை.

"இங்கு, கர்க்கா! செங்கிலையா இருக் கிறதா? எம்மாளையம்மாளையப் பார்த்து வந்த திருக்கிறேன். உங்களைப் போலவாறாம்?"

"ஓ... ஏம்மனையா? நீ போய்வாரம்!... அதர் உமோ, பாய்....!"

உத்தராகத்துடன் சிங்குக் திரும்பிய ஏழுமணி, "வா, சார்!" என்றவாறு பக்கனாவினுக் சென்றான்.

"ஏம்பா, ஏழுமணி! இந்த அம்மாளை உனக்கு ஏதேனவே தெரியுமா?" என்று கேய்க்கி கெட்டாய் ருரணி.

"சரியாய் போக்க! கொஞ்ச லாயம் இங்கே வார்டனா வேலை பார்த்திருக் கிறேன். சார்! ஒரு சிவபத்திரெ வனக்கு ரொம்ப பணுராய் போக்க. அதான் அந்த வேலையை தனிக் பண்ணிப்பிட்டுப் போயிட் டேன்."

குறாமை :
"மேலித்தமது"

குடியரசு

தகவல் :
செய்த குறாமை

"குடியரசுதகவல் குடியரசு"

தகவல் இரு குழந்தைகளையும் இருபத்தி நான்கு மணி நேரம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு ஒரு தகப்பனுக்கு ஏற்பட்டது. அக்க இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் அத்தகப்பனுரிக் நடவடிக்கை கியரங்கள் :

அவர் குழப்பத்தானது முறை உதவவத் திறத்தார். பூட்டினை இருபத்து நான்குமறை கழைக்க அணித்தார், பதினெழு ரொட்டித் துண்டுகள் வெட்டி வேண்டிவை தடவினார். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடம் ஒரு முறை மண்ணியு கோரினார். குழந்தைகள் கெட்ட நூற்ற முப்பத்தாறு கேள்விகளுக்குப் பதிக் உதவினார். ஆனால் மீதி நூற்று நான்குதெட்டு கேள்விகளுக்குப் பதிக் உற முடியாமல் தனித் தார். கடைபிலாக.... நூற்பத்தொருமுறை தகவல் பொறுமையை இழத்தார்!

ஒருபக்கம் அந்த வீட்டில் தோட்டக்காரரான ஊழியம் புரீதிறுக்குமீதும் எப்படி மட்டுமே ஓரளவிற்குப் புரீத்தது. அதற்கு மேல் அவரும் எந்தையும் அளித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இவ்வூம் குழப்பமுமாக அவனைப் பின் தொடர்ந்தான்.

பங்காளான் வீழ் பருதி வராததானில் மட்டும் வங்கக் கசிந்து கொண்டிருந்தது. மாயப்பின் சில அந்தகனின் வெளிச்சம் தெரீத்தது.

தொம்புப் பழக்கப்பட்டவன் போக, 'காவின் பெக்' பெரத்தானை அலுத்திதான் ஏழுமலை. மாயப்பின் 'இறுக்கம் இறுக்கம்' மூகி.

ஏதெனக்கு செவ்வாயம் கவிய திறமாரித்த தடித்த மென்மணியொருத்தி வெளியே வராததானில் வந்தான். அவன் வெய்க்கைப் புடவை உடுத்திவிருந்ததிருத்து எழுமலானி அம்மாளின் அத்தரவர்க்கு காரியதாரியினான் இவ்வாறு என்று எண்ணத் தொன்றியது. ஏழுமலையைப் பார்த்து இரண்டை புரீத்தான்.

இவ்வரும் ஏதெத் தன்மீடு மோர் நின்று இரகசியமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டான். பிறகு அந்தப் பெண் எவ்வாறானா மாயப்பிப் படிக்கின் ஏதிக் சென்றான். அப்படிப் போனும் போது ஓரளியை அவன் ஓர் வண்டியில் வலிக்கத் தவறவில்லை.

ஐத்த நிமிடங்கள் கடத்திக்கும். மாயப் படிக்கட்டின் பக்கம் அவரின் பொருத்திப் பிடுத்து ஒரு விளக்கு எரித்தது.

அந்தப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் கைகிரிக்கிச் சொடுக்கிய ஏழுமலை. "ஐ.... ஐ... ஐ... விடைக்காக்க!" என்று சிரித்துக் கொண்டே ஓரளியிடம் வந்து. "இவ்வூ. காரி! ஏதெ னாடு பங்காளியிடமேன். இந்த ஊட்டு எமாளியம்மா ஐம்பது ரூபா கொடுப் பாங்க, வாய்க்கிடுகோ.... அதியே எவர்க்குப் பத்து ரூபா விரிவுகள். இவ்வூ? மறத்தடாடுத ஆபத்துக்குத் தொடியிலிங்க; எம்மா தெவிரி வமா போ. காரி!" என்று வந்தாக்காரை.

ஓரளியின் குழப்பம் மிகுதியாவிரிந்து. அவன் திருவிருவென விழித்துக் கொண்டு நின்று. "விடுபட்ட பத்த வங்கக்க காரி! அடட. இவ்வூ நி மூத்ததைப் பங்காளியிருக்கிறே!" என்று ஓரளியை உரிகடியுடன் வடித்து கொண்டான் ஏழுமலை.

அவனுடைய பேச்சிலிருந்து ஓரளியிரு குப்போதுதான் ஏதோ ஒரு விஷயம் பளிச் சென்று புரியவாரிற்று. மறுகணம் அவன் உடல் விடுவிருவென நடுக்கியது. நூல் பிம்பவருட்டது போய் வெளிநிச் சிறுத் தது. சித்தகிச்செ இடம் தர அரும்பாதவன் போய் ஒரு முரட்டுத் திரியனுடன் திரும்பித் தெரு வாலிங்க தோக்கி வினாத்து நடத்தான்.

இவ்வூக் கண்டு விளக்குவிட்ட. எழுமலை, "இவ்வூ காரி, ஏதெக்கு இப்படி ஓட்டே?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவனைப் பின் தொடர்ந்த ஐழுமலை.

அத்திப் பங்காளானை விட்டு வெளியேறிச் சற்று தூரம் சென்ற ஓரளி கட்டெட்டை நின்று. ஏழுமலையும் அவன் போக்போதிக் கொள்ளாத குதவலாக ஐடி வந்து அருகில் நின்று.

ஒருகணம் அவனையே வெறித்துப் பார்த்த ஓரளி தனக்கேற்பட்ட அநிர்ச்சியும் இவ்வூம்

நிச்சியவலும் திராசமடைத்து இரண்டை வுடன். "ஏம்மா! ஏழுமலை! ஒரு நிச்சயச் சந்தேகம். அதற்கு திராச பதிக் கொள்வாய். உவ்வூத்தான் அதைச் சரிவாகவும்க் சொன்ன முடியும்; சொள்வாயா?" என்று கேட்டான்.

அவ்வாறு உணர்ச்சியால் ஏற்பட்ட வேட்டை குதவலுடன் வந்ததுப் பிட்டும்க் சொறித்து கொண்ட ஏழுமலை. "இவ்வூ காரி, சந்தாப்பிக்கிறே விளயம் இவ்வூ. கேளு!" என்றான்.

"தவ்வூக் யோசனை பங்காளிக் சொன். மனித வானுக்காவில் மனிதன் பெரிதான மறிக்க வேண்டியது மனித உயிரையா அக் வது மனிதனின் ஆக்கமானவா?"

"ஐ..... பதா பேசுவிதான் இது!" என்று சிரித்த ஏழுமலை ஒரு கணம் தோ போசனைக்குப் பின் சொன்னான்: "இவ்வூ உவ்வூ இவ்வூ உவ்வூ? ஒவ்வத்தியே ஐக்கவாவா காவல் தன்மிட்டுப் போவனும் ஐ நிச்சயிவனும் ஒரு திரைதான் மொகிக்; அப் படி இவ்வாறு இந்த வானுக்கை அப்பதம் இவ்வூ ஒரு வானுக்கைவு இருக்குதும்க் நிச்சயிவனும் ஆக்கமான பிப்பிக்! என்று. மறுசெட்டை உரிக மறுசெட்டைச் சொத்தாமிலே. அப்படி இருத்தா, நிச்சயத் தோத்தியே எமன் ஐடியாத்த அந்த மறுக் குதவூ விளக்கிவது போவானு இவ்வூ. மறுசெட்டைக் கவிய தான் உரிசை உரிசு? பிடுவானு! ஆவிரம் வகுக்கவானும் ஆவிரி அடிக்கப் பிடுக்க வசிக்விப்பானே! ஆக்கா தான் மறுசெட்டைச் சொத்தம். அது ஒவ்வூ தான் மறுசெட்டைச் சொத்தம். அது ஒவ்வூ விளத்தான் அவன் நிச்சயத் பங்காளிப் பட்டான் பொட்டுக்குவது வத்திருக்கிறான். ஐது அதியே ஒரு நிச்சயக் கரிசனம் பங்காளிக்கோ. ஆக்கவானும் பெரிதா மறித்த வன். உரிசையும் பெரிசா மறிப்பான். அது இவ்வூதவனும் இவ்வூ அகாவிட்டுதான். இவ்வூ காரி, தான் சொன்றது ஊரட்டானு?"

"அதாவது மனிதனுக்குச் சொத்த மிக்வாத உயிருக்கான மனிதனுக்குச் சொத்த மான ஆக்கமானவப் பங்காளி வங்கக்க உடாத; உயிருக்கு உயிரை வேணுமானும் கொடுக்கலாம்; ஆக்கமானவக் கொடுக்கக் கூடாத; அப்படிக் கொடுத்து விட்டான் அப்பதம் உவ்வூதிக் மனிதன் என்று கொண் மனிதனிடம் ஒத்தியே இருக்காத. அப்படித்தானே?"

"போ, காரி! நீ இவ்வூக்கியோ கேட்டு என்னைக் கொய்ப்பிறி!" என்று சிரித்தான். ஏழுமலை.

"இவ்வூ ஏழுமலை! வங்கக் எவ்வாறு தெரியும். நீ சொம்பப் பெரிய மனிதன். அதனும் இதைப் பற்றியும் சொஞ்சம் யோசித்துப் பாரி!" என்று பங்குறவனுடன் சொக்கிக் கொண்டே அகிருத்து அமைதி வாகத் திரும்பி நடத்தான் ஓரளி.

இவ்வூ ஒரு மனிதாக்கிக் தன் விட்டுப் படிமேல் காய் வங்கக் உடவெயே உக் கிருத்து வந்த அலுருகிவிருத்த அவனுக்கு ஒரு விஷயம் தெளிவாவிரிந்து. ஆமாம்; அவனும் இவ்வூ காப்பாற்றப்பட்டது அவனுடைய ஆக்கா ஒத்தானே!

பாட்டி மெஸ் ஏதாளானா சூதாடி!

என்னை யாராலும் தொட
பாஸ் என்ன பண்ணுவது?
மாஸிக்குக் கொல்லு!

அடி அடிக்க விடுவான்!

எப்படி அடிப்பது?

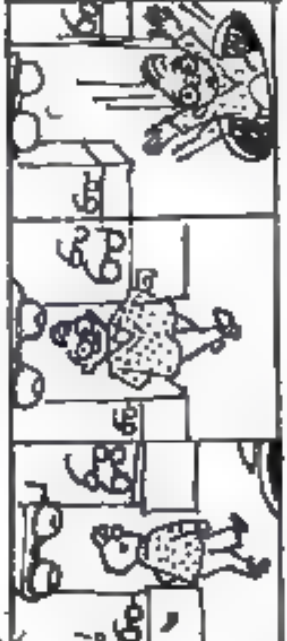

கீதோ கிப்படித்தான்!

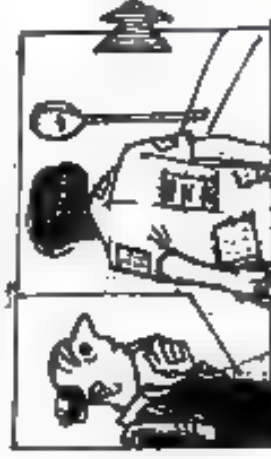
சூதாடி

எரிமத்தி துதித்தான்!
கண்ணாடி கண்ணாடி
கண்ணாடி கண்ணாடி!

பெண்ணின் தம்பலி : எப்படிச் சமராதகத்தான்
படித்திருக்கிறான். வரத்திலினை சூதாடியும்
குபாடி கேட்கிறார்களே!

தாய் : அது கிடக்கட்டும்! மாயியார், நாத்த
இல்லாத வரத்திலே! அதுக்கு எவ்வளவு
வெண்பாளானும் கேட்கலாம், தாம் கொடுக்கவும்
கொடுக்கலாம்!

பொருமைப்பி : அபேயப்பா!
நம்ம சாஜப்பாவா? வர வர
தொம்ப கொள்கரியமா கிருக்கான்
பொகிருக்கே! சட்டையில் 'பெரிசி'
விலைக்கு மட்டுப் போட்டான்
கருக்கிறான்!

தலைவலியா?

ஸாரிடான் 'ரோஷ்' சாப்பிடுங்கள் வலி நீங்கி...

...உங்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி அனுபவமாகும்!

அதுவே ஸாரிடானின் தனிப்பட்ட தனிமை! காலையும் அந்த உணர்ச்சி உருவாகும் 'பஞ்சு'வைப் போக்குவதற்கு மட்டுமல்லாமல், இதற்குமே புத்துணர்ச்சியை உட அளிப்பதற்காக ஸாரிடான் ஒரு தனிப்பட்ட முறையில் நயாக்கப்படுகிறது. ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் அனுபவமாகும் அப்படிப்பட்ட முறையில் பாருங்கள்! உங்கள் குடும்பத்திலும் அனுபவமாகும் ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும்...கேள்வியில் உதாரணம் எது படுகிறது...? காலையில் எழுந்தால் உணர்ச்சி உருவாகும். ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் உணர்ச்சி உருவாகும், புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும். ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் உணர்ச்சி உருவாகும், புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும். ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் உணர்ச்சி உருவாகும், புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும். ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் உணர்ச்சி உருவாகும், புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும்.

தலைவலி, பல்வலி, உடல் வலி, அசௌகரியமான நாட்களில் உங்களுக்கு உணர்ச்சி உருவாகும் ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் உணர்ச்சி உருவாகும், புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும்.

'ரோஷ்' தானியம்

கோல் உணர்ச்சியை உருவாக்கும் ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் உணர்ச்சி உருவாகும், புத்துணர்ச்சியை அளிக்கும்.

VT. 5836 (A)

ம (ஸா) ன ம ஸ்டாபம்

கோமகள்

சூரியன் மண்டபத்தில் 'ஜேஜே' என்ற கூட்டம். அருமோரும், போயோருமாக ஜேர் உச்சம், பட்டுப் புடையின் சாராயம் புடையுமாய்ப் பெண்டன் தங்கள் நகை. புடையவளின் பிரதாபத்தைப் பிறர் உணரும் படியாகக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். முடிப்புப் பத்திரோரம் கூறு பச்சம் ஒரு மேசையில் சத்தமும், வயலும், பூர் சென்று ஆயிரவை வைக்கப்பட்டிருந்தன. இன்னொரு மேசையில் திருமணத்திற்கு வந்து விட்டுத் திரும்பிப் போயிருக்கும் ரேக் காய், செற்றியை பாக்கு, மஞ்சள் அடங்கிய எயசன். இதற்கெல்லாம் முழுப் போதுப் பாவி சேர், ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் வரவேற்பு உபசாரமும், பிரீடி உபசாரமும் செங்குது அவன் உடம்பம்.

அவனுக்கு தேர் சதிரை இடது பக்கம் அந்த போய் மேசைக்குப் போட்டிப்பட்டு வர வேற்புக்கும், பிரீடி உபசாரத்துக்குமான மங்கலப் பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கே சாரதா நின்றிருந்தாள். பெண் களுக்கு மட்டும் வைப்பது அகல் உடம்பம்.

முக்கர்த்த தேரம் தேரங்கள் தேரங்கள் சார் சாரியாகக் கூட்டம் வகுமிருந்தது. இருவரும் வருகிறவர்களை இவ்வுருத்தோடு வரவேற்று உபசரிக்கின்றனர். இடையில் பாருமேவராத தேரத்தில் சேர் சதிரை நிதிரும் எதிர்த்தை வன் ஜாடைபாக்கி வலிக்கிறது.

உய்யானத்துக்காக எப்பதாவோ என் வயோ சொந்தம் மிகையாவே அவன்சேர்த்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். தங்க சூர பனாறு முடியு சேர், அதற்கிணையாக அவை ஜானைக் கரை மின்றுப் போன. உத்தி தலையாக்கி எட்டி விட்டிருந்த கொண்டையில் பட்டிதிருந்த தங்க வலி, கருத்தின் எழும்புகள் வெங்கைக் கம் தெக்கன். காதில் குண்டு ஏமிக்கிவன். வகைக் கம் வகையன், மொதிரங்கள். இடுப்பில் அவன்சார் சாவிச் சொத்திவிருந்து புறப்பட்டு வந்தது தொங்கும் முத்து மாலை. அவன் பார்த்தே இராத மிகையான தகைகல்.

தங்க உற்றுப் பார்த்துவிட்டுச் சேக்கும் ஆடவனைக் கண்டதும் அவளுக்குச் சூர் சென்றது. ஆத்திரத்தோடு அவன் கம் முகத் தைத் திரும்பிக் கொண்டான்.

வாவிபாக்காக தாலைத்து போகன் வருகிறார்கள். உபசாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டு உச்சம் வகையம் போதே, 'மேயி! வாசனியேயே வரவேற்பு ஜோடி உலப் பார்த்தாவா?' என்று ஒருத்தர் செக்கெக்கிறார்.

"ஆமாம்! ஆமாம்! போதுக்கி எடுத்துத்தான் போட்டிருக்கிறேன்.....!" என்று இன்னொருவன் ஆமோதித்தான்.

சேர் அவனைப் பார்த்தான். சாரதா அவனைப் பார்த்தாது போம் முகத்தைத் திரும்பிக் கொள்கிறது.

பாதோ ஒருத்தர் சேருக்கு ஒரு டம்ளர் காப்பி கொண்டு வந்து வைத்தார். "சாப் பிடுயா! உங்க அம்மா அனுப்பினாங்க!"

சாரதாவின் முகத்தில் என்ன தகை படர் கிறது. அவளைப் பார்த்துச் சீண்டும் குரலில் கேட்டான். "உங்களை வகையம் உற வினார்கள் நீதான் போகன் இருக்கிறார்கள் போகிருக்கே. அப்பா ஒரு தாய் அனுப்பினார். அக்கா ஒரு தாய் அனுப்பினார்.....!"

சேர் காப்பியைப் பார்த்துவிட்டு எதிர்த்த தாத்தியை சாரதாவைப் பார்த்திருக்கிறார்..... "உங்கமமதான்! தாய் இரண்டு தரம் காப்பி சாப்பிட்டு விட்டிடேன். நீங்கள் காலைவிருந்து ஒன்றும் சாப்பிடவில்லை போகிருக்கே?" என்று அவ்வாறு கேட்டான்.

"அத்தக் கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம்!" பட்டுடன் பதிக் வந்தது.

எதிர்பார்த்தபடி அவன் தொய்ப்பட விக்க. மெல்லியெ விரித்தான். "பெரிசுலும் காப் முத்து உறித்து விடுமொன்று பார்த்தேன். இப்படித்தான் பேச வரும் என்மதாய் தாய் பேசவில்லை எனத் தெரிகிறது!"

இத்தர் வேண்டாம் அவன் தலை வெருக் கொைத் திரும்புகிறது. அவன் ரோகச் சத்தித்த பார்த்தை தாழ்த்துப் போகிறது. வகையில் காப் ஒன்று வந்து நின்று. வகையமும், மிகையம் இறங்கி வருகிறார்கள். இருவரும் சேர்டம் சென்ற தாமதித்த போது வந்த ஆடவருக்குக் கண்ணு சத்தமும் தத்து விட்டு, பெண்மணியைப் பார்த்து, "பூசின! - வேண்டுகு அபதா, அங்கே, அத்தம்மா தருகிறார்கள்!" என்று திசை காட்டினார்.

அத்த அம்மா சாரதாவிடம் உபசாரம் பெற்றுச் சென்றதுதான் தாமதம். அவன் சேர்டம் சீறினான்: "எனக்கொன்றும், அப்படி ரோம்ப வயதாவிடவில்லை, அம்மா பட்டமெல்லாம் வேண்டாம்! இருபது வயது தாய்! எனக்கு!"

"ஓ! ஓய்! என்னைவிட ஐந்து வயசு சிறியவன் நீங்கள்! அப்படியானால் அம்மா என்று சொன்னது தப்பதான். எக்கெல்லுய்

யி!" என்று சேலிக் குரலில் கூறினான் சேர். "தன் வயதைக் கூறிய பெண்ணை இப்போதுதான் கண்டேன். நீது வயதுதானே?"

"ரோம்பக் கிண்டல்காரராக இருப்பீர்கள் போகிருக்கிறதே!" அவன் அதரத்தில் மொகையப் புன் முறுவல் முனித்தது.

"அம்மா! மனமு மப்பான வானத்தில் திரை தெரியுமா என்று வந்திருந்தேன் காலைமேயே

விருத்தநான் ஒன்றும் சாப்பிடவில்லையே!
இந்தக் காப்பியை நீங்கள் சாப்பிடுங்கிறீர்கள்!"

"வேண்டாம்! உங்களுக்குத் தத்ததை
எனக்கென் தரணும்?"

"நான் மூன்றும் தடவை, நீங்கள்
பரிசொடு இருக்கிற போது இது அத்வைத
யில்லையா? இத்தாருங்கள், நீங்கள் சாப்பிட
டாவே நான் சாப்பிட்ட டாஓரி!"

அவள் மேசையில் காப்பி டம்ளர்
உடனாந்தது.

"தேங்கல்!"

தன் இருப்பிடம் வந்து நின்று கொண்ட
சேகர் அப்போது வந்தவர்களை வரவேற்று
விட்டு திரிந்தான். எரதரையும் அதே காசி
வத்தை4 செய்து முடித்து விட்டு திரிந்தான்.

"உங்களை பெயரை நான் அறிந்து கொண்டேன்
எனமா!" என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டான்
அவன்.

"சாரதா!"

"குட்டேறம்! என் பெயர் சேகர்!"

"நான் அதைக் கேட்கவில்லையே!"

"ஆகுமாம் சொகவ வேண்டியது என்
உடமை இல்லைமா? உங்கள் பெயரைத்
தெரிந்து கொண்டதோடு விட்டு விடலாமா?"

"ஓகோ!" அவள் காப்பியை உதிர்த்துத்
குடித்துவிட்டு வைத்தான். "ஓ ஒன் காப்பி!
கல்யாணத்தில் இப்படிப்பட்ட காப்பியா?
யாரோ உங்களுக்கு எப்பெல்லாகப் பேரட்
டிருக்கிறார்கள்!"

"மாப்பிள்ளையின் தம்பி இல்லைமா!
மர்யாதை காப்பியின் ருபத்தினும் பிரதி
பலிக்கவேண்டாமா?"

"மாப்பிள்ளையின் தம்பியா நீங்கள்?"
அவள் கண்கள் மிரிந்தன.

"ஆமாம்! சி. காம் முடித்துவிட்டு, சி. ஏ.
படித்துவிட்டு ஒரு கம்பெனியிலே இருக்
கிறேன். சம்பளம் ஐந்துறு ரூபாய், இன்னும்
சொல்லப் போனால் மாரிக்கெட்டிய சிக்கிரமே
செல்லுபடியாகிவிடும் 'ஜாட் கேக்' நான்!
கல்யாண மாரிக்கெட்டியதாய்!"

"தெவ்வியே! ஒரு விரகம் செட்டாக
ஒன்பது விரகம் சொகிதீர்க்கின! நீங்கள்
மருத்துவக் கம்பெனி ஏண்டாகப் போய்
இருக்க வேண்டும்!"

"உங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட
சொல்ல வில்லையே! நீங்கள் சி. ஐ. டி.
டிபார்ட்மெண்டிலுத்தான் இருக்கணும்!"

"என் அக்கா கல்யாணப் பெண்ணோடு
படித்தவன்!"

"ஓ! உங்கள் அக்கா வேறு கல்யாணத்
துக்கு திற்பெருக்கா?"

"யார் சொன்னது அப்படி? அவளுக்குப்
பொரு வகுட்டிமே மணமாகிவிட்டது!"

"அப்படியானால் சுடுத்தது உங்களுக்குத்
தான்.....!"

"இதென்ன அநாவசியப் பேச்சு?"

"இக்கூ, என் திருமணத்தையும் சீக்கிரமே
முடித்து விட வேண்டும் என்று அம்மா சொன்
னார்கள்!"

"அதை ஏன் என்னிடம் சொகிதீர்க்க?"

"எங்கேயாவது நீங்கள் பெண் இருத்தால்
சொல்லுங்களேன்!"

வாசலில் ஆண்களும், பெண்களுமாக ஒரு
குழு வந்து கொண்டிருந்தது. சேகரும்

சாரதாவும் சம்பாஷணையை விட்டுவிட்டுத் தத்தம் காரியத்தில் ஈடுபட்டார்கள்! வந்தவர்கள் உள்பேரே சென்றதும் அவள் கவகலவெனச் சொந்ததான். "பெண்ணைத் தேட என்னைதான் பார்க்கிறீர்கள்? ஆமாம், எப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்குக் காத்திருக்கிறீர்கள்?"

"சொல்லிட்டுமா?" என்றவள் உள்பேரே பார்த்தாள். மூவ் வாகனில் அவர்கள் நின்ற இடத்திலிருந்து தன் பட பாதையொன்று பெருகிக் கல்வாண மண்டபத்தை அடைகிறது. எப்போதும் பேச்சு வேறு எவர்க்கும் சொட்காது என்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு தொடர்ந்தாள். "பெண் ஒவ்வியாக சாரமாத இருக்க வேண்டும். சிவப்புப் வேண்டாம், கருப்பும் வேண்டாம். பாதிரிப் போதும், அளங்காரத்தில் நாட்டினுடையவளாக இருக்க வேண்டும். காந்தி கூடாது! இவ்விதம், அதில் இருந்து மாட்டும் முத்துச் சரம், பெரிய சொண்டை, அதை மூலம் தங்க வரிசை, கழுத்தில் வெவ்விதக் கல் தொங்கல். கையில் காட்கம், பிரேஸ் வட்டும், இடுப்பில் கணிக்கச்சரம்.

"போதும் நிறுத்துங்கள்!" அவள் வெகு வெகுத்தாள்.

"என்ன சாரதா?" சட்டென அவள் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள் - அவள் பெயரைச் சொல்லி விட்டதற்கு.

"என் அவயங்காரத்தை நீங்கள் கேலி செய்தவரை போதும்!"

"கேலியா? எனக்குப் பிடிக்க அடையாளங்கள்!"

இதற்கு மேல் அவர்கள் மூவ் இயலாமல் இப்போது கல்வாணப் பத்தினியிருந்து பெண் விட்டம்மாள் ஒருத்தி ஆடுகிறவர்களாள்.

"தம்பி சேகரி சாரதா! நீங்கள் இரண்டு பேரும் வாய்க், டிபன் சாப்பிட்டுவிட்டு வரலாம். அதற்குள் முகூர்த்தமும் நடக்கும். பார்த்துட்டு இங்கேயே வந்து நின்றுடவாம். போங்க, அதுவரை இங்கே வாரை வாயும் நிறுத்தேன்."

இருவரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துவிட்டுப் பின்னாக்கு நடந்தனர். கூப்பிட்ட அம்பாள் கூட்டத்தில் வந்து விட்டாள். பரிசாரகர்களில் ஒருவர் டிபன் வந்து இருவருக்கும் மொகை மீது இலை பரப்பினார்.

"நல்ல சாப்பிடுங்கோ சாரி..... நன்றி சாப்பிடுங்க அம்மா!" என்று ஸ்விட்டையும் பொங்கலையும் கூடுதலாகவோ அவர்களின் இடையில் போட்டார் அவர்.

அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்ன. வாகனில் வரவேற்பவர்கள் ஒவ்வொரு காத்திருக்கிறார்களோ? தங்களைக் கவியாணத்துக்கு வந்த நம்பியோட பாரிப்பதை நினைத்துச் சேகரி வித்தாள். சாரதா முகத்தைச் சுவித்துக் கொண்டாள்.

"நாம் சேர்ந்து கல்வாணத்துக்கு வந்த மாநிலி நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்!"

"கல்வாணத்துக்காகத்தானே வந்திருக்கிறோம்!" அவள் கண்களில் குழம்; சொப்பனத்தது.

"என்ன சொல்கிறீர்கள்?" அவள் பாரிவை விடவே எடுமையாகக் காட்ட மூய்க்குள்.

"எழுந்திருக்கலாமா?"

கைகழுவும் தொட்டியின் குழாய்களில் இருவரும் கையைக் கழுவிப்பின், அவள் எதையோ மறந்தாதோடும் தவறித் தவித்தாள்.

"என்ன தெடுகிறீர்கள்?"

"காச்சிப்பை எங்கேயோ போட்டுவிட்டேன்!"

"இதோ இதை எடுத்துக்கொங்கோ! பட்டுப் புடவை விழுவிவிடும்!"

"தெய்வம்!" அவள் கைக்குட்டையைத் திரும்பித் தந்தாள்.

"இந்தப் புடவை உங்களுக்கு ரொம்ப எடுப்பா இருக்கு!"

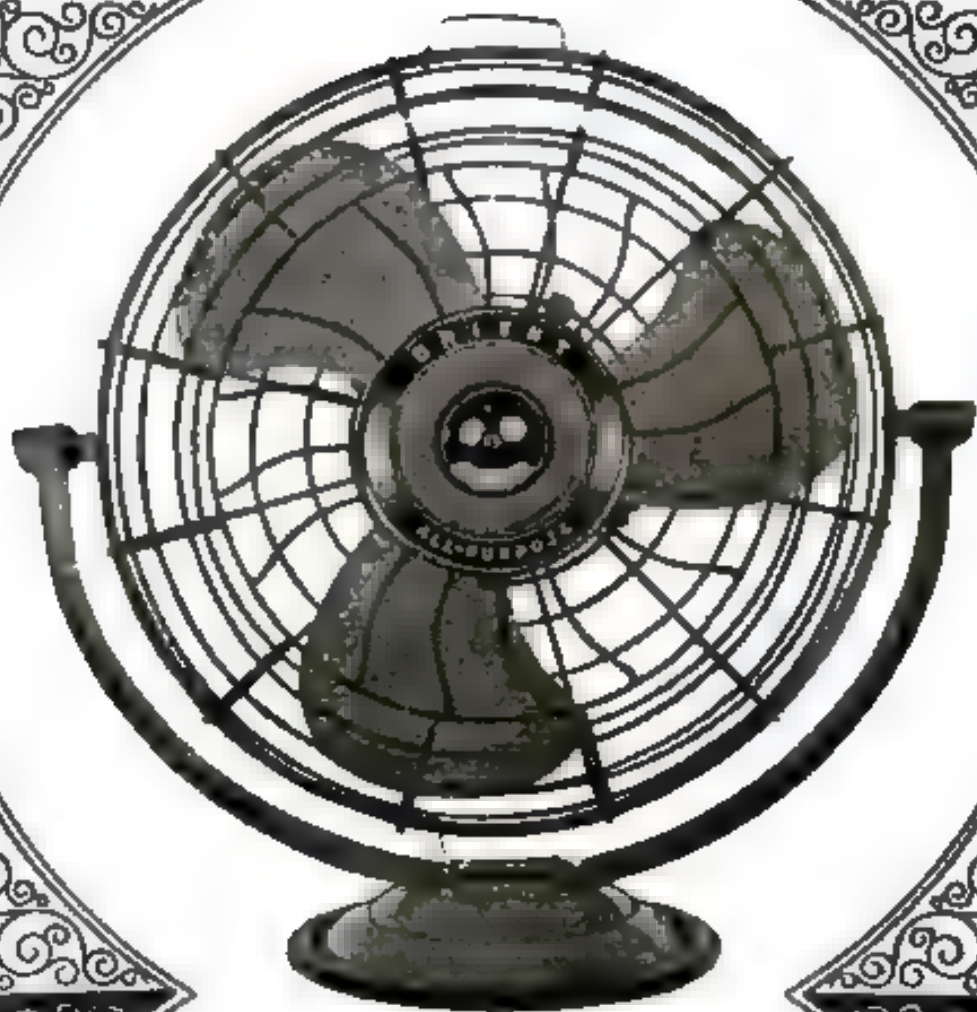
"நான் பூட்டிக்குப் போகலாமா?" அவள் பேச்சை மாற்றினாள்.

"நீங்கள் போங்க. நாள் டிரஸ் செஞ்சு பண்ணிக்கிட்டு வரேன்!"

"ஏன் இந்த பெயரின் சட்டை உங்களுக்கு நன்றாகத்தானே இருக்கு? நாய்தான் சாக்குப் படுத்தா மாநிலி பட்டுப் புடவை கட்டிவிடுகிறதென். நான் மாற்றவில்லையே!"

"அப்படியா? உங்களுக்குப் பிடித்ததாய் சரி. நாள் டிரஸ்ஸை மாற்றுப் போவதில்லை!"

**பலவகையில் உபயோகிக்கக்
கூடியதும் சிக்கனம் தருவதுமான**

ஜெனரல்

ஆல்-பர்ப்பஸ் விசிதி!

இரண்டு ஆண்டுகள் உத்தரவாதம்

ஜெனரல் நெளரிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்., கம்ப்ளாக்-55

AS/08

அவன் பார்வையால் அவன் முகத்தில் வெட்ட ரோகம் படர்ந்திருந்தது.

இருவரும் தடுப் பதுதியை அடைந்தபொழுது கெட்டி மோகம் முழங்குகிறது. தாதல்காரன் உச்ச வரையிலின் ஈரே வகரத்தில் இழைக்கிறது. மேலட மீது திரும்புதலின் முகவியை மான உச்ச வட்டம் துத்து கொண்டுள்ளது. மாப்பிள்ளை மங்கல நான் அங்கித்தலுமிட்டு மனமகனின் முன் கைபறித்த தீவைய வளம்பலர ஆரம்பித்தார்.

சாரதா எதற்குள் கோகரப் பார்ச்சு அவளும் அவளைப் பார்ப்பதுமறித்து தலை குனிந்தாள்.

"எங்காரும் எழுத்திருக்கிறேன். போகலாமா? தெங்காவப் பை தரவேண்டாமோ!" கடமைகள் திணைப்புகள் அவள்.

"ஆமாம்! ஆமாம்!" பரபரப்பாக ஓடுகிற அவள்.

யவது பக்கமும். இடது பக்கமும் அவள் கண்கள், பெண்களும் பிரிவு உபசாரத்தைத் தெங்காவப் பை குபத்தில் பெற்றுக்கொண்டு நடக்கின்றனர்.

வாறுமில்லாத இடைநேரத்தில் புன்னகைகள் இடம் மாறி மொங்குகின்றன. கொஞ்சம் கூட்டம் குறைந்தது. இப்பொழுது ஒவ்வொருவராக வந்து கொண்டு நிற்கிறார்கள்.

"ரொம்பக் கூட்டம் இங்கிலா?" அவள் தான் ஆரம்பித்தார்.

"உங்களுக்குக் கூட்டம் பிடிக்காதோ?"

"கொஞ்சம் கூட்டம் பிடிக்காது. எங்கே ஓரே சீர்தரமாக இதைப் மார்த்துக் கொள்ளுமடி. வற்புறுத்தினார்கள். உங்களுக்குக் கூட்டம் பிடிக்குமாக்கும்!"

"ரொம்பப் பிடித்தது இங்கிலாக்குதான். இப்படிச் சங்கரணம் நடத்தி, இப்படிச் கூட்டம் வரவில்லை. உங்களை இங்கே நான் பார்த்திருக்க முடியுமா?"

"அழகாய்ப் பேசுகிறீர்கள்!"

"அங்கே பேசவே வேண்டியதோ?"

"சாதாரண திங்கள்க்கு மேருகூட்டப் பேசத் தெரியாது.....!"

"உங்களை அப்பட்டமாகச் சொல்லிகள் இங்கிலா?"

"உங்களை அப்பட்டமாகச் சொல்லுகிறார்களே அது உங்களும்தான்!"

"அப்படியென்று ஒன்று கேட்கலாமா?"

அவள் கேட்பதற்குள் ஒரு உணர்ச்சி கூட்டம் போக ஏழெட்டிப் கொண்கள் உள்ளே இருந்து வந்தார்கள்.

"எங்கே? சாரதா? இன்னொரு இங்கிலா இருக்கே! வரவேற்புதான் நீதான்னு, விடை திறம் நீதான்!"

"நீட்டா டிரஸ் பண்ணிட்டு தக்கையோ என்னடி விளையம்?" ஒருத்தி கேட்டவாறே சேகராரப் பார்த்தாள்.

"ஒன்று, அப்படி இருக்கக் கூடாது!"

ஒருத்தி குனிந்து வாதோரம் கேட்டாள்.

"நான் எட்ட வரும்போதே பார்த்தேன். எறித்த இரண்டுமீட்டம் என்னமோ பெரிசாகிப்போயே, என்வளம்? உங்களை வளவளம் நடக்கிறது. வெளியே திசைய தார்த்தம் நடக்கிறதோ?" குரல் என்னமோ வளவளக்குமே கேட்டது.

தெரியாதா என்ன...?

புது மனம் புரிந்த கொண்ட தம்பதியர் தேர் திணைக்க எழித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடையே நடந்த உணர்வாடல் இதோ: மனமகன்: சோ! மயமிடையே இவ்வி ஓர் மனநிலை கூடாது. எங்கோப் பற்றிய உணர்வை ஒன்றினைக் கூறுகிறேன். கேட்பாலா? ஆறியி சோ! நம் திரும்புதலின் போது என்னுடைய மாதச் சம்பளம் முற்றாறு ரூபாய் என்ற கூறினேன். முற்றாறு ரூபாய் சம்பளம் இங்கே. தொண்டாறுதான்! - அதிர்ச்சியடைவானே!

சோ: அத்தான்! இதில் அதிர்ச்சியடைவ என்ன இருக்கிறது? என்னுடைய மோத்த நடைகளும் நும்பது பவுன் என் என் தந்தை கூறினார்களோ, அவை நும்பது பவுன் என் அல்ல! பறித்தது பவுன் கண்டான்! மனமகன்: தொண்டாறு ரூபாய் சம்பள மாறாறும் பரகாவியம்! ஆட்ட குதறுப்பி லும் எங்கோ வேலைநிலைமும் தக்கிவிட்ட டார்க்கோ! எங்கே வேலைமே லையானே!

சோ: அதுவேவென்ன? எனக்குப் பறித்தது பவுன் என் தகை போட்டிருப்பதால் சோன் வேலை ஒழிய, அவை 'உங்கே' தகைகண்டான்! பவுன் தகைகள் அவள்!

மனமகன்: அது சரி! நான் இவ்வளவு கூறினேன்! எங்கோப் பைத்தியக்காரன் என்றானே திண்பாய்!

சோ: திண்பைதென்ன? எனக்குத் தெரியாதா என்ன?

மனமகன்: என்னது? நான் பைத்தியக் காரம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அந்தப் பாயி கொள்கிறாருக்கு நான் ரூபாய் கஞ்சறும் அதுது. 'நான் போன் வரான் கப்பத் திப்பார ஆகப்பதிவினிருந்து குணம்பெற்று வந்ததைச் சொன்னோ!' என்ற அவனிடம் கேளுகிறேனோ! அவன் உணர்விலும் சொல்லி விடுகிறேனே!

சோ: கோவித்துறும் சொல்லுகிறேன், கோபாலமும் சொல்லுகிறேன். ஒருத்தர் எனக்குச் சொன்ன வேண்டாம், என்ன? என்கே கேசியாது? அதே பைத்தியக்கார ஆகப்பதிவில்க் கிண்கை பெற்று உங்களுக்கு ஒரு நான் முத்திரானே நான் வந்திருக்கிறேன். அங்கு இருக்கும் போது உங்களைப் பார்த்த திண்பை என்ன?

- எஸ். மமதின்

சித்திரைச் செல்வி!

தமிழழகன்

புள்ளகைச் சித்திரைம்
பொற்செயிழைக் கைத்திரைம்
எள்ள எண் மின்னும் இதுகுடைவான்; - அவன்
எழு திரைப் பின்னும் துதறுகடவான்!

அருவிச் சுரைவனம்
அலையின் துரைவனம்
கருவிச் செழிக்கும் மகிழ்வுகடவான்; - அவன்
மனத்திற் செழிக்கும் தெகிழ்வுகடவான்!

மாத்தவிர்த் தோரணம்
மனரிக்குறிற் பூரணம்
செர்த்திழை பூசிக்ரும் சித்திரைவான்; - அவன்
செத்தமிழ் ஆண்டுக்கே முத்திரைவான்!

காலமாம் தேரொடும்
கண்டொகைச் சீரொடும்
கோல உலாவரும் கோமளவான்; - விண்ணின்
கொய்து திரைத் தரும்பு மனழவான்!

வாழ்வெனும் காவியம்
வளம்பொடு மேனியும்
பூவிடை மன்றும் புது மனத்தான்; - அவன்
புது மலர்ச் சென்றின் மதுமனத்தான்!

இவற்கையின் தாட்டியும்
இவ்வாளக் காட்டியும்
மயக்குறும் பேரொழிற் மரமங்கைவான்; - அவன்
மக்களை வாழ்விக்கும் வான் தங்கைவான்!

do other people slip up on your manners?

Are your manners suitable to other callers?

Don't litter railway platforms with rubbish.

Follow this simple rule and make railway travel pleasant for yourself pleasant for others.

CENTRAL RAILWAY

ஜீவாம்ருதம்

அறிஞர் அண்ணா பிள்ளை பிள்ளை

புரவோதாஸரமம்
மேலாம்பல் வீ. சென்னை-17

**உங்கள் சமூகத்தை
சுத்தமாக வெயுங்கள்**

திருமொடெரம் (Nizodera) உபயோகி
தால் குழல் பருக்கை என்னும் மனதத்
திருவிருதம். இவ்விருத திருமொடெரம்
(Nizodera) உபயோகியுங்கள். உங்கள்
செயல் மிகுதவாகவும் வழங்குபவாகவும்
மாடு மழைநீரையும் ஆவதில் லான்பிரி
கல், திருமொடெரம் (Nizodera) சமூகத்
தில் வீத ஏற்படுமே குழல்பருக்கை, உள்
கல் செத்திந்த தழும்புகள் மேலாக
படியும் படைப்பாநாமரை, வெடியும்புகள்
முதலிய உபாபதவாதுக்கு எதிர்த்தான்
திருமொடெரம் பூசிக்கெனவும் அறிக்க விரு
தும் குறையின் தயக்கப்பட்டு.
உங்கள் சமூகத்தின் மேல்விய தவாரக
வாக இடுதல் பூசிக்கெனவும், திருமொ
டெரம் அறிந்ததான்நி உங்கள் சமூ
கபாபதவக் விவரம். இவ்விரு உங்கள்
செய்க்கென திருமொடெரம் (Nizodera)
வாங்கியுங்கள். குழல் பருக்கை மனதவக்
செய்த சமூகத்தை மிகுதவாகவும் வழ
ங்குபவாகவும் அது இடுதல் செவியும்
என்ற பூசா நயபிக்கெனவும் திருமொ
டெரம் (Nizodera) வாங்கியுங்கள்.

வெற்றியில் தோல்வி கண்டவர்!

காணல்பாளில் தாம் மடைத்த வெஞ்சாக் தோள்கள் எவ்வாறு வளர்ந்திருந்தன என்பதை மூலக் கதையின் பெரும் புலனும் பெற்றவர் என்பது அங்குமிக்கும் தெரியும். ஆனால் உண்மையில் அவரைப் பெறுத்தவனாக தாம் வளர்க்கப்பட்ட தோள்கள் புறங்காக்கியிருந்தன என்பது,

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

என்றாலும் வெகு குறைவு. ஒரு நாவல் எழுதினார். ஆனால் அவரது பிரகாரிக் வாரும் முன் வரவில்லை. அப்போதுதான் அவருக்கு ஆகாயப் பார்த்தே நோயை அடைந்துவிடும் டாக்டர் ஜோசப் பெய்லிஸ் கபாவம் நினைவுக்கு வந்தது. அந்த வகைத் தன்னை அவர்ப்படை யாக வைத்து ஏன் ஒரு துப்பறியும் கதைவே எழுதக் கூடாது என்று காணல்பாளிலுக்குத் தோன்றியது. கதைமீல் வரும் துப்பறிபவருக்கு ஒரு பெயர் கொடுத்தாக வேண்டுமே! அந்த நாட்களில் இங்கிலாந்தில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரரின் பெயரில் முற்பாதினாவும், புகழ்பெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஒருவருடைய பெயரில் நிற்பாதினாவும் இவ்வந்தார். அந்தக் கதைத்தலைவே "ஷேர்வாக் தோள்கள்" என்ற மந்திரப் பெயர் உருவாகி விட்டது. உலகத்தின் மூலியுருக்குகளிலேயாவும் வகைத்தாம் ஏதும் சொல்லுக்களைப் பார்த்து, "நீ என்ன பெயர் கொள்வாக் தோள்கள்?" என்று கேட்கும் அளவுக்கு அப்பெயர் ஜனரஞ்சகமாயிற்று.

இது மாதிரிமல்ல. ஷேர்வாக் தோள்களின் தொற்ற வகுண்கள் ஏதத்தாம் டாக்டர் ஜோசப் பெல் போலவே அமைத்தது.

காணல்பாளியின் "ஷேர்வாக் தோள்கள்" கதைகள் வெஞ்சுக்கிரத்திலேயே ஏராளமான

வாசகர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றன. அவருடைய வகுண்களும் அதிகரித்தது. ஆனாலும் காணல்பாளின் எழுத்தகை ஒரு தொழிலாகத் தான் இருந்தது. தன்னுடைய பிரதமத் தொழிலாகிய மருத்துவத் துறையின்

இரு வழுக்கிறாட்டிலே, டாக்டர் லிட் ஜோசப், உருவியுள்ள களாகப் பெயர் பெற்றவராகியார். அந்தத் துறையின் வெற்றி முடிவுக்கள்களைக் கிரகித்தும் கொண்டு, பிற்காலத்தில் வயக்கூறும் பிரசித்திபெற்ற வழுக்கிறாராகியோர், வைத்தியராகியோர்

வரவேண்டும் என்றதால் விரும்புவார்கள். அவர்கள் வட்டியவழி அதுவாகியே இருக்கும்.

ஆனால் ஒரு வைத்தியரிடம் தொழில் அருவமம் பெற வேண்டி வந்த நபர், அந்த வைத்தியரின் வகை கத்தியில் மாதிரிம் மனத்தினைப் பதிக்கொடுத்து, அந்தவோ அன்றியார மாகக் கொண்டு உலகப் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளராக மாறி அப்போது செல்வத்தையும் சேர்த்து விடுவது நினைக்கி சென்ற நூற்றாண்டில் நடத்தியிருக்கிறது.

அந்த டாக்டரின் பெயர் ஜோசப்பெல். அவரிடம் தொழில் பயிற்சி வந்தவர் ஆர்தர் காணல்பாளின். இவர் விசுவாச வாகைக் கண்களுக்கு விடைத்தது "ஷேர்வாக் தோள்கள்" தோன்றிய துறையிலும் நினைக்கி, கதைகள்!

ஜோசப்பெல் தோள்களின் விவாதி களைக் கண்டு பிடித்துக் கொள்ளும் போது அந்த நபர் வாழ்க்கை அம்சங்களைப் பற்றி வெல்லும் ஜோசபின் சொல்லுவது போல் சொல்லி விடுவார். தோள்களின் தோற்றம், நடை உடை பால்கள் முதலியவைகளைக் கொண்டு அவர்களைப் பற்றிப் பல திண்ணமான முடிவுகளைச் செய்வார் இவர்.

காணல்பாளின் உருவாக்கம் கருமத்தைச் சேர்த்துவிட்டது. அவர் தாம் உருவியவராக இருந்து தொழில் பயிற்சி முடிந்த நிலையில், எப்படி ஒன்றும் நினைவு வரும் டாக்டராகப் பணியாற்றி விட்டுத் திரும்பிச் சொந்தத்திலு தலியாக வைத்தியப் பராமு நாட்டினார். ஆனால் போதிய வருவாய் இல்லை.

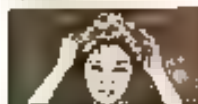
இந்த நேரத்தில்தான் அவர் கிறுவர்களுக்கு காணல்பாளின் திணுத்த கதைகள் எழுத ஆரம்பித்தார். அந்தருக் கிடைத்த

மருக்கள்,
கருப்பு மச்சங்கள்,
கோக்குரு மற்றும்
சிவ சந்நிதோய்களுக்காக

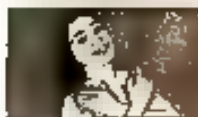

நிகோ

இருபிநாசினி கோப்

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

தமிழக அரசு, உயர்நீதிமன்றம், சென்னை
பிரதமர் அலுவலகம், நியமனம்.

DATE — 1964

இரண்டாம் பாகம்

1. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 2. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 3. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 4. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 5. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 6. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 7. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 8. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 9. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。
 10. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。

மின்சார்பு & கோ.பு.

உதிகாசனம், துரிதாசனம் & அனுமலம்
மது, அகிலம், சோடு, சோமுத்தி

[illegible]

325. എറണാകുളം നഗരം, വടക്കുവശം

മിഴി നോക്കി നോക്കി നോക്കി :

1. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி
 2. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 3222
 3. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 4. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 5. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 6. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 7. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 8. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 9. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222
 10. சிவசுந்தரி - 47, துண்டி - 11, துண்டி - 3222

[illegible]

**பெண்ணழகிகள்
பலரும்
பெப்ஸோடென்ட்
டூத் பேஸ்ட்
உபயோகிப்பதன்
ரகசியமென்ன?**

பெப்ஸோடென்ட் உபயோகிக்கும் பெண் புள்ளைக புரிய
அஞ்சவேண்டியதில்லை... அளவளவு தீயற்றையாகத் திரிந்து
மலிந்திருக்க ழாயும் ... பெப்ஸோடென்ட் பற்களை, கண்
னைப் பற்றிக்கும் வெள்ளைப் பளிச்சிடத் துவக்குவதே இதற்குக்
காரணம் புன்கிரிப்பு மலர்ந்தால் போதும். பருமனாகும் ஒளி
கிந்தும், கிருகச் புள்ளைக புரிபுள் ஒவ்வொரு முறையும்,
உங்களுக்குள் மகாநதிக்குத் தம் புகாசத்தை வெளிப்படுத்தும்
பெருமை பெப்ஸோடென்டையே சகலம்.

பெப்ஸோடென்ட் உபயோகிக்கும் பெண் புள்ளைக புரிய
அஞ்சவேண்டியதில்லை... அளவளவு தீயற்றையாகத் திரிந்து
மலிந்திருக்க ழாயும் ... பெப்ஸோடென்ட் பற்களை, கண்
னைப் பற்றிக்கும் வெள்ளைப் பளிச்சிடத் துவக்குவதே இதற்குக்
காரணம் புன்கிரிப்பு மலர்ந்தால் போதும். பருமனாகும் ஒளி
கிந்தும், கிருகச் புள்ளைக புரிபுள் ஒவ்வொரு முறையும்,
உங்களுக்குள் மகாநதிக்குத் தம் புகாசத்தை வெளிப்படுத்தும்
பெருமை பெப்ஸோடென்டையே சகலம்.

**பெப்ஸோடென்ட் கொண்டு துவக்கியுலே
பற்கள் பளிச்செடுமே அதிவெள்ளையினுலே!**

உதிரிப்பூ

சுருகாவல

எ.எஸ்.ராகவன்

மீது மீது வேளி முத்தத்தில்

அமர்ந்தபடி தொடக்கத்தில்
பார்த்துக்கொண்டு இருப்பது
ராஜனுக்கு அதுபடித் தட்டாத
பொழுது போக்கு. அங்கிருந்து
பார்த்தால் பன்னீர் மரத்தான்
முதலில் கண்ணியம். சின்னச்
சின்னக் குங்குமம் சிமிழ்களைப்
பொலப் பூக்கள்! சற்றுத் தள்ளிப்
பலமுதலில் பதராக்குப் பட்டித்து
இதற்கும். பன்னீர் மரத்தைப்
பொலப் பதரையில் அது. ஆனால்
அதை பூக்கள் தான் எத்தனை
அழகு! அப்போதுமேயாம் சூக்
க் கொலெலென்று. இதழ்கள்
பனி வெள்ளையம். சூப்பென்று
மணம் வீசும். பலமுதலின்
தான் பார்த்து தம்மராம். அதனை

சொல்வான். அந்தப் பாரிஜாத மலரைத் தேவனோசத்திலிருந்து கொண்டு வந்தாராம் இருண்ட பரமாத்மா. சத்யபாமாவுக்கும் ஓர்மினிக்கும் இதன் காரணமாகத் தவிராது இரண்டு பெண்கள் சேர்ந்து விட்டார்கள் இருண்ட பரமாத்மாவையும் தவிராது மூன்று போனும்!

இந்தப் போனம் கருமமும் மெய்யுமில்லாத தவறியிருந்தன. கையின் மறு கொடியில் இருந்து 'டார்ச்' மீள்க்கை ஏற்றிக் கொண்டு அவை கிழவன் மூக்கி லுண்டி நடந்து வந்து இருந்தபோலிருந்தது. ஒளிக் கதிரிகள் பிடித்து கொண்டு பாய்ந்தனவன் பாரிஜாதபோது 11-ம் தரை உரம் போட்ட நிலத்தை இங்குமங்கும் உருவது போலவும் தோன்றிற்று.

ஆயிற்று, நேரமா வருகிற நேரம்தான்.

தான் தவறாமல் அவன் வருவான். தோட்டத்தில் உதிர்ந்து விட்கும் பூக்களை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு போவானென்று அவன் அனுமதித்திருந்தான் ராஜன். இத்தனை தாளைக்கு இப்படி ஒரு அனுமதி வேறு யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் நேரமா அல்ல, அவன் வந்த நேரம் அப்படி ஒரு அனுமதிக்கு ஏற்ற நேரமாக அமைந்து விட்டது. தோட்டத்தை மூதலானவர்களுடைய தன்னை நினைப்பதில் கொள்ள ஒரு சத்திரியம் தேவனாவ நேரத்தின் அந்தப் போனம் பெண் மலர்க் கையின் கிழிந்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். மாரிமுத்து இயைக்கப்பட்டவனிடையே அவனுடைய சத்திரியம் வளர்வான் ராஜன்கூட அங்கிருக்கும் யாத் வதை நேரம் உட்பது என்றான். "மலர் உன்னுடையதான் சாமி, யார் இல்வென்வென்?"

ஆறு கதிரின் கிளியைச் செடி என்னுது... நான் வளர்த்தது... அது என் குழந்தை... பட்டுறு வந்து வான்மலர் கிளியைப் பிடிப்பே, சாமி....." என்று உண்டாகத் வந்து விட்டான்.

அவனோடு ஊட்டாவி ராஜனுக்கும் பங்கு தான். மென் கையிலிருந்து அந்தப் பங்கு வளர்ந்து விட்டது. தாத்நா காலத்திலிருந்து தோட்டத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறான் மாரிமுத்து. அவ்வான் மாதிரி மிருகா லீலை வளத்திருந்தான். அந்த மிருக கருவிகை இருந்தது. இப்போது அவருக்கும் போன்கிட்டே தனிச், அகம் அடாத்தி. தீயம். காலை இயைக்கெனக் அப்படியே இருந்தன.

ஒரே ஒரு பங்கைக் கொள்ளாதவர்களை மாரிமுத்து உதர்ப் பேசுவதை சாஜனாக் ஏற்க முடியவில்லை.

அந்தச் சமயம் பாரிஜாத நேரமா அனுமதி தான் தோட்டத்துக்குக். கைகள் பூக்குதல். ஊக்கிக் மிரட்டு. முழங்காயவன் கையின் வெட்டிவிடப்பட்ட தன்.

"யாரு?" என்று அந்தப்பேரன் பாரிமுத்து.

அவன் பங்குவிட்டான். "ராஜன் பாரிஜாத" கொஞ்சம் பூ கொண்டுப் பூங்குக்கு" என்றான்.

"அதென்னாம் பூவுமீண்டும் கிழியிடுவ... பொ..." என்றான் மாரிமுத்து.

“பாரம்பரியம் தீ” என்று கேட்டாள் ராஜன்.

பக்கத்து வீட்டைச் சுட்டிக் காட்டி, “அவர்களுக்கு உறவு” என்றான் அவன்.

மாரிமுத்துவுக்கு இந்த விவரத்தை பிடிக்கவில்லை. பாராக இருந்தாலும் இங்கே பூப் பறிக்க முடியாது. அவன் ஒரு தோட்டக் காரன் என்ற இனப்பயிற்சி போலிருக்கிறது. ஏஜென்ஸிப் பார்த்து அவன் போகவென இருந்தே தெரியவில்லையா!

“உன்னை நான் பார்த்தே இங்கேயே...” என்றான் ராஜன்.

“நான் இங்கே வந்து பத்து நாள்தான் ஆகிறது.”

“என் பெயர்?”

“ஏமா.”

“என்னது?”

“ஏமா, அதாவது தோமா, தோமைய்தான்.”

“படிக்கிறாயா?”

“ஓ... என்... என்... என்... என்... பி சென்ட்ரன்... ஆங்கிலம் பிடிவாம்.”

“ஏன்? தமிழ் பிடிவாம் கூடாது?”

“கூடாது என்பதில்லை. பம்பாயில் நான்கு இருந்த பகுதியில் தமிழ் படிக்க வசதி கிடைக்காமல் ஆங்கிலத்தில் சேர்ந்து விட்டேன். அதன் தொடர்ச்சியாக இங்கேயும்...”

“ஓ... நீ பம்பாயிலிருக்கிறாயா?”

அவன் தலை குனிந்தது. “பம்பாயிலிருக்கிறாயா” என்று சரி. சீமைப் பிடுங்கித் தந்திருந்தாலும் சரி, இங்கே பூக் களைத் தொட முடியாது. மாரிமுத்து உறுதியுடன் மனத்துக்குள்.

“ஆய்வு... சிறிது கிடைத்த பூக்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்... தெரிவிக்கிறேன்... மரத்தைச் சதுக்கக் கூடாது. செடி கொடி களைத் தொடக் கூடாது... இது அண்டிப் பாடாய்விட்டது.”

“என் னா... நான் கற்று...”

இரண்டாய்வுக் கற்றுக்கொண்ட அனுமதி அது. மாரிமுத்துவுக்குக் கூடே ராடு பிடிக்க வில்லை. அவன் அதை வட்டியைச் செய்ய வில்லை. திவசரி வருவான். எப்போது வருவானோ... ராஜனுக்குத் தெரியாது. படுக்கைகளை விட்டு எழுந்து மூன் வருந்தாவுக்கு

[illegible]

நாவி:பேன்

சுருதி சுருதியின் சுருதியை

உதவி-கேள்விகள்: 1. கிராமத்தின் அடிப்படை வசதிகள் என்ன? 2. கிராமத்தின் அடிப்படை வசதிகள் என்ன? 3. கிராமத்தின் அடிப்படை வசதிகள் என்ன?

சாதிப்பதில் பற்றிய குற்றத்தையும்
தீவிரத்திலும் துணைக்கொண்டு
கொள். இம் காலத்தில் பற்றி
கொள் துணைக்கொள் தீவிரத்திலும்
தீவிரத்திலும், 21, தீவிரத்திலும்
தீவிரத்திலும், 21, தீவிரத்திலும்

Date _____
 Signature _____

சந்திராதித்யன், துஷ்யென் முதலான
பேரோரும் உத்தரபந்திரி பண்டிதன்.
மாமங்கு & கர்பூட உத்தரமரபு
பாண்டி மரபின்காரர்.

உயிர்ப் பிரதேசத்திலுள்ள உயிர்த்தொழில்கள் :

Quelle: [askLänder.de](#), 14. März 2020, abrufen am 09. April 2020.

குடும்பத்தின் அனைவரும் திட ஆரோக்கியத்துடன் திகழ ::பாஸ்::போமின்®

பாஸ், போமின் பழக்கங்கள் கனம் கனம் பரவாத சுக கலாட்டையின் டாங்கி. இதில் கலப்படம் இல்லை. பாஸ், போமின் மருதும் பல்வகை விஸிஸ்கோ பாஸ்பேட்டுகள் கலந்துள்ளது. இதுவே குடும்பத்தின் அனைவரும் வலிவுடனும், சந்தோஷத்துடனும், ஆரோக்கியமாயும் வாழ உதவுவது. பாஸ், போமின் வீட்டில் அவையுள்ள இதை அருகறி வந்தால் சிறப்புச் சோர்வும் உங்கள் அறையாகிறது. இழந்த சக்தியை மீண்டும் மீட்ட உதவுகிறது. பசியைத் தூண்டும், வலியைப் பெருக்கும். சோர்வை எதிர்த்தும் சக்தியை அளிகரும். குடும்பத்தின் அனைவரும் ஆரோக்கியத்துடன் திகழ-- பாஸ், போமின்.

Phostormin® TIT®

இந்த மருந்து குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் பெரியவர்களுக்கும் பயன்படும். இதை உபயோகிக்க முன்பு உட்கொள்ள வேண்டியிருக்காது.

SARABHAI CHEMICALS

Shop 6088 A, Tan

அது என்னதான். "ஒரு சிறு உதவி தேவை" என்று அவர்.

"சிறு உதவிதான்... எதையும் பெரிதாகச் செய்ததான் பழக்கம் எனக்கு" என்று ராஜன்.

அவர் விடித்தபாடில், "உதவி விதியது தான். தொண்ட பெரிது. ஒரு நித்திய நூல் அவசியமாக வேண்டும்" என்று.

"அதற்கென்ன?... தகுவிதேன்" - ராஜன் மறுத்து விட்டான். பக்கம் தடுத்தான்.

அவருக்கு நுகர்வெல்லாம் பல்லாபெரிட்டது. பக்கத்து வீட்டுக்காரன் பள்ளியாண்டாய் இல்லவன் உதவிமாசான் உதவுகவும் நடந்து கொண்டான் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவனைப் பற்றி ஏனோ அவருக்கு அவ்வளவு நம்பு அபிப்பிராயம் இடையது. தீவிரத் தாய் ஈரன் பல தண்டிக்கக் கூடியதுக் கொண்டு எங்காவது போய்ச் சுற்றிவிட்டு வரும் போழுது போகாத வேலைப் பின்பு அவன் எங்கிரு என்னும்.

"இந்தாளுக்கி. இதன் பணத்தை நான் விட்டாவது என் விடுதேய வத்தீரேன். மகிழ்ச்சி" என்று ராஜன்.

அப்போது என்ன அடக்கம்? என்ன மனவாசை, இயதென்!

"உங்கலிடம் சொல்வதற்கு வான்?... குழந்தை பிழிந்த போக வேண்டும் என்று. காய்வு துவிவிடவேண்டாம். பார்த்துக் கொள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குழந்தைப் பழையது போய் போய் வரவாயிடு என்று சொல் திறந்து. பணத்தை அடக்க மாறும் தத்து விடுகிறேன்" என்று அவர்.

"மென்சை தரலாம். அவரையிலும். எந்த வசதுக்கு பிணிக் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான் ராஜன்.

"ஹாஸ்டல் பக்கம்."

"அவ்வளவு குடும்ப உதவிப் போய்வரத் தான் வேண்டும். நாளும் எங்காவது போக வாய் என்று பார்க்கிறேன். முடியவில்லை. தாது பெரிதாடு சொத்து மாத்நிரை போகவே தனி அனுபவம். காசு எடுத்துக் கொண்டு போனேன், வந்தேன் என்று நூ வாகவனில் என்ன வசம்?" என்று ராஜன்.

"அது காங்கடவந்தாய்" என்று அவர். சொத்துக் காரி பெருமை கொண்டாடாமல் இவ்வளவு சதையுமா எப்போதுடனும் இவன் வதற்கு ராஜன் ஆசையுடனாகக் கேட்டு அவருக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

"கண்ணா அசிரியர்கள் ஏற்பாடுதான்

"பித்த நம்பி."

அவர் சொந்தம் ராஜனுக்கு மாபுரி சிறுத்து சிறு குழிக்கு வேண்டும் போகிறத் தது. காசு எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். வழியில் அவன் விட்ட இரண்டொரு நம்பர்லா உடன் சுட்டிக் கொண்டான். பக்கம் சீர்ப்புமாகப் பணம் குடியவதும் உதிக் தது துடியுடையது நம்பர்களை அவர் விடவும் விட்டுவிட்டு அவன் மட்டும் தனிபே வததான் மனத்தின் எங்கிலிவாத உதவாய் பற்றியது.

அவன் போய்க் காலத்துக்கும் உதவாமைப் பற்றியும் தீவிரமாகவிலிஸ் போனும். திடீரென்று பெரு மழையாய் பெய்ந்த தவந்தி விட்டது. அவர் அவர் மாகப் பக்கவாட்டுக் கண்ணாடித் கதவுகளை உடைத்தான். குடியும் கண்ணாடிப் பல கவலை சிலும் பறைத் துளிகளை விவத்தும் மாதத்தாய் போகுத்தினும். காசின் முன் சினக்கு தான் போக நீண்டு ஒளி பாய்ச் பெற்று.

அந்த ஒளிக் தெருவின் முன் தெரித்தது. அங்கே வெற்றிலை பாக்குத் கடைபின் முன் குடியாக அவன் - அவந்தான். மானி-மழைக்கு குடியில் நிற்பதும் தெரித்தது. மானிவின அருகில் அவன் போய்வே-அவது அவனுக்காவேதாயே? - ஒதுய்வி லீரும் தரித்து மானவர்களும் தெல் விட்டார்கள் மழை திடீரென்று வந்து விட்டதால் சிறு திரும்ப வசவியின்றி அவன் தவிக்கிறான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான் ராஜன்.

காசு அங்கு கொண்டு போய் திறத்தி. பின் கைவத் திறந்து. "மானிவி, ஏதிக் கொள். விட்டுக்குத்தானே போகவேண்டும்?" என்று.

திடீரென்று இப்படி ஓர் அழைப்பு இத் தன் தான்கரை உம்மழைமூன்று வாக இருந்த பக்கத்து வீட்டுக்காரனிடமிருந்து வந்ததைக் கேட்டு மானிவி நிகம்புந்தான். அவனையும் மழைமையுமே காசையும் மானி மானிப் பார்த்தான். பிறகு "தாக்கம்... தான் நடந்தே போய்க் கொண்டுவிடுங்கள்... மழை சிக்கிரம் தின்றுவிடு" என்று.

இச்சமயம் அவன் அருகே நின்றுகொண் டிருந்த உருகம் தன்னை திரித்தி "மழை இப்போதைக்கு திறந்து. காசின் போய் விடுவதே புதிதாகித்தனம். மானிவி" என்றது. பாதாநி கேட்க காக்கி திற மழை

அவழத்துப் போ. அவன் வீடு உன் வீட்டுக்கு அருவிந்தானே?" என்று கிருஷ்ணன்.

"ஆமாம். நீ எங்கே போக வேண்டும் என்று?"

"நான் போவது இடத்துக்கு உன் காரை வராதே. வினாக்கள் கிராமப்பாடுதே" என்று அவன் விடுத்தான்.

"நீ எங்கே அங்குக்காவியில். என் காரை அவமதிக்கிறாய்?"

"ஊஹும். நீ அப்படி வேண்டாம் நன்கு என்னிடம் கொய்வாய். ராஜா! நான் கிராமத்துக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன். வழியில் இன்னொரு வாய்க்கால்கள் குறுக்கே வந்து காரை மறிக்கும் என்பதாத்தான் சொன்னேன். மாலினி, நீ போய் வா... குடும்பம்..."

மாலினி ஏதிக் கொண்டாள். ராஜன் தன் பழங்குடும்பம்... கட்டிக்கொண்டே காணா விடுவதாய். கிருஷ்ணன் மாலித்து ஏதிக் குறைய இன்னொரு வாய்க்கால்கள் இருக்குமோ! அவரை இத்தப் பக்கம் எவ்வளவு காணேயோ! படிக்கிற காவத்திலேயே அவனைக் காண முடியாது. குடும்பம் அவன் பழங்குடும்பம். ஆராய்ச்சியும் கிணர்சனமும் தான். கன்னுரி அங்குக்காவியில், ரெண்டப் பிடிசில் பிடிக்கக் காங்கிலாவன். சிறக்க மாட்டான். ராஜனுக்குப் பழம்பு ஏதிக் தில்லி. அக்காவின் தொத்தரவுக்காகக் கன்னுரிக்குப் போய் வந்ததோடு சரி.

"குடும்பம் எடுத்துக்கொண்டு வரவில்லை யோ?" என்று கேட்டான் ராஜன்.

"ஊஹும். குடும்பம் எடுத்து வந்தால் மறைவதற்குக்காதே!" என்று அவன்.

"ஆமாம்" ராஜன் விடுத்தான்.

"நீங்கள் வந்ததும் நல்லதாயிற்று. மறைவப்போகாதது விடாது போக்தான் இருக்கிறது!"

"நான்கு கால்களையே சந்தையப் போடு போடப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு பெய்திடுகிறே!"

"நீங்கள் யி. ஏ.வா?"

"ஊர் சொன்னது? மூன்றாம் பகுதியில் மூன்று மூன்றாம் போட அடித்தவன்."

"புரோபஸர் கிருஷ்ணன் உங்களுக்கு வித்திட்டுப் போனார்?"

"ஆமாம்."

"நீ. என். கம்பனி. சென்னைக் கடாதோ தீவன்?"

"எத்தகாகச் சென்னை வேண்டும்? அது இப்போய் என்ன கஷ்டம். அத்துவிடத்து பாகத்து அடிகம் படித்தால் மூன்று கண்களில் மூன்று அக்கை தடுக்கு விட்டான்!"

அவனுக்குச் சிறிது வந்து விட்டது. அவன் சிறிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தானே ராஜனும் இப்படிப் பெரிஞ்சும். பக்கவாட்டுக் கண்ணாடியில் அவனுடைய அழகிய திருமுகத்தை. இன்னகை படரும் எத்தகக் கண்களையக் காண்பதற்காக ராஜன் தன்னைப் பதானத்தில் அடிக்கிக் கொய்கக் கூடத் தவிராததாய் இருந்தான்.

"படித்தால் மூன்று கண்களிலுமா?"

"நீயாவதாய் கேள்வி. இதைத்தான் அத்தையிடமும் கேட்டேன்... கண்களையத் தடுக்கு மூன்று மூன்று இருக்காய்தானே கஷ்டம். அத்தை, நீ என் வினாவுக...?"

அவன் முடிவாகத்தும் மாலினி எனக் குட்டையாய் காணா அடிக்க கொண்டு வருவதக் தடுக்கக் கிரித்தான்.

"நீங்கள் தவிராதாய் பகவிற்கும்!"

"உங்களுடைய மொழியை, மாலினி, படிப்பு எனக்கு வரவில்லை. அத்தகாக நான் வருத்தமும் பண்ணி."

அவனுடைய சொல்லிடுத்து மறக் பெருக்கு மறத்தியது போல ராஜனின் இத்தக் கழி விட்டம் ஒத்திற்று.

"மீனிக் போகிறீர்களாமோ?" அவன் கேட்டான்.

"ஊர் சொன்னது?"

"அப்பாதான் சொல்லி. காணியில் விட்டுக்கு வந்திருத்தான்."

"ஒரிதான்!"

"கமலாபி பக்கம் தான் போனதில்லை. இருக்கையாது எனக் அறியவாயும் பிழத்தா வந்ததையும் இவ்வாற்தென்னாய் பாரித் துக்கொண்டிருக்கலாமாய்."

"கமலாபி... ஒரு தானிக் பார்த்து முடிக்க முடியாத. ஒரு ஆயிரக்கூடப் போதாத."

"தங்குமக் கொன்றாய் மானிலி. சில வந்தறப் பார்த்துப் பார்த்துப் புதுப் புது அழகுடன், அநிசயங்கள் தெரிந்துகொண்டே இருக்கும்" என்று ராஜன், பக்கவாட்டுக் கண்ணாடியின் அவசரப் பார்த்துக்கொண்டே.

"திக்கன் தமாஷாகப் பெயரை மாட்டு தீங்கி. உண்மையையும் எங்கெதிர்த்து!" என்று அவன்.

"அப்படியா? உண்மையே இவ்வாறாக உலகத்திற்கு தெரிய தமாஷாக இருக்கிறதே மானிலி. அதற்கு என்ன சொன்னாய்?"

அவன் சிவந்த விட்டான். "உயர்த்தொரு பேசிக் கொண்டிருந்தான் போலது போலித் தெரியாத போலித்தெனது!" என்று.

"தக்கி!" என்று ராஜன்.

காசி தெருவுக்குள் நிரம்பித்த. ஆவித்த. விரு தெருக்குகிறது.

"மானிலி, உன்னுடம் பீக்கித்தித் தானும் வந்து கொண்டானாமோ?... அப்பா லித் அழகுப்படி கெட்டித்த விட்டது காசி வினையே... உன் அபிவிருத்தியை என்ன?" என்று கெட்டித் ராஜன்.

"அப்பா சிவன்குறும் தான் என்ன கொக் கப் போகிறதே?" என்று மானிலி.

இருதான் பெண்டுகுறு அழகு. அவன் வேறு விதமாகக் கொக்கி பிழத்தான் ராஜன் சிவந்திருக்க மாட்டான். சில பெண்டுகள் முண்டியடித்துக் கொண்டு அபிவிருத்தியைக் கொன்னாய். அழகுப்படிக்கெனத் தொடங்கி வந்தப் பாராதது!

விரு வந்தவிட்டது. அவன் இருக்கிறான்.

"தவறு செய்கு தக்கி கொக்கி வேண்டாம். என்னுப் பிடிக்காத" என்று ராஜன்.

"தான் கொக்கிப் போனதில்லையே!" என்று மக்கிலுள் அவன்.

பட்டித் திரிந்துகொண்டு அவன் உன்னை போலிதவரை பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு ராஜன் காவர எடுத்தான். மாரி மூத்த வதைத் திரிந்து வந்ததுக் கொண்டு நின்றுவன். வந்தவியிலாத வழக்கமாக 'சுயா'லித் எனக் பக்கத்து விட்டுப் பெண் வந்ததைக் கண்டு விவந்ததனால். ஏதோ கேட்ட நினைத்து ஏதும் கேட்டாய்க், காசி உன்னை வந்ததும் வந்தவ முடிதும்.

ராஜன் மாயுக்குப் போனான். இருபத்து தான்கு படிக்கப் பதித தானிக் தானி விட்டான். வக்கன் பரபரத்தான். குப் கொந்து அரைப் பதி வந்து விட்டது.

"அ...தெய்..."

மாயுவிருந்து 'முத்தை' குறம் கொடுப் பதைக் கேட்ட. அதனை. "ராஜி, எடுப்பாது வந்திடு? எப்பிரிவிருமா?" என்று.

"இப்போது எங்கு இருக்கிற பக்கி பக்கித் தாங்கினைக் கூட. விட்டுவைக்க மாட்டேன். அதனை! அப்படியப் பரிக்கிறது" என்று ராஜன்.

"பவரமுதான் இருக்கிறது. இவ்வாறது அமாவாசை... பத்தியென்ப விட்டாயா?" என்று அதனை.

"அட ராமா!"

"செய்ய அவன், புதி அவன், தனி அவன் வல்லாய் தயார் செய்து வைத்தேன். உன்னைக் காணுமே, மழையின் வேறே கொடுத்தே வந்து இப்போதுதான் வர வுக்குக் கொடுத்தேன். அவர மனி போது. மறுபடியும் தயார் செய்கிறேன்."

"அவர் மானிலா?... ஒரு நிமிஷம் போதும் முடிவாது."

"அப்படியானும் இருக்கிறதை எப்பிரி, தான் என்ன செய்வாடும்? பஞ்சபட்ச பர மாணவமாக வந்ததுக் கொண்டிருந்தான், வெண்டாய் வந்தாய். இவ்வாறு அன்னதற் குக் கொண்டாய் என்னுள். என்னவோ வதை கொண்டவனே, துர்வாச! வந்து திரை பதிவிடக் காப்பாடு கேட்டாராமோ... ஓரிர றுப் பருக்கை காந்தந்தான் இருத்ததாய், அவர் வந்தபோது..."

"நாக்கிக் வந்தவனாய் கொடுவன், அக்கரை, அந்த ஒரு பருக்கை காந்தம் இருக்கை பரமாத்மாவை அருளாக அமொகமாவப் பெருகிப் போகவே!"

"அட்டோபின் என்ன?"

"அந்த மாரித் அத்தவையின் வையட்டு பதி இருக்கிற பவரவின் பெருகட்டுமே இவ்வாறது!"

அத்தவக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை. பன்விரண்டாவது வயதிலிருந்து அவ ளுடைய பராமரிப்பின் வளர்த்தவன் ராஜன். இப்போது தேவன். பருக்கிற வானத்திற் காக அழகு, அவன் விவந்து வானவாத வம்புக் கண்ணாடிக் இவன், வேளா வேளக்குக் காப்பிட மாட்டான். வறண்டவக் காத்ததிலேயே பின்னக்குக் காசி வான்கித் கொடுத்த விட்டார் அவன் அப்பா, ஓரிர றினி. பொம்ப அருளையாக வளர்த்தவன். அத்தவக்கு அவந்தான் பின்ன, பெண் என்னாய். சிவன் வயிடுவெய் வானவின் இவந்து, அன்னன் விட்டோடு வந்தவிட் டான். ராஜனுக்குப் பாவாடை, சட்டை போட்டுப் போட்டோ எடுத்துப் பார்த்தான். புடவை வட்டித் தாழும்பு வந்ததுப் பின்ன, துடைக்கி, ராக்குடி சிவதம் இன் பிறகு ஸ்கைப்படம். பெண்ணுயிப் பீக்கிள யன் போனான் என்பது அவனுடைய தாய். ராஜனுக்கு அத்தவையின் வானவத் தான் இருத்தான். நான் வையு. எடுப்பான ராசி. அவனுடைய அப்பா எடுப்புத்தான். அதென்னவோ அத்தவையக் கொண்டிருத் தான் ராஜன். அவன் இவ்வாவிட்டான் அவன் என்னை! அவன் வளர்த்து, ஓராட்டி, மனிதனுக் ஆகி விட்டிருப்பவன் அவன் தானே?

ராஜன் மேலு வந்தான். இவ்வாறது விழித்த விழி தன்ன விழிதான். மாரி முகத் தின் விழித்தான்? சிவராக் துதித் தானுக்குப் படுக்கையை விட்டு எழுந்து மேலு வந்தது திவனிக் இருக்கிறது. செவ்வித் தான் ஒரு ஸாட்டுப் புரட்டி விட்டுத் தொட்டதின் பக்கம் போனான். தவரவேண்டாய் என்ன் சிவந்திருத்தது. ஒரு வாரமாகவே நான் மறை

சக்திமிகு, பரிணாமமிகு

சுகந்தி

மேலும்... மிகவும் உயர்ந்த
குணம் கொண்டது. அதன் மூலம்
தான் உயர்ந்தது. அதன் மூலம்
மேலும்... மிகவும் உயர்ந்த

உலர்ச்சி **ALL**

சமையலியின் மேன்மை, வெண்மைமயுடன் தூய்மை வெள்ளி **பிப்** பவுடரினால் மட்டும்தான் உங்கள் வெள்ளித் துணிகளை பளிச்சிடும் வெண்மைமயுடனும் வண்ண நிறத் துணிகளை துப்புரவாகவும் வெளுக்க முடியும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர்: ஆகவே கீழ்க்கண்ட விடையைக் கொடுக்கிறேன்:

முன் அறிவிப்பே இல்லாமல் கொட்டு கொட்டென்று கொட்டி விட்டது. தோட்டத்திலும்கூட முத்துவைக் காவலியும், ஆம்...காவல் பூக்குடைய வுடன் ஏமாதான் முதன் முதலில் அவன் கண்ணில் தென்பட்டான்.

அட! அந்தத் 'தோட்டத்தில் மெழுவ செவ்வாய் பக்'வா இத்தனை அதிர்ஷ்டத்திற்கும் காரணம்!

தோட்டத்தில் நிறுமாகிலே பக் மெய் கிறதோ! மனத் தோட்டத்தில், ஆகையே பரீட்சை மாணியின் கிள்ளி எடுக்கிறான் என்றே தோன்றிற்று.

"பக் உயிர் பொகிறதென்கிறாய், மொட்டு வளையைப் பார்த்திருப்பே!" என்றான்.

அவன் சிரித்தான். அசட்டுச் சிரிப்பு!
"பக்கத்து வீட்டுப் பெண் காரில் வந்தாள் பொகிறுக்கிறதே!"

"ஆமா... மனதவாச இடுக்கிறதே என்று அழைத்து வந்தேன்.."
"ஏதோ...!"

"என்ன நினைமா!"
"நீரு பெண் பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இத்தனை நாள் கழித்தாவது உனக்குத் தோன்றிதே!"

"அட்டே... அதுவா உன்னை! இன்னொரு மனதே பெய்யட்டும் அத்தை... இன்னொரு கொண்ணை வளர்க்க வகையிலேன்.."

ஒரு நாள் அப்பின் அவைக் கணப் புலவராயிருந்த காரணம் என்பவர் நகரத் தெருக்களில் கார்வவழமாகப் போய்த் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர் பனகவன் இருவர் அவர் மீது கல்லில் எடுத்து எறிந்தார். "அவனைப் பிடிப்புகள்!" என்று கட்டளைிட்டார் காரண காரணம். வீரர்கள் அவனைப் பிடித்து வந்து அவர் முன் நிறுத்தினார்கள். அருகில் வந்து கொண்டிருந்த அதிகாரி இருவரைப் பார்த்து, "ஆயிரம் ரூபாய் கொடும் அவனுக்கு!" என்று கூறினார் அவர். அவ்விதம் கொடுக்க அதிகாரி தயக்கிய போது காரணகாரணம் கூறினார், "மரம் தன்மீது கல்லை விட்டெறித்தவனுக்குப் பழம் கொடுக்கிறது. நான் என்மீது கல்லை விட்டெறித்தவனுக்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டுமல்லவா?" என்றார்.

மரமும் மனிதனும்

-தஞ்சை வித்தன்

முடியாமல், "சரி, அத்தை...நீயும்நான் பக் கருஷங்கணாகக் கொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய். போய்விட்டு வந்துவிடு" என்றான்.

நிமிர்ந்து பார்த்தால் அவனுக்கும் என்ன கஷ்டம் விடும், அலாசுரமாய் அன்புக்கு, தியாகத்துக்கு என்ன கஷம்மாறு செய்தான் இதுவரை? அந்த மனசை, அந்த இதயத்தை மறிக் கவத்தாலு? இவ்விதமே! கம்மா கார் சுற்றுலாது, மிரட்டியும் குறைத்தும் தன்போக்கிலேயே போவது, கேவிலாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பது இதைமயம்தான் அவன் காணத்தக்கது. இவற்றுகளாலே அவனைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பார்த்து ஒரு பெரிய

அவ்வ வேளமும்? நாளைக்கு நான் காசிக்குப் போய் விட்டால், உன்னை யார் கவனித்துக் கொண்டார்கள்?" என்றான்.

"நீ புறப்பட்டதும் நான் இங்கே இருந்த தாய்தானே, அதை? அமரூர்ப் பக்கம் போய் வரப் போகிறேன்" என்றான் ராஜன்.

அவன் சிரித்தவாறே. "இகனிகா?" என்று கேட்டான்.

"உனக்கு விஷயம் தெரியுமா?"

"எனக்கு எப்படிடப்பா தெரியும்? உயர் அறுபதுதானே ஆகிறது எனக்கு!..."

ராஜன் தானத்தான் தன் குனிந்தான். எல்லாவிதங்களும் தெரிந்து விஷயம் தெரிந்துகொண்டதான் அந்த இத்தனை நேரமும் அவன் ஆய்வு பார்த்திருக்கிறான். மாலினி யுடன் அவன் வந்ததைப் பார்த்திருக்கிறான். கிளம்பிய பெண் இருமணம் சம்மதம் வரை அவன் ஆட்படுத்தி விட்டது. அதுபற்றி அவனுக்கு வருத்தமில்லை. பார்த்துப் போனது இருமணமே உடாது என்னை விரகம் எதுவும் அவன் புணைவில்லியது.

சாப்பிட்டுவிட்டு மரடிக்கு வந்தான். மனநிலை தளர்விலே. தெரு விளக்குக் கம்பத்தருகில் மத்தாப்புப் பொதிகளாக மணலின் வலிக் கால்கள் இறுக்கிக் கொண்டிருந்தன. ராஜன் அங்குசமாகக் கலிகளால் அவ் நாளைய பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இந்த வேலை கள் மனத்துக்குள்ளும் பிரிவாக நமது பொருள் கைத்தான் அவன் கண். 15.

தன் வேலை, இருக்கைய அங்கே இருந்த தாய்தான் மாலினி கார் கவரிக் குழப்பம் கொண்டாள். எடுத்த எடுப்பில் அவளுடைய அழகு அவன் முன்னிலையே. ஆனால் வண்டிகளுள் அமர்ந்த பிறகு பெண் சரண மானிவிட்டது. இருக்கையுக்கு நன்றி சொல் காமல் திரை.

ஆனால் நன்றியை அந்த மென்தத்துவ புரோபார் ஏதாவது மாட்டானே!

கணம், ஏன் மாட்டான், எனத்தான் அவன் ஏற்றுக் கொண்டான்? விவாதம் இல்லாமல் எந்த விஷயத்தையும் அங்கேயே மாட்டான் அவன். அதிலும் உத்தமம் வந்த விஷ இது. ஆனால் என்னதான் விவாதம் செய்தானும், இருக்கையுடைய ஆராய்ச்சி தனி அழகு. தெருப்பு கரும் என்பது சாத்திய மாக இருக்கலாம். 'ஏன் கருவிறு?' என்று கேட்டான் இருக்கை. உண்மையில் பண்பு களைக் காண்பிற பட்டைக் கண்ணுடி அவ னுடையது. கொஞ்ச நான் சாபுதற்களில் நித்திக் கொண்டிருந்தான் அவன். "அட ராமா! வேதாந்தம் பித்து! பிடித்துக் கொண்டு விட்டதா உன்னை? இந்த வயதில் உபநிதம் எதற்கு?" என்று ராஜன். ஏன் கேட்டோம் என்று விட்டது. வயதைப் பற்றிய தப்பிப்பாத்ததை ராஜன் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. விஷய வய துக்கும் பெரிய விஷயத்துக்கும் பிரிவா யிலே என்பதை உதாரணமாகவோ விவாதி விட்டு அடுத்தபடியாக உபநிதம் என்றால் என்ன என்று காட்டி மறுபித்து விட்டான் இருக்கை. அது முடிந்ததும் வேதாந்தத் துக்கு வந்தான். கணம் சிவம் பித்துப் பிடித் திரு விஷயத்தை ஆராயத்தான்.

அன்றைக்கு ராஜனுக்குப் பித்துப் பிடித்த விட்டதாவது தோன்றியது.

மாலினி அவளிடம் பரிசும் மாணவியா விரக்கலாம். வேறு எந்த ரீதியும் அவனுக்கு அவனை தெரிந்திருக்க முடியும்? அவன் தான் கிளம்பியிருக்க ஆயிற்று!

"குழந்தை. யார் சாப்பிடு..."

குழந்தைப் பிழைக்க, சிறுக் கைகளைப் பொடி கலந்த பால் அருந்தமாக இருந்தது. வளத்தவந்தான். அந்தக் காசிக்குப் போய் விட்டால் இவ்வளவு பக்குவமாக யார் பால் எதப்பித் தருவார்கள் அவனுக்கு?

வழக்கமாகப் பால் பாதிரித்தான் கீழே போகிற அந்தக் கொகாமல் தந்தவாயில் உட்காரித்தான்.

"என்ன அந்தை?"

"என்னென்ன தெர்த்துக்கொள்ள மறந்து போய்விட்டே, குழந்தை... நான் காசிக்குப் போனது நினைவி வர ஒரு மாதம் ஆகுதும் ஆகும்..."

"ஆகட்டும். மறக்காமல் என்னென்ன தெர்த்துக் கொள்ளுகிறேன்."

"குழந்தை, நான் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்காதே. துணை மாராஜனுக்குப் பெண் ணை இருந்தும், ராமனோ காட்டுக்குப் புறப்பட்டான் சிறை. இல்லையா?... அந்த மாதிரிப் பெண்கள் வேளும் குடும்பத் துக்கு."

ராஜன் சிரித்தான். ஏத. இந்த விஷ யத்தை அவனிடம் தீர்க்காமல் அதை விட மாட்டான் போகிறதெனது!

"வளத்தவம் அந்தை. எனக்கு வரு விறவன் சிறை மாநில இருக்கட்டும். ஆனால் தான் காட்டுக்குப் போய்த் திரைபாட் மாட் டேன்" என்றான் சிரித்தபடியே.

"உன் கேஸிக்கு அனவே கெடையதா? பூத்ததெல்லாம் பூவாகி விடாத குழந்தை. கவிவாறும் ராமனும் சிறைபுறம் ஆகி விட்டாடியா?" என்றான் அந்தை.

ராஜன் அவன் அருகில் வந்தான். தாத் காலியின் விளிம்பைப் பற்றியவாறு குழந்தை காட்டு உட்காரித்தான். சிறை வயதில் அந்தை கதை சொல்லும்போதெல்லாம் இப்படித்தான் அவன் காலடியில் அவன் அமருவான். "அந்தை, அந்த சிறைக்கு ஒரு கொகை இருந்த மாதிரி நீ இருக்கிறீயாது என்ன கவிவாறா?" என்றான்.

அந்தைக்குக் கண் கசிந்து விட்டது. கண்ணீர் அவன் பார்த்து விடக் கூடாதே என்று முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். மனத்தில் இருந்த கவிதை வெளியாக வந்தது போய்விட்டது.

2

அந்தை புறப்பட்டுவிட்டான். காசிக்குப் போய் வந்த பிறகுதான் விட்டியும் கவிவாறும் தடைபெறும் என்று ஜோசியம் ஒருவர் சொல்லி விருந்தானும். அதைக்கே லோதிடத்தில் அபார நம்பிக்கை. காசிப் பயணம் என்று சொன்னவுடனேயே இத்தனை நாளும் பிடு செய்கு கொண்டிருந்த குழந்தை இருமணத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தது.

டாஸா! காசிக்குப் போய் வந்ததும் திரு
மணமே முடித்து விடாதா?

குறும் ஒரு மாதம் அலிசைப் பிரித்து
எப்படி தேசாந்திரம் போய் வருவதென்று
தான் அவளுக்குப் புரியவில்லை. இத்தனை
நாள் பிரித்திருந்ததை இங்கே... கையபற்
கார மாமியிடம் படித்துப் படித்து எல்லா
விவரமும் சொல்லுள். "தமிழ் வந்திருக்கிற
அவளுக்கு... தீர் சொரபக இருந்தால்தான்
சாப்பிடுவான் தெரிவித்தா?... அப்போம்
கட்டுப் போடலாம். பொரித்தால் பிடிக்க
கூடு தெரிவித்தா?... வெண்ணெய் ஒரு
எலுமிச்சை அளவு வைக்க வேண்டும்..."
இப்படி எவ்வளவுவோ.

அத்தனை புறப்பட்டுப் போனதுமே சமை
யற்கார அம்மாளுக்குத் திடீரென்று குளிர்
காப்சை வந்து விட்டது. மாடுமுத்து பாக்
டரை அளந்தது வந்ததால், குழந்தைக்கு ஒரு
காரத்திற்கு... அதை அம்மாள் நடமாடக்
கூடாது என்று டாக்டர் கொய்க்கிட்டார்.

இப்படியாக எடுத்த எதிர்ப்போய் மூட்ட
தற்கு இவ்வுலகில் நிலம் வந்தது.

மாண்புமிகு பாலையர் அடுத்த காரத்திற்கு
பக்கத்திலே விட்டுக்காரர் வந்து தகவல்
கொடுத்தார். மாண்புமிகு பாலையர் காரத்திற்கு
இவ்வளவு... மாண்புமிகு அமைச்சர் காரத்திற்குப்
போய் பார்க்கிறார். இவ்வளவுதான் என்ன
மதித்ததால் ராஜ்யம். "என்றும் ஒரு காட்சி
கூடக் கொடுக்க முடியவில்லை உங்களுக்கு"
என்றார்.

"அதன்மேல்... தீர்க்கும்பெற்று மனிதரை"
நாளை முதல் எங்கள் விடமுடியும் சாப்பிட
கூடம். காப்பினை இங்கேயே அனுப்பி
விடுவோம். அதைச் சொல்லத்தான் வந்
தேன்" என்றார் அவர்.

"அதற்குத் போங்கள். எனக்காக வீண்
சிரமம் எதற்கு உங்களுக்கு?" என்றார்
ராஜ்யம்.

"அதெல்லாம் மூக்க விடக் கூடாது.
அன்றைக்கு நீங்கள் இங்கே யென்றால்
மாலினி மனைக்குத் தப்பி விடு வந்திருக்க
முடியுமா? ரொம்பத் தமாஷாகப் பேசினீர்
களாம். சொல்லிக் கொள்ளி மிழித்து
போகிறேன்."

ராஜ்யம் திடீரென்று இரண்டு கற்றுப்
படுத்து விட்டால் போகாது. மாலினி
அலிசைப் பற்றிப் பேசினாள்? மிழித்து
போனாள்? அந்த விட்டில் அவளுக்கு
அவளும் உண்டா? கொள்ளப் போகதை
என்னவிலும் மனை எப்படித் திருவிளக்
கிறது! தமாஷாகப் பேசுவதில் இத்தனை
வாரம் உண்டா?

அடுத்த விட்டுக்காரர் காலைக் காப்பினை
அனுப்பி வைத்தார். ஏமாறான் எடுத்து
வந்தான்.

"ஆதிவிட்டோ?" என்று கேட்டான்.

"பரவாளில்லை... இனிமேல் பிளாஸ்டிக்
கொண்டு வந்துவிடு" என்றார் அவர்.

"சாப்பிட்டு எப்போது வருவீர்கள் என்று
கேட்கச் சொல்லுங்கள்."

"சாப்பிடலாம்? ஒன்பது மணிக்கு நாள்
பிடியாம். அந்த வேளையில்லாதே மாலினி
யும் நீயும் சாப்பிடுவது?"

"ஆமாம்."

"எனக்காகத் தனி உபகாரம் வேண்டாம்.
எல்லோருடனும் தானும் சாப்பிட்டுவிடு
கிறேன்."

"சரி..."

பலிக்காகச் சாப்பிடுவது, சாப்பிடுவதற்
காகப் பசிப்பது என்று இரண்டு வகை உண்டு

ஆனால் பரிசும் இல்லாமல், சாப்பிடுவதற்காகவும் இன்னமும், மாணிக்கனாக இல்லாமல் அமர்ந்து எத்தனை நாட்கள்!

ராஜன் அடுத்த விட்டுக்குள் அன்றைக்குத் தான் முடிவாகிவிடுகிறது. சமையல்கட்டு எப்பது ஒரு சிறிய அறைவாயிவ புணக்க உடமாக இருந்தது. அதன் வெளிப்புறம் கூடவிய தட்டி அடைத்துச் சாப்பாட்டு அறை யாகத் தயாரிக்கிறார்கள். அங்குக்கு வெளிப்புறம் இல்லை போடப்பட்டிருந்தது. அங்கு விட்டுக்காரருக்கு வலியில்லாத தட்டு வைக்கப் பட்டிருந்தது. ஏமாறும் மாணிக்கம் புறம் புறம் கூடவியுள்ளனவே உட்கார்த்து விட்டார்கள்.

"நீங்கள் சரிவாகச் சாப்பிடவில்லை போலிருக்கிறதே!" என்று அவர்.

"அந்தக் கையால் சாப்பிட்டே, பழக்கம் போலிருக்கிறது" என்று கேள்வி சொன்னார் மாணிக்கம்.

"அதல்ல, நான் சரிவாகச் சாப்பிட ஆரம்பித்தால் இங்கு யாருக்கும், எதுவும் வீதம் இருக்காது" என்று ராஜன்.

"ஊழாம், உட்கார்ப்பாடு போடுவதில் சிறிது, அங்குக்குப் போகிறதே பிடிக்காது" என்று கெட்கத்தான் ஏமா.

"வேண்டாம், என்னைக் கிரமப்பாடு தீர்க்க" என்று ராஜன் முறுட்டி.

"நீ! மோராக வந்து வேண்டும் அவருக்கு." இதுவும் ஏமா விட்ட எச்சரிக்கை. சமையலறை மாணிக்கம் அந்தக் கொண் டைக்கொண்டிருக்கிறார் அங்குக்குக் கேட்டுக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார் போலிருக்கிறது.

சாப்பாட்டு முடிந்து விட்டுக்குத் திருந்திய போது ராஜனுக்குத் தன் கால்களை முறுட்டிப் பல் பல் மாறுதல்கள் தாமசாகவே புதுப்பு விட்டன என்று சொல்லிற்று. ஒரு கல் வானம், கார்த்திகை என்று போலுக்கச் சாப்பாட்டுக்கு உட்காராமல் விட்டுக்கே வந்து விடுபடும் அடுத்த விட்டும் சாப்பிடப் போகிறது. அவர்கள் போடும் வற்றல் குழம்பு பாவசமாக இருக்கிறது.

மாணிக்கம் பவவாரமும் சாப்பிடுவது வற்றல், ஏமா கொண்டு வந்தான், அவர்களுக்கு மாணிக்கம் வந்தான், மாணிக்கம் வந்தான் புத்தக அலமாரியைப் பார்த்துவிட்டு, "நீங்கள் இவ்வளவுப் பித்தரோ?" என்று கேட்டான்.

"ஊழாம், இதில் புத்தகங்களை எல்லாம் நான் படித்தே இல்லை. ஒரு சமயம் பார்த்தே வேண்டும் என்று ஆணை வந்தது, வந்தது வைத்தேன். அவ்வளவுதான்" என்று ராஜன்.

"பொய் சொல்வீர்களே!"

"இதே பார் மாணிக்கம், அது ஒன்றுதான் எனக்கு இன்னமும் வைவராத வித்தை. பொய் சொல் தெரியாது எனக்கு."

"நிறுமா இதைப்பெல்லாம் நீங்கள் படிக்கவில்லையா?"

"இல்லை" என்று ராஜன்.

"எத்தனை அருக்கி வயதிற்குவிதிர்கள் பிச்சை?"

"அவைகளால் பார்த்தானே போதும் என்று இருக்கிறது. சிலவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை ஆசைதம் இல்லையா?"

அவனுடைய கேள்வி அவனுடைய எதிர்ப்புறத்தில்: அவமாரிவிட்டுத் புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்ப்பதும், மீண்டும் உரிய இடத்தில் வைப்பதற்காகப் பரபரப்புடன் இருந்தான். "நான் இரண்டு புத்தகங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகலாமா?" என்று கேட்டான் கண்டிப்பில்.

"என்ன கேள்வி... எடுத்துக் கொண்டு போகப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே தான் அவை இருக்கின்றன, மாணிக்கம்" என்று அவன், பிறகு கேட்டான்: "என்ன புத்தகம்?"

"மெருத்தைய அராப்சி, மனம் ஒரு மருத்து - இரண்டு புத்தகங்கள்."

"உங்களுக்கு மெருத்தையப் பிடிக்குமா?"

"மோர்க்குழம்புக்கு அடுத்தபடி மெருத்தையதான் எனக்கு உயிரானது."

"ஓமோ, எனக்கு மோர்க்கு குழம்பும் பிடிக்காது, மெருத்தையமும் பிடிக்காது."

"ஏன்?"

"மோர்க்கு குழம்பைக் கொடுத்து அதைக் குழம்பு செய்யானேன்? மனம் என்பது உணர்ச்சிகளைக் கூட்டு. அதை அராப்சியை உப்பு, புளி, சிவகாசைப் பித்திப்பார்க்கிற மாதிரி."

அவன் சிரித்தபடியே முடிவிட்டான். மையுரிப் பவவாருக்கு ஆயத்தங்கள் தட்டாமல் நடந்தன. ராஜன் துணிமணி கிய ஒரு பெட்டிக்குள் அடைத்துக் கொண்டான்.

"இருக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்டான் மாணிக்கம்.

"வேண்டாம், ஒரு கம்பளிச் சாண்மை இருக்கிறது, போதும்."

"இக்காசை இருக்காது வந்தான், அவர்கள் மெருத் வறுத்திருந்தும்."

"உங்களைப் பார்த்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்று ராஜன்.

"நன்றாக இருக்கிறதே உன் கேள்வி... உங்களை ஆசிரியர்களின் பிச்சைக்கே சேர்த்த துறையாளர், ஒரு உங்களை ஆசிரியைப் பார்த்தே இப்படி கேட்க என்ன தைரியம் வந்தது?" என்று இருக்காது.

"இருக்கிறது, இப்படி உன் கதிரிப் பார்த்த மனம் உங்களுக்கு இல்லாமலேயே?"

"வாத்துவான், நான் உங்களை கதிரிப் பார்த்தே வந்தேன், மெருத் பக்கங்களை கதிரிப் பார்த்தே உங்களைப் பார்த்தேன் என்பவர் இருக்கிறார், பெரிய ஸ்தானி, மெருத் துறையாளர், அவரைச் சந்திக்கத்தான் பவவாருக்கு ஒப்புக்கொண்டேன்."

"அதுதான் பார்த்தேன்!"

"எந்த வாராக இருந்தால் என்ன ராஜ், எல்லாம் மண்ணும் உங்களுதானே உட்காட்டினார்கள் எடுத்தே நினைந்து! எங்கும் மாணிக்கம் தானே வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன்!"

"உன் பார்வை அப்படி."

இருக்காது சிரித்தபடி, பெருக்கம், அவன் வறுத்தான் என்பதாலேயே பவவாருப் பவவாருதான் ஆசிரியை என்று ராஜ் முக்குத் தொன்றிற்று.

"ஏமா, நீயும் உன் பாவ மெருக்குக்கு."

"உம்..."

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் செ. 1)

(சிதிகட்டி)

கத்தல் உதிர்தலையும், கொடுதலும் தடுத்து போதத்தில் ஒரு நிதம்மதையும் பண்பனயையும் அளிக்கவும் ஓர் ஓட்டியும் கத்தல் கதையம், உலகவாத்த லுமினககிவக கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. லுமினககி லுமினககிவக கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. கல் எரிச்சலையும் அடக்கடி ஏற்படுமி தயாரிக்கப்படும் போக்தி நிதம்மத யான நிதம்மதயான அளிக்கிறது.

யோகாசனப் படம்

என்கல் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆதன்கலி லுமினககி செந்து வத்தான் திகல் உடல் வலிவு பெற்று ஆரோகிவக கொண்டு வந்தவர்கள்.

கிஸ் கு. 3. (தயார்சென்று உட்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

மதரன் டிப்போ: 25, எதனியம் தாய்க்கல் தெரு, மதரன்-2
போன்: 34958

எமது செவ்வா ஆபீஸில் யோகாசன லுமினககி நடத்தப்படுகின்றன

GLOSTER

33KV

TYPE
OWER CABLES

gh Impulse Value

ow Power Factor

on Draining

ess Impregnated

LISTED & CERTIFIED BY

NATIONAL TEST HOUSE,

LIPORE

Manufactured strictly

cording to ISS 092

IRT GLOSTER
DUSTRIES LTD.

3 Netaji Subhas Road, Calcutta-1.

aham: Maritala-House, Mint Road, Bombay-1

Connaught Circus, New Delhi-1

Amritsar, Jalandhar, Ludhiana, Patna, Ranchi, Secunderabad, Lucknow-L.

33KV/33KV

பாண்டிஸ்

டீம்: ப்ளவர் பேஸ் பவுடர்

**சொப்பன சுந்தரியின்
வதனப் பொலிவை
உங்களுக்கு அளிக்கு:**

பாண்டிஸ் டீம்: ப்ளவர் பேஸ்
பவுடர் சீராகப் படித்து முகத்தி-
லுள்ள சிறு குறைகளை மூடி
மறைக்கிறது... முகத்தைப் புளி-
சென்று வைக்கிறது! உங்களை
சும சிறத்திற்கேற்றபடி தேர்ச்-
தெடுக்கப் பறவித வண்ணக்
கலிம் திகுடக்கின்றது.

**சீஸ்ப்ரே - பாண்டிஸ்
இன்டர்ப்ரொடக்ட்**

(கொம்புறுக்கப்பட்ட, மொறுப்பூசு
ஆகக் கி.சிம் இவைக்கப்பட்டது)

NT-2-2219

“தோட்டத்த உதிர்ப் பூவெல்லாம் தான் உங்களைக் காணாமல் ஏங்கும் இல்லைமா?”

அவர் சிரித்தார். “உதிர்ப் பூவெல்லாம் ஏங்கப் கூட உண்டா?” என்று கேட்டார். பட்டென்று.

அப்போது ராஜன் அதிர்த்த விட்டான் ஒரு கேள்வி எவ்வளவு என்னமாய்க் கேட்டு விட்டான்! காந்தவம்மாடே. உதிர்ப் பூவுக்கு ஏக்கல் எது?

அவர் இறங்கிப் போவதைப் பார்த்த ராஜன் அவர்தான் “தோட்டத்தின் பெயர் வெங்கைப் பூ” என்று யாழ்வுக் என்று விவரம் சொன்னார்.

இருவரும் தலைகீழ் போன்ற புத்தகம் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு வழி தெருவப் படித்துக் கொண்டே வந்தனர். எதிர் பக்கத்தில் மாணிக் உட்கார்ந்திருந்தார். போய் விட்டு ஏமா. இடைவேடி அடுத்த விட்டுக் காரரும். அவருடைய மனைவியும், மாணிக் வீடு தம்பி ராஜமும். இரண்டு பக்கங்களிலும் இடைவேடி சாப்பாட்டு முட்டை சமைப்பது, குருசை கதிரை கதிரை.

அடுத்த விட்டுக்காரர் ஒரு பழைய தோட்டுப் புத்தகத்தின் ஒரு தபால் கட்டாமல் செவ்வெண்ணிலைக் குறித்த ஓட்டு சொத்தமாக எங்கெங்கு அடுத்த விட்டுக் கண்காணிப்புக் கொள்வதற்காக.

“உங்கம் ரொம்பக் கேட்டுப் போக வார. எதை எடுத்தாலும் ஒன்றாகப் பதில் பங்கு விடு. இந்த ரீதியில் போனது என்ன தள்ளுவதே கட்டாமல் போய்விடும்.” என்று அவர் தோட்டை முடிவாடினார்.

“ஆமாம்” என்று ராஜன்.

“எனக்கு தங்கம் திணிவிடுகிறது. இந்த எவ்வளவு தான் குவாய்தான் எடுத்து அப் போது. இப்போதே விண்ணாய் விண்ணாய் பதிவாட்டு குவாய்...”

“ஆமாம்...”

“கலி காவம் தார், கலிவாஸம்!”

ராஜன் “ஆமாம்” என்று தலைகீழ் விட்டுக் கொண்டு இருக்கையில் ஒரு கேட்டது. “காவத்தைத் குற்றம் சொல்வதில் பல் விதி. நல்லதும் கேட்டதும் எப்போதும் உண்மையானது. என்னம் பதில் கதிரை” என்று.

“எனக்கெல்லாம்” என்று கேட்டார் ராஜன்.

“சந்தேகமில்லாமல்...”

“தென்று. இன்று தான் எப்பெதென்னம் எப்படித் தப்பிவாருமில் என்ன உங்களுடைய எண்ணங்களும் காத்திருப்பதில், இருக்கிற. அது போகிறது. போய்க் கொண்டு இருக்கிறது.”

“காவம்... காவம் போவதில்லை. காவ தென்று. வந்து வந்து உன் முன்னால் திறந்தது. அந்தத்தான் நீ தென்று. இன்று தான் என்று யாரும்கூடவருவது. தெற்குக்கு எந்த குறிப்பெல்லாம் இருக்கத்தான் உத்திரிக்கும்தான். நாளைக்கும் அவர்தான் காவமா?”

அவனுடைய கேள்வி திவ்யமாதிகை தோன்றிற்று.

இக்காலம் மாணிக் வீடு ஒரு வருத்தது. அவர் சொன்னார்: “காவம் போவதில்லை காவத்தில்கூட. அது திவ்யமாதிகை இருக்கிறது.

“உங்கம் ரொம்பக் கேட்டுப் போக வார. எதை எடுத்தாலும் ஒன்றாகப் பதில் பங்கு விடு. இந்த ரீதியில் போனது என்ன தள்ளுவதே கட்டாமல் போய்விடும்.”

“ஆமாம்” என்று ராஜன்.

இருவர் தெற்கும் வரவில்லை, இன்றும் வர வில்லை. காவத்தை போகத் தோன்றுகிறது தாக்க. அவ்வளவுதான்.”

ராஜன் அதிர்த்த விட்டான். மாணிக் வீடு தாக்கம் கிடைத்த திவ்யமாதிகை தோன்றிற்று.

இருவரும் ஆரம்பித்து விட்டனர். அவர் யெவ்வளவுக் கேட்பதற்காகவோ இப்படி. ஏதாவது விவாதம் வராது என்று இருந்தது ராஜனுக்கு. மாணிக் வீடு அந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு குடும்பிடுகிறார். சில சமயம் காவத்தைத் தான் சிரிப்பார். சில சமயம் முத்தவதை நிரூபித்த கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பார். காவத்தை அடுத்த விட்டுக் காரர்க் கட்டிவாஸம் ஆகிப்பெறும் கொள்கையை ராஜன் கடைப்பிடித்தார். மாணிக் வீடு எவ்வளவுதான் இதுவில தல்ல உபாபாசம் பட்டது. ஆனால் இருவரும் கைப்பாட்டவர்களில்லை. பெண்ணைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கொண் ஆரம்பித்துக் கிடைக்க உண்டாகி விட்டார்.

“பிரமம் பெண்ணைப் படைக்க அதிசயம் உபயோகிக்கும் ஏதேனும் வேதமாதான்” என்று அவர். “அந்த மனற்புத்திர காவிக் கொஞ்சம் தகுத்து. கொஞ்சம் குறுக்கு. கொஞ்சம் கிணக்கு எவ்வளவு மாயப் பொதுவாகத் தனா பத்த சைதீதம் தென்கிணக்கு.”

மாணிக் வீடுவாஸம்? “அதில் படைப் பதிக் தனா பத்த சைதீதம் அந்ததை, ஸாட்டுத்தனம், காவம், இதை உபயோகிக் கொண் பிரமம். காவத்திலே உருவாவதில் ஆன்” என்று.

இருவரும் சிரித்தனர். “ஆன் தங்கம் ஒன்றித் தனா விருப்பவது. ஆளுகை எவ்வளவு ஆன் தங்கம். பெண் அவனுக்கு அடக்கி யாக வேண்டியவர்தான். இதற்குப் பிர

மணிக் குறை சொல்லி என்ன பயன்?" என்று கேட்டான்.

"அது அந்தக் காலம். இப்போது பெண் விபித்தக் கொண்டு விட்டாள்" என்று சீறினான் மாணிக்.

"ஓ...அப்படியானால் இனி பெண் ஆகை அடக்கி ஆறுவாள் போகிறார்களே!" கிருஷ்ணன் சிரித்தான் உரக்க.

விவாதம் தீவரம் தப்பி விட்டது. ஆனால் வறுமையை அவன் திருப்திக் குறைய, பெண் ணின் கவர்ச்சி மயக்கம் அவன் ஈரட்ட குறைய, இருவருக்கும் ஓயாத சொற்போர். ராஜனுக்கு இந்தக் காட்சி ரசமாக இருந்தது. உம்மாயா? தனியாகத் தனியாக வாசப் படித்துக் கொண்டு வந்திருப்பவன் அங்குமிருக்கான்!

ஓயா ஒரு குழியில் உட்கார்ந்திருந்தான். எங்கோருடைய பேச்சுக்களையும் கேட்டுக் கொண்டு சில சமயம் சிரிப்பதும், சில சமயம் மூச்சுதைத் திருப்பிக் கொள்வதுமாக. இந்தப் பெண்களுக்குப் சிரிப்பதையும் மூச்சுதைத் திருப்பிக் கொள்வதையும் தவிர வேறெதுவுமே தெரியாதே என்று சந்தேகம் வந்தது ராஜனுக்கு.

விபித்தர் போகிறவரை இவ்வாறே விவாதங்களும் விவாக்கங்களையும் பொழுது போய்ந்து, மனவிகளையும், பொழுது போகவும்கூட, வரவும்கூட, சிறித்திருந்தது. ராஜனுக்கு அந்தப் பணமும் குடிவாசலும்தான் இருப்பதென்று. எந்திர மாணிகளும் அருகில் இருக்கின்றும் இருக்கும்வரை பேச்சுக்குப் போருக் தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. "மெளனம்" என்ற தலைப்பில் உட விவாதம் விளம்புகிறது.

"ஆரம்பதில் இந்தப் பிரயாசத்திற்கு இருந்ததான் இருக்கிறது. உபநிதம்வரைய உங்கமே இது" என்று கிருஷ்ணன்.

"இப்போது இருட்டு இக்கியோ?" என்று கேட்டான் மாணிக்.

"இருக்கிறது. ஆனால் வெளிவே அகல. மனிதனுடைய மனவிகளும்...பிரம்மம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இப்போது இருப்பது அடக்கி தட்டிவந்து...."

"விவாதத்தை மூடுகி விடுவதில் தங்களுக்குமே... ஆன் தன்மையே வறுமையின் தீவிரத்தை" என்று அவன்.

"இப்படி திரும்புதற்குக் காரணம் உன் மனவிக் இருட்டு இருப்பதாக..."

கிருஷ்ணன் ஒரு நாளும் அவனுக்காகப் பரிசுத் தரவில்லை. விவாதத்தில் கோர்த சிலை அவனுக்கு முடியாது. இவ்வளவு பிடிவாதக்காரனுடைய என்ன பேச்சு என்று மாணிகளும் ஓதுக்குவதில்லை. கட்சி கட்சிக் கொண்டு அவர்கள் நடத்திய சொற்போர் இறுதியில் தீராத போரையே முடித்துவிட்டது.

கடைசியில் மைசூர் வந்ததும் கிருஷ்ணன் பங்கிலைக் கழைத்தான். பார்க்கப் போய் விட்டான். பிரத்தாகவாத் தொடங்குகிறக் காலம் வரவில்லை அவன். அரண்மனையும் அகல விதிகளும் அவனுக்குப் போருட்டில்லை. "நான் எல்லாம் மனிதர் போய்த் கொடுத்தாரி! உறுதியில் உட இப்படித்

தான். விவாதர் என்று ஆரம்பித்தான் விட மாட்டான்!" என்றுக் மாணிக்.

அடுத்த விட்டுக்காரர் அறிவும் பேசுவதில்லை. ரோட்டுப் புத்தகத்தில் அடிக்கடி வணக்க எழுதுகிற காரியத்தைத் தவிர வேறெதுவும் செய்ய விரும்பாதவர் போக இருந்தான். மாணிகளும் ஏதாவது பேசுவான். ஓயா காரியம் திறப்பதில்லை.

பிரத்தாகவாத் தொடங்குகிறக் கத்திரிப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பு மூன் ராஜன் அவர்களை ஒரு உணவு விருந்திக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினான்.

"வேண்டாம்" என்று மாணிகளின் தந்தை.

"பரிமோகுதிரும்ப முடியுமா? இப்போது உயன் காப்பிட்டுவிட்டுப் போகலாமே!" என்று ராஜன்.

"ஆமாம்மா, பரி உயிர் போகிறது" என்றுக் மாணிக்.

"அதெப்படிப் பரிக்கும்? இந்தப் பரிசைப் கூடத் தாங்களிடில்தான் அப்படி என்ன பெண் துள்ளம் அது!" என்று சீறினான் தந்தை.

அவருடைய கோபத்துக்குக் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத ராஜன் அந்த தாப்பமாகச் சிரிக்கவாரே. "பரவாயில்லை... மாணிகளையும் கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். நான் மைசூர் போவதற்குப் பரி நிச்சயமாக நட்பை வார்ட்டுகிறேன்., என்னுடைய 'டீர்ட்டு' லாக இருக்கட்டும். வார்த்தைகள்" என்று.

"செல்லுக்கான நான் தயங்கவில்லை.... நானும்.... சரி.... காப்பிட்டு விட்டே போவோம்" என்று மூப்புக் கொண்டான் தந்தை.

காப்பிட்டுவிட்டு வெளியே வரும்போது அவரே பிடியாதமாக 'பிங்'லக் கொடுத்தார். ராஜனின் முகத்தையேன் எழுபடவில்லை. இப்படி வேறும் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"வார்த்தைகள், சில சமயம் அப்பாவுக்குக் காரணம் இல்லாமல் கொபம் வந்துவிடும். அப்போது யார் மானதானம் செய்தானும் முடியாது" என்றுக் மாணிக்.

அவருடைய கொபம் மைசூர் திரும்புவதென மெளனத்துக்குள் புதைந்து கொண்டு இருந்தது. வரி தெடுக் காரும் பிரயாசியில்லை. கிருஷ்ணன் இவ்வாறு போகுமே என்று இருந்தது ராஜனுக்கு. அவன் இருந்தாக அவருடைய கோபத்தில் காரணத்தை அடக்கி கொல்லிவிடுவான்.

கிருஷ்ணன் இருந்தான் அன்றலில், வந்த புத்தகத்துக்குள் நெயிந்து கொண்டு.

"பிரத்தாகவாத்துக்கு நீ கவனிக்கியே, கிருஷ்ண... கத்திரி அழகான கத்திரிப் பந்தம் இறந்து விட்டான் தெரியுமா?" என்று ராஜன்.

கிருஷ்ணன் சிரித்தான்.

"ஏன் சிரிக்கிறேன்?"

"ராஜ், உன் பார்வை வேறு. என் பார்வை வேறு. தயக்கம் பார்த்தேன். நான் வேரைப் பார்த்தேன். மனிதனும், தாவரமும், ததியும், மனிதும், சூரியனும் கத்திரியும் தவிர உலகம் என்ன புதுமை இருக்கிறது?" என்று அவன்.

பாதுகாக்கத் தீர்மானம் எடுத்தது. "மனிதனுக்குரிய அனைத்து உரிமைகளும் அமுலாகாத நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் மனிதனின் செயல்பாட்டிற்கு" என்று தெரிவித்தார்.

“கனம் உணர்வு என்பது உண்மைக்கு நீ
கொடுக்கிற பொய் உருவத்தானே? அந்த
என்பது சொச்சிதானே?” என்றுக் கிருஷ்
ணன்.

“இப்போது, கிருஷ்ணன், அழகிதான் கையிலேயும் தான் தெய்வம் குடிசிறுகிறது” என்று சொன்னார். மூன்று கணம் அவனுக்கு விளம்பரம் இருந்தது. இவ்வளவு அழகான பதில், தெளிவான விளக்கம் அவனுக்கு எப்படி வந்தது? அவரை கோஷ்டமாக இருக்கிறோமா?

திருப்பாவை மிகத்தான். "தெய்வம் அழ
மையும் இப்படி, கையிதழும் இப்படி. அழகு
நிறையாததல்ல. உலகமே அடிப்படையில
கற்பனை. இந்த இரண்டிலும் தெய்வம்
இருக்க முடியாது" என்றார்.

“தங்கவேலி, தெய்வமே இப்பி எந்து
சொல்லாமற் போனோம்”

“அவதம் கொல்வதில் லாபமில்லை.”
 திருஞ்ஞான் பட்டபதி கண்ணுடையவன் கழறித்
 துள்ளி, அவற்றின் ஸுழியே லாபத்தோடு
 சென்றதாத் தெரிந்த அவன் ஸர்க்கன் கண்
 னுடி, சுழன்றதும் விநயவமாகத் தெரிந்தும்,
 “தெய்வம் எங்கே இருக்கிறது தெரியுமா?
 நாது? அது கண்ணத்தின் மேலில் கொண்
 டிருக்கிறது. உண்மையான தெய்வம்...”

சிறிதும் கொண்டு இருக்கக் போவ
விட்டால், சாதுஷ்கு விபரம் எந்திற்று.

“எல்லாம் வலியாக இருக்கிறதோ?” என்று விசாரித்துக் கொண்டே அடுத்த அடியைத் தொழுவது நடை. விருக்கம் தயும் தோன்றி... பிறகு தனியாக இருக்கப் பிடிக்கவில்லை அவருக்கு.

“இருக்கிறது” என்பதற்கு மாண்புமிகு
தொழ. துறை அமைச்சர் கருத்து
கொடுக்கப்படுகிறது.

ராஜன் அட்வியம் செய்யாமல் எதிரே உட்காரித்தான்.

“தேர்ப்புக் பில் விஷயத்தில் தீவிர இயக்கங்களை மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்றும், மேலே எதுவும் சொல் தேர்ப்புக் பில்.

“அந்த நீங்கள் தந்தாக வேண்டும் என்று
மட்டும் எங்கே சொல்லி விடுகிறீது?”
என்று கேட்டார் அவர்.

"தமிழ்...தமிழ்... அதை... நான்..."
"தாய்...தாய்... அதை... நான்..."

புது. இந்த நிலையிலும் இரண்டு செவ்வ
முடி உதிரியியோ உங்களுக்கு யார் கொடுத்
தால் எங்கள்? எந்த உதிகள் எங்கள்?"

“தூய் நினைவுத்துக்குறப் போயிருப்பான்.”
 “நினைவுப் படிக்கிறா! போயிருக்கிறது.”

ஆனால் புத்தகத்தில் மட்டும் எல்லாம்
அடங்கி விடாது. வெய்லி உரைகளைப்
பார்த்தாகதான் எனும் வாயும்."

“ஆமாமாம்... பெரிய சோதாத்தி மாதிரி
பெய்திருந்தா!”

இச்சமயம் மாண்புமிகு வத்தரன், "வேதாந்தி இயல்பு அவர். வேதாந்திக்கு இதயம் உண்டு. உதான் தன்படிக்கு அது இல்லை" என்றான்.

“கொத்தும் கைகலந்தும் கிழை போல, கொன்றது
நிஞ்சுது ! கூடா ! போலீஸினால் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு
கொலைத் தரவேண்டியது !”

இதை ராஜாஜிதர் எந்த முடிவளிக்கும். மாண்புமிகு சொத்துகள் எவ்வாறாக அடம் முதலியும் சிந்தித்தான். "தயவுசெய்து அறிவாவி. பத்தி கர்னம் படைத்தவன்" எவ்வாறு.

“இருக்கக் குடிமகன், சிவனாக சிவன நீர் வந்த
துக்கன் இருக்கின்றான் என்பதற்குப் பாரி
வனத்துக்கு மதிப்பு வந்துள்ளதா? அதுமட்டு
மதிக்காத மனமாதலுப் புத்திராரித தனத்தால்
சகனம் பேசியுள்ளான்?” என்று மகாவிளி.

அது உண்மையில் எவ்வளவு நேரம் நிற்கும்.

இவர்களுள் எல்லாம் பெருமகனாகப் போட்டாருள்ளார். இந்தத் துறையினுள் படிப்பது சேர்ச்சி கவத்தோம் என்று நினைக்கிறது. என்னுள் தலைவர்.

“பழத்தால்தான் இதெல்லாம் வரும் அப்பா? பழக்காமலேயே ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடாதா?” என்ற கேட்டான் பெண்.

“தானேக்குப் புகைகம் போனால் என்னை செய்வாயோ போ. அங்கேயும் உன் மாமி யாசிடம் தத்துவ விவாதம் செய்தால் அம்மாதகலான் சீராகும்.”

“தத்துவம் தெரிந்த பிறகு மாயைவாசியம் பேசக்கொடுப்பார்களா அப்பா?” மானிலி சிரித்தாள்.

“சரி, சரி. எவ்வளவு பரிசுதேது, மிகப்பா
ராஜன், போனோமா?” என்று கழுத்தார்
தந்தது.

சாதுலுக்குப் பரிசீலி. போகவும் கிருப்பயிப்பி. ஆனால் அந்தச் சொல்லும்தான்? வேண்டா சொற்பாக அது குடம் கொம்பிலும், மாணியிலும் ஏமாறும் பரிசீலி என்று சொல்லி விட்டார்களாம். உடல் ஊர்தி.

திருமயிலத்தப்போது அன்றையத் திருநாள் திருத்தான். அந்தத் புத்தகத்துக்குள் ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கியிருப்பதைப் படுத்திருத்தான்.

தலைபிணையாக முத்தை முடிக்கொன் றிருந்த அவனைப் பார்த்ததும் ராஜன் சிரித்த படியே, "புத்தகத்தைத் தலைபிணையாகவும் தலைபிணையப் புத்தகமாகவும் பயன் படுத்த உன் ஒருவரைய்தான் முடியும் இருக்க... எப்போது வந்தாய்?" என்று.

"இப்போதுதான்."
"என் இப்படி விழுந்து விட கிறாய்?"
"ஒன்றுமில்லை."
"தலை யசிக்கிறதா?"
"கனதரம்."
"பிம்பியை என்?"
"நெஞ்சு வசிக்கிறது."

"அப்பாவி! தெரிகு என்று ஒன்று இருந் திருந்தால் உனக்கு... பெரிய வேதாந்தி ஆகிவிடுவே ி!" என்று சிரித்தவாறே அவ னருகில் கொன்ற ராஜன் பிணையணை இழுத் தான். இழுத்தவன் திருக்கி... அவ் ணையின் கீழ்க்கிள்ளி நீள் அரக்க ஓடிக்கொண் டிருந்தது. "ஏன் அழுகியும் இருக்க?" என்று கேட்டான் ஆதாத்தன்.

அவன் நெஞ்சுக்கி விட்டான்
"சொல்லேன். என் வந்துவிட்டது உனக்கு? அந்தக் கிப்போன் பெயருக்கேற்ற படி கவனாக இருந்து விட்டாரா?"
அவன் எழுத்து உட்கார்த்தானே தவிர பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை.

"என்ன நடந்தது?"
"ஒன்றும் நடக்கவில்லை."
"அப்பறம் ஏன் அழுகியும்?"
"அதனால்தான் அழுகிறேன்... ஏதாவது நடத்திருந்தாய் அழகானே? ராஜ், உனக் குப் புரியாது. தலை செவது என்னை எதுவும் கேட்காதே."

"இப்போ பார், இருக்கா. 5 பெரிய தத் தலப் புலவராக இருக்கலாம். ஆனால் அடி கைக்குக் காரணம் சொல்லாமல், எவன்கூடப் புரியாதென்றும் அமத ஏற்க மாட்டேன். எனக்கு அழுது அழுது நிறைவுப் பழக்கம். எவ்வாறாக அழுவனாயும் எவ்வுடி அத்தாய்."
"இருக்கான் இன்னொரு சிரித்தான்."
"உனக்குப் புரியாது ராஜ்" என்றான் மறு படியும்.

"எவ்வாறும் புரியும் சொகது."
"முதல் முதலாக என் தத்துவ வினக்கம் தொடற்றுப் போய்விட்டது ராஜ்."
"எப்போது? இதுதான்?"
"பார்த்தாயா, இது எமாய்வ விசுவ மாக உனக்குத் தொன்றுதெதெனலா? அது ளுத்தான் சொன் மாட்டேன் என்பதேன்."
"இருக்கா. தொக்கி வந்திருந்த ஒரு வகை வெற்றிதான்; விட்டுத்தனது."
"எதை விடுவது? எதைத் தன்னது?"
"விசாரத்தை விடுவது; எப்போட்டை உன்போ தன்னது... சும் எழுத்திடு. தன்ருக அழகாய் போ!"

"கனதரம், என் வினக்கம் தொடர்பதை என்னால் விலகி முடியாது. அதுவகையில்க் கெடக்கு உனது வேண்டியதென்க."
"இருக்கலாம் எழுத்து விட்டான்."
அவன் மொன்றும் அந்தச் சாய்வு தாத் தானில்க் காத்ததான் ராஜன். ஒரு வினக்கம் தொடர்த்ததால் இவ்வகை அழகிடுகினை. காழ்க்கையில் அழ வேண்டிய எட்டங்கள்

இன்றும் எவ்வகையோ உனகையே, என்ன சொல்லாது! அதை நினைத்தாலும் சிரிப்புத் தான் வந்தது ராஜனுக்கு.

பூக்குடையாடல் ஏமா எங்கொ போய்க் கொண்டிருந்தான்.

"ஏமா!" என்று அவசிகக் கிண்டிடான் ராஜன். அவன் தின்று.

"இப்போ உனக்குப் பூ ஏது?" என்று கேட்டான்.

அவன் சிரித்தவாறே "பூ மலராத இடம் கூட உன்கி உண்டா?" என்று திருப்பிக் கேட்டான்.

இரண்டாம் நேரம் அவனிடம் தொடற்றுப் போய்விட்ட ராஜனுக்குக் கொய்க் வந்தது. "வாரை 3 கொடு கேன்னைன் என்னைத் தினர அடிக்கென்ற. ரொம்பத் தத்துவம் தெரிக்கலாம் மாஜிசு போகிறாய்" என்றான்.

"எனக்குத் தத்துவம் தெரிவாது மாஜி" என்றான் அவன். அப்போடு நிலவாமல் "தத்து வம் ரொம்ப அபாயகரமானது. அது ஒரு பித்து என்று மாஜிசு சொல்வான்" என்றான்.

"மாஜிசியா இப்படிச் சொல்கிறாய்?"

"ஆமாம்... ஆனால் தான் சொன்னேன் என்று சொல்லிவிட்டாதிர்கள். அப்பறம் என் தலை உருகும்."

"பயம்படாதே. தம்பிக்கையிளாடு நீ என் னிடம் சொல்லிவிடுகிறேயோ அதை தான் வேண்டிடுகிறது" - ஆனால் ஏமா, பாரீக்கப் போனால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான பித்துப் பிடிக்கத்தான் செல் திருது இக்கையா?"

அவன் தலையை ஆட்டினான். போயும் போயும் இதைவேண்டாம் ஏமாவிடம் சொக்கி டீருமே என்று தோன்றிற்று ராஜனுக்கு. அவ ளுக்கு என்ன தெரியும்? முழங்கா ளுக்குச் சற்று கீழ்வகை பானாலை - தரிக்கும் சிறுமிதானே! அவன் போய்விட்டான்.

பூக்கள் எக்கும் மலரும். கடவுளும் எங்கும் இருக்கிறார். பூணாலை வறக்கம் போக் தட்டிவிட்டாமைத் தம்பிக்கையாடல் ஏமா ளுப்பட்டுப் போகதைப் பார்த்த ராஜ னுக்கு அவனைப் பற்றிய தன் கனக்கு விச வாக இருக்குமோ என்று சந்தேகம் வந்தது. ஏதான் ஸீர்டுவப் பட்டவன் போய் வந்தாரென். இருக்கலாம் அங்கும் வரவில்லை. "அவனும் வந்தாக் தன்னு இருக்கும்" என்றான் ராஜன்.

"இருக்காது; வராததே தன்னது" என்று சித்ததான் மாஜிசு.

"அதுவும் சரிதான். ஏதாவது விவாதம் சொல்லான்."

"அத்தகாத தான் சொல்லவில்லை. விவா தத்திற் குழப்பத்தை உண்டாக்கி விடுவார். விதண்டாலாதம் செவ்தே பழகிவிட்டது அவருக்கு."

மாஜிசியிடம் போயும் அவனோடு பழக வும் அசிய சத்தப்பெறமாக அமைந்து விட்டது பழகம். ஆனால் இடைவிடையே தொடர்புப் புத்தகத்தன் கனதா குறுக்கிட்டார். ராஜனின் கவாதுவமான போக்கை அவர் மனக்கையில் என்பது வேளிப்பாடலாகவே தெரிந்தது. இது அவனுக்குத் துயரத்தைத் தந்தது.

நம் எளிதக் களிப்புத நய எழுந்தாம்
நாளைக்க ஐயுறவுக்கும் வுக்ஸ் ஜெஸ்!

உயர்நீதிமன்றம்
444
புதுச்சேரி

சாதுரத்தில் சீர்தரணி கை! அதற்கு
மேலே நெய்வி குடுவத்தின் அடியை
நிலிப்பு பண்டம் கிணைக்க காணும்,
அவ்வாறும் சீர்தரணி கை கை
தர, ஆதல், நெய், அளவு, கட்டி
தெரி, கைபெறும், சீர்தரணி

தினமேனது. நாட்டினிப்பது. தயாரித்த
தூங்குவதது. தனிப்பட்ட உண்பதற்கு
தனிப்பட்டதேன தெற்கு—அதன் படிக்க
பெற்றேன உண்பதற்கு தனிப்பட்ட
உண்பதற்கு தனிப்பட்ட. தனிப்பட்ட
அதன் தனிப்பட்ட உண்பதற்கு. தனிப்பட்ட
தனிப்பட்ட. தனிப்பட்ட உண்பதற்கு. தனிப்பட்ட
தனிப்பட்ட. தனிப்பட்ட உண்பதற்கு. தனிப்பட்ட

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் (தொழில்):
பிரைவேட் மின்.

குதந்த
விடு

முகப்பருக்கள் உங்களுடைய திருமணத்திற்குத் தடையாக தீர்கவேண்டாம்.

மருத்துவ கல்த நிடால் கிரீமை உபயோகித்து முகப்பருக்களை அகற்றுங்கள்.

மருத்துவ கல்த நிடால் முகப்பரு கிரீமை 7 நாட்கள் உபயோகித்துப் பாரும். மரு, கரும்புள்ளிகள், சிவப்பு, திவகன் சொட்டையோ, தடயோ ஒன்றுமில்லாமல் உதிர்ந்துவிடும். எருமரும் புந்துயிரினிக் கப்பட்டு பிரகாசமடைவதைக் காண்பீர்கள்.

கிருமீ நாளினி கல்துள்ளதால் நிடால் டாக்டர்களால் சிபாரிசு செய்யப்படுகிறது. உறுமனாலுள்ளது. யுவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஏற்றது.

உபயோக முறை டப்பாயில் அடங்கியுள்ளது.

Nital

PURIFIED PINK CREAM
கிடால் முகப்பரு கிரீம்

7 நாள்
முகப்பரு
கிதிதரை

தயாரிப்பாளர்: கொச்சின் பரம் பிண்டி ரெட் கிரிமெட், நுகர்தலுறுவக, மத்திய ரேட், கோல்கொட்
கோச்சின், கோல்கொட், ஆந்திர பிரதேசம், கல்தர் சாஸ்திரித்திரு கிரீமோகஸ்திரிகள்
கல்துபதி & கம்பெனி, 103-104, கிளிட் ரெட்டித் தெரு, த. கோ. 1986, கோல்கொட்
பலகலா பிரபல மருத்துவ கல்துகலிதும் கல்துகலும்

ஊழல் திருப்பிக் கொடுத்த அங்குதல்
புறத்தூர் கோண்டான் ராஜன். அவன்
அவர் புரிந்து கொள்ளவேயில்லை. மானி
எய்க்கட அவர் புரிந்து கொள்ளவில்லை !
வாஸிடம் கொண்டு வந்தால் ஆற்றிக்கொள்வது?
ஏமா பூத்துக்காயுடன் வருவது தெரிந்தது.

"ஏமா!"

"என்?"

"எனக்கு ஒரு உதவி செய்யுமா?"

"உதவி? தானா?"

"ஆமாம்.... உங்களுடைய முடியும்."
ராஜன் சிந்தித்தான். "இங்குக்குச் சாயத்
திரம் ஏதாவது ஒரு சிலிமாவுக்குப் போக
லாம் என்று ஆகை..... தனிப்பாகப் போவது
மாண்பில்லை."

அவன் குடம் கொள்கிறான். "ஊழல்"
சிந்தித்துப் போகிறான் கோண்டான். நான் வர
முடியுமா?" என்று.

அட அசட்டுப் பெண்ணே! உன்னை
அவன் அழைக்கிறான்! மானி ஒரு பெண்
வரக் கூடுமோ என்று தெரிந்து கொள்ள
அவ்வளவு பேச்சை விரைவில்!

"மானி வரக்கூடுமா ஏமா?" அவன்
கேட்டான்.

அவன் சற்று யோசித்தான். "முடியும்
என்றுதான் நினைக்கிறேன். அவளுக்குச்
சிலிமாப் பித்து உண்டு" என்று.

"முடியுமா? திறமாக்கமா?"

"உம்....!"

"எப்படி உறுதியாகச் சொல்கிறாய்?"

"ஒருத்தர் மனம் இன்னதென்று தெரி
வதா?"

ஒரு பட்டை பனிக்கட்டி தண்ணீர் இதன்
கிழிப்போல் இருந்தது ராஜனுக்கு. இதன்
பெண் திறமாவே புத்தியாகிதான். மானி
யின் மனம் தனக்குத் தெரியும் என்றல்லவா
சொல்கிறான்? அவனுடன் திரைப்படத்துக்கு
மானி வரக்கூடும் என்பதே அவனுக்கு
ஆனந்தமாக இருந்தது.

"மிகை நன்றி ஏமா!" என்று.

அவன் சிந்தித்தான். அந்தச் சிப்பி அவனைப்
பரிசீலிப்பது போல் இருந்தாலும் அவனுக்கு
ஆறுதல் உறுவதாகவும் இருந்தது. அவ
னுக்கு ஆறுதல் வேண்டும். தாய் தந்தை ஒரு
வடிவாக வேண்டும். அது அந்தச் சிப்பிக்கு
இருந்தது.

ஏமா யோசித்தான்.
பொய்யாத வேண்டுகோள் இருக்கிறதே !
நிம்மதியாகச் சாயத்தான் ராஜன் சாய்வு
நாற்காலியில்.

தண்ணீர் கழித்துப் பக்கத்தில் தீக்கெண்ட
சிந்தித்தது. அதை எடுத்துப் பார்த்தான்.
கிழிப்பை உருத்த கண்ணீர்தான் கசிந்து
பரவியிருந்தது அங்கே !

எங்கே போய்விட்டான் அவன்? வந்த
வேளை படலிப்போ! தன் வினாக்களின்
வெற்றிக்காகப் பாடுபட்டிருக்க கொண்டான்
கிறானா? இருக்கலாம்.

அவன் வட்டியெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.
ராஜனுக்கு ஆனந்தமாகச் சிந்தித்தான். யார்
உயர்த்தி ?

அந்த வாயிலில் திறல் கசிந்தது. ராஜன்
நிமிர்ந்தான். அப்போது மானியை வந்த

சிறை.

"மனச்சிந்தனை 2-301"

"சீ, பொய்யாகக் கட்டு"

"கொண்டான் இத்தான்" 2-31 கொடுக்க!"

"2-30தா, முன்னாலே 2-30தான் கொண்டு"

"கொண்டான் சில வரிக் கொடுக்க"

"கொண்டான் கொடுக்கக் கட்டுவதற்கு"

இருக்கிறான் ! எத்தன வண்ண உடம்பில்
தீயப் புதை சார்த்திருந்தது. சிவப்புச்
சாய அணித்திருந்தான். காதில் தோடும்
தீயிக்கெழுப் பட்டை விசை. வயரக் கதையோ?

"ஊழல்.... கொடுக்காட்சியில் வாக்
கிழித்தான். ரக்கன் வயரம்" என்று
அவன்.

"எதுவாக இருந்தான் என்று இருக்கிற
இடத்தில் இருந்தான் எல்லாமே எடுப்பாக
இருக்கும் !" என்று அவன்.

பட்டை பார்த்த தயாராக அவன் வந்த
இருக்கிறான் என்பது தெரிந்துதான் ராஜன்
புறப்பட்டான். சிவப்பின் உச்சியில் நின்று
தான். "தீய கொடுக்காட்சியை என்று திறத்
தென் மானிவி" என்று.

"ஏன் அப்படி திறத்தீர்கள்?" என்று
கேட்டான் மானி.

"தனிப்பாகப் பட்டை பார்த்துப் போவது..."
என்று இருந்தான் அவன் கட்டுவதற்கு.

"தனிப்பாகத்தான் சிறந்தோம்? தனி
வாகத்தான் வந்ததோம்? இப்போது
தனிப்பாகவே போகிறோம்...." சொல்லி
விட்டு அவன் உலகமென்று சிந்தித்தான்.
பிறகு அவரை அவசரமாக. "புறப்படுங்கள்..
பிராபார் வந்து கொடுக்கப் போகிறார்.
அப்போது பட்டை பார்த்ததற்குப்போவதான்"
என்று.

இவ்வளவு எளிதாக இந்தச் சந்தர்ப்பம்
உருவாகும் என்று எதிர்பாராத ராஜன்
உடனே அந்தையைப் பூட்டிச் கொண்டு
கிண்பி விட்டான். கணிக் கொட்டுப் புத்த
கத்தான் அவனுடைய தந்தை எதிரே
வராதிருக்க வேண்டுமென்று என்று வந்த. தனி
வயிற் புத்தகத்துடன் இருக்கான், வரா
திருக்க வேண்டுமென்று என்று வந்தான்.

"எத்தப் பட்டைக்குப் போகிறோம்?"
என்று கேட்டான் மானி.

"காண்களும் கிண்பாகும்."

"தன் மனமோ ?"

"பிரமாதமான படமாம். ஒரு வரையும் ஓடித்தும் தீயவார்க்கிவெ..."

"அப்படியா?"

அவன் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பு அவனைப் பரிகரிக்கிறதோ?

பட்டைத் தாள் பார்த்தார்கள்? ராஜன் திசையொரம்பு பார்த்தவியில். அருகில் மாலினி அங்கவா வீற்றிருக்கிறாள்? சேஷக்கை, தனிப்பாகவே பிறந்தோம், தனிப்பாகவே வளர்த்தோம் என்றும் பேசினாள். இப்போது தனிப்பாகவா அவன் இருக்கிறான்? தனித்தனியே எப்போதும் இருந்ததில்லையல்லவா? அவன் தனித்தா இருக்கிறான்?

படம் ஒரேக் கொண்புருத்தது. அலைகள் எல்லாம் எழுவதற்காக ஊர்வளம் திகழ்ந்தும் எழுந்தவர்கள் அங்குக்குக்காக வந்தவை. மாலினியின் இதழ்க்கையின் முதுவல் கிளர்ந்தது அந்தபெண்ணின் பார்த்ததும். அவன் பரஸ்பரப்படுகிறான் என்பதை ராஜன் புரிந்து கொண்டான்.

"ராஜ், காதல் என்பது என்ன?" அவன் கேட்டான். திடீரென்று.

ஒரு கணம் திகைப்பற்ற ராஜன் சமாளித்துக்கொண்டு, "காதல் என்பது வாழ்வின் அட்சியம்... காதல் என்பது தெய்வீகமானது... காதல் என்பது..." என்றான்.

"அது ஒரு தேவைவா?" என்றான் மாலினி.

"தேவை என்பது வார்த்தை சரிவகிய, மாலினி. உயிர் வாழ்வதற்கு ஒரே தேவை என்று சொல்வது... உணவு தேவை... காற்று உயிராக இருப்பதால் அது தேவை வாகாது... காதலும் அப்படித்தான் என்று வைத்துத் தொன்றுகிறது."

"காதல் பொய் என்பதற்குரியதா?"

"யார் சொல்வது?"

"உங்கள் தனிப்பிர சோகமிருள். சைவப் பழம் உணர்ச்சிகளைக் இருப்பதால் காதல் பொய்யாம். நினைத்த பிடிப்பு அதற்குக் கிடைப்பாதாம்."

"அவளுக்கு ஸ்திர கேட்டுவிட்டது மாலினி. காதல் இல்லாவிட்டால் வீரம் எது? கலிவது? உயிர்தான் எது?"

அவன் முகம் புரண்ட சந்திரனைப் போல் ஆகிவிட்டது. இவ்வளவு அழகான, தெளிவான விளக்கம் கொடுத்ததற்காக ராஜனைப் பாராட்டினான். "நீங்கள் பெரிய ஆள்தான்" என்றான்.

படம் முடிந்த இருவரும் திரும்பினார்கள். ராஜன் பிரகம் பிடித்தவனைப் போல் நடத்தான். மாலினியோ உற்சாகத்தில் மிதந்தான். இவ்வருக்கும் ஒரு சகலிமான ஒட்டுவது ஏற்பட்டு விட்டது என்பதில் ராஜனுக்குச் சந்தேகமில்லை. அதைத் காண்பிப்பதற்குத் திரும்பி வந்ததும் அவளுக்கு மருமகன் கிடைத்து விடுவான். சிதைவப்போத அங்கவா பெண் கேட்டாள் அதைத் தவிர்த்தும் மேலே ஒருத்தி கிடைத்திருக்கிறதே!

அவர்கள் தனித்திருக்க ஒட்டி அடைந்ததும் மாலினியை அவளுடைய அகதையில் கொண்டு விடச் சென்றான் ராஜன். அந்த அகத பூட்டி விடுவது. அங்கு வாரும் இல்லை "அப்பா இங்கவா?" என்று கேட்டான்.

"இன்னமும் திரும்பி வரவில்லை போலிருக்கிறது..." என்றான் அவன்

"எங்கே போயிருக்கிறார்கள்?"

"அது தெரியாது. எங்குத் தலைவலி, நான் வரவில்லை என்று சொல்லி விட்டேன். அவர்கள் மட்டும்தான் போனார்கள்."

"என் அகதரீதியே இருக்கலாம் நீ."

"பேசுண்டாம்... மறுசாவி இருக்கிறது என்னிடம்..."

அவன் விட்டு விட்டு ராஜன் திரும்பினான். ஏனோ தம் மனத்தில் இப்போது இருக்கிறதெல்லாம் அப்போது அவனுக்குத் தென்பற்றது. அப்போதையும் அம்மாவையும் அவளியே அறியப்பட்டு அவர்களுக்குத் தெரியாமல்தான் மாலினி தன்னுடன் படம் பார்த்த வந்திருக்கிறான். ஆகாரம் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

3

சீரேயு நூறாவியில் கிடத்தான் ராஜன். ஊர்வளம் பூசுவனவும் எழிறே நின்றுக்கள். காதலைப் பற்றிய விளக்கம் - அவன் கூறிய விளக்கம் - நெஞ்சில் நின்று. மனது வந்த பிறகு அவளுடைய பெரிது பெரிதான் பேச முடிவிறதே! இதற்குக் காரணம் உட்க காதல் தான். அது அவனைப் பேச வைத்துவிட்டது. அவனிடம் இதைவெய்வாம் விவாதிக்கலாம் என்று மாலினி எண்ணினாள் அதுவும் அச்சரியம்தான். இதற்குக் கிருஷ்ணன் என்னைன்னவோ உணர் பிறக்கிறான். காதல் என்பது ஒரு வெறி, ஒரு பித்து, ஒரு முழுமையான உணர்வு இதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா அவன்?

அந்த வாகையில் திறம் தீண்டது. வெளி முற்றத்து விளக்கொலி பாய்ச்சிய அந்த நிழல் ராஜனின் காணு வரை கிடத்தது.

ஏமா தின்றுக் அப்போ!

"படம் பார்த்துவிட்டு வந்தீர்களா?"

"உம்..."

"நன்றாக இருந்ததா?"

"ஓ... மிகவும் நன்றாக இருந்தது..."

"எனக்கு ஒரு தாய்க்கம் உட்க கிடைப்பதா?"

"அது அவசியமா, ஏமா?"

அவன் சிரித்தான். அவனைப் பார்த்துப் பரிகரிக்கிறதோ! "அவர்கள் இன்னமும் வரவில்லை... சித்தப்பாரும் சித்தியும் ரஜனும்..." என்றான் அவன்.

"அப்போ நீ அவர்களுடன் போக வில்லையா?"

"இல்லை."

"தனியாகவா இருந்தாய்?"

"தனியாகத்தானே பிறந்தோம், வளர்த்தோம்... இப்போது தனியாக..."

அவன் முடிக்கவில்லை. ராஜன் உரக்கச் சிரித்தவிட்டான். மாலினியைப் போலவே அவ்வாறே பேசுகிறான்! அவளுடைய மறு பரிப்புப் போல, அன்று அவன் வெறு; இவன் வெறு.

ஏமா தவறியவளாது நின்று. ராஜன் எழுந்தான். "அவர்கள் எங்கே போயிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் நான்

போய் அகழ்த்து கரணம். மணி பதத்தது
யெல் ஆகிவிட்டபிறி! ஏன் இவ்வளும் வர
கிவிட!" என்றான்.

"பக்கத்தில் ஏதோ ஓர் உதவினர் விட்டுக்
குப் போய்விடுகிறார்கள். ஊர் பெயர் நினை
கிவிட!" என்றான் மனா.

"அவதக் கேட்டு மவத்தாக் கொய்க
கொண்டாயோ?" என்று வந்ததாற்போய்
கேட்டார் ராஜன்.

"நாம் மவதாய் கேட்டு மவத்தாக்
கொய்கவிதிவிட!" என்றான் அவன் அமைதிவாக.

"கொண்டாயே மவத்தாக் கொய்க
கொயோ?"

"ஆமாம்...." அழுத்தமாயே கொய்க
குய் அவன். "நாம் காரி? எங்கே போயி
நீர்க்கம் என்று கேட்ட மவத்தாக் மன்ன அநி
காரயி.... போயும் போயும் நீர்க்கத்தாய்
என்கியிடம் கொய்கவிட்டுக் கொய்ககுய்குப்
போய் வந்திருக்கிறீர்கள்!" அந்தமையேயோடு
கிவிட்பின் உதிரக் பிதிர்ந்தது. மவ்கடாக
மேதகை படித்தது அநிவே.

ராஜன் அவகையே பார்த்தான். திகை
சென்று முழக்காக் கிழிப் பாகாடை பதி
கேட்டு முழிப் புணையாக் மாநிவிட்டது
போய்குத்தது. சின்ன மயமாராதுளும் உயர்ச்
செகை அவகி அவகிப் பார்த்திற அழைபவத்
திக் தெடி விதிற்று அவகிடம். கவந்தகை
தான். இவன் காரி? இவகைக் கேட்டுக்
கொய்கடுதாய் கொய்காரகை, கருகார
கை? பாகயிட் அந்த விட்டிக் அவன்
அழைபா விருத்தானி.

மிக்நும் திறம் திந்தது. இச்சமயம்
மாவிகியே வந்தான்! ஏமா முடி விட்டான்.

"அப்பாவுய் அம்மாவுய் இன்னும் வர
கிவிட, ராஜ்...." என்றான்.

"வருகாரிசை. கவிபாயபடி போக்கு
கரத்த வசதிகை விடைத்திருக்காது.
மேதெய்க?" என்றான் அவன்.

"காரி எடுத்துக் கொய்கடு போய்கதாக
அப்பா கொய்குர்."

"காரி பருதாமி விருக்கும்."

"அப்படித்தான் இருக்குமோ?" மாவிகி
யின் கைக்கை கவகிவை. பெருமுகை விட்
டான். "நானும் அவகிகுடய் போய்குக்க
கெய்க்கும். அசட்டுத்தகைக் கொய்குவிட்
டேன்" என்றான்.

ராஜனுக்கு இவதக் கேட்ட கருத்தமாய்க்
இருத்தது. பெய்கை மெய்கை தத்தமயெய்க்காய்
பெய்கெய்க இத்தச் சின்ன கிஷபத்துக்கு
இப்படி அநிர்ந்து போகெடுமோ! அவகைக்
என்ன முழக்கதகை?

"நி பாய்ப்படுவது போய் அவகிகுக்கு
ஏதாவது ஆபத்தே தேர்த்திருப்பதாக் மவத்
திக் கொய்கமோய். காரி ஒரு மரத்திறை,
பாகத்திறை மோதி விட்டதாமிவ இருக்
கட்டும். நாய் என்ன கெய்கை முடியும்....
கருவது வந்தே திரும்" என்றான். அவகைக்
குத் கைக்கை கொய்குதகை நினைத்துக்
கொய்கடு.

இத்தச் சமயம் பார்த்து இவ்வளவு தேர
ளும் கவகையாதுகிடுத்த கிருக்கைக் வந்த
கேர்த்தான். மாவிகி கை கைக்கிவிடுப்

பகதக் கைடு "என்ன கிஷபம்?" என்று
கொகித்தான்.

ராஜன் கொய்க்கும்.
"இதுதாலு! அவகைக் கொய்க்கைக் வந்த
கிருகாரகை. மாவிகி ஏதோ ஒரு பாகய்
பருதாமி விருப்பதாகக் கொய்க்த தாகிக்
பார்த்தெய்க...." என்றான் கிருக்கைக்.

மாவிகி ஒரு துய்க்குத் துய்கி, "அப்
படியோ?" என்றான்.

"ஆமாம். மாவிகி கெய்க்த தாகிக்
பாய் உய் போய்குக்குதாரகை. அநெ
மாய் அதுதான் காரணமாக் இருக்கும்.
கவகை கொய்கடாம்."

"இவர் பாய்ப்படுத்தி விட்டார் அத்தற்கு!"
"ராஜன் தானே? அவன் கிடக்கிறான்!"

எய்க்குக் கிருக்கைக்.

மாவிகி திம்மதிகை அகறக்குக் கொய்க்குக்
அக்கிருத்து பார்டுக்கிடக் கெய்க்கிவது.
அவன் போய்க்குக் கிருக்கைக் கொய்கமாக
ராஜகைப் பார்த்தான். "முட்டாக், இப்
படியோ ஒரு கெய்க்கைப் பாய்ப்படுத்துவது!
மேதாக்கைப் பெய்கதற்கு தேரம், காகய்
கெய்கடாம்?" என்றான்.

"கவகிடா?... எப்போதமே அநிவே உயர்
கெய்கைக் ஆய்கிறே தி!" என்று கிரித்தான்
ராஜன்.

"கெய்க்குக்கு மனகை மிகையுப் மாவிகி
மாவதுடா. பெய்கெடுகைக்கை அவகிகுக்கு
உய்கை பார்த்தகைப் கிருக்கைக்கைக்கைத்
திகிறமாவது. இப்போ பாரி, பாகய் பருதாமி
விருப்பதாக் நாய் கொய்க்கு திஜெய்க்கு
திகைத்தாய்! மாவும். கவகை அவகைக்
கைக் கொய்கி மவத்தெய்க" என்றான்
கிருக்கைக்.

"ஏது. இத்தகை அக்கை?"
அவன் கிரித்தான்.

"இவ்வளவு அக்கை அக்கை உய்கைக் அது
கொடு காதுகைப் பத்தி இவ்வளவுதகை எக்
கைக் கொய்க்கி ஏன் பாய்ப்படுத்திறாய்?"

"இப்போதும் பாய்ப்படுத்திகெய்க. மவதும்
அதுதான் காதுகை?"

கருக்கெய்க்கு கைத்தது கெய்கி. ராஜன்
தெய்கைத் துய்கி விட்டுக் கொய்கடான்.

"என்ன கிஷபம்?" என்று கேட்டபடி
மாவிகி வந்து விட்டான்.

"உய்கெடு காதுகைப் பத்தித் தர்க்கை
கெய்க கிஷபம்தான்.... நாய் பாய்ப்படுத்தி
கிவிட்டதும்! ராஜன் கைக்கைக் கருகி
குக்" என்றான் கிருக்கைக்.

"பாய்ப்படுத்தித்தான் கிட்டாரகை. ராஜ்
கைக்கைக் கொய்கை நிறுதான் எவகிகு
அமைதி ஏற்பட்டது. மனகை கைக்கைப்
போய்குத்தது. கிவிமா பார்த்திற கைக்கை
காவது கைக்கைக் கிராதா என்று புறப்பட்
டேன். அநெய்க்கைக் கைக்கைக் எங்கே
தெய்க்கைப் போகிறே தி?"

ராஜன் அவகைப் பார்த்தான். மன
அமைதியின் போருட்டு, கைக்கைக் தி
கெய்க்கைப் எப்பதற்காக, ஓர் அழுத்தத்தி
கிருத்த கெய்க்கைக்கைக்கை அவன் பாய்
பாரிக்கை வந்தான்!

"எவகைக் தெய்க்கை என்று நினைக்
காதே, மாவிகி! ஏமா முய்க் திஜெ ராஜனும்

செவிமாவுக்குப் போயிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, வறுமையோடு தீ எவையோ மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தனித்தனியே எப்படி வாங்குப் புரிந்துகிட்டது" என்று. ராஜன் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

"வேறும் ஆகை, வேறும் மனத்தில் காதல் அல்ல. இதைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆனால், ஊறு" என்று பித்தறுகிறார்களே, இவர்களையெல்லாம் உண்மையான காதலிக் கண்டுகொள்ளா என்று கேட்டிருக்கிறேன். செவிமா விதும் கடந்தவரையெல்லாம் காதல் வளர்த்து" இருக்கிறார்கள் என்று தரத் தயக்கமிட்டான். ராஜனுக்கு தெரிவிக்கும் முகம்கூட எழுந்தது. மாவுகின் சேடி மனத்தில் வளர்த்த ஆகைகள் அவசம் அவனுக்குப் புரியுது போகிறார்கள்.

"காதலி வாரி மறுப்பார்க்க? உண்மையான காதலிக் கொள்கிறேன். அதை மறுக்க முடியுமா, மாவினி? விடு கட்டுவ தற்கு மனம் அவசியம்தான். ஆனால் மனம் தீ எப்போது முடியுமா? அதிலே வாரி விடு வித்து அறுவடை செய்த பிறகு எப்போது முடியும். ஓரளவாரம் வேண்டு, அதை அது விடப்படு வேண்டு... காதலும் அப்படித்தான். அது ஓரளவாரம்; மனம்.... அதில் மனம் பவனும் விடைய வேண்டும்...." என்றும் இருக்கிறார்கள்.

மாவினியின் மூகம் புதுமைத்தெருவாக மாற விட்டது. உயரத்திலிருந்து மாறிற்று. இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்காமல் பார்த்தான்.

அவர்களுக்கிடையே அமர்ந்திருப்பது உக் கடமாக இருந்தது ராஜனுக்கு. இருவரையும் புரியாதிருந்த ஓர் உண்மை அப்போதுதான் அவர்களுக்கு விளங்கிற்று. மனம் உக்ஸி விருத்த தங்குப்பது விருத்த போக ஒரு கெற்றி அவசியம் தாக்கிறது. எந்தக் காதலிக் ஆனால், ஊறு" என்று போற்றி வந்தாலே, அது அரித்தமற்றதானிவிட்டது. பரஸ்பரம் இருக்கிறார்கள் மாவினியும் குழப்பி விருத்த போது. குழப்பத்தின் தெளிவுக்கு அவர் காரணமாக இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு. இன்ன விட்டான் மாவினி படம் பார்த்து வந்திருப்பானா என்பது தெளிவிதான். இருக்கிறார்கள் மீது அவனுக்கு இருக்க போகத்தான் அதை வாரப்புகி விட்டிருந்தது.

வேளியே அவசம் கேட்டது. அவர்களை வந்து விட்டார்கள்! ராஜனுக்கு அப்போதுதான் நிம்மதி ஏற்பட்டது. மாவினி குழனும் வேளியே. அப்பாடா! அவர் போனாரு!

4

"ஓ மா!"

பூக்குட்டியுடன் புறப்பட்டவன் நிம்மதும். அவனுடைய மூத்தின் விவரிக்க இயன்ற புன்னகை ஒன்று தெளிந்தது. அந்தப் புன்னகை அப்போதுமே அங்கே இருந்தது. அவர்கள் பார்த்துப் பரிசுவித்த புன்னகை! "நீ என்னை ஏமாற்றி விட்டாய்!" என்றும் ராஜன்.

புன்னகை மறைத்து விட்டது உடனே. எவ்வளவு பரவிற்று அங்கே. ஏமா அப்போது ஏமாந்திருக்கா! அவனுக்குப் புரியவில்லை.

"இதோ பார், நான் கேட்பதற்குப் பதிக் கொள்.... மாவினியைப் படம் பார்த்து அனுப்பியேய, அதில் என்னத்தான் இருக்கிறது?"

"கொள்கத்தான் வேண்டுமா?" மனமும் குழப்பம் சிவியுத்தான். "மாவினியுக்கும் உக்கம் நண்பருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கத்தான் செவிமாவுக்கு உக்களுடன் புறப்பட்ட மாவினி தடை கொண்டு மாட்டான் என்று நினைத்தேன்.... இப்போது தகராறு தீர்ந்துவிட்டாற்போகிறதே!"

"உக்கம் நான் புரிந்து கொள்ளவே இல்லை, ஏமா.... அதற்காக அனுப்பினேன். நீ பத்திரமளித்த தங்கம்.... பெயரே ஏமா தானே உக்கம்? உக்கம் விட்டு விட்டுச் செவிமாவுக்குப் போனேன் நான்.... அது தப்பி இருக்கியா, ஏமா?"

"அது எப்படித் தப்பாது?"

"உக்கம் புரியவில்லையா?"

"என்னான் புரிந்தது. போகவிருக்கான். அதை நான் தப்பாக நினைப்பேன் என்று குழப்பித்தேன். அதனாலே?" என்றவன் உக்கம்கு உத்தரிக் கொண்டான். மூகமே வெளிநி விட்டது. "ஊறு.... அப்படி நினைக்க என்னுள் உ.... இ.... உ.... இருக்கிறது" எனக்கு நேரமாகிறது. தெரு வாரிக்" என்று பரபரத்தான்.

"நீல், நேரமா.... யாரும் இனி மேல் தொடர்புடார்க்க. யாருடைய அனுமதியும் இனிமேல் உக்கக்குத் தேவையில்லை.... தெரிவித்தா?" என்று அவன்.

அவன் தனிக் குனித்தான். சத்தம் வண்ண மிக்க. ஆனால் வண்ணமே இங்கு மண்ணை சத்தமமாக இருக்கிறது. மேல் யாரும் இல்லை. உண்மையாக இன்னமும் தெளி தெளி வாக, அழகாக அது விளங்கிற்று மூகமே.

"இந்தைக்கு நீ என்னுடன் செவிமாப் பார்த்து வரவேண்டும், நேரமா...." என்றும் அவன்.

"செவிமாவுக்கா?... கோயிலுக்குப் போய் வரவாரென்று பார்த்தேன். உக்கம் விடுப் பம் செவிமாயானால் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை."

"நேரமா, நீ ரொம்பப் பெரியவன். கோயிலுக்குப் போனான் நான்.... சீதானே?"

அவன் சிரித்தான்.

"நேரமா, உதிரிப் பூக்களை எடுத்து மாலை தொடுக்கத் தெரிந்திருக்கிறது உக்கம். நானே தொட்டதில் உக்கம்க்காரான இருந்தும் அதனையே அழிக்கப் பார்த்தேன். நினைத்தான் சிவியுத்தான் வருகிறது...."

ராஜன் வண்ணைத் தடைத்துக் கொண்டான்.

நேரமா அவனாகும் வந்தான். உட் டென்ற குனித்து அவனுடைய கால்களைத் தொட்டுக் கண்ணின் மூற்றிக் கொண்டான்.

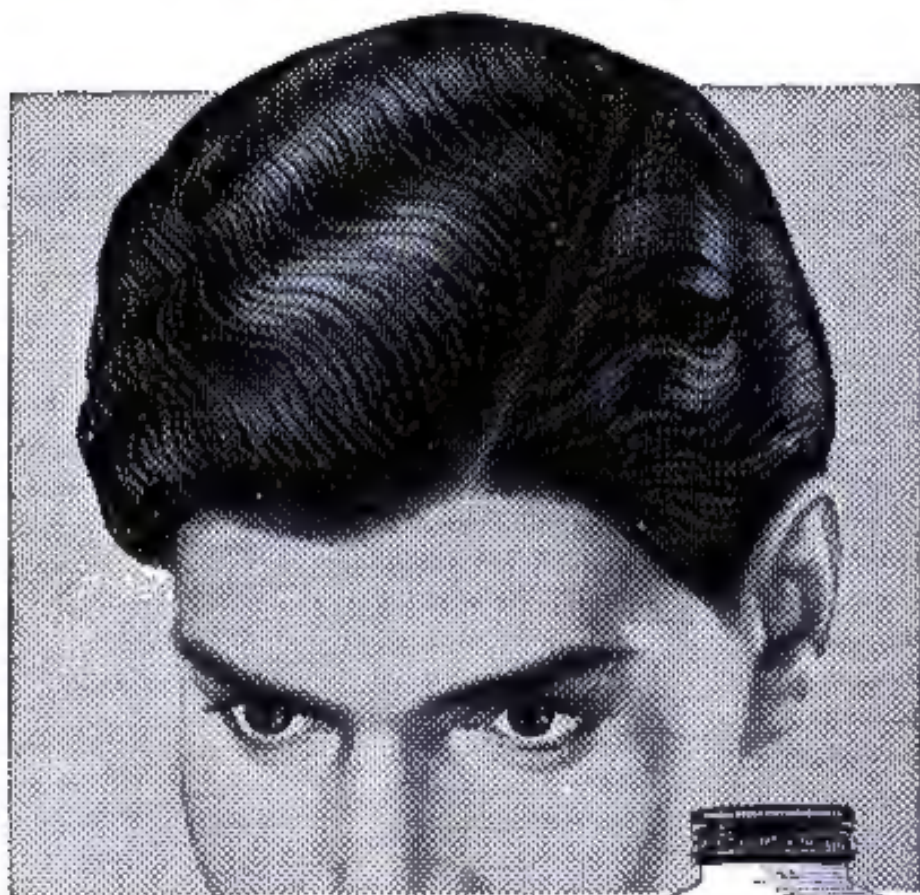
அக்கம்கு அவனுக்கு ஓர் உதிரிப் பூ விட்டது.

அது ராஜனின் வண்ணத்தின் வழியே மெருகி வடிந்த ஒரு கொட்டுக் கண்ணீர்!

உங்களுடைய கேசம் ஆரோக்யமாகவும்
பளபளப்புடனும் விளங்கும்

பிரில்க்ரீம்

த.வி. நேர்த்தியாக தலைவல வளிக்கொண்டாடு

பிரில்க்ரீம் மட்டுமே

- அநீத கவலைப்பற்ற இல்லாமலும், தூதமான உரேசம் கவையாமலும் நேர்த்தியாக தலைவல வள உங்களுக்கு உதவுகிறது.
- மிகவும் சிக்கலானது—முழுமையான த.வி. வளிக்கொண்டாடுதல் முழுவதும் உங்களை தலைவல வள உதவாத அழகான தோற்றமளிக்கும்.
- உரேசம் உடுத்தியவுடனும் வீராயம் தடுக்கக்கூடிய, ஆரோக்யமான உரேசம் வளர்க்கிவைத் துண்டிக்கக்கூடிய நேர்த்தியான வயவை வளர்க்கிறது.
- உங்களுடைய கேசத்தில் இயற்கையான வளவாதத்தை வளர்க்கிறது.

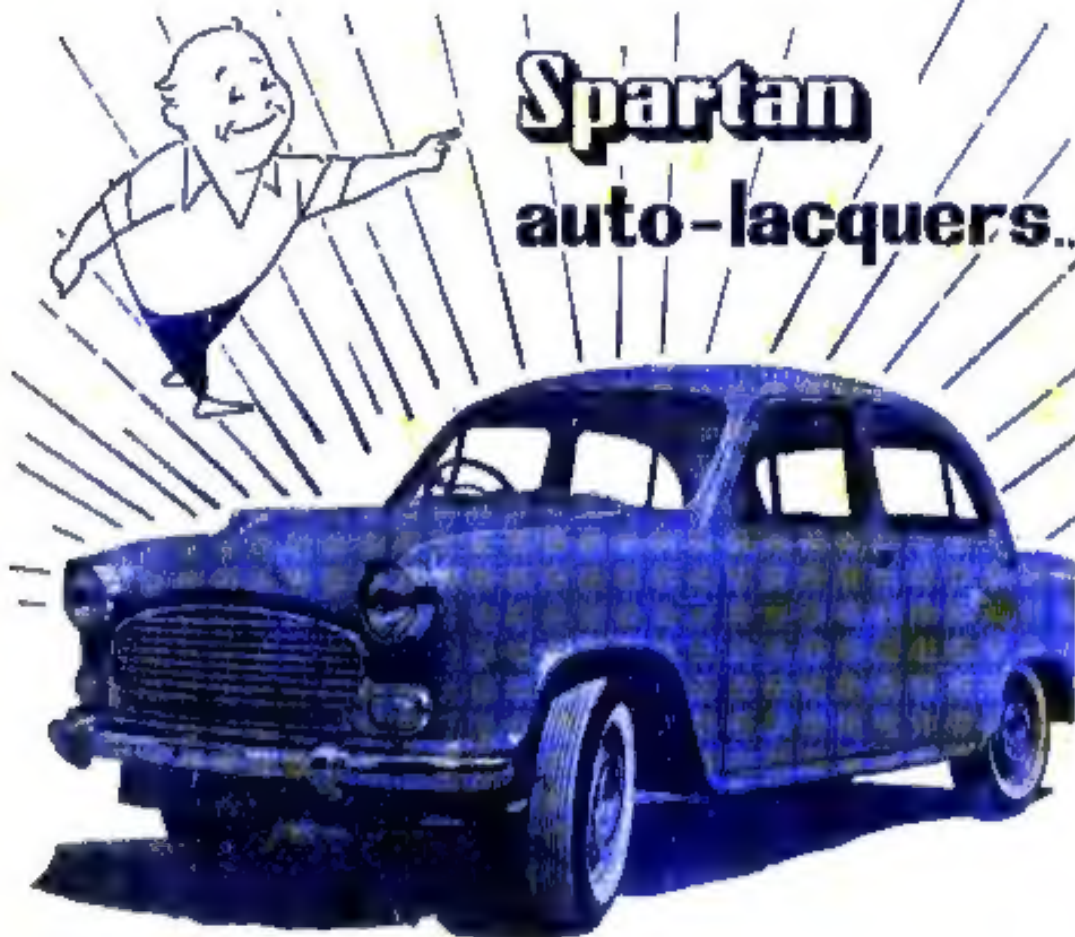

எங்கே இனிமேல் பிரில்க்ரீமைப்போ உபயோகிப்புகள்

உமக்கு முழுமையான வளவாதத்தை நேர்த்தியாக மனதிலும் இதைப்போ உபயோகிக்கிறார்கள்

BRITANNIA TM

Spartan auto-lacquers..

...ensure FIVE star features:

- ★ Depth of shade
- ★ Ease of application
- ★ Extreme durability
- ★ Lasting shine
- ★ Uniform quality

First to manufacture in India and still first

ADDISONS PAINTS & CHEMICALS LTD
CHENNAI MADRAS-11

Member: Indian Paint Association

